VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 18. septembrī*

Konkurence – Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana – *UMTS* pamatjoslas mikroshēmojumu tirgus – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 102. panta un EEZ līguma 54. panta pārkāpums – Plēsonīgas cenas – Akta izdevēja kompetence – Tiesības uz aizstāvību – Konkrētā tirgus noteikšana – Dominējošais stāvoklis – Ļaunprātīga izmantošana – Cenu veidošana – Atsauces izmaksu noteikšana – Cenu un izmaksu analīze – Prasības pierādīt konkrētas sekas neesamība – Plāns izstumt no tirgus konkurentu – Objektīvs pamatojums – Naudas soda apmēra aprēķināšana – 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai – Pārdošanas apjoma vērtība – Papildsumma – Neierobežota kompetence

Lietā T-671/19

Qualcomm, Inc., Sandjego, Kalifornija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *M. Davilla*, *M. Pinto de Lemos Fermiano Rato*, *M. English* un *A. Kontosakou*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *H. van Vliet*, *G. Conte*, *M. Farley* un *C. Urraca Caviedes*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Nvidia Corp., ko pārstāv *M. Dolmans*, advokāts, *P. Stuart*, *barrister*, un *W. Lin*, *solicitor*,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Špīlmans [*D. Spielmann*], tiesneši V. Valančus [*V. Valančius*], R. Mastrojāni [*R. Mastroianni*] (referents), J. Gilja [*I. Gâlea*], un T. Tots [*T. Tóth*],

sekretāre: M. Zvozdzjaka-Karbona [*M. Zwozdziak-Carbonne*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2023. gada 13.–15. marta tiesas sēdēm

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Qualcomm Inc.* lūdz atcelt Komisijas Lēmumu C(2019) 5361 final (2019. gada 18. jūlijs) par LESD 102. panta un EEZ līguma 54. panta piemērošanas procedūru (lieta AT.39711 – *Qualcomm* (saimnieciski nepamatoti zemu cenu noteikšana) (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), vai, pretējā gadījumā, atcelt vai samazināt prasītājai ar šo lēmumu noteiktā naudas soda apmēru.

Tiesvedības priekšvēsture

Lietas apstākļi

2 *Qualcomm* ir 1985. gadā Amerikas Savienotajās Valstīs dibināta sabiedrība, kas darbojas mobilo un bezvadu tehnoloģiju jomā. Tā galvenokārt darbojas ar *Qualcomm CDMA Technologies* (turpmāk tekstā – "*QCT*") un *Qualcomm Technology Licensing* starpniecību. *QCT* izstrādā un piegādā citastarp pamatjoslas mikroshēmas, pusvadītājus un sistēmas programmatūru, kuru pamatā ir koddales daudzkāršās piekļuves (*CDMA*), ortogonālās frekvenčdales daudzkāršās piekļuves (*OFDMA*) un citas tehnoloģijas, kuras galvenokārt tiek izmantotas balss un datu sakariem. *Qualcomm* mikroshēmas tiek pārdotas (un tās sistēmas programmatūra ir licencēta) uzņēmumiem izmantošanai mobilajos tālruņos, planšetdatoros, klēpjdatoros, datu moduļos un citās plaša patēriņa elektronikas ierīcēs. *Qualcomm Technology Licensing* pārvalda *Qualcomm* intelektuālā īpašuma licencēšanas programmu, piešķirot licences galvenokārt mobilo ierīču piegādātājiem.

3 Tādām mobilajām ierīcēm kā mobilajiem tālruņiem, planšetdatoriem un citām pievienotajām ierīcēm, ir vajadzīga mobilā savienojamība ar platjoslas internetu, izmantojot šūnu mobilo telesakaru tīklus.

4 Galvenais komponents, kas nodrošina mobilo savienojumu ierīcē, ir pamatjoslas procesors, kas apstrādā signālus saskaņā ar mobilo sakaru standartos aprakstītajiem sakaru protokoliem. Pamatjoslas procesori var būt integrēti tieši mobilajās ierīcēs, piemēram, viedtālruņos, vai ārējos moduļos, kuri savukārt tiek integrēti ierīcē. Šādi procesori ir izgatavoti no pusvadītāju materiāliem (piemēram, silīcija) un iepakoti mikroshēmā, kas tiek dēvēta par "pamatjoslas mikroshēmu".

5 Dažu veidu mobilajās ierīcēs ir vajadzīgs ne tikai pamatjoslas procesors, bet arī lietojumprogrammu procesors, kas pārvalda operētājsistēmas un lietojumprogrammas, piemēram, ziņojumapmaiņas, interneta pārlūkošanas, attēlveidošanas un spēļu, funkcijas. Šo lietojumprogrammu procesoru var piegādāt kā mikroshēmā iepakotu autonomu produktu vai iebūvēt tajā pašā mikroshēmā kopā ar pamatjoslas procesoru. Tādējādi pamatjoslas mikroshēmas attiecīgi var būt:

– autonomas pamatjoslas mikroshēmas (pazīstamas arī kā "*slim* pamatjoslas mikroshēmas" vai "*slim* modemi"), ja tajās nav iekļauts lietojumprogrammu procesors;

– integrētas pamatjoslas mikroshēmas, ja pamatjoslas mikroshēmas ir integrētas kopā ar lietojumprogrammu procesoru.

6 Neatkarīgi no lietojumprogrammu procesora klātbūtnes, lai nodrošinātu pamatjoslas procesora pilnīgu darbību, parasti tas tiek apvienots ar diviem papildu komponentiem, proti, radiosakaru integrēto shēmu, ko dēvē arī par "RF raiduztvērējs", un barošanas vadības integrēto shēmu. Šie trīs komponenti (pamatjoslas procesors, RF raiduztvērējs un barošanas vadības integrētā shēma) ir nepieciešami mobilajai savienojamībai, un tos parasti iegādājas no viena un tā paša piegādātāja vai nu visus kopā, vai katru atsevišķi.

7 Pamatjoslas mikroshēmas parasti pārdod pamatiekārtu ražotājiem (*OEM*), kas iebūvē tās ierīcēs ar mobilo savienojumu, piemēram, *Apple*, *HTC Corporation*, *Huawei Technologies Co. Ltd* (turpmāk tekstā – "*Huawei*"), *LG Corp.*, *Nokia Corporation*, *Samsung Group* (turpmāk tekstā – "*Samsung*") un *ZTE Corporation*.

8 Laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam mobilās ierīces, kurās iekļautas pamatjoslas mikroshēmas, varēja iedalīt divās lielās kategorijās. Pirmkārt, mobilie tālruņi (dažādu veidu mobilie tālruņi, sākot ar tādiem, kas nodrošina tikai pamatfunkcijas, piemēram, balss pakalpojumus, līdz viedtālruņiem) un, otrkārt, *MBB* [mobilās platjoslas] ierīces, proti, ierīces, kas nav mobilie tālruņi, kuras nodrošina savienojamību, parasti nesniedzot balss pakalpojumus (piemēram, tādi planšetdatori un datu kartes kā USB diskdziņi ar mobilo piekļuvi, bezvadu maršrutētāji, kas darbojas *MiFi*, vai klēpjdatori).

9 Vairākās *MBB* ierīcēs, piemēram, datu kartēs, galvenokārt mēdza izmantot *slim* modemus, jo tām nebija nepieciešama apstrādes funkcionalitāte, bet tikai savienojamība, un minēto ierīču tirgus, it īpaši to ierīču tirgus, kas atbalstīja trešās paaudzes (3G) sakaru standartus un balstījās uz "*Universal Mobile Telecommunications System*" (*UMTS*) tehnoloģiju, bija ievērojami mazāks nekā mobilo tālruņu tirgus.

10 Kā norādīts šā sprieduma 4. punktā, lai nodrošinātu savienojamību, pamatjoslas mikroshēmām ir jāizmanto kāds no sakaru standartiem. Sākotnēji pirmās paaudzes (1G) sakaru standarti, proti, analogās saziņas standarti un to aizstājēji otrās paaudzes (2G) sakaru standarti, proti, digitālie sakaru standarti, nodrošināja tikai balss sakarus. Vēlāk 2G sakaru standarts, proti, "*Global System for Mobile Communication*" [Globālā mobilo sakaru sistēma] (GSM), tika paplašināts, lai atbalstītu lielāku datu pārraides ātrumu un datu pārsūtīšanu "pakešu režīmā", izmantojot paplašinājumus "*General Packet Radio Services* [Vispārējie pakešu radio pakalpojumi] (*GPRS*) un datu pārraides tehnoloģiju "*Enhanced Data rates for GSM Evolution*" [Uzlaboti datu pārraides ātrumi *GSM* tīkla attīstībai] (*EDGE*).

11 3G sakaru standarti, kuru pamatā ir *UMTS* tehnoloģija, proti, bezvadu un mobila sakaru tehnoloģija, sākotnēji (aptuveni 2000. gadā) nodrošināja datu pārraides ātrumu līdz 0,348 megabitiem sekundē (Mbps), kas nebija pietiekami, lai varētu pilnībā nodrošināt parasti datu ietilpīgu lietojumprogrammu darbību kā pilnvērtīga interneta pārlūkošana un video straumēšana. Turpmākās attīstības posmos tika palielināta minēto sakaru standartu datu pārraides kapacitāte. "*High Speed Packet Access*" (*HSPA*) tehnoloģija ļāva apstrādāt datu plūsmas līdz pat 14 Mbps, savukārt "*Evolved High Speed Packet Access*" (*HSPA +*) tehnoloģija nodrošināja datu pārraides ātrumu līdz pat 28 Mbps un pat 42 Mbps.

12 Principā mikroshēmas, kas atbalsta *UMTS* tehnoloģiju (turpmāk tekstā – "*UMTS* mikroshēmas"), bija saderīgas arī paplašinātajiem *GSM/EDGE* standartiem, kas sākotnēji bija optimizēti balss telefonijai. Iemesls tam ir tas, ka minētais paplašinātais standarts joprojām bija nepieciešams mobilajiem tālruņiem, jo lielākajai daļai mobilo tīklu operatoru *GSM* joprojām bija svarīga loma pārklājuma un kapacitātes ziņā. Proti, šis paplašinātais standarts varēja būt noderīgs *MBB*

ierīcēm, lai gan tās nevarēja nodrošināt platjoslas savienojumu. Pateicoties pamatsavienojamības atbalstam, *GSM* ļāva nodrošināt pakalpojuma nepārtrauktību gadījumos, kad tīkla pārklājumā, kurā tika izmantota *UMTS* tehnoloģija, bija nepilnības.

13 Kopš 2008. gada beigām parādījās "*Long Term Evolution*" (*LTE*) tehnoloģija. Pirmās mikroshēmas, kas atbalstīja šo tehnoloģiju, bija saderīgas tikai ar to; tas praktiski kavēja šīs tehnoloģijas izmantošanu, jo tīkli, kas to atbalstīja, bija nepietiekami izvērsti. Pakāpeniski lielie pamatjoslas mikroshēmu piegādātāji izstrādāja mikroshēmas, kas atbalstīja gan *UMTS*, gan *LTE* tehnoloģijas, un pirmā no tām kļuva pieejama tirgū 2011. vai 2012. gadā. *UMTS* un *LTE* tehnoloģijas tika izstrādātas paralēli, lai uzlabotu veiktspēju un savienojamību.

Administratīvais process

14 2009. gada 30. jūnijā *Icera Inc.* iesniedza Eiropas Komisijai par *Qualcomm* sūdzību, kas vēlāk tika aizstāta ar 2010. gada 8. aprīļa pārskatīto un atjaunināto versiju (turpmāk tekstā – "sūdzība"), uz kuras pamata Komisija uzsāka izmeklēšanu.

15 2012. gadā *Nvidia Corp.* – persona, kas iestājusies lietā –, kura 2011. gada maijā iegādājās *Icera*, sniedza papildu informāciju, pievienojot sūdzību par *Qualcomm* un izsakot apgalvojumus par plēsonīgām cenām.

16 Laikposmā no 2010. gada jūnija līdz 2015. gada jūlijam Komisija nosūtīja vairākus informācijas pieprasījumus *Qualcomm*, *Icera* vai *Nvidia* un citiem pamatjoslas mikroshēmu nozares dalībniekiem. It īpaši tā nosūtīja *Qualcomm*, pirmkārt, 2010. gada 7. jūnija informācijas pieprasījumu, kas pieņemts saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 18. panta 1. un 2. punktu, otrkārt, 2011. gada 3. novembra informācijas pieprasījumu, kas pieņemts saskaņā ar minētās regulas 18. panta 3. punktu, treškārt, 2013. gada 10. jūlija informācijas pieprasījumu, kas pieņemts saskaņā ar šīs pašas regulas 18. panta 3. punktu, ceturtkārt, 2014. gada 13. februāra informācijas pieprasījumu, kas pieņemts saskaņā ar šīs regulas 18. panta 1. un 2. punktu, piektkārt, 2014. gada 13. oktobra informācijas pieprasījumu, kas pieņemts saskaņā ar šīs regulas 18. panta 3. punktu, un visbeidzot 2015. gada 14. janvāra kopēju informācijas pieprasījumu, jo arī tas tika pieņemts lietā AT.40220 – *Qualcomm* (Ekskluzivitātes maksājumi). Par galīgo nolēmumu šajā lietā tika celta prasība Vispārējā tiesā (spriedums, 2022. gada 15. jūnija *Qualcomm*/Komisija (*Qualcomm* – Ekskluzivitātes maksājumi; T-235/18, EU:T:2022:358).

17 2015. gada 16. jūlijā Komisija uzsāka procedūru pret *Qualcomm* lietā AT.39711. – *Qualcomm* (saimnieciski nepamatoti zemu cenu noteikšana) Komisijas Regulas (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) par lietas izskatīšanu saskaņā ar [LESD 101. un 102. pantu], ko vada Komisija (OV 2004, L 123, 18. lpp.), 2. panta 1. punkta izpratnē. Šī procedūra attiecās uz iespējamu *Qualcomm* dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, piemērojot plēsonīgas cenas *UMTS* mikroshēmojumu tirgū.

18 2015. gada 8. decembrī Komisija pieņēma *Qualcomm* adresētu paziņojumu par iebildumiem Regulas Nr. 1/2003 27. panta 1. punkta un Regulas Nr. 773/2004 10. panta 1. punkta izpratnē.

19 Laikposmā no 2015. gada decembra līdz 2016. gada jūlijam *Qualcomm* ieguva piekļuvi lietas materiāliem.

20 It īpaši 2016. gada 18. aprīļa vēstulē *Qualcomm* saskaņā ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāja Lēmuma 2011/695/ES (2011. gada 13. oktobris) par uzklausīšanas amatpersonas amatu un darba uzdevumiem noteiktu konkurences lietu izskatīšanā (OV 2011, L 275, 29. lpp.) 3. panta 7. punktu un 7. panta 1. punktu lūdza uzklausīšanas amatpersonai piešķirt papildu piekļuvi dažiem lietas materiāliem. Pēc uzklausīšanas amatpersonas veiktās pārskatīšanas *Qualcomm* saņēma pilnīgākas lietas materiālu versijas.

21 2016. gada 15. augustā *Qualcomm* nosūtīja atbildi uz paziņojumu par iebildumiem, kurā tā noraidīja Komisijas sākotnējos secinājumus.

22 Pēc *Qualcomm* pieprasījuma 2016. gada 10. novembrī notika uzklausīšana.

23 Pēc šīs uzklausīšanas Komisija veica citus izmeklēšanas pasākumus un laikposmā no 2017. līdz 2019. gadam nosūtīja jaunus informācijas pieprasījumus *Qualcomm*, kā arī citiem pamatjoslas mikroshēmu nozares dalībniekiem.

24 It īpaši 2017. gada 30. janvārī Komisija nosūtīja *Qualcomm* informācijas pieprasījumu saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 18. panta 1. un 2. punktu, uz kuru tā nesniedza atbildi. 2017. gada 31. martā Komisija ar lēmumu, kas pieņemts atbilstoši minētās regulas 18. panta 3. punktam, nosūtīja *Qualcomm* informācijas pieprasījumu.

25 2017. gada 13. jūnijā *Qualcomm* cēla Vispārējā tiesā prasību atcelt Komisijas 2017. gada 31. marta lēmumu. Tā arī cēla prasību, pamatojoties uz LESD 278. un 279. pantu, lūdzot galvenokārt apturēt minēto lēmumu vai – pakārtoti – noteikt pagaidu pasākumus šajā ziņā. Ar 2017. gada 12. jūlija rīkojumu *Qualcomm* un *Qualcomm Europe* (T-371/17 R, nav publicēts, EU:T:2017:485) Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja lūgumu apturēt tiesvedību un ar 2019. gada 9. aprīļa spriedumu *Qualcomm* un *Qualcomm Europe*/Komisija (T-371/17, nav publicēts, EU:T:2019:232) Vispārējās tiesa noraidīja prasību atcelt šo lēmumu. Apelācijas sūdzību, kurā *Qualcomm* lūdza atcelt šo spriedumu, Tiesa pilnībā noraidīja ar 2021. gada 28. janvāra spriedumu *Qualcomm* un *Qualcomm Europe*/Komisija (C-466/19 P, EU:C:2021:76).

26 2017. gada 10. novembrī Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 18. panta 1. un 2. punktu nosūtīja *Qualcomm* jaunu informācijas pieprasījumu.

27 2018. gada 19. jūlijā Komisija pieņēma *Qualcomm* adresētu papildu paziņojumu par iebildumiem, apgalvojot, ka plēsonīgu cenu noteikšanas posms bija īsāks un ka, lai salīdzinātu *Qualcomm* cenas un apgalvoto pārdevumu par plēsonīgām cenām izmaksas, tika izmantota pārskatītā metode.

28 No 2018. gada 31. jūlija līdz 28. septembrim *Qualcomm* saņēma piekļuvi dokumentiem, kas tika iekļauti Komisijas lietas materiālos pēc 2015. gada 8. decembra paziņojuma par iebildumiem pieņemšanas.

29 2018. gada 22. oktobrī *Qualcomm* nosūtīja atbildi uz papildu paziņojumu par iebildumiem, kurā apstrīdēja Komisijas sākotnējos secinājumus, kas izklāstīti paziņojumā par iebildumiem un papildināti papildu paziņojumā par iebildumiem.

30 Pēc *Qualcomm* pieprasījuma 2019. gada 10. janvārī notika otra uzklausīšana.

31 2019. gada 5. februārī Komisija nosūtīja *Qualcomm* informācijas pieprasījumu saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 18. panta 1. un 2. punktu.

32 2019. gada 22. februārī Komisija nosūtīja *Qualcomm* faktu izklāsta vēstuli, kuras mērķis, pēc Komisijas domām, bija, pirmkārt, izskaidrot *Qualcomm* dažus papildu paziņojumā par iebildumiem minētos elementus, kurus *Qualcomm* bija apstrīdējusi atbildē uz papildu paziņojumu par iebildumiem, otrkārt, informēt to par jau esošiem pierādījumiem, kas nebija skaidri minēti paziņojumā par iebildumiem un papildu paziņojumā par iebildumiem, bet kuriem pēc lietas materiālu papildu analīzes varētu būt būtiska nozīme, lai pamatotu paziņojumā par iebildumiem izdarītos sākotnējos secinājumus, kas tika papildināti papildu paziņojumā par iebildumiem, un, treškārt, iepazīstināt ar dažiem atjauninājumiem papildu paziņojumā par iebildumiem veiktajā cenu un izmaksu analīzē. Faktu izklāsta vēstulei tika pievienoti citi dokumenti, kurus *Qualcomm* nebija saņēmusi agrāk.

33 *Qualcomm* 2019. gada 24. martā un 25. aprīlī iesniedza apsvērumus par faktu izklāsta vēstuli.

34 2019. gada 18. jūlijā Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu.

Apstrīdētā lēmuma saturs

Attiecīgie produkti

35 Noraidījusi *Qualcomm* iebildumus par apgalvotajiem procesuālajiem pārkāpumiem administratīvajā procesā, Komisija sīki aprakstīja apstākļus, kādos darbojās *Qualcomm* un tās konkurenti, tostarp *Icera*, tehnoloģiju un intelektuālā īpašuma jomā. It īpaši Komisija norādīja, ka tās izmeklēšanā aplūkotie produkti bija *UMTS* mikroshēmas, proti, *Qualcomm* MDM8200, MDM6200 un MDM8200A mikroshēmas, kas apgalvotā pārkāpuma laikā konkurēja ar *Icera UMTS* mikroshēmām, it īpaši ar ICE8040, ICE8042 un ICE8060 mikroshēmām.

36 Komisijas ieskatā visi šie produkti ir autonomas pamatjoslas mikroshēmas, kas laikposmā no 2009. gada 1. jūlija līdz 2011. gada 30. jūnijam (turpmāk tekstā – "attiecīgais laikposms") atbalstīja datu savienojamību ar lejupielādes ātrumu no 7,2/14,4 Mbps līdz 28 Mbps. Konkrēti, MDM8200 mikroshēma bija pirmā *Qualcomm* autonomā pamatjoslas mikroshēma, kas paredzēta *MBB* ierīcēm un atbalsta *HSPA* + tehnoloģiju, ar lejupielādes ātrumu līdz 28 Mbps. Pirmo reizi tā tika laista tirgū 2009. gada maijā un sava komerciālā dzīves cikla beigas sasniedza 2011. gada 30. martā. Pa to laiku, sākot no 2010. gada, tā pakāpeniski tika aizstāta ar MDM8200A mikroshēmu, kas ir tās uzlabotā versija un kas pēc nelielām modifikācijām atbalstīja arī balss funkcionalitāti. MDM6200 mikroshēma tāpat kā MDM8200 un MDM8200A mikroshēmas galvenokārt bija paredzēta datplūsmas lietojumprogrammām. Bez nepieciešamības veikt modifikācijas tā atbalstīja *HSPA* + tehnoloģiju ar lejupielādes ātrumu līdz 14,4 Mbps, kā arī balss funkcionalitāti. Sākot no 2010. gada otrā ceturkšņa tā tika piegādāta ierobežotā daudzumā, bet no 2011. gada tās pārdošanas apjomi pieauga, un tā tika tirgota vismaz līdz 2017. gada beigām.

37 Arī *Icera ICE8040* jeb *Espresso*-300 mikroshēma ir autonoma pamatjoslas mikroshēma, kas tika laista tirgū 2008. gada oktobrī. Sākotnēji tā atbalstīja maksimālo lejupielādes ātrumu 10 Mbps un, ņemot vērā tās īpašības, ar programmatūras palīdzību to bija iespējams viegli uzlabot un modernizēt, it īpaši pakāpeniski palielināt lejupielādes ātrumu līdz 21 Mbps. ICE8042 jeb *Espresso*-302 mikroshēma ir ICE8040 mikroshēmas uzlabotā versija; tā tika laista tirgū 2009. gada decembrī ar lejupielādes ātrumu līdz 14,4 Mbps, kas, izmantojot programmatūras atjauninājumus, tika palielināts līdz 21 Mbps 2010. gada martā. Šīs mikroshēmas zemākas klasifikācijas versiju, proti, *Espresso*-302-1 mikroshēmu ar maksimālo lejupielādes ātrumu līdz 7,2 Mbps, *Icera* pārdeva *ZTE*. Visbeidzot ICE8060 jeb *Espresso*-400 mikroshēmā, par kuru tika paziņots 2010. gada oktobrī,

tika izmantota *Icera* programmatūrā noteiktā modema arhitektūra un nodrošināja lejupielādes ātrumu līdz pat 28 Mbps. Tika piedāvāta arī šīs mikroshēmas zemākas klasifikācijas versija E-400-1 ar maksimālo lejupielādes ātrumu 7,2 Mbps.

Konkrētais tirgus

38 Komisija attiecīgo produktu tirgu definēja kā "brīvu" ar *UMTS* tehnoloģiju saderīgu autonomu un integrētu pamatjoslas mikroshēmu tirgu (turpmāk tekstā – "*UMTS* mikroshēmojumu tirgus"). Šādu secinājumu tā izdarīja, ņemot vērā citastarp *UMTS* mikroshēmu un mikroshēmu, kas atbalsta citas tehnoloģijas, savstarpējo aizstājamību, kā arī vertikāli integrēto pamatjoslas mikroshēmu ražotāju radīto konkurences ierobežojumu neesamību. No ģeogrāfiskā skatpunkta šis tirgus tika definēts kā pasaules mēroga tirgus.

Dominējošais stāvoklis

39 Komisija uz šo faktu pamata konstatēja, ka *Qualcomm* bija dominējošs stāvoklis pasaules *UMTS* mikroshēmojumu tirgū vismaz laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim.

40 Pirmkārt, laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim *Qualcomm* attiecīgajā tirgū piederēja tirgus daļa aptuveni 60 % apmērā.

41 Otrkārt, attiecīgajā tirgū bija vairāki šķēršļi ienākšanai tirgū un darbības paplašināšanai, piemēram, bija jāveic būtiski sākotnēji ieguldījumi pētniecības un izstrādes jomā *UMTS* mikroshēmu projektēšanai, kā arī pastāvēja dažādi šķēršļi saistībā ar *Qualcomm* intelektuālā īpašuma tiesībām, tostarp tās retrocesijas tīklu.

42 Treškārt, *Qualcomm* klientu – mikroshēmu pircēju komerciālā vara nebija tik liela, ka tie varētu ietekmēt tās dominējošo stāvokli attiecīgajā laikposmā.

Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana

43 Komisija uzskatīja, ka *Qualcomm* ļaunprātīgi izmantoja savu dominējošo stāvokli, piedāvājot attiecīgajā laikposmā noteiktu tās triju *UMTS* mikroshēmu – MDM8200, MDM6200 un MDM8200A – daudzumu divām savām galvenajām klientēm, proti, *Huawei* un *ZTE*, par cenām, kas bija zemākas par to izmaksām, ar mērķi izstumt no tirgus *Icera*, kura tolaik bija tās galvenā konkurente *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentā.

44 Komisija uzskata, ka, kavējot *Icera* izaugsmi *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentā, kuru tobrīd veidoja gandrīz tikai *MBB* ierīcēs izmantojamās mikroshēmas, *Qualcomm* nevēlējās pieļaut, ka *Icera*, šis nelielais un finansiāli ierobežotais uzņēmums, iegūst reputāciju un ietekmi, kas nepieciešamas, lai apdraudētu *Qualcomm* dominējošo stāvokli šajā tirgū, it īpaši ņemot vērā minētā segmenta gaidāmās izaugsmes potenciālu tā saukto mobilo "viedo" ierīču globālās izplatības dēļ. Komisija uzskatīja, ka tādējādi *Qualcomm* šajā segmentā mēģināja atņemt iekārtu ražotājiem alternatīvu mikroshēmu avotu to ražotajiem mobilajiem tālruņiem, tādējādi samazinot patērētāju izvēles iespējas.

45 Komisija kā savu secinājumu pamatelementus identificēja šādus faktorus.

46 *Qualcomm* cenu noteikšanas prakse tika īstenota laikā, kad *Icera* nostiprināja savu klātbūtni *UMTS* mikroshēmojumu tirgū kā dzīvotspējīga *UMTS* mikroshēmu piegādātāja, tādējādi tā radīja arvien lielāku apdraudējumu *Qualcomm* uzņēmējdarbībai. Lai pārliecinātos, ka *Icera* darbība nesasniedza apjomu, radot reālus draudus *Qualcomm* stāvoklim šajā tirgū, tā veica preventīvus pasākumus cenu koncesiju veidā, kas bija vērsti uz divām tās stratēģiski svarīgām klientēm, proti, *Huawei* un *ZTE*. Tā uzskatīja, ka *Icera* izaugsmes perspektīvas bija atkarīgas no minētā uzņēmuma spējas izveidot tirdzniecības attiecības ar kādu no šiem diviem uzņēmumiem. *Qualcomm* preventīvo pasākumu pamatā bija "vairāku mikroshēmu" stratēģija, kurā bija ietvertas tās trīs mikroshēmas, kas konkurēja ar *Icera* visprogresīvākajām mikroshēmām, un šīs stratēģijas mērķis citastarp bija nosargāt tās stāvokli mobilajos tālruņos izmantojamo augsto tehnoloģiju mikroshēmu segmentā, kurā *Icera* plānoja iekļūt, tiklīdz tā būs nostiprinājusi savu klātbūtni *MBB* ierīcēs izmantojamo augsto tehnoloģiju mikroshēmu segmentā.

47 Komisijas ieskatā cenu, kuras *Qualcomm* piemēroja *Huawei* un *ZTE*, un *Qualcomm* mikroshēmu ražošanas izmaksu analīze liecināja, ka *Qualcomm* bija pārdevusi noteiktu mikroshēmu daudzumu par cenām, kas bija zemākas par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām, un katrā ziņā par cenām, kas bija zemākas par vidējām kopīgām, kā arī ierobežotu MDM6200 mikroshēmu daudzumu par cenām, kas bija zemākas par tās vidējām mainīgajām izmaksām. Cenu un izmaksu analīzes rezultātus apstiprināja tādi pierādījumi kā *Qualcomm* iekšējie un tā laika dokumenti, kas apliecināja tās nodomu izstumt no tirgus *Icera*.

– *Pamatojuma neesamība*

48 Komisija uzskatīja, ka *Qualcomm* nebija sniegusi pienācīgu objektīvu pamatojumu, ne arī efektīvi aizstāvējusi savu rīcību.

– *Vienots un turpināts pārkāpums*

49 Komisija secināja, ka visā attiecīgajā laikposmā *Qualcomm* veiktie pārdevumi *Huawei* un *ZTE* par plēsonīgām cenām kopumā veidoja vienotu un turpinātu pārkāpumu.

– *Komisijas kompetence*

50 Pēc Komisijas domām, tās kompetencē ir piemērot LESD 102. pantu un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "EEZ līgums") 54. pantu *Qualcomm* izdarītajam pārkāpumam, jo tas tika īstenots, un tas varēja radīt būtiskas, tūlītējas un paredzamas sekas Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) teritorijā un būtiski ietekmēja tirdzniecību starp dalībvalstīm un starp EEZ līgumslēdzējām pusēm.

– *Sods*

51 Lai gan apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī *Qualcomm* izdarītais pārkāpums bija beidzies, Komisija tomēr noteica tai pienākumu atturēties ne tikai no minētajā lēmumā aprakstītās rīcības atkārtošanas, bet arī no jebkādas darbības vai rīcības, kurai ir identisks vai līdzvērtīgs mērķis vai sekas kā minētajā lēmumā aprakstītajai rīcībai.

52 *Qualcomm* par pārkāpumu uzliktais naudas sods, kuru Komisija aprēķināja atbilstoši principiem, kas izklāstīti Pamatnostādnēs naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C210/2, 2. lpp.; turpmāk tekstā – "2006. gada pamatnostādnes"), ir 242 042 000 EUR.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

Tiesvedība

53 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 1. oktobrī, prasītāja cēla šo prasību.

54 Komisija, ņemot vērā prasības pieteikuma apjomu un tam pievienoto dokumentu skaitu, lūdza divreiz pagarināt iebildumu raksta iesniegšanas termiņu, attiecīgi 2020. gada 4. februārī un 24. martā. Šis termiņš tika pagarināts.

55 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 17. martā, *Nvidia* lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā Komisijas prasījumu atbalstam. Pieteikums par iestāšanos lietā tika izsniegts pusēm saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 144. panta 1. punktu. Pamatlietas dalībnieki pret to neiebilda.

56 2020. gada 11. jūnijā Komisija iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā iebildumu rakstu.

57 2020. gada 6. jūlijā prasītāja lūdza replikas raksta iesniegšanas termiņa pagarinājumu, ņemot vērā iebildumu raksta garumu un tam pievienoto dokumentu skaitu. Šis termiņš tika pagarināts.

58 2020. gada 5. oktobrī prasītāja iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā replikas rakstu.

59 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 15. oktobrī, pēc vairāku termiņa pagarinājumu pieprasīšanas prasītāja un Komisija atbilstoši Reglamenta 144. panta 2. un 7. punktam lūdza piemērot noteiktai prasības pieteikumā un dažos tā pielikumos ietvertajai informācijai konfidencialitāti attiecībā uz *Nvidia*. Minētie lietas dalībnieki iesniedza kopīgu katra šī dokumenta nekonfidenciālu versiju.

60 2020. gada 23. oktobrī Komisija lūdza pagarināt atbildes raksta uz repliku iesniegšanas termiņu, ņemot vērā replikas raksta apjomu un tam pievienoto dokumentu skaitu. Šis termiņš tika pagarināts.

61 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 19. novembrī, Komisija lūdza ievērot konfidencialitāti attiecībā uz *Nvidia* saistībā ar konkrētu informāciju, kas bija ietverta iebildumu rakstā. Šajā pašā datumā Komisija, vienojoties ar prasītāju, iesniedza kopīgu iebildumu raksta un tā pielikumu nekonfidenciālu versiju.

62 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 20. novembrī, prasītāja lūdza ievērot konfidencialitāti attiecībā uz *Nvidia* saistībā ar noteiktu informāciju, kas ietverta iebildumu rakstā un tā pielikumos, kā arī procesuālajos dokumentos, kuri tika iesniegti kancelejā laikposmā no 2020. gada 30. jūnija līdz 5. oktobrim.

63 Ar 2020. gada 25. novembra rīkojumu *Qualcomm*/Komisija (T-671/19, nav publicēts) Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētājs atļāva *Nvidia* iestāties lietā un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

64 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2020. gada 15. decembrī un 2021. gada 18. janvārī, *Nvidia* izteica iebildumus pret lūgumu piemērot konfidencialitāti prasības pieteikumam, iebildumu rakstam un dažiem pielikumiem.

65 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 16. decembrī, Komisija lūdza ievērot konfidencialitāti attiecībā uz *Nvidia* saistībā ar noteiktu informāciju, kas ietverta replikas rakstā un tās C.8. pielikumā.

66 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 22. decembrī, prasītāja lūdza ievērot konfidencialitāti attiecībā uz *Nvidia* saistībā ar noteiktu informāciju, kas ietverta replikas rakstā un tās pielikumos, kā arī procesuālajos dokumentos, kuri tika iesniegti kancelejā laikposmā no 2020. gada 5. oktobra līdz 9. decembrim. Šajā pašā dienā puses iesniedza kopīgu replikas raksta un tā pielikumu nekonfidenciālu versiju.

67 2021. gada 21. janvārī Komisija iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā atbildes rakstu uz repliku.

68 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 25. februārī, pēc termiņa pagarinājuma saņemšanas Komisija lūdza ievērot konfidencialitāti attiecībā uz *Nvidia* saistībā ar noteiktu informāciju, kas ietverta atbildē uz repliku. Šajā pašā datumā Komisija, vienojoties ar prasītāju, iesniedza kopīgu atbildes uz repliku un tās pielikumu nekonfidenciālu versiju.

69 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 26. februārī, pēc termiņa pagarinājuma saņemšanas prasītāja lūdza ievērot konfidencialitāti attiecībā uz *Nvidia* saistībā ar citu informāciju, kas ietverta atbildes rakstā uz repliku un tā pielikumā, kā arī procesuālos dokumentos, kuri tika iesniegti kancelejā laikposmā no 2020. gada 18. decembra līdz 2021. gada 10. februārim.

70 Ar 2021. gada 22. jūlija rīkojumu *Qualcomm*/Komisija (T-671/19, nav publicēts, EU:T:2021:502) piektās palātas priekšsēdētājs apmierināja lūgumus par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz noteiktu informāciju, kas ietverta prasības pieteikumā un tā A.1. un A.29. pielikumā, kā arī iebildumu rakstā, un noraidīja līdzīgus lūgumus attiecībā uz citiem procesuālajiem dokumentiem. Tādējādi prasītājai un Komisijai tika noteikts termiņš, kad bija jāiesniedz jaunas dažu lietas materiālu dokumentu nekonfidenciālas versijas. 2021. gada 16. un 17. septembrī pēc termiņa pagarinājuma piešķiršanas puses iesniedza kopīgu šo dokumentu nekonfidenciālu versiju.

71 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 19. oktobrī, *Nvidia* iesniedza iestāšanās rakstu.

72 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 19. novembrī, Komisija norādīja, ka tai nav sniedzamu apsvērumu par iestāšanās rakstu.

73 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 29. novembrī, prasītāja iesniedza apsvērumus par iestāšanās rakstiem.

74 Tiesvedības rakstveida daļa tika pabeigta 2021. gada 29. novembrī.

75 2022. gada 8. februārī prasītāja lūdza rīkot tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai.

76 Pēc piektās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu piektajai palātai paplašinātā sastāvā.

77 Tā kā, piemērojot Reglamenta 27. panta 5. punktu, Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas pirmajā palātā paplašinātā sastāvā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

78 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu.

79 2022. gada 2. decembrī procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa aicināja puses atbildēt uz dažiem jautājumiem. Prasītāja uz šiem jautājumiem atbildēja 2022. gada 16. decembrī. Saņēmusi atbilžu iesniegšanai noteiktā termiņa pagarinājuma, Komisija sniedza atbildes 2023. gada 16. janvārī.

80 Pēc pušu lūguma termiņš, lai iesniegtu lūgumus ievērot konfidencialitāti attiecībā uz to atbildēm uz Vispārējās tiesas jautājumiem, tika pagarināts. Galīgais noteiktais termiņš bija 2023. gada 31. janvāris – šajā datumā tika iesniegtas kopīgas šo atbilžu nekonfidenciālās versijas.

81 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2023. gada 16. februārī, pēc termiņa pagarinājuma piešķiršanas *Nvidia* izteica iebildumus par šiem lūgumiem ievērot konfidencialitāti saistībā ar pušu atbildēm uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem.

82 Tiesas sēdes ziņojums tika paziņots lietas dalībniekiem, un prasītāja, kā arī Komisija iesniedza apsvērumus par šo dokumentu attiecīgi 2023. gada 27. janvārī un 2023. gada 16. februārī. Vispārējā tiesa šos apsvērumus ņēma vērā.

83 Ar 2023. gada 8. marta rīkojumu *Qualcomm*/Komisija (T-671/19, nav publicēts, EU:T:2023:125) pirmās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs apmierināja dažus lūgumus ievērot konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, kas iekļauta pušu atbildēs uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem, un pārējos lūgumus noraidīja. Tādējādi prasītājai un Komisijai tika noteikts termiņš, kādā iesniedzama jaunu minēto atbilžu nekonfidenciāla versija. 2023. gada 10. martā puses iesniedza kopīgu šo dokumentu nekonfidenciālu versiju.

84 Tā kā viens no pirmās palātas paplašinātā sastāvā locekļiem nepiedalījās lietas izskatīšanā, minētās palātas priekšsēdētājs iecēla citu tiesnesi, lai papildinātu šo palātu.

85 Mutvārdu process tika pabeigts pēc 2023. gada 15. marta tiesas sēdes. Tā kā viens no palātas locekļiem nevarēja piedalīties apspriedē pēc tam, kad 2023. gada 27. septembrī beidzās viņa amata pilnvaras, trīs tiesneši, kuri ir parakstījuši šo spriedumu, turpināja dalību Vispārējās tiesas apspriedēs saskaņā ar Reglamenta 22. pantu un 24. panta 1. punktu.

Lietas dalībnieku prasījumi

86 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– "atcelt vai, pakārtoti, būtiski samazināt uzliktā naudas soda apmēru";

– izdot rīkojumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem vai pierādījumu savākšanas pasākumiem, uzdodot Komisijai apstiprināt, ka svītrojumi dažos lietas materiālu dokumentos ir pamatoti ar stingrām dienesta noslēpuma prasībām, un informēt par to *Qualcomm* vai arī izsniegt minētos dokumentus, lai pārbaudītu personas, kas iestājusies lietā, prasījumu derīgumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

87 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest *Qualcomm* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

88 *Nvidia* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest *Qualcomm* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

89 Vispirms, kā norādīts šā sprieduma 59., 61. un 62. punktā, puses lūdza neizpaust *Nvidia* un līdz ar to arī sabiedrībai noteiktu informāciju, kas iekļauta to iebildumu rakstos un citos procesuālajos dokumentos. *Nvidia* izteica iebildumus par lūgumiem ievērot konfidencialitāti attiecībā uz atsevišķu informāciju. Ar 2021. gada 22. jūlija rīkojumu *Qualcomm*/Komisija (T-671/19, nav publicēts, EU:T:2021:502) un 2023. gada 8. marta rīkojumu *Qualcomm*/Komisija (T-671/19, nav publicēts, EU:T:2023:125) attiecīgi piektās un pirmās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētāji apmierināja dažus lūgumus ievērot konfidencialitāti un pārējos – noraidīja.

90 Ja kāda no pusēm iesniedz pieteikumu atbilstoši Reglamenta 144. panta 2. punktam, priekšsēdētājam jāpieņem lēmums tikai par dokumentiem un informāciju, kuru konfidencialitāte ir apstrīdēta (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. rīkojumu, 2018. gada 26. janvāris, FV/Padome, T-750/16, nav publicēts, EU:T:2018:59, 14. punkts un tajā minētā judikatūra).

91 Tomēr, lai arī lūgumi ievērot konfidencialitāti nav apstrīdēti, Vispārējai tiesai nevar tikt liegts tos noraidīt, ciktāl tie attiecas uz informāciju, kuru publiskais raksturs acīmredzami izriet no lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem vai kura acīmredzami ir zaudējusi konfidencialitāti citu lietas materiālu izpaušanas dēļ (rīkojums, 2016. gada 15. septembris, *Deutsche Telekom*/Komisija, T-827/14, nav publicēts, EU:T:2016:545, 46. punkts). Tādējādi noteiktos apstākļos tā var lemt par neapšaubītiem lūguma par konfidencialitātes ievērošanu aspektiem (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2019. gada 11. aprīlis, *Google* un *Alphabet*/Komisija, T-612/17, nav publicēts, EU:T:2019:250, 16. punkts).

92 Turklāt jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru informācija, kas ir bijusi konfidenciāla, bet ir piecus vai arī vairāk nekā piecus gadus veca, tādējādi ir jāuzskata par vēsturisku un ir jādara zināma pārējiem lietas dalībniekiem, izņemot ārkārtas apstākļus, no kuriem izrietētu, ka, neraugoties uz šīs informācijas vecumu, tā joprojām satur būtiskus noslēpumus, piemēram,

rūpnieciskus vai komerciālus noslēpumus, kuru izpaušana kaitētu kādam lietas dalībniekam vai attiecīgai trešai personai (skat. rīkojumu, 2019. gada 11. aprīlis, *Google* un *Alphabet*/Komisija, T-612/17, nav publicēts, EU:T:2019:250, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

93 Šajā ziņā Vispārējai tiesai atbilstoši Reglamenta 66. pantam jāsaskaņo tiesas nolēmumu publiskuma princips, no vienas puses, un tiesības uz personas datu aizsardzību, kā arī tiesības uz dienesta noslēpuma aizsardzību, no otras puses, ņemot vērā arī sabiedrības tiesības saskaņā ar principiem, kas ietverti LESD 15. pantā, piekļūt tiesas nolēmumiem (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2020. gada 5. oktobris, *Broughton*/*Eurojust*, T-87/19, nav publicēts, EU:T:2020:464, 49. punkts).

94 Šajā lietā Vispārējā tiesa nolēma sprieduma nekonfidenciālajā versijā neaizklāt dažus datus, uz kuriem attiecās pušu lūgumi un kuru konfidencialitāti *Nvidia* nebija apstrīdējusi. Proti, dažus no šiem datiem var izsecināt no citu šī sprieduma daļu satura un tādējādi tie ir publiski pieejami. Daži dati ir vēsturiski dati, kuru konfidencialitātes saglabāšana pēc vairāk nekā desmit gadiem nav pienācīgi pamatota. Visbeidzot daži citi dati sniedz faktu precizējumus par rīcību, uz kuru attiecās Komisijas izmeklēšana. Šo datu aizklāšana ietekmētu sabiedrības spēju izprast Vispārējās tiesas spriedumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 2. februāris, *Scania* u.c./Komisija, T-799/17, EU:T:2022:48, 82. punkts).

95 Prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam prasītāja izvirza piecpadsmit pamatus:

– pirmais pamats attiecas uz procesuālajiem pārkāpumiem;

– otrais pamats attiecas uz "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā" un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, definējot konkrēto tirgu un atzīstot tās dominējošo stāvokli attiecīgajā laikposmā;

– trešais pamats attiecas uz "tiesību kļūdu, kas izriet no tiesību standartu nepareizas piemērošanas";

– ceturtais pamats ir balstīts uz to, ka "plēsonīgu cenu noteikšanas teorija ir neloģiska un nebalstās uz pierādījumiem";

– piektais pamats attiecas uz "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, pārrēķinot apgalvotās "faktiski samaksātās" cenas;

– sestais pamats attiecas uz "vienreizējo inženiertehnisko maksājumu kļūdainu sadalījumu";

– septītais pamats attiecas uz to, ka "atsauces izmaksas nav noteiktas pareizi";

– astotais pamats attiecas uz to, ka "cenas un izmaksu analīze ir acīmredzami kļūdaina";

– devītais pamats attiecas uz "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", konstatējot, ka tās cenas ir izstūmušas *Icera* no tirgus un radījušas patērētājiem kaitējumu;

– desmitais pamats attiecas uz "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", pamatojuma nesniegšanu, kā arī tiesību tikt uzklausītai un labas pārvaldības principa pārkāpumu, ciktāl Komisija konstatēja, ka tās cenu politika palīdzēja īstenot *Icera* izstumšanas no tirgus plānu;

– vienpadsmitais pamats attiecas uz "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", kā arī pamatojuma nesniegšanu, ciktāl Komisija ir noraidījusi tās sniegto objektīvo pamatojumu;

– divpadsmitais pamats attiecas uz apstrīdētā lēmuma nepietiekamu pamatojumu;

– trīspadsmitais pamats attiecas uz "acīmredzamām kļūdām vērtējumā", apstrīdētā lēmuma nepamatotību un pamatojuma nesniegšanu attiecībā uz pārkāpuma ilgumu;

– četrpadsmitais pamats attiecas uz apstrīdētā lēmuma "acīmredzami kļūdaino" raksturu, piemērojot un aprēķinot naudas sodu;

– piecpadsmitais pamats attiecas uz "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", kā arī pamatojuma nesniegšanu apstrīdētajā lēmumā, ciktāl tajā ir atzīta Komisijas kompetence un ietekme uz tirdzniecību.

96 Turpinājumā šie pamati tiks izskatīti prasītājas norādītajā secībā, izņemot trešo, ceturto un astoto pamatu, kuri ir balstīti uz dažiem argumentiem vai kuros kodolīgāk izklāstīti šie argumenti, kas citastarp ir aplūkoti sestajā, septītajā un devītajā līdz vienpadsmitajā pamatā un tāpēc tie tiks izvērtēti pēc šī pēdējā minētā pamata.

Par pirmo pamatu – procesuālajiem pārkāpumiem

97 Pirmajam pamatam ir divas daļas. Pirmā daļa attiecas uz labas pārvaldības principa pārkāpumu, ciktāl Komisija neesot veikusi padziļinātu, objektīvu un rūpīgu izmeklēšanu. Otrā daļa ir par tiesību uz aizstāvību un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa pārkāpumu, jo Komisija neesot izpaudusi prasītājai pierādījumus, kuri bija būtiski tās aizstāvībai.

Par pirmo daļu – labas pārvaldības principa pārkāpumu

98 Pirmajā daļā ir izvirzīti trīs iebildumi. Pirmais iebildums attiecas uz izmeklēšanas pārmērīgo ilgumu. Otrais iebildums ir par to, ka lietas materiāli neesot pietiekami pilnīgi un precīzi. Trešais iebildums attiecas uz neobjektīvu izmeklēšanu.

– *Ievada apsvērumi*

99 Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. panta 1. punktā ir nostiprinātas tiesības uz labu pārvaldību un noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Eiropas Savienības iestādēs un struktūrās. Paskaidrojumos attiecībā uz Hartu, kas 2007. gada 14. decembrī publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2007, C 303, 17. lpp.), ir precizēts, ka tās 41. pants ir balstīts uz Savienības kā tiesiskas kopienas pastāvēšanu, kuras pamatiezīmes ir nostiprinātas judikatūrā, nosakot labu pārvaldību kā vispārēju tiesību principu (spriedums, 2018. gada 13. decembris, *Transavia Airlines* u.c./Komisija, T-591/15, nav publicēts, EU:T:2018:946, 37. punkts).

100 Saskaņā ar judikatūru par labas pārvaldības principu gadījumos, kad Savienības iestādēm ir novērtējuma brīvība, Savienības tiesību sistēmā nodrošināto garantiju ievērošanai administratīvajos procesos ir īpaši svarīga nozīme. Viena no šīm garantijām it īpaši nosaka kompetentās iestādes pienākumu rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus apstākļus, kam ir nozīme

attiecīgajā lietā (spriedumi, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14. punkts; 2018. gada 13. decembris, *Transavia Airlines*/Komisija, T-591/15, EU:T:2018:946, nav publicēts, 38. punkts, un rīkojums, 2022. gada 17. janvāris, *Car-Master 2* /Komisija, T-743/20, nav publicēts, EU:T:2022:33, 66. punkts).

– *Par pirmo iebildumu – izmeklēšanas pārmērīgo ilgumu*

101 Prasītāja apgalvo, ka izmeklēšanas ilgums, proti, desmit gadi, esot pārmērīgs un citastarp liecinot par Komisijas rūpības trūkumu.

102 Prasītāja uzskata, ka tai neesot bijis iespējas pienācīgi aizstāvēties izmeklēšanas ilguma dēļ. It īpaši tā min izmaiņas Komisijas izmeklēšanas grupas sastāvā, informācijas pieprasījumu, kas nosūtīts astoņus gadus pēc sūdzības iesniegšanas, lūgumus sniegt paskaidrojumus par dokumentiem, kuri Komisijai bija pieejami vairākus gadus, un izmeklēšanas apjoma izmaiņas tās ļoti vēlā stadijā. Prasītāja arī norāda, ka esot piemirsusi laika gaitā faktus gan tā pati, gan *Huawei* un *ZTE*, kas neesot varējušas atbildēt uz dažiem dažkārt ļoti svarīgiem Komisijas pieprasījumiem. Visbeidzot tā apstrīd, ka šo ilgumu var attaisnot lietas sarežģītība, un piebilst, ka tā vienmēr ir pilnībā sadarbojusies ar Komisiju.

103 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

104 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru saprātīga termiņa ievērošana administratīvo procesu norisē konkurences politikas jomā ir vispārējs Savienības tiesību princips, kura ievērošanu nodrošina Savienības tiesas (skat. spriedumu, 2012. gada 19. decembris, *Heineken Nederland* un *Heineken* /Komisija, C-452/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:829, 97. punkts un tajā minētā judikatūra).

105 Katras procesa stadijas saprātīgums ir jānovērtē, ņemot vērā katra gadījuma īpašos apstākļus, tostarp tā kontekstu, lietas dalībnieku rīcību procedūras laikā, lietas nozīmi dažādiem ieinteresētajiem uzņēmumiem un lietas sarežģītību (spriedums, 1999. gada 20. aprīlis, *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, no T-305/94 līdz T-307/94, no T-313/94 līdz T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 un T-335/94, EU:T:1999:80, 126. punkts).

106 Turklāt Komisijas īstenotā administratīvā procesā konkurences politikas jomā pārbaude var tikt veikta divos secīgos posmos, no kuriem katram ir sava iekšējā loģika. Pirmais posms, kas ilgst līdz paziņojumam par iebildumiem, sākas dienā, kad Komisija, īstenojot Savienības likumdevēja piešķirtās pilnvaras, veic pasākumus, ar kuriem tā norāda uz izdarīto pārkāpumu un kuri tai ļauj ieņemt nostāju par procesa virzienu. Savukārt otrais periods sākas no paziņojuma par iebildumiem un turpinās līdz galīgā lēmuma pieņemšanai. Tam jāļauj Komisijai galīgi izlemt par pārmesto pārkāpumu (spriedums, 2006. gada 21. septembris, *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied*/Komisija, C-105/04 P, EU:C:2006:592, 38. punkts).

107 Turklāt, ja saprātīga termiņa principa pārkāpums ir varējis ietekmēt procesa iznākumu, tad šāds pārkāpums var izraisīt apstrīdētā lēmuma atcelšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 21. septembris, *Technische Unie*/Komisija, C-113/04 P, EU:C:2006:593, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

108 Tomēr jāprecizē, ka, runājot par konkurences tiesību normu piemērošanu, saprātīga termiņa pārsniegšana var būt pamats tikai tādu lēmumu atcelšanai, ar ko tiek konstatēti pārkāpumi, un ar nosacījumu, ka ir pierādīts, ka samērīga termiņa principa pārkāpums ir apdraudējis attiecīgo

uzņēmumu tiesības uz aizstāvību. Izņemot šo īpašo gadījumu, pienākuma pieņemt lēmumu saprātīgā termiņā neizpilde neietekmē administratīvā procesa saskaņā ar Regulu Nr. 1/2003 likumību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 21. septembris, *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied*/Komisija, C-105/04 P, EU:C:2006:592, 42. un 43. punkts).

109 Šajā lietā jākonstatē, ka no sūdzības iesniegšanas līdz paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanai ir pagājuši vairāk nekā seši gadi. Tomēr, kā norādīts šā sprieduma 15. punktā, tikai 2012. gada vidū, proti, trīs gadus pēc minētās sūdzības iesniegšanas, sūdzības iesniedzēja formulēja pirmos apgalvojumus par plēsonīgām cenām un Komisija varēja uzsākt izmeklēšanu par pārmesto rīcību. No tā izriet, ka administratīvā procesa pirmais posms kopš sūdzības iesniegšanas ilga vairāk nekā sešus gadus, bet tikai nedaudz ilgāk nekā trīs gadus kopš sūdzības iesniedzējas pirmajiem apgalvojumiem par plēsonīgu cenu noteikšanu.

110 Administratīvā procesa otrais posms, kas turpinājās no paziņojuma par iebildumiem saņemšanas līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai 2019. gada 18. jūlijā, ilga aptuveni trīsarpus gadus.

111 Tomēr kopumā kopš pirmajiem apgalvojumiem par plēsonīgu cenu noteikšanu izmeklēšanas ilgums, proti, kas ir aptuveni septiņi gadi, nav pārmērīgs, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus un it īpaši tās sarežģītību.

112 Kā norādīja Vispārējā tiesa, lemjot par prasību atcelt Komisijas 2017. gada 31. marta lēmumu, lai rekonstruētu cenu un izmaksu struktūru nolūkā pārbaudīt, vai pastāvēja plēsonīgas cenas, šajā lietā attiecībā uz apgalvoto praksi bija jāveic sarežģīta vairāku datu, no kuriem lielākā daļa bija pieejama tikai prasītājai, analīze. Turklāt šāds uzdevums izrādījās īpaši sarežģīts, jo tas attiecās uz kompleksiem produktiem (spriedums, 2019. gada 9. aprīlis, *Qualcomm* un *Qualcomm Europe* /Komisija, T-371/17, nav publicēts, EU:T:2019:232, 125. punkts).

113 Pirmkārt, kā izriet no prasības pieteikuma, prasītāja bija iesniegusi Komisijai vairāk nekā 31 000 dokumentu, atbildot uz astoņiem informācijas pieprasījumiem, kuriem dažkārt sekoja lūgumi pēc sīkāka skaidrojuma. Komisija rīkoja arī vairākas sanāksmes un telefonsarunas gan ar prasītāju, gan ar sūdzības iesniedzēju un trešām personām. Turklāt no apstrīdētā lēmuma 3. punkta, kurā atgādināti dažādi administratīvā procesa posmi, izriet, ka Komisija izmeklēšanas laikā nekad nav bijusi neaktīva. Visbeidzot jāņem vērā arī tas, ka minētajā lēmumā ir ietverta sarežģīta un detalizēta pārmestās rīcības analīze un ka Komisija centās atbildēt uz daudziem argumentiem, kurus prasītāja bija izvirzījusi minētā procesa laikā, vienlaikus ievērojot prasītājas tiesības uz aizstāvību.

114 Otrkārt, pušu rīcība administratīvajā procesā ietekmēja minētā procesa ilgumu. Šajā ziņā jānorāda, ka sūdzības iesniedzēja apgalvojumus par plēsonīgu cenu noteikšanu pirmo reizi pauda tikai trīs gadus pēc sūdzības iesniegšanas. Vispirms prasītāja deviņas reizes vērsās pie uzklausīšanas amatpersonas, lai risinātu jautājumus par piekļuvi lietas materiāliem, vēlāk tā lūdza piešķirt vairākus termiņa pagarinājumus, atlikt uzklausīšanu un rīkot papildu uzklausīšanu. Visbeidzot – tad, kad prasītāja cēla prasību atcelt Komisijas 2017. gada 31. marta lēmumu un vēlāk iesniedza apelācijas sūdzību par 2019. gada 9. aprīļa spriedumu *Qualcomm* un *Qualcomm Europe*/Komisija (T-371/17, nav publicēts, EU:T:2019:232), ar ko tika noraidīta šī prasība, tā nevarēja nezināt, ka tas noteikti aizkavēs izmeklēšanas gaitu.

115 Tādējādi, tā kā izmeklēšanas ilgums nav pārmērīgs, šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

116 Katrā ziņā, pat pieņemot, ka izmeklēšanas ilgumu varētu uzskatīt par pārmērīgu, prasītāja nav pierādījusi, kā tas varēja nelabvēlīgi ietekmēt tās aizstāvības iespējas.

117 Pirmkārt, prasītāja nepaskaidro, kādā veidā vienkārša izmeklēšanā iesaistīto Komisijas darbinieku maiņa visos hierarhijas līmeņos būtu varējusi ietekmēt izmeklēšanas rūpību, precizitāti, stabilitāti un apjomu vai tās tiesības uz aizstāvību.

118 Otrkārt, attiecībā uz 2013. gada decembrī iesniegto dokumentu, par kuru Komisija lūdza sniegt paskaidrojumus tikai 2017. gada janvārī, pietiek atgādināt, kā nospriedusi Vispārējā tiesa – ir jāņem vērā vispārējais rūpības pienākums, kas noteikts visiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, atbilstoši kuram tiem ir jānodrošina, ka to grāmatvedībā vai arhīvos tiktu pienācīgi uzglabāti dokumenti, kas ļauj izsekot to darbību, lai citastarp to rīcībā būtu nepieciešamie pierādījumi tiesvedības vai administratīvu lietu ierosināšanas gadījumā. Tādējādi, tā kā Komisija jau 2010. gada 7. jūnijā bija iesniegusi informācijas pieprasījumus prasītājai atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 18. panta 2. un 3. punktam, vismaz no minētā datuma tai bija jārīkojas ar rūpību un jāveic visi lietderīgie pasākumi, lai saglabātu pierādījumus, kas saprātīgi varēja būt tās rīcībā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 9. aprīlis, *Qualcomm* un *Qualcomm Europe*/Komisija, T-371/17, nav publicēts, EU:T:2019:232, 136. punkts un tajā minētā judikatūra).

119 Treškārt, Komisija paskaidroja – ja izmeklēšanā administratīvā procesa laikā notika izmaiņas, tas notika tieši tāpēc, lai ņemtu vērā prasītājas apsvērumus un argumentu, kurus tā it īpaši pauda atbildē uz paziņojumu par iebildumiem un papildu paziņojumu par iebildumiem, kas pretēji prasītājas apgalvojumiem apliecina tikai to, ka Komisija bija pilnībā ievērojusi tās tiesības uz aizstāvību.

120 Ceturtkārt, prasītāja neprecizē, kādā veidā tas, ka *Huawei* un *ZTE* nevarēja sniegt Komisijai paskaidrojumus par dažiem vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumiem, būtu saistīts ar laika ritējumu. Jebkurā gadījumā jākonstatē, ka Komisija pārbaudīja, vai, piemērojot šādus maksājumus *Huawei* un *ZTE*, prasītājai bija nodoms piešķirt šīm abām klientēm cenu samazinājumus, jo tas ir subjektīvs elements, kas nav saistīts ar abiem šiem uzņēmumiem, līdz ar to šie uzņēmumi nebūtu varējuši sniegt nekādus būtiskus attaisnojošus pierādījumus par labu prasītājai. Kā turklāt izriet no sestā pamata pārbaudes, to apstiprina arī tas, ka Komisija to pierādīja, balstoties uz saskanīgu pierādījumu kopumu, kas nav saistīts ar šo divu uzņēmumu liecībām.

121 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, pat pieņemot, ka šis iebildums ir pamatots, izskatāmajā lietā tas neļautu konstatēt prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kas izraisītu apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

– *Par otro iebildumu par to, ka lietas materiāli nav pietiekami pilnīgi un precīzi*

122 Prasītāja apgalvo, ka, neapkopojot konkrētu, iespējams, attaisnojošu informāciju, Komisija neesot sagatavojusi pilnīgus un precīzus lietas materiālus. Tā uzskata, ka šo trūkumu ilustrē šādi trīs piemēri. Pirmkārt, Komisija neesot uzdevusi jautājumus *Huawei* un *ZTE* par *Qualcomm* darbinieku, lai gan minētais darbinieks ir daudzu svarīgu dokumentu, uz kuriem tā ir balstījusies, autors. Otrkārt, *Huawei* un *ZTE* neesot varējušas sniegt būtisku atbildi uz informācijas pieprasījumu par vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumiem, kuriem tomēr ir svarīga nozīme. Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija tai esot piešķīrusi piekļuvi dažiem stipri

rediģētiem dokumentiem, nepārbaudījusi, vai sūdzības iesniedzējas minētie konfidencialitātes apsvērumi bija pamatoti, lai gan šajos dokumentos varēja būt ietverti potenciāli attaisnojoši pierādījumi.

123 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

124 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Komisijai principā jāizvērtē, vai informācija ir nepieciešama izmeklēšanā, lai varētu atklāt konkurences noteikumu pārkāpumu (skat. spriedumu, 2015. gada 15. jūlijs, *GEA Group*/Komisija, T-45/10, nav publicēts, EU:T:2015:507, 311. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt, ciktāl prasītāja šajā daļā pārmet Komisijai, ka tā neesot mēģinājusi iegūt, iespējams, attaisnojošu informāciju, šajā daļā tā atsaucas arī uz tiesību uz aizstāvību garantiju, tomēr šāda garantija neprasa, lai Komisija veiktu papildu izmeklēšanas darbības, ja tā uzskata, ka lieta ir izmeklēta pietiekamā mērā (spriedumi, 1984. gada 16. maijs, *Eisen und Metall*/Komisija, 9/83, EU:C:1984:177, 32. punkts, un 1999. gada 11. marts, *Thyssen Stahl*/Komisija, T-141/94, EU:T:1999:48, 110. punkts).

125 Turklāt attiecībā uz, iespējams, attaisnojošu dokumentu esamību, kurus Komisija neesot mēģinājusi iegūt, no judikatūras izriet, ka attiecīgajam uzņēmumam ir jāpierāda, ka tas šos dokumentus būtu varējis izmantot savai aizstāvībai tādējādi, ka, ja uzņēmums to būtu varējis izmantot administratīvajā procesā, tas būtu varējis atsaukties uz pierādījumiem, kuri nesaskan ar secinājumiem, ko šajā stadijā izdarījusi Komisija, un tādēļ kaut kādā veidā būtu varējis ietekmēt vērtējumus, ko Komisija iekļāvusi savā lēmumā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 1. jūlijs, *Knauf Gips*/Komisija, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 23. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 6. septembris, *Intel*/Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 97. punkts).

126 No tā izriet, ka attiecīgajam uzņēmumam jāpierāda, pirmkārt, ka tam nav bijis piekļuves noteiktiem attaisnojošiem pierādījumiem un, otrkārt, ka tas būtu varējis tos izmantot savai aizstāvībai (spriedumi, 2010. gada 1. jūlijs, *Knauf Gips*/Komisija, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 24. punkts, un 2017. gada 6. septembris, *Intel*/Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 98. punkts).

127 Šajā lietā prasītāja nepaskaidro iemeslus, kuru dēļ Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka lietas izmeklēšana bija pietiekama un kā, iespējams, attaisnojoša informācija, kuru Komisija neesot apkopojusi, tostarp tās minētie trīs piemēri, varētu tikt izmantota tās aizstāvībai tādējādi, ka tā ietekmētu Komisijas vērtējumus apstrīdētajā lēmumā, ja prasītāja to būtu varējusi izmantot administratīvajā procesā. Jebkurā gadījumā, kā izriet no šā sprieduma 124. punktā minētās judikatūras, Komisijai nav pienākuma turpināt izmeklēšanu, lai savāktu visus potenciāli attaisnojošus pierādījumus, ja tā uzskata, ka lietas izmeklēšana ir bijusi pietiekama.

128 It īpaši attiecībā uz tās darbinieku, kurš bija sagatavojis daudzus dokumentus, uz kuriem Komisija balstījās apstrīdētajā lēmumā, prasītāja nesniedz paskaidrojumus, kādā veidā atbildēm uz iespējamiem jautājumiem, kurus Komisija šajā ziņā uzdotu trešām personām, varētu būt jebkāda nozīme lietas izmeklēšanā, kā prasītāja varētu tās izmantot, lai aizstāvētos, vai kā tās varētu ietekmēt Komisijas vērtējumu. Proti, kaut arī Komisija balstījās uz dažiem no šiem dokumentiem, lai galvenokārt pierādītu *Icera* izstumšanas plāna esamību, tā ņēma vērā arī citus būtiskus pierādījumus, kurus tā uzskatīja par pietiekamiem. Visbeidzot prasītāja nepaskaidro, kā trešā persona varētu būt labākā situācijā nekā prasītāja, lai iesniegtu pierādījumus, kas atspēko šī darbinieka lomu vai Komisijas interpretāciju par attiecīgajiem dokumentiem.

129 Tāpat, pat pieņemot, ka *Huawei* un *ZTE* nebija iespējas sniegt būtisku atbildi uz informācijas pieprasījumu par vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumiem, kuriem tomēr ir svarīga nozīme, jānorāda, ka Komisijai šīs atbildes nebija vajadzīgas, jo, kā tas izriet no sestā pamata analīzes, šajā ziņā tā balstījās uz saskanīgu pierādījumu kopumu. Tādējādi, nepieļāvusi acīmredzamu kļūdu, Komisija varēja uzskatīt, ka lietas izmeklēšana bija pietiekama.

130 Visbeidzot attiecībā uz piekļuvi stipri rediģētiem dokumentiem, kuri, iespējams, varēja saturēt attaisnojošus pierādījumus, prasītāja neapstrīd, ka sūdzības iesniedzējas skatījumā uz tās sniegto informāciju attiecās dienesta noslēpums un ka Komisijai nebija nerediģētu dokumentu versiju. Jebkurā gadījumā Komisija varēja pamatoti uzskatīt, ka tai bija pietiekami daudz citu pierādījumu, lai veiktu izmeklēšanu, neprasot sūdzības iesniedzējai iesniegt mazāk rediģētas dokumentu versijas.

131 Šo iemeslu dēļ prasītājas lūgums uzdot Komisijai apstiprināt, vai vairāki svītrojumi dokumentos ID 1112-00146, 1112-00148, 1112-00150, 1112-00151, 1112-00154, 1112-00185, 1112-00218, 1112-00196, 1112-00229 un 1294 ir balstīti uz pamatotām prasībām ievērot dienesta noslēpumu, un informēt par to prasītāju vai arī izsniegt minētos dokumentus, lai izvērtētu *Nvidia* prasību pamatotību, arī ir jānoraida.

132 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, šis iebildums ir jānoraida.

– *Par trešo iebildumu - neobjektīvu izmeklēšanu*

133 Prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums esot neobjektīvas izmeklēšanas rezultāts, kas novedis pie labas pārvaldības principa pārkāpuma un līdz ar to pie nevainīguma prezumpcijas, *in dubio pro reo* principa, kā arī tiesiskās drošības un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principu pārkāpumiem, kas kaitē prasītājas tiesībām uz aizstāvību.

134 Šī iebilduma pamatojumam prasītāja izvirza trīs argumentus.

135 Pirmkārt, Komisija neesot objektīvi izskatījusi argumentus un pierādījumus, kurus prasītāja izklāstīja atbildē uz paziņojumu par iebildumiem un uzklausīšanas laikā. Gluži pretēji, tā ilgtermiņā esot nodarbojusies ar "informācijas makšķerēšanu", izdodot vairākus informācijas pieprasījumus, kas noveda pie ļoti plaša datu apjoma savākšanas. Turklāt apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas būtiskas atšķirības un iekļauti jauni elementi salīdzinājumā ar papildu paziņojumu par iebildumiem un faktu izklāsta vēstuli, kas savukārt atšķiras no paziņojumu par iebildumiem. Šajā ziņā prasītāja prasības pieteikuma A.11. pielikumā ir iesniegusi sarakstu, kurā ir apkopoti šo atšķirību piemēri.

136 Otrkārt, Komisija apstrīdētajā lēmumā neesot ņēmusi vērā dažus attaisnojošus pierādījumus, kurus bija iesniegusi *Huawei*, it īpaši attiecībā uz vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumiem.

137 Treškārt, Komisija esot tikusies ar sūdzības iesniedzēju, lai apspriestu jautājumus, kas saistīti ar uzklausīšanu attiecībā uz papildu paziņojumu par iebildumiem, nepiedaloties uzklausīšanas amatpersonai, lai gan šie jautājumi ir tās kompetencē, kas rada nopietnus jautājumus par Komisijas integritāti un neitralitāti.

138 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

139 Šajā ziņā jānorāda, ka ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs (skat. spriedumu, 2022. gada 2. februāris, *Scania* u.c./Komisija, T-799/17, EU:T:2022:48, 145. punkts un tajā minētā judikatūra). Izskatāmajā lietā tomēr jākonstatē, ka neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem nepierāda, ka Komisija nav nodrošinājusi visas garantijas, lai izslēgtu jebkādas pamatotas šaubas par tās objektivitāti izmeklēšanas gaitā.

140 Vispirms attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Komisija esot izdevusi vairākus informācijas pieprasījumus, lai savāktu plašu datu klāstu, jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 23. apsvērumu Komisijai ir jāpiešķir pilnvaras visā Savienībā pieprasīt sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai tostarp tiktu atklāta dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, kas aizliegta ar LESD 102. pantu. Turklāt no Regulas Nr. 1/2003 18. panta 1. punkta izriet: lai veiktu pienākumus, kas Komisijai uzlikti ar šo regulu, tā ar vienkāršu pieprasījumu vai ar lēmumu var pieprasīt uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām sniegt "visu vajadzīgo informāciju".

141 Ņemot vērā Komisijas plašās izmeklēšanas un pārbaudes pilnvaras, Komisija ir tā, kurai jānovērtē tās informācijas nepieciešamība, ko tā pieprasa attiecīgajiem uzņēmumiem. Runājot par pārbaudi, ko Vispārējā tiesa veic attiecībā uz šo Komisijas vērtējumu, jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru jēdziens "vajadzīgā informācija" jāinterpretē, ņemot vērā mērķus, kuru sasniegšanai Komisijai tikušas piešķirtas attiecīgās izmeklēšanas pilnvaras. Tādējādi prasība par to, ka jāpastāv saiknei starp informācijas pieprasījumu un apgalvoto pārkāpumu, ir izpildīta, ja šajā procedūras stadijā minētais pieprasījums var tikt likumīgi uzskatīts par saistītu ar apgalvoto pārkāpumu tādā nozīmē, ka Komisija var pamatoti uzskatīt, ka dokuments tai palīdzēs noteikt apgalvotā pārkāpuma esamību (skat. spriedumu, 2014. gada 14. marts, *Holcim (Deutschland)* un *Holcim* /Komisija, T-293/11, nav publicēts, EU:T:2014:127, 110. punkts un tajā minētā judikatūra).

142 Attiecībā it īpaši uz izskatāmo lietu no 2019. gada 9. aprīļa sprieduma *Qualcomm* un *Qualcomm Europe*/Komisija (T-371/17, nav publicēts, EU:T:2019:232), kas pasludināts pēc tam, kad prasītāja bija cēlusi prasību atcelt Komisijas 2017. gada 31. marta lēmumu, 128. punkta izriet, ka Komisijas veiktās izmeklēšanas apjoms bija tāds, kas attaisnoja ievērojama informācijas apjoma sniegšanu.

143 Turklāt, kā 2019. gada 9. aprīļa sprieduma *Qualcomm* un *Qualcomm Europe*/Komisija (T-371/17, nav publicēts, EU:T:2019:232) 201. punktā uzsvēra Vispārējā tiesa, Komisijai ir tiesības pieņemt minēto lēmumu tieši tādēļ, lai sagatavotu savu galīgo lēmumu par iespējamo LESD 102. panta pārkāpumu, ar visu nepieciešamo rūpību un pamatojoties uz visiem datiem, kuri to varējuši ietekmēt. Šāds apsvērums pēc analoģijas ir attiecināms uz citiem informācijas pieprasījumiem, ko Komisija izsniegusi administratīvā procesa gaitā, un tos nevar uzskatīt par "informācijas makšķerēšanu". Proti, pirmkārt, Komisijas neobjektivitāti izmeklēšanā attiecībā uz prasītāju nevar secināt abstrakti, pamatojoties tikai uz Komisijas rīcības brīvību izvēlēties minētās izmeklēšanas veikšanas veidu, un, otrkārt, prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas konkrēti apliecinātu, ka šos citus informācijas pieprasījumus var izskaidrot vienīgi ar neobjektivitāti.

144 Turklāt attiecībā uz prasītājas argumentu par atšķirībām starp paziņojumu par iebildumiem, papildu paziņojumu par iebildumiem, faktu izklāsta vēstuli un apstrīdēto lēmumu no Tiesas judikatūras izriet, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana prasa, ka attiecīgajam uzņēmumam administratīvā procesa laikā jādod iespēja efektīvi darīt zināmu savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu patiesumu un nozīmīgumu, kā arī par Komisijas rīcībā esošiem dokumentiem, ar kuriem tā pamato savu apgalvojumu par konkurences noteikumu pārkāpumu (skat. spriedumus, 2013. gada 5. decembris, *SNIA*/Komisija, C-448/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:801, 41. punkts un tajā minētā judikatūra; 2021. gada 25. marts, *Deutsche Telekom*/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 106. punkts).

145 Šī prasība ir izpildīta, ja galīgajā lēmumā ieinteresētās personas tiek vainotas tikai tajos pārkāpumos, kas norādīti paziņojumā par iebildumiem, un tajā ir norādīti tikai tie fakti, par kuriem ieinteresētajām personām tikusi dota iespēja izteikties (spriedumi, 2012. gada 24. maijs, *MasterCard* u.c./Komisija, T-111/08, EU:T:2012:260, 266. punkts; 2013. gada 18. jūnijs, *ICF* /Komisija, T-406/08, EU:T:2013:322, 117. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Slovak Telekom* /Komisija, T-851/14, EU:T:2018:929, 180. punkts).

146 Tomēr būtiskos apstākļus, uz kuriem Komisija balstās paziņojumā par iebildumiem, var paziņot kopsavilkuma veidā un lēmumam nav obligāti jābūt paziņojuma par iebildumiem kopijai, jo šis paziņojums ir sagatavošanas stadijas dokuments, kurā ietvertajiem faktiskajiem un tiesiskajiem vērtējumiem ir tikai pagaidu raksturs (spriedums, 1987. gada 17. novembris, *British American Tobacco* un *Reynolds Industries*/Komisija, 142/84 un 156/84, EU:C:1987:490, 70. punkts; skat. arī spriedumu, 2013. gada 5. decembris, *SNIA*/Komisija, C-448/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:801, 42. punkts un tajā minētā judikatūra; 2012. gada 24. maijā, *MasterCard* u.c./Komisija, T-111/08, EU:T:2012:260, 267. punkts). Tādējādi par pieļaujamiem ir atzīstami paziņojuma par iebildumiem papildinājumi, kas izdarīti, ņemot vērā lietas dalībnieku atbildes rakstā, kurā iekļautie argumenti pierāda, ka tie faktiski ir varējuši īstenot savas tiesības uz aizstāvību. Komisija administratīvā procesa vajadzībām var arī pārskatīt vai papildināt faktiskos vai tiesiskos argumentus, lai pamatotu tās izteiktos iebildumus (spriedums, 2011. gada 9. septembris, *Alliance One International*/Komisija, T-25/06, EU:T:2011:442, 181. punkts). Tādējādi līdz galīgā lēmuma pieņemšanai Komisija var, tostarp ņemot vērā pušu rakstveida un mutvārdu apsvērumus, vai nu atteikties no dažiem vai pat visiem iebildumiem, kas pret tām vērsti, un tādējādi grozīt savu nostāju tām par labu vai, tieši pretēji, izlemt pievienot jaunus iebildumus, ja tā sniedz attiecīgajiem uzņēmumiem iespēju paust savu nostāju šajā ziņā (skat. spriedumu, 2003. gada 30. septembris, *Atlantic Container Line* u.c./Komisija, T-191/98 un no T-212/98 līdz T-214/98, EU:T:2003:245, 115. punkts un tajā minētā judikatūra).

147 Izskatāmajā lietā Komisijas neobjektivitātes izpausmi izmeklēšanā attiecībā pret prasītāju nevar secināt abstrakti, balstoties tikai uz atšķirībām starp paziņojumu par iebildumiem, papildu paziņojumu par iebildumiem, faktu izklāsta vēstuli un apstrīdēto lēmumu. Turklāt prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas ļautu konkrēti pierādīt, ka šīs atšķirības ir izskaidrojamas vienīgi ar šādu neobjektivitāti.

148 Savukārt jāizvērtē, vai Komisija apstrīdētajā lēmumā balstījās uz jauniem iebildumiem vai pierādījumiem pret prasītāju, par kuriem tai nebija iespējas paust savu viedokli administratīvā procesa laikā.

149 Šajā ziņā prasītāja min tikai vispārīgu apgalvojumu, ka apstrīdētajā lēmumā esot būtiskas atšķirības un jauni elementi, kas nav ietverti papildu paziņojuma par iebildumiem un faktu izklāsta vēstules argumentācijā, un zemsvītras piezīmē norāda tikai uz dažiem minētajā lēmumā paustajiem apsvērumiem un atsaucas uz prasības pieteikuma A.11. pielikumu.

150 Pat pieņemot, ka šie elementi tik tiešām ir jauni un nebija iekļauti iepriekšējos procesuālajos dokumentos, prasītāja tomēr nepaskaidro, kāpēc šie elementi būtu uzskatāmi par jauniem iebildumiem vai pret to vērstiem pierādījumiem, par kuriem tai nebija iespējas paust savu viedokli, un nevis vienkārši par iebildumiem, kurus Komisija ņēma vērā apstrīdētajā lēmumā, tostarp balstoties uz prasītājas paustajiem apsvērumiem.

151 Kā izriet no šā sprieduma 146. punktā minētās judikatūras, apstrīdētais lēmums nevar būt paziņojuma par iebildumiem, papildu paziņojuma par iebildumiem vai faktu izklāsta vēstules kopija, tieši tā iemesla dēļ, ka Komisijai jāņem vērā apsvērumi, kurus puses ir iesniegušas administratīvā procesa laikā. Tā kā prasītāja ir tikai sastādījusi sarakstu ar atšķirībām starp minēto lēmumu un iepriekšējiem procesuālajiem dokumentiem un sīkāk nav nepaskaidrojusi, kā konkrēti šādas izmaiņas ietekmē Komisijas juridisko pamatojumu un faktu klasifikāciju, kā arī to, kā šī iemesla dēļ ir mainījies pārmestās rīcības tvērums, prasītāja nav pierādījusi, ka Komisijas izmeklēšana bija neobjektīva.

152 Visbeidzot, runājot par prasītājas argumentu, ka Komisija esot tikusies ar sūdzības iesniedzēju, lai apspriestu ar uzklausīšanu saistītus jautājumus attiecībā uz papildu paziņojuma par iebildumiem, un neesot uzaicinājusi uzklausīšanas amatpersonu, lai gan šie jautājumi bija tās kompetencē, tas neļauj apšaubīt Komisijas integritāti vai spēju neitrāli un objektīvi izskatīt šo lietu. Turklāt prasītāja nav pierādījusi, kā šāda tikšanās varēja ietekmēt tās tiesības uz aizstāvību, it īpaši tāpēc, ka tā varēja lūgt uzklausīšanas amatpersonu organizēt līdzvērtīgu sanāksmi, ja tā uzskatīja to par nepieciešamu.

153 Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida.

154 Tādējādi pirmā pamata pirmā daļa jānoraida.

Par otro daļu – tiesību uz aizstāvību un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa pārkāpumu

155 Šajā daļā ir izvirzīti divi iebildumi. Pirmais iebildums attiecas uz nepietiekamu piekļuvi lietas materiāliem. Otrais iebildums būtībā ir balstīts uz nosūtīto lietas materiālu nepietiekamo saturu.

– *Ievada apsvērumi*

156 Tiesības uz aizstāvību ir pamattiesības, kas ir vispārējo tiesību principu, kuru ievērošana Vispārējai tiesai un Tiesai jānodrošina, neatņemama daļa (skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Solvay* /Komisija, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 52. punkts).

157 Tiesību uz aizstāvību ievērošana ir Savienības tiesību vispārējais princips, kas ir piemērojams, ja administrācija ir nodomājusi pieņemt personai nelabvēlīgu lēmumu (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 28. punkts).

158 Šis Savienības tiesību vispārējais princips ir nostiprināts Hartas 41. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Deutsche Telekom*/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 105. punkts).

159 Konkurences tiesību kontekstā, lai būtu ievērotas tiesības uz aizstāvību, tiek prasīts, lai ikvienam tāda lēmuma adresātam, ar kuru ir konstatēts, ka tas ir pieļāvis konkurences noteikumu pārkāpumu, administratīvā procesa laikā jādod iespēja pienācīgi darīt zināmu savu viedokli par tam pārmesto faktu un apstākļu esamību un atbilstību, kā arī par dokumentiem, kurus Komisija izmantojusi, lai pamatotu apgalvojumu par šāda pārkāpuma esamību, kā tas izriet no šā sprieduma 144. punktā minētās judikatūras.

160 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesību uz aizstāvību, it īpaši tiesību tikt uzklausītam, pārkāpums izraisa attiecīgā administratīvā procesa iznākumā pieņemtā lēmuma atcelšanu tikai tad, ja šī pārkāpuma neesamības gadījumā šī procesa iznākums varētu būt citāds. Prasītājam, kurš atsaucas uz viņa tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, nevar likt pierādīt, ka Savienības iestādes lēmumam varēja būt citāds saturs, bet gan vienīgi to, ka šāda iespēja nav pilnībā izslēdzama (skat. spriedumu, 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 105. un 106. punkts un tajos minētā judikatūra) tāpēc, ka minētā puse būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību tad, ja nebūtu norādītā procesuālā pārkāpuma (spriedumi, 2003. gada 2. oktobris, *Thyssen Stahl* /Komisija, C-194/99 P, EU:C:2003:527, 31. punkts; 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 94. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Deutsche Telekom*/Komisija, T-827/14, EU:T:2018:930, 129. punkts).

161 Šāda izvērtēšana jāveic, ievērojot katras atbilstošās lietas īpašos faktiskos un tiesiskos apstākļus (spriedums, 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 107. punkts).

– *Par pirmo iebildumu – nepietiekamu piekļuvi lietas materiāliem*

162 Prasītāja apgalvo, ka piekļuve lietas materiāliem tai esot tikusi nodrošināta tikai pēc paziņojuma par iebildumiem un papildu paziņojuma par iebildumiem pieņemšanas un tikai pēc tās atkārtotiem lūgumiem piešķirt šādu piekļuvi. Tā arī apgalvo, ka tai esot bijis jāveltī "ārkārtīgi daudz laika un nesamērīgi resursi", lai iepazītos ar dažiem dokumentiem, kas esot bijis "nevajadzīgs un kaitējošs uzmanības novēršanas līdzeklis" un esot nelabvēlīgi ietekmējis tās spēju aizstāvēties.

163 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

164 Tiesības iepazīties ar dokumentiem kā tiesību uz aizstāvību neatņemama daļa nozīmē to, ka Komisijai jādod attiecīgajam uzņēmumam iespēja pārbaudīt visus lietas materiālu rakstiskos dokumentus, kas varētu būt nozīmīgi aizstāvībai. Pie šiem dokumentiem pieder gan apsūdzošie, gan attaisnojošie dokumenti, izņemot citu uzņēmumu komercnoslēpumus ietverošus dokumentus, Komisijas iekšējos dokumentus un citu konfidenciālu informāciju (spriedumi, 2004. gada 7. janvāris, *Aalborg Portland* u.c./Komisija, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P, EU:C:2004:6, 68. punkts, un 2011. gada 12. jūlijs, *Toshiba* /Komisija, T-113/07, EU:T:2011:343, 41. punkts).

165 Izskatāmajā lietā prasītāja vispirms sūdzas par to, ka tai esot nācies neatlaidīgi lūgt Komisijai piešķirt piekļuvi lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem, kas tai esot radījis laika zudumu un apgrūtinājis faktu atcerēšanos, tādējādi tas esot nelabvēlīgi ietekmējis tās aizstāvību.

166 Tomēr prasītājas argumenti par administratīvā procesa ilgumu un tā ietekmi uz tās spēju aizstāvēties ir jānoraida, pamatojoties uz tiem pašiem iemesliem, kas izklāstīti šā sprieduma 116.–121. punktā. Turklāt, ciktāl prasītāja apgalvo, ka piekļuve lietas materiāliem tai esot nodrošināta novēloti, nav strīda par to, ka tai tomēr bija piekļuve lietas materiāliem administratīvā procesa gaitā un tā varēja izmantot tajos iekļautos dokumentus, gatavojot savu aizstāvību. Tādējādi, pat pieņemot, ka prasītājai nebija nodrošināta tūlītēja pieeja lietas materiāliem, tā tomēr nav pierādījusi, ka šī piekļuve būtu bijusi novēlota un ka būtu pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību, tāpēc šis arguments jānoraida.

167 Otrkārt, attiecībā uz apgalvoto nepietiekamo piekļuvi lietas materiāliem, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 45. un 46. punkta, kurus prasītāja neapstrīd, jānorāda, ka saistībā ar paziņojumu par iebildumiem tā atzina, ka visi jautājumi par piekļuvi lietas materiāliem tika atrisināti, pirms tā iesniedza atbildi uz paziņojumu par iebildumiem, un attiecībā uz papildu paziņojumu par iebildumiem tā neizmantoja Komisijas piedāvāto iespēju papildināt atbildi uz papildu paziņojumu par iebildumiem pēc tam, kad tā bija saņēmusi piekļuvi dažu dokumentu pārskatītām nekonfidenciālām versijām, tādējādi tā nevar pamatoti apgalvot, ka tās tiesības uz aizstāvību tika aizskartas.

168 Tādējādi šis iebildums jānoraida.

– *Par otro iebildumu – nosūtīto lietas materiālu nepietiekamo saturu*

169 Prasītāja uzskata, ka Komisija neesot izpildījusi pienākumu sagatavot detalizētas piezīmes par visām oficiālajām vai neoficiālajām sanāksmēm, telefonsarunām un intervijām, kas tika rīkotas informācijas vākšanas nolūkos izmeklēšanas gaitā, un neesot nodrošinājusi tai šīs piezīmes tādā veidā, kas ļautu tās lietderīgi izmantot.

170 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot sagatavojusi piezīmes par septiņām telefonkonferencēm un piecām sanāksmēm, kurās piedalījās prasītāja. Tāpēc Komisija neesot varējusi izmantot šīs piezīmes, kurās, iespējams, varēja būt ietverti attaisnojoši pierādījumi.

171 Otrkārt, prasītāja uzskata, ka dažas piezīmes par sanāksmēm vai telekonferencēm ar trešām personām Komisija tai esot nodevusi pārāk vēlu, dažkārt vairākus gadus pēc to norises.

172 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija tai esot nosūtījusi pārāk īsas piezīmes par dažām telefonkonferencēm ar trešām personām, proti, par vienu telefonkonferenci ar *Huawei* un septiņām telefonkonferencēm ar sūdzības iesniedzēju, kas neesot ļāvis tai saprast to laikā apspriesto informāciju.

173 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

174 Vispirms jānorāda, ka Regulas Nr. 1/2003 19. panta 1. punkts pilnvaro Komisiju iztaujāt jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai savāktu informāciju par izmeklēšanas priekšmetu ar mērķi izpildīt šajā regulā paredzētos uzdevumus.

175 Saskaņā ar Regulas Nr. 773/2004 3. pantu Komisija iztaujājamo personu paziņojumus var fiksēt jebkādā veidā iztaujāšanas ietvaros, kas veikta, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 19. pantu. Regulas Nr. 773/2004 3. panta 2. punktā arī ir precizēts, ka šādu iztaujāšanu var veikt jebkādā veidā, tai skaitā pa telefonu vai izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus.

176 Šajā ziņā no judikatūras izriet – ja Komisija nolemj veikt iztaujāšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 19. panta 1. punktu, tai ir pienākums fiksēt šo iztaujāšanu pilnā apjomā, neskarot Komisijas brīvību šīs fiksēšanas veida izvēlē. No tā izriet, ka Komisijai ir pienākums fiksēt tās izvēlētajā veidā ikvienu iztaujāšanu, ko tā veic saskaņā ar minēto pantu ar mērķi savākt informāciju attiecībā uz tās izmeklēšanas priekšmetu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 6. septembris, *Intel*/Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 90.–91. punkts, un 2023. gada 9. marts, *Les Mousquetaires* un *ITM Entreprises*/Komisija, C-682/20 P, EU:C:2023:170, 89. punkts).

177 Šajā nolūkā nepietiek ar to, ka Komisija sniedz īsu kopsavilkumu par strīdīgās iztaujāšanas laikā apspriestajiem tematiem. Tai jāvar sniegt norādes par šīs tikšanās laikā notikušo apspriežu saturu, it īpaši par informācijas par tajā minētajiem tematiem būtību (spriedums, 2022. gada 15. jūnijs, *Qualcomm*/Komisija (*Qualcomm* – Ekskluzivitātes maksājumi), T-235/18, EU:T:2022:358, 190. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, *Intel*/Komisija, 2017. gada 6. septembris, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 91. un 92. punkts).

178 Pirmkārt, attiecībā uz saziņu, kas administratīvā procesa laikā notika starp Komisiju un prasītāju, prasītāja sūdzas par to, ka lietas materiālos neesot iekļautas piezīmes par septiņām telefonkonferencēm un piecām sanāksmēm.

179 Tomēr jānorāda, ka prasītāja nekādi neizskaidro, kā iespējams procesuāls pārkāpums būtu varējis aizskart tās tiesības uz aizstāvību, pierādot, ka tā būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību, ja Komisija būtu sagatavojusi piezīmes par tās saziņu ar prasītāju. Tā kā šajās sanāksmēs piedalījās Komisija un prasītāja, tai bija pilnīga informācija par to saturu un jautājumiem, kas tajās tika apspriesti ar Komisiju. Tādējādi tai bija iespēja izmantot jebkuru attaisnojošu pierādījumu, kas varētu būt ticis apspriests šīs saziņas laikā, lai labāk nodrošinātu savu aizstāvību. Turklāt šādā gadījumā būtu sagaidāms, ka prasītāja pati būtu rīkojusies piesardzīgi, nosūtot Komisijai attiecīgās saziņas kopsavilkumu, lai saglabātu lietas materiālos rakstisku liecību par jebkādu iespējamu attaisnojošu pierādījumu.

180 Otrkārt, prasītāja sūdzas, ka piekļuve dažām piezīmēm par sanāksmēm vai telefonkonferencēm ar trešām personām tai esot piešķirta novēloti, kas esot kaitējis tās tiesībām uz aizstāvību.

181 Šajā ziņā neatkarīgi no tā, vai attiecīgās sanāksmes un telefonsarunas ir uzskatāmas par "iztaujāšanām" Regulas Nr. 1/2003 19. panta 1. punkta izpratnē, kuras Komisijai bija pienākums fiksēt, ko prasītāja turklāt pat nemēģina pierādīt, nav strīda, ka piekļuvi piezīmēm par šīm iztaujāšanām tā ieguva 2018. gada 31. jūlijā un 27. augustā, proti, tieši pēc Komisijas papildu paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas.

182 Lai gan var paust nožēlu, ka piekļuve piezīmēm par attiecīgajām sanāksmēm un telefonkonferencēm faktiski tika piešķirta ilgu laiku pēc minēto sanāksmju un telekonferenču norises, tomēr prasītāja atbildēja uz papildu paziņojumu par iebildumiem 2018. gada 22. oktobrī, proti, vairākas nedēļas pēc šo piezīmju saņemšanas, kas tai deva pietiekami daudz laika, lai tās izskatītu, iegūtu jebkurus iespējamos attaisnojošus pierādījumus un izmantotu tos savā atbildē.

183 Šajā ziņā jānorāda, ka izskatāmās lietas apstākļi atšķiras no tiem, kas bija pamatā 2022. gada 15. jūnija spriedumam *Qualcomm*/Komisija (*Qualcomm* – ekskluzivitātes maksājumi) (T-235/18, EU:T:2022:358), ar ko Vispārējā tiesa atcēla Komisijas Lēmumu C(2018) 240 final (2018. gada 24. janvāris) par LESD 102. panta un EEZ līguma 54. panta piemērošanas procedūru (lieta AT.40220 – *Qualcomm* (ekskluzivitātes maksājumi)], tostarp saistībā ar to, ka Komisija novēloti nosūtīja dažas piezīmes par iztaujāšanām ar trešām personām.

184 Tādējādi no 2022. gada 15. jūnija sprieduma *Qualcomm*/Komisija (*Qualcomm* – Ekskluzivitātes maksājumi) (T-235/18, EU:T:2022:358) 168. un 169. punkta izriet, ka lietā, kurā pasludināts minētais spriedums, Komisija administratīvā procesa laikā nesniedza *Qualcomm* nekādu informāciju par noteiktu iztaujāšanu ar trešām personām esamību vai arī to saturu, un ka tikai pēc Lēmuma C(2018) 240 final pieņemšanas tā nosūtīja šādas piezīmes, no kurām dažas tika iesniegtas pat tiesvedības laikā Vispārējā tiesā, atbildot uz tās noteiktajiem pierādījumu savākšanas pasākumiem.

185 Turklāt netiek apstrīdēts, ka lietā, kurā pasludināts 2022. gada 15. jūnija spriedums *Qualcomm* /Komisija (*Qualcomm* – Ekskluzivitātes maksājumi) (T-235/18, EU:T:2022:358), atšķirībā no šīs lietas, *Qualcomm* nebija piekļuves šīm piezīmēm administratīvā procesa laikā un tādēļ tā nevarēja paust savu viedokli par tām vai izmantot tajās ietvertos iespējamos attaisnojošos pierādījumus savai aizstāvībai pirms lēmuma pieņemšanas, ar kuru tā tika apsūdzēta ekskluzivitātes maksājumu veikšanā. Šie izšķirošie apstākļi, kuru dēļ Vispārējā tiesa atcēla Lēmumu C(2018) 240 final, būtiski atšķiras no izskatāmajā lietā aplūkotajiem.

186 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tās tiesības uz aizstāvību tika aizskartas, jo Komisija samērā novēloti nosūtīja piezīmes par attiecīgajām sanāksmēm un telekonferencēm. Tādējādi jānoraida prasītājas arguments par to, ka Komisija minētās piezīmes esot nosūtījusi novēloti.

187 Treškārt, prasītājas sūdzas, ka dažas piezīmes par telefonkonferencēm ar trešām personām, proti, par vienu telefonkonferenci ar *Huawei* un septiņām telefonkonferencēm ar sūdzības iesniedzēju, esot pārāk īsas.

188 Šajā ziņā Komisija tiesas sēdē atzina, ka, pirmkārt vismaz dažas no telefonkonferencēm, uz kurām atsaucas prasītāja, faktiski var kvalificēt kā "iztaujāšanas" Regulas Nr. 1/2003 19. panta 1. punkta izpratnē un, otrkārt, ka tā nebija tās fiksējusi. Turklāt jānorāda, ka piezīmes par šīm iztaujāšanām, kā tās atspoguļotas prasības pieteikuma A.9. pielikumā, ir pārāk lakoniskas, lai kompensētu šo fiksēšanas neesamību.

189 Lai izdarītu secinājumus no šāda procesuāla pārkāpuma, jānosaka, vai prasītāja, ņemot vērā šīs lietas īpašos faktiskos un tiesiskos apstākļus, ir pienācīgi pierādījusi, ka tā būtu varējusi labāk aizstāvēties, ja nebūtu pieļauts procesuāls pārkāpums. Ja šāda pierādījuma nav, šis pārkāpums nevar būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

190 Ja attiecīgajam uzņēmumam ir pieejamas visādā ziņā nopietnas norādes par tā rīcībā nenodoto dokumentu autoriem, kā arī to raksturu un saturu, kuri tam nav tikuši izpausti, minētajam uzņēmumam ir pienākums pierādīt, ka lietas materiālu elementi, kuriem tam nepamatoti nav bijusi piekļuve, neatkarīgi no tā, vai tie ir apsūdzoši vai attaisnojoši, būtu bijuši noderīgi tā aizstāvībai (šajā nozīmē skat. ģenerāladvokātes J. Kokotes [*J. Kokott*] secinājumus lietā *Solvay* /Komisija, C-110/10 P, EU:C:2011:257, 37. punkts).

191 Ja apsūdzošs pierādījums tam nav ticis izpausts, attiecīgajam uzņēmumam pietiek pierādīt, ka administratīvā procesa iznākums varētu būt citāds, ja šis pierādījums būtu ticis noraidīts, ciktāl Komisija ir balstījusies uz to (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2004. gada 7. janvāris, *Aalborg Portland* u.c./Komisija, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P, EU:C:2004:6, 71. un 73. punkts, un 2011. gada 12. jūlijs, *Toshiba*/Komisija, T-113/07, EU:T:2011:343, 46. punkts).

192 Ja attaisnojošs pierādījums tam nav ticis izpausts, attiecīgajam uzņēmumam jāpierāda, ka tas šos pierādījumus būtu varējis izmantot savai aizstāvībai tādējādi, ka tad, ja uzņēmums to būtu varējis izmantot administratīvajā procesā, tas būtu varējis atsaukties uz pierādījumiem, kuri nesaskan ar secinājumiem, ko šajā stadijā izdarījusi Komisija, un tādēļ kaut kādā veidā būtu varējis ietekmēt vērtējumus, ko Komisija iekļāvusi savā lēmumā (skat. spriedumu, 2017. gada 6. septembris, *Intel* /Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 97. punkts un tajā minētā judikatūra).

193 Tomēr izskatāmajā lietā jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka norādītā procesuālā pārkāpuma neesamības gadījumā tā būtu varējusi labāk aizstāvēties.

194 It īpaši – lai gan no Komisijas nosūtītajām piezīmēm principā bija iespējams izsecināt attiecīgo iztaujāšanu saturu un tādējādi arī iespējamo attaisnojošo pierādījumu esamību, kurus tā būtu varējusi izmantot savai aizstāvībai, prasītāja nav izvirzījusi nevienu konkrētu argumentu, kas ļautu saprast, kādā veidā tā būtu varējusi labāk aizstāvēties, arī tad, kad Vispārējā tiesa tai uzdeva par to tiešu jautājumu tiesas sēdē.

195 Visbeidzot jānorāda, ka ar 2022. gada 15. jūnija spriedumu *Qualcomm*/Komisija (*Qualcomm* – ekskluzivitātes maksājumi) (T-235/18, EU:T:2022:358) Vispārējā tiesa atcēla Lēmumu C(2018) 240 final, tostarp tādēļ, ka Komisijas iesniegtās piezīmes par dažām trešo personu iztaujāšanām bija nepilnīgas, un prasītāja, lai pamatotu apgalvojumus, kurus šajā ziņā tā bija izteikusi prasības pieteikumā, iesniedza pielikumu, precizējot aspektus, kas varētu būt tikuši apspriesti minēto iztaujāšanu laikā, un kā šie elementi būtu varējuši palīdzēt tās aizstāvībai. Tomēr izskatāmajā lietā prasītāja šādus precizējumus nav sniegusi.

196 No tā izriet, ka šajā lietā konstatētais procesuālais pārkāpums, sagatavojot pārāk lakoniskas piezīmes par telefonkonferencēm ar trešām personām, nevar būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

197 Tāpēc šis iebildums tāpat kā pirmā pamata otrā daļa jānoraida. Tādējādi, tā kā šī pamata pirmā daļa arī tika noraidīta (skat. šā sprieduma 154. punktu), minētais pamats jānoraida kopumā.

Par otro pamatu – "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", faktu un tiesību kļūdām un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi attiecībā uz konkrētā tirgus definīciju un prasītājas dominējošo stāvokli attiecīgajā laikposmā

198 Otrajam pamatam ir piecas daļas. Pirmā daļa attiecas uz trūkumiem apstrīdētajā lēmumā saistībā ar konkrētā tirgus definīciju. Otrā daļa ir balstīta uz konkurences ierobežojumu, ko tieši rada pašapgādes piedāvājums brīvajā tirgū. Trešā daļa attiecas uz konkurences spiedienu, ko netieši rada pašapgādes piedāvājums brīvajā tirgū. Ceturtā daļa ir par prasītājas dominējošo stāvokli attiecīgajā laikposmā. Piektā daļa attiecas uz *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmenta definīciju, uz kuru Komisija esot balstījusi savu analīzi.

Par pirmo daļu – trūkumiem apstrīdētajā lēmumā attiecībā uz konkrētā tirgus definīciju

199 Šajā daļā ir izvirzīti trīs iebildumi. Pirmais iebildums attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, ciktāl Komisija, definējot konkrēto tirgu, esot balstījusies uz vispārīgām atbildēm, kuras tā bija saņēmusi uz neskaidriem informācijas pieprasījumiem. Otrais iebildums attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, ciktāl Komisija neesot pārbaudījusi, vai pastāv aizstājamības ķēde. Trešais iebildums attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, ciktāl Komisija secināja, ka tai nebija jāpiemēro "*small but significant and non-transitory increase in price*" tests (neliela, bet nozīmīga un paliekoša cenu pieauguma tests; turpmāk tekstā – "*SSNIP* tests").

– Ievada apsvērumi

200 Jāatgādina, ka, piemērojot LESD 102. pantu, konkrēto tirgu nosaka ar mērķi definēt robežas, kurās jānovērtē, vai attiecīgais uzņēmums spēj lielā mērā darboties neatkarīgi no saviem konkurentiem, klientiem un patērētājiem (skat. spriedumu, 2020. gada 30. janvāris, *Generics (UK)* u.c., C-307/18, EU:C:2020:52, 127. punkts un tajā minētā judikatūra).

201 Tādējādi konkrētā tirgus noteikšana principā ir priekšnoteikums attiecīgā uzņēmuma dominējošā stāvokļa iespējamas pastāvēšanas novērtēšanai, kas nozīmē, ka, pirmkārt, jānosaka produkti vai pakalpojumi, kas ietilpst konkrētajā tirgū, un tad, otrkārt, šā tirgus ģeogrāfiskā dimensija (skat. spriedumu, 2020. gada 30. janvāris, *Generics (UK)* u.c., C-307/18, EU:C:2020:52, 127. un 128. punkts un tajos minētā judikatūra).

202 Produktu tirgus gadījumā "konkrētā tirgus" jēdziens nozīmē, ka starp produktiem vai pakalpojumiem, kuri tajā ietilpst, var pastāvēt efektīva konkurence, kas nozīmē pietiekamu savstarpējas aizstājamības vai aizvietojamības pakāpi starp šiem produktiem un pakalpojumiem. Savstarpējo aizstājamību vai aizvietojamību novērtē ne tikai no attiecīgo preču un pakalpojumu objektīvo īpašību aspekta. Jāņem vērā arī konkurences apstākļi un piedāvājuma un pieprasījuma struktūra šajā tirgū (skat. spriedumu, 2020. gada 30. janvāris, *Generics (UK)* u.c., C-307/18, EU:C:2020:52, 129. punkts un tajā minētā judikatūra).

203 Šāds vērtējums nozīmē, ka konkrētajā tirgū pastāv pietiekama savstarpējas aizstājamības pakāpe starp produktiem un pakalpojumiem ar tiem, kuri paredzēti, lai apmierinātu pieprasījumu šajā tirgū. Tā tas it īpaši ir gadījumā, ja alternatīvā piedāvājuma autors ir spējīgs īsā termiņā apmierināt pieprasījumu ar pietiekamu spēku, lai veidotu būtisku pretspēku attiecīgā uzņēmuma ietekmei šajā tirgū (skat. spriedumu, 2020. gada 30. janvāris, *Generics (UK)* u.c., C-307/18, EU:C:2020:52, 132. un 133. punkts).

204 Visbeidzot – saskaņā ar pastāvīgo judikatūru attiecīgā tirgus definīciju, tā kā tā ietver Komisijas veiktus kompleksus ekonomiskus vērtējumus, Savienības tiesa pārbauda tikai ierobežotā apmērā (spriedumi, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, 482. punkts, un 2009. gada 7. maijs, NVV u.c./Komisija, T-151/05, EU:T:2009:144, 53. punkts, un 2010. gada 15. decembris, *CEAHR*/Komisija, T-427/08, EU:T:2010:517, 66. punkts).

205 Ņemot vērā šos apsvērumus, jāizvērtē prasītājas argumentācija par attiecīgā tirgus definīciju, kuru Komisija sniedza apstrīdētajā lēmumā.

– Par pirmo iebildumu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, ciktāl Komisija esot balstījusies uz nenoteiktu atbilžu izlasi uz neskaidriem jautājumiem

206 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija esot noraidījusi *UMTS* mikroshēmu un citas tehnoloģijas atbalstošu mikroshēmu iespējamo savstarpējo aizstājamību, pamatojoties uz neobjektīvu analīzi, kas balstīta uz atlasītām atbildēm uz slikti formulētiem jautājumiem.

207 Konkrētāk, prasītājas ieskatā apstrīdētais lēmums esot balstīts uz neskaidrām vai divdomīgām atbildēm uz grūti uztveramiem vai dažādi interpretējamiem jautājumiem, kas tika uzdoti vairākus gadus pēc iespējamā pārkāpuma nosūtītajos informācijas pieprasījumos, tāpēc vairāki respondenti 2014. gada 4. novembra un 2015. gada 30. aprīļa aptaujas anketās uzdotos jautājumus, iespējams, interpretēja, atsaucoties uz tirgus situāciju, kas pastāvēja šo informācijas pieprasījumu nosūtīšanas brīdī, nevis apgalvotā pārkāpuma izdarīšanas laikā. Turklāt, ņemot vērā dažu jautājumu

formulējumu par *UMTS* mikroshēmu un citas tehnoloģijas atbalstošu mikroshēmu aizstājamību, iztaujātie uzņēmumi esot atbildējuši uz jautājumu, vai tie plānoja mainīt to mikroshēmu piegādātājus, kuras paredzēts integrēt jau esošajās ierīcēs, nevis jaunajās ierīcēs. Visbeidzot, jautājumu formulējumā esot pieņemts, ka pastāv divi atsevišķi tirgi, no kuriem viens ietver *UMTS* mikroshēmas, bet otrs – mikroshēmas, kas atbalsta *LTE*, jo respondentiem tika vaicāts, vai tie pārietu no viena mikroshēmas veida uz otru.

208 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

209 Vispirms jānorāda, ka Komisija, balstoties uz plašu datu apjomu, apstrīdētajā lēmumā secināja, ka *UMTS* mikroshēmas un citas mikroshēmas, kas atbalsta citas tehnoloģijas, nav savstarpēji aizstājamas. Tas izriet no apstrīdētā lēmuma 245., 246. un 248.–251. zemsvītras piezīmēm par *UMTS* mikroshēmu un citu mikroshēmu, kas atbalsta *GSM* standartus, savstarpējo neaizstājamību, no tā paša lēmuma 254.–258. zemsvītras piezīmēm par *UMTS* mikroshēmu un citu mikroshēmu, kas atbalsta *CDMA* standartus, savstarpējo neaizstājamību, no 260. un 264. zemsvītras piezīmēm par *UMTS* mikroshēmu savstarpējo neaizstājamību to "*Frequency-division-duplexing*" (*FDD*) variantā un tā "*Time-division-duplex*" (*TDD*) variantā, kas neatbalsta *FDD* režīmu, kā arī no tā paša lēmuma 271.–273. zemsvītras piezīmēm par *UMTS* mikroshēmu un citu mikroshēmu, kas atbalsta *WiFi/WiMAX* standartu, savstarpējo neaizstājamību. Savukārt, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 277. un 279. zemsvītras piezīmes, Komisija arī ir balstījusies uz daudziem dokumentiem, lai secinātu, ka *UMTS* mikroshēmas, kas atbalsta dažādas šīs tehnoloģijas versijas, ir savstarpēji aizstājamas.

210 Turklāt jānorāda, ka Komisija ir balstījusies ne tikai uz atbildēm, kas sniegtas uz 2014. un 2015. gadā nosūtītajām anketām, bet arī atbildēm, kas sniegtas uz divām 2010. gadā nosūtītajām anketām, kuras arī attiecās uz konkrētā tirgus definīciju; to Komisija skaidri apstiprināja, atbildot uz tiesas organizācijas pasākumu, proti, Vispārējās tiesas uzdoto rakstveida jautājumu, kā arī uz nozares ziņojumiem, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 244., 261. un 270. zemsvītras piezīmes.

211 Tādējādi Komisijai nevar pārmest, ka, definējot konkrēto tirgu, tā esot izmantojusi tikai atsevišķu atbilžu atlasi.

212 Turklāt pat pieņemot, ka daži aptaujātie uzņēmumi, iespējams, atbildēja uz 2014. un 2015. gada aptaujas anketām, atsaucoties uz kļūdainu laikposmu, jākonstatē, ka ne visi respondenti, kurus norāda Komisija apstrīdētā lēmuma 244., 261. un 270. zemsvītras piezīmē, ir pieļāvuši šādu kļūdu; prasītāja to neapstrīd, jo tā min tikai dažus piemērus, norādot uzņēmumus, kuru atbildes, pēc tās domām, neattiecas uz attiecīgo laikposmu.

213 It īpaši attiecībā uz 2015. gada 30. aprīļa anketu jānorāda, ka tās ievadā ir precizēts, ka atbildes jāsniedz par laikposmu no 2010. līdz 2014. gadam. Runājot par iemesliem, kuru dēļ šī aptaujas anketa neattiecas uz 2009. gadu, lai gan šī gada otrais ceturksnis ir iekļauts attiecīgajā laikposmā, Komisija, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveidā uzdoto jautājumu, norādīja, ka daudzi šīs anketas respondenti bija skaidri atsaukušies uz laikposmu pirms 2010. gada vai arī snieguši vispārīgus apgalvojumus, kas ir piemērojami neatkarīgi no atsauces perioda un tādējādi arī attiecināmi uz 2009. gadu.

214 No tā izriet – pat ja daži prasītājas minētie 2014. gada 4. novembra un 2015. gada 30. aprīļa aptaujas anketu respondenti ir snieguši neskaidras atbildes, kā to apgalvo prasītāja, atsaucoties uz citu laikposmu, kas nav pārkāpuma periods, jebkurā gadījumā šāda kļūda nevar likt apšaubīt

Komisijas veikto visu atbilžu analīzi saistībā ar *UMTS* mikroshēmu un citas tehnoloģijas atbalstošu mikroshēmu neaizstājamību, ņemot vērā ļoti lielu saskaņotu datu apjomu, uz kuru Komisija šajā ziņā balstījās.

215 Turklāt, apgalvojot, ka dažu jautājumu formulējums par *UMTS* mikroshēmu un citas tehnoloģijas atbalstošu mikroshēmu aizstājamību licis iztaujātajiem uzņēmumiem atbildēt uz jautājumu, vai tie plānoja mainīt tādu mikroshēmu piegādātāju, kas paredzētas integrēšanai esošajās ierīcēs, nevis jaunajās ierīcēs, prasītāja būtībā uzskata, ka Komisijai esot bijis jāpārbauda hipotētiska konkurences spiediena esamība, ko īstenoja nākotnes ierīcēs, proti, produktos, kuri vēl neeksistēja, integrējamo mikroshēmu piegādātāji.

216 Tomēr šādai argumentācijai nevar piekrist.

217 No Komisijas Paziņojuma par jēdziena "konkrētais tirgus" definīciju Kopienas konkurences tiesībās (OV 1997, C 372, 5. lpp.; turpmāk tekstā – "Paziņojums par tirgus definīciju") 7. punkta izriet, ka konkrētais produktu tirgus ietver visus tos produktus, kurus patērētājs uzskata par savstarpēji aizvietojamiem vai aizstājamiem, pamatojoties uz produktu iezīmēm, cenām un paredzēto lietojumu, tas nozīmē, ka vērtējums jāveic, balstoties uz to produktu veidu, ko attiecīgie uzņēmumi pārdod pašlaik, nevis attiecībā uz hipotētiskiem jauniem produktiem, kuru iezīmes, cenas un paredzēto lietojumu patērētāji vēl nezina.

218 Šajā ziņā arī jānorāda, ka prasītāja jebkurā gadījumā neizskaidro, kā hipotētiskais konkurences spiediens, ko varētu radīt vēl neesošām ierīcēm paredzētās mikroshēmas, būtu varējis kaut nedaudz ietekmēt Komisijas veiktās analīzes rezultātu, ņemot vērā, ka Komisija, kā norādīts šā sprieduma 209. un 210. punktā, ir balstījusies uz daudziem saskanīgiem datiem.

219 Visbeidzot, prasītājas argumentācija, ka Komisija, uzdodot respondentiem jautājumu par pāreju no viena mikroshēmu veida uz citu, esot pieņēmusi divu atsevišķu tirgu, proti, *UMTS* mikroshēmojumu tirgus un *LTE* atbalstošo mikroshēmojumu tirgus, pastāvēšanu, ir jānoraida kā pilnīgi nepamatota.

220 Proti, jautājumi, kurus Komisija uzdeva šajā ziņā, attiecas tikai uz konkrētām tehnoloģijām, it īpaši *GSM*, *UMTS* un *LTE* standartiem, no kuriem katram ir savas iezīmes; ar šiem jautājumiem tā it īpaši centās noskaidrot, vai mikroshēmas, kas atbalsta šīs tehnoloģijas, pircēji uzskata par savstarpēji aizstājamām un līdz ar to mikroshēmām, kuras var iekļaut tajā pašā produktu tirgū.

221 No iepriekš minētā izriet, ka šis iebildums jānoraida.

– Par otro iebildumu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, ciktāl Komisija neesot pārbaudījusi, vai pastāvēja aizstājamības ķēde

222 Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā un tiesību kļūdas, neizvērtējot, vai pastāvēja aizstājamības ķēde starp *UMTS* mikroshēmām un mikroshēmām, kas atbalsta agrākas vai jaunākas tehnoloģijas.

223 Prasītājas ieskatā Komisijai esot bijis jāpārbauda, vai brīdī, kad notika pāreja no vienas tehnoloģijas uz otru, pastāvēja tā sauktā "aizstājamības ķēde", proti, saskaņā ar tās pašas formulējumu, "piedāvāto produktu turpinātība vai arī tās neesamības gadījumā – acīmredzams strukturāls

"lūzuma punkts" attiecībā uz abiem standartiem". Prasītāja īpaši apstrīd Komisijas secinājumu, ka starp *UMTS* mikroshēmām un mikroshēmām, kas iepriekš atbalstīja paplašināto *GSM/EDGE* standartu, aizstājamības ķēde nepastāvēja.

224 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

225 Jānorāda, ka Paziņojuma par tirgus definīciju 57. punktā Komisija paskaidro, ka atsevišķos gadījumos alternatīvu ķēžu pastāvēšana var novest pie tā, ka tirgū tiek iekļauti noteikti produkti, kas nav tieši aizstājami, ja produkts B ir produktu A un C pieprasījuma aizstājējs. Šajā gadījumā, pat ja produkti A un C pieprasījuma ziņā nav tieši savstarpēji aizstājami, tos var klasificēt tajā pašā attiecīgajā produktu tirgū, jo aizstājējprodukta B esamība ietekmē to attiecīgās cenas.

226 Tomēr jākonstatē, ka prasītāja ar šo iebildumu būtībā pārmet Komisijai, ka tā uzskatīja, pirmkārt, ka mikroshēmas, kas atbalstīja iepriekšējās tehnoloģijas, un *UMTS* mikroshēmas nav savstarpēji aizstājamas, un, otrkārt, ka *UMTS* mikroshēmas un mikroshēmas, kas atbalsta jaunākas tehnoloģijas, nav savstarpēji aizstājamas. Citiem vārdiem, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā esot veikusi divas "klasiskas" pārbaudes par divu produktu savstarpēju aizvietojamību, nevis izvērtējusi divu produktu, kas nav tieši savstarpēji aizstājami, bet kas var būt netieši aizstājami, iespējamu aizstājamību ķēdē, ņemot vērā iespēju aizstāt šos abus produktus ar trešo produktu.

227 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija, balstoties uz plašu saskaņotu datu kopumu, izvērtēja, vai *UMTS* mikroshēmas un mikroshēmas, kas atbalsta citas par *UMTS* tehnoloģiju vecākas vai jaunākas tehnoloģijas, ir savstarpēji aizstājamas, kā tas izriet no šā sprieduma 209. un 210. punkta.

228 No iepriekš minētā izriet, ka šis iebildums jānoraida.

– Par trešo iebildumu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, ciktāl Komisija ir secinājusi, ka tai nav jāveic SSNIP tests

229 Prasītāja uzskata, ka, neveicot *SSNIP* testu, Komisija apstrīdētajā lēmumā esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un tiesību kļūdu. Prasītājas ieskatā, lai gan 2017. gada 11. janvāra spriedumā *Topps Europe*/Komisija (T-699/14, nav publicēts, EU:T:2017:2), uz kuru Komisija atsaucas apstrīdētajā lēmumā, patiešām ir minēti citi instrumenti, kurus Komisija var izmantot papildus šim testam, ieskaitot tirgus pētījumus un patērētāju un konkurentu viedokļu novērtējumu, Komisijai tik un tā esot pienākums balstīties uz atbilstošiem, pārliecinošiem un ticamiem pierādījumiem, ko izskatāmajā lietā tā neesot izdarījusi, jo esot balstījusies uz tādu atbilžu atlasi, kas sniegtas uz informācijas pieprasījumos uzdotiem grūti uztveramiem jautājumiem. Prasītāja arī pārmet Komisijai, ka apstrīdētā lēmuma 248. punktā tā uzskatīja, ka šāds tests jebkurā gadījumā nav atbilstīgs, jo *UMTS* mikroshēmu cena jau pārsniedza konkurētspējīgas cenas.

230 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

231 Iesākumā jāatgādina, ka, veicot *SSNIP* testu, tiek novērtēts, vai neliela produkta cenas pieauguma dēļ, aptuveni par 5 līdz 10 %, būtisks klientu skaits izvēlēsies citu produktu, kas šajā gadījumā ir uzskatāms par tādu, ko var aizstāt ar pirmo minēto produktu.

232 Tāpat jānorāda – lai gan *SSNIP* tests ir atzīta metode, lai definētu konkrēto tirgu, tā nav vienīgā metode, kuru var izmantot Komisija. Proti, Komisija tirgus definēšanai var ņemt vērā arī citus instrumentus, piemēram, tirgus pētījumus vai patērētāju un konkurentu viedokļu izvērtējumu (spriedumi, 2017. gada 11. janvāris, *Topps Europe*/Komisija, T-699/14, nav publicēts, EU:T:2017:2, 82. punkts, un 2020. gada 5. oktobris, *HeidelbergCement* un *Schwenk Zement* /Komisija, T-380/17, nav publicēts, EU:T:2020:471, 331. punkts), ko prasītāja arī neapstrīd.

233 Turklāt gan no judikatūras, gan no Paziņojuma par tirgus definīciju 25. punkta izriet, ka starp dažādiem Komisijas rīcībā esošajiem izvērtējuma elementiem nepastāv stingra hierarhija (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 11. janvāris, *Topps Europe*/Komisija, T-699/14, nav publicēts, EU:T:2017:2, 82. punkts, un 2020. gada 5. oktobris, *HeidelbergCement* un *Schwenk Zement*/Komisija, T-380/17, nav publicēts, EU:T:2020:471, 331. punkts), ko prasītāja arī neapstrīd.

234 Turklāt jāatgādina, ka Komisijai ir zināma rīcības brīvība konkrētā tirgus definēšanā, jo tā ietver sarežģītus ekonomiskus vērtējumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 15. decembris, *CEAHR*/Komisija, T-427/08, EU:T:2010:517, 66. punkts un tajā minētā judikatūra).

235 No tā izriet, ka Komisijai, definējot konkrēto tirgu LESD 102. panta piemērošanas nolūkā, nav obligāti jāveic *SSNIP* tests.

236 Tādējādi Komisija nav pieļāvusi tiesību kļūdu, norādot apstrīdētā lēmuma 180. punktā, ka šajā lietā tā varēja definēt konkrēto tirgu, neveicot *SSNIP* testu.

237 Turklāt no pirmā iebilduma, kuru prasītāja izvirzīja sava pirmā pamata pirmās daļas pamatojumam, analīzes izriet, ka, definējot apstrīdētajā lēmumā konkrēto tirgu, Komisija ir balstījusies uz atbilstošiem, pārliecinošiem un ticamiem pierādījumiem, nevis, kā apgalvo prasītāja, uz tādu atbilžu atlasi, kas sniegtas uz informācijas pieprasījumos iekļautiem grūti uztveramiem jautājumiem. Tādējādi prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, neveicot *SSNIP* testu izskatāmajā lietā.

238 Turklāt prasītāja pat nav mēģinājusi pierādīt, ka *SSNIP* testa izmantošana būtu mainījusi Komisijas secinājumus apstrīdētajā lēmumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 5. oktobris, *HeidelbergCement* un *Schwenk Zement*/Komisija, T-380/17, nav publicēts, EU:T:2020:471, 331. punkts).

239 Tāpēc šis iebildums jānoraida, bez nepieciešamības lemt par to, vai ir pamatots viens no Komisijas sniegtajiem pamatojumiem, kāpēc šajā lietā tā neizmantoja *SSNIP* testu, ko apstrīd prasītāja, proti, ka jebkurā gadījumā šāds tests izskatāmajā lietā nebija piemērots, jo *UMTS* mikroshēmu cena jau bija noteikta virs konkurences līmeņa.

240 Tādējādi otrā pamata pirmā daļa jānoraida.

Par otro daļu – konkurences spiedienu, ko tieši rada pašapgādes piedāvājums brīvajā tirgū

241 Šīs daļas pamatojumam prasītāja izvirza četrus iebildumus.

242 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka, lai secinātu tieša konkurences spiediena, ko rada noteiktu vertikāli integrētu oriģināliekārtu ražotāju pašapgādes piedāvājums *UMTS* mikroshēmojumu tirgū, neesamību Komisija esot kļūdaini balstījusies uz šo ražotāju nekonsekventajiem un

neatbilstošajiem apgalvojumiem, bet neesot izjautājusi klientus par to, vai gadījumā, ja mikroshēmu cenas šajā tirgu palielinātos, tiem būtu vēlme un spēja pāriet uz pašapgādi vai palielināt pašapgādi, runājot par tiem, kuri jau bija vertikāli integrēti.

243 Otrkārt, prasītāja uzskata, ka Komisija esot nepamatoti izslēgusi no konkrētā tirgus ražošanu pašu vajadzībām [*konfidenciāli*] [1], jo tā bija minimāla attiecīgajā laikposmā. Šajā ziņā tā atsaucas uz atbildēm uz paziņojumu par iebildumiem un papildu paziņojumu par iebildumiem, kurās tā esot pierādījusi, ka [*konfidenciāli*] radīja spēcīgu konkurences spiedienu.

244 Treškārt, prasītāja kritizē to, ka Komisija esot noraidījusi dažus pierādījumus par tirgus dinamiku un tendencēm nozarē, lai gan tik dinamiskā nozarē kā apstrīdētajā lēmumā aplūkotā esot jāņem vērā šī attīstība un tendences. Tā tas esot īpaši izskatāmajā lietā, jo attiecībā uz citiem minētā lēmuma aspektiem, tostarp lai pamatotu milzīgo izaugsmes potenciālu *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentā, Komisija esot ņēmusi vērā nākotnes prognozes.

245 Ceturtkārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā neesot ņēmusi vērā apstākļus tirgū, it īpaši to, ka tā bija zaudējusi aptuveni 70 % no sava *UMTS* mikroshēmu pārdošanas apjoma, kas bija paredzētas *Huawei MBB* ierīcēm, jo *Huawei* tās aizstāja ar sava meitasuzņēmuma ražotajām mikroshēmām.

246 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

247 No Paziņojuma par tirgus definīciju 7. punkta izriet, ka konkrētais produktu tirgus aptver visus tos ražojumus vai pakalpojumus, kurus patērētājs uzskata par aizstājamiem vai savstarpēji aizvietojamiem, ņemot vērā šo produktu iezīmes, cenas un paredzēto lietojumu.

248 Turklāt atbilstoši Paziņojuma par tirgus definīciju 13. punktam uzņēmumi ir pakļauti trīs galvenajiem konkurences ierobežojumu avotiem: pieprasījuma aizstājamībai, piedāvājuma aizstājamībai un iespējamai konkurencei, un, definējot konkrēto tirgu, pieprasījuma aizstājamība ir faktors, kas visātrāk un visefektīvāk disciplinē attiecīgā produkta piegādātājus. Faktiski uzņēmums nevar būtiski ietekmēt dominējošos tirdzniecības nosacījumus, ja klienti var viegli pārorientēties uz aizstājošiem produktiem; un tas ļauj identificēt citus reālos piegādes avotus, kurus attiecīgo uzņēmumu klienti var izmantot.

249 Turklāt, kā norādīts Paziņojuma par tirgus definīciju 20. punktā, piedāvājuma aizstājamību var ņemt vērā, arī definējot attiecīgo tirgu saistībā ar tādiem darījumiem, kuros šai aizstājamībai ir līdzvērtīga ietekme pieprasījuma aizstājamības radītajai ietekmei. Tas nozīmē, ka piegādātāji spēj pārorientēt savu ražošanu uz konkrētajām precēm un spēj tās realizēt īsā laika posmā bez būtiskām papildu izmaksām vai riskiem, saskaroties ar nelielām un pastāvīgām relatīvo cenu izmaiņām (spriedumi, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, 484. punkts, un 2009. gada 9. septembris, *Clearstream*/Komisija, T-301/04, EU:T:2009:317, 50. punkts).

250 Turklāt no Paziņojuma par tirgus definīciju 24. punkta izriet, ka iespējamā konkurence netiek ņemta vērā, definējot tirgu, jo nosacījumi, ar kādiem iespējamā konkurence faktiski darbosies kā efektīvs konkurences ierobežojums, ir atkarīgi no īpašu, ar iekļūšanas nosacījumiem saistītu faktoru un apstākļu analīzes.

[1] Konfidenciālie dati ir aizsegti.

251 Visbeidzot jāuzsver, ka it īpaši no paziņojuma par tirgus definīciju 16., 20., 21. un 23. punkta izriet, ka aizstājamībai, kas vajadzīga konkrētā tirgus definēšanai, ir jāīstenojas īsterminā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 29. marts, *Telefónica* un *Telefónica de España*/Komisija, T-336/07, EU:T:2012:172, 123. punkts).

252 Izskatāmajā lietā no apstrīdētā lēmuma 215. punkta, kuru prasītāja būtībā neapstrīd, izriet, ka attiecīgajā laikposmā tikai trīs vertikāli integrēti uzņēmumi izmantoja pašapgādi ar *UMTS* mikroshēmām [*konfidenciāli*]. Ņemot vērā [*konfidenciāli*] minimālo *UMTS* mikroshēmu ražošanas apjomu attiecīgajā laikposmā, Komisija šajā punktā norādīja, ka šo ražošanas apjomu tā neņems vērā savā analīzē.

253 Attiecībā uz pirmo iebildumu par to, ka Komisija esot kļūdaini balstījusies uz nekonsekventiem un neatbilstošiem paziņojumiem, kurus pauduši vairāki *UMTS* mikroshēmojumu tirgū vertikāli integrēti oriģinālā aprīkojuma ražotāji, lai secinātu, ka šo ražotāju pašu vajadzībām paredzētā ražošana neradīja tiešu konkurences ierobežojumu, Komisijai nevar pārmest, ka savas pārbaudes ietvaros tā iztaujāja [*konfidenciāli*] par to mikroshēmu izmantošanas mērķi, kurus tie paši ražoja, un nodomiem šajā ziņā. Kā izriet no Paziņojuma par tirgus definīciju 13. punkta, lai varētu noteikt, vai klienti varēs viegli pārorientēties uz aizstājošiem produktiem, jāidentificē citi reāli piegādes avoti, kurus šie klienti varētu izmantot.

254 Šajā ziņā [*konfidenciāli*] atbildes ir ļoti skaidras, jo no apstrīdētā lēmuma 218. punkta izriet, ka [*konfidenciāli*], un no minētā lēmuma 219. punkta izriet, ka [*konfidenciāli*]. Turklāt no šī lēmuma 220. punkta izriet, ka [*konfidenciāli*]. Šādi paziņojumi nešķiet ne nesaskaņoti, ne nepamatoti, pretēji tam, ko prasītāja apgalvo vispārīgi, nesniedzot nekādus paskaidrojumus.

255 No tā izriet, ka [*konfidenciāli*] ražošana pašu vajadzībām nebija reāls piegādes avots, kuru attiecīgajā laikposmā varēja izmantot *UMTS* mikroshēmu pircēji, tādējādi šie klienti nevarēja viegli pievērsties šai ražošanai pašu vajadzībām Paziņojuma par tirgus definīciju 13. punkta izpratnē. Atbildot uz procesa organizatorisko pasākumu, Komisija turklāt norādīja, ka saskaņā ar minētā paziņojuma 24. punktu, definējot konkrēto tirgu, tai nav jāņem vērā potenciāli (nevis jau) konkurējoši produkti, kā tas bija [*konfidenciāli*] saistībā ar pašu ražotajām mikroshēmām, kas minētajā laikposmā bija tikai ļoti agrīnā izstrādes stadijā. Tādējādi, nepieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un balstoties uz šīm atbildēm, Komisija varēja pietiekami pamatoti uzskatīt, ka minētie ražojumi pašu vajadzībām parasti nebija pieejami trešo pušu klientu apgādei, kas ir pietiekami, lai izslēgtu iespēju, ka šī ražošana pašu vajadzībām attiecīgajā laikposmā varēja tieši radīt konkurences spiedienu uz *UMTS* mikroshēmu ražotājiem.

256 Turklāt jānoraida prasītājas kritika par to, ka Komisijai esot bijis drīzāk jāizjautā klienti par to vēlmi un spēju pārorientēties uz pašapgādi vai palielināt pašapgādes apjomu gadījumā, ja klienti, kas jau ir vertikāli integrēti, saskartos ar *UMTS* mikroshēmu cenu pieaugumu brīvajā tirgū. Ņemot vērā *UMTS* mikroshēmojumu tirgus īpatnības un it īpaši ievērojamus šķēršļus iekļūšanai tirgū, ko tostarp rada būtiskas izpētes un izstrādes izmaksas, kas nepieciešamas šādu mikroshēmu izstrādei (apstrīdētā lēmuma 11.4.1. punkts), ir grūti iedomāties, ka klienti, kas nav vertikāli integrēti, būtu varējuši īsterminā uzsākt šādu mikroshēmu ražošanu.

257 Attiecībā uz vertikāli integrētiem klientiem no apstrīdētā lēmuma 220. punkta izriet, ka [*konfidenciāli*]. Tādēļ attiecīgajā laikposmā [*konfidenciāli*] vairs nebija iespējams īsā laikā palielināt pašapgādes apjomu. Attiecībā uz [*konfidenciāli*] no apstrīdētā lēmuma 230. punkta, kurā ir ņemtas vērā prasītājas atbildes uz jautājumiem, kuras Komisija bija uzdevusi šajā ziņā, izriet [*konfidenciāli*]. Tādējādi var pamatoti secināt, ka, pat ja *UMTS* mikroshēmu cena brīvajā

tirgū pieaugtu, šis ražotājs jebkurā gadījumā nebūtu varējis īstermiņā palielināt ražošanas apjomu pašu vajadzībām, tāpēc tas neradītu tiešu konkurences spiedienu uz *UMTS* mikroshēmu ražotājiem, kuri darbojās šajā tirgū.

258 Tādējādi šis iebildums jānoraida.

259 Attiecībā uz otro iebildumu, ka Komisija esot nepamatoti izslēgusi [*konfidenciāli*] ražošanu pašu vajadzībām, jānorāda, ka prasītāja neapstrīd [*konfidenciāli*], ka ražošanas apjoms pašu vajadzībām bija neliels, kas saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 285. zemsvītras piezīmi 2010. un 2011. gadā bija tikai 0,1 % no *UMTS* mikroshēmu kopējā pārdošanas apjoma brīvajā tirgū.

260 Prasītāja neapstrīd arī to, ka [*konfidenciāli*] attiecīgajā laikposmā tā savu ražošanu pašu vajadzībām izmantoja vienīgi vai gandrīz vienīgi iekšējiem nolūkiem un ka tikai no [*konfidenciāli*], proti, krietni vēlāk pēc minētā laikposma, šis ražotājs sāka apgādāt klientus – trešās personas brīvajā tirgū, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 225. punkta.

261 Ņemot vērā [*konfidenciāli*] pašražošanas nelielo apjomu un to, ka ražošana pašu vajadzībām attiecīgajā laikposmā tika izmantota vienīgi vai gandrīz vienīgi iekšējiem nolūkiem, ko prasītāja neapstrīd, ir grūti iedomāties, ka [*konfidenciāli*] būtu spējusi attiecīgajā laikposmā ietekmēt prasītājas noteiktās cenas *UMTS* mikroshēmojumu tirgū, pretēji prasītājas apgalvojumiem, tādējādi Komisija, nepieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pietiekami pamatoti izslēdza šo ražošanu pašu vajadzībām no savas analīzes, kas ir pietiekams pamats, lai šo iebildumu noraidītu.

262 Jebkurā gadījumā jānorāda, ka, pat ja Komisija būtu iekļāvusi [*konfidenciāli*] ražošanu pašu vajadzībām attiecīgajā tirgū, ņemot vērā tās nelielo apjomu, ko prasītāja neapstrīd, šāda iekļaušana nekādi neietekmētu Komisijas secinājumu par prasītājas dominējošo stāvokli šajā tirgū.

263 Attiecībā uz trešo iebildumu par to, ka Komisija neesot pietiekami ņēmusi vērā tirgus dinamiku un tendences nozarē, jāatgādina, ka no Paziņojuma par tirgus definīciju 24. punkta izriet, ka iespējamā konkurence netiek ņemta vērā, definējot konkrēto tirgu. Tādējādi Komisijai nebija jāņem vērā šādas attīstības tendences pēc attiecīgā laikposma beigām.

264 Pretēji prasītājas apgalvojumiem šāda pieeja nav nesaderīga ar to, ka apstrīdētā lēmuma 363. punktā Komisija ņēma vērā milzīgo izaugsmes potenciālu *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentā, jo šis apsvērums ietilpst minētā lēmuma 12. punktā, kas attiecas uz ļaunprātīgu izmantošanu; šajos apstākļos Komisija var ņemt vērā prognozes, it īpaši, lai novērtētu pārmestās rīcības iespējamās sekas, savukārt šī lēmuma 10. punktā, kurš attiecas uz konkrētā tirgus definīciju, Komisijai jānosaka, kuri produkti klientu skatījumā attiecīgajā laikposmā ir savstarpēji aizstājami, lai tos iekļautu tajā pašā produktu tirgū. Tā kā tās ir divas dažādas analīzes ar atšķirīgiem mērķiem, ir loģiski, ka, veicot šīs analīzes, Komisija ņem vērā dažādus elementus, kas nerada nekādas pretrunas vai nesaderību.

265 Visbeidzot jākonstatē, ka prasītāja tikai vispārīgi norāda, ka neesot tikuši ņemti vērā tās tā sauktie "pierādījumi attiecībā uz tirgus dinamiku un tendencēm nozarē", un nepaskaidro, par kādiem pierādījumiem ir runa, kā tie būtu varējuši ietekmēt Komisijas veikto analīzi un, konkrētāk, kā šie pierādījumi būtu varējuši likt Komisijai secināt, ka vertikāli integrēto uzņēmumu ražošana pašu vajadzībām rada tiešu konkurences spiedienu uz ražotājiem, kas darbojas *UMTS* mikroshēmojumu tirgū.

266 Tādējādi šis iebildums jānoraida.

267 Attiecībā uz ceturto iebildumu, kurā apgalvots, ka Komisija neesot ņēmusi vērā apstākļus tirgū, prasītāja atsaucas vienīgi uz to, ka tā bija zaudējusi aptuveni 70 % no sava *UMTS* mikroshēmu pārdošanas apjoma, kas bija paredzētas *Huawei MBB* ierīcēm, jo *Huawei* tās aizstāja ar sava meitasuzņēmuma ražotajām mikroshēmām. Tomēr no *Huawei* atbildes uz 2013. gada 19. jūlija informācijas pieprasījuma 25. jautājumu, uz kuru atsaucas prasītāja, izriet, ka *Huawei* tikai 2013. gadā, proti, pēc attiecīgā laikposma, nodrošināja pašapgādi 69 % apmērā, izmantojot *HiSilicon*. Tādējādi Komisija, nepieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neņēma vērā šo apstākli, kas ir pietiekams pamats, lai noraidītu šo iebildumu.

268 Tāpēc jāuzskata, ka Komisija, nepieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nepārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, secināja, ka pašapgādes piedāvājums *UMTS* mikroshēmojumu tirgū neradīja tiešu konkurences ierobežojumu. Tādējādi otrā pamata otrā daļa jānoraida.

Par trešo daļu – netiešiem konkurences ierobežojumiem, ko netieši rada pašapgādes piedāvājums brīvajā tirgū

269 Šīs daļas pamatojumam prasītāja izvirza četrus iebildumus.

270 Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka Komisija esot nepamatoti ierobežojusi savu analīzi par netieša konkurences ierobežojuma pastāvēšanu tādu mobilo tālruņu lejupējā tirgū, kuros integrēta *UMTS* mikroshēma, pamatojoties uz to, ka attiecīgajā laikposmā pašapgādes apjoms ar *UMTS* mikroshēmām, kas paredzētas citiem ierīču veidiem, tostarp *MBB* ierīcēm, bija neliels. Šāda pieeja, pēc prasītājas domām, neesot saderīga ar Komisijas izstrādāto "kaitējuma teoriju", kurā īpaša uzmanība veltīta *MBB* ierīcēs izmantotām "modernākām mikroshēmām".

271 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka, neveicot *SSNIP* testu, Komisijas apgalvojums, kas izklāstīts apstrīdētā lēmuma 237. punktā, proti, ka hipotētisks *UMTS* mikroshēmu cenas pieaugums būtiski nesamazinātu pieprasījumu pēc šīm mikroshēmām brīvajā tirgū, esot nepamatots un neatbilstošs.

272 Treškārt, netiešā spiediena noraidīšana, kas izriet no konkurences lejupējā tirgū, esot nesavienojama ar Komisijas izstrādāto "kaitējuma teoriju" divu iemeslu dēļ.

273 Pirmām kārtām, Komisija nenonākot pretrunā pati sevi, nevarēja apgalvot, ka hipotētiskam cenu pieaugumam par 5–10 % augšupējā tirgū, proti, *UMTS* mikroshēmojumu tirgū, esot bijusi neliela ietekme uz cenām lejupējā tirgū, proti, tādu ierīču tirgū, kurās šīs mikroshēmas tika integrētas (apstrīdētā lēmuma 235. punkts), un vienlaikus pārmest prasītājai, ka tā esot netieši noteikusi plēsonīgas cenas.

274 Otrām kārtām, Komisija, nenonākot pretrunās pati ar sevi, nevarēja apgalvot, ka, pat ja [*konfidenciāli*] ražošana pašu vajadzībām būtu bijusi iekļauta konkrētajā tirgū, tā neietekmētu prasītājas tirgus daļu tās nelielā apjoma dēļ, un tāpēc pieņemt, ka šī ražošana pašu vajadzībām radīja noteiktu konkurences ierobežojumu brīvajā tirgū (apstrīdētā lēmuma 311. zemsvītras piezīme), kā arī secināt, ka minētā ražošana pašu vajadzībām attiecīgajā laikposmā neradīja konkurences ierobežojumu brīvajā tirgū.

275 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 311. zemsvītras piezīmē Komisija esot kļūdaini norādījusi, ka [*konfidenciāli*] ražošana pašu vajadzībām varēja tikt iekļauta attiecīgajā tirgū, bet ne [*konfidenciāli*] ražošana, jo attiecīgajā laikposmā prasītāja *MBB* ierīcēm paredzētās *UMTS* mikroshēmas iegādājās vienīgi brīvajā tirgū.

276 Pēc prasītājas domām, Komisija nevarēja izslēgt [*konfidenciāli*] ražošanu pašu vajadzībām, pamatojoties uz to, ka tā neapgādāja sevi ar *MBB* ierīcēm paredzētajām mikroshēmām, jo konkrētā tirgus definīcija, kuru Komisija sniedza apstrīdētajā lēmumā, ietvēra *UMTS* mikroshēmas, kas bija paredzētas ne tikai *MBB* ierīcēm, bet arī citiem ierīču veidiem. Turklāt no minētā lēmuma 220. punkta b) punkta izrietot, ka, lai gan [*konfidenciāli*] 2009. gadā paziņoja par ražošanas pašu vajadzībām pārtraukšanu, tā faktiski nodrošināja savas vajadzības līdz 2013. gada trešajam ceturksnim.

277 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

278 Iesākumā jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 10.2.9.2. punktā Komisija paskaidroja iemeslus, kuru dēļ tā secināja, ka divu vienīgo vertikāli integrēto uzņēmumu ražošana pašu vajadzībām attiecīgajā laikposmā neradīja netiešu konkurences spiedienu *UMTS* mikroshēmojumu tirgū, konkurējot lejupējā tirgū.

279 Lai nonāktu pie šāda secinājuma, Komisija vispirms paskaidroja, ka savu analīzi par iespējamu netiešu konkurences ierobežojumu tā ir veikusi, ņemot vērā tikai iespējamo konkurenci lejupējā tirgū starp mobilajiem tālruņiem ar integrētu *UMTS* mikroshēmu, izslēdzot citus ierīču veidus, tostarp *MBB* ierīces. Apstrīdētā lēmuma 230. punktā tā norādīja, ka tā bija rīkojusies šādi, jo tas bija vienīgais iespējamā netiešā konkurences ierobežojuma veids, jo *UMTS* mikroshēmu, kas paredzētas integrēšanai citās ierīcēs, nevis mobilajos tālruņos, pašražošana attiecīgajā laikposmā jebkurā gadījumā bija nenozīmīga.

280 Turklāt Komisija arī paskaidroja, ka savā analīzē tā aplūkoja tikai netiešu konkurences ierobežojumu, ko radīja [*konfidenciāli*], jo attiecīgajā laikposmā [*konfidenciāli*] ražošana pašu vajadzībām bija nenozīmīga un tādējādi nebūtu varējusi radīt netiešu konkurences ierobežojumu brīvajā tirgū.

281 Turpinājumā Komisija paskaidroja, pirmkārt, ka, tā kā cenu "atšķaidījuma koeficients" attiecīgajiem produktiem bija zems (*UMTS* mikroshēmojumu cena attiecīgajā laikposmā veidoja tikai aptuveni 6 % no mobilā tālruņa mazumtirdzniecības cenas), šīs mikroshēmas cenas pieaugums par 5–10 % gala ražojuma cenu ietekmētu nenozīmīgi, tādējādi šāds *UMTS* mikroshēmu cenas pieaugums brīvajā tirgū augšupējā posmā mikroshēmu ražotājam būtu rentabls, un tas nepamanītu, ka šāds cenas pieaugums nelabvēlīgi ietekmē pārdošanas apjomu (apstrīdētā lēmuma 235. apsvērums).

282 Turklāt, Komisija arī pierādīja, ka, tā kā mobilie tālruņi ir ļoti atšķirīgi produkti atkarībā no preču zīmes un tiem ir ļoti specifiskas īpašības, *UMTS* mikroshēmu cenu pieaugums brīvajā tirgū, kas radītu mobilo tālruņu cenu kāpumu, neizraisītu klientu pārorientēšanos uz cita zīmola mobilajiem tālruņiem, it īpaši tas nepamudinātu klientus iegādāties mobilo tālruni ar integrētu pašražotu mikroshēmu, uz kuru šāds cenu pieaugums neietekmētu. Tas apstiprinot, ka *UMTS* mikroshēmu cenas pieaugums brīvajā tirgū augšupējā posmā būtu rentabls mikroshēmu ražotājam, kurš neuzskatītu, ka šāds pieaugums nelabvēlīgi ietekmē tā pārdošanas apjomu (apstrīdētā lēmuma 237. punkts).

283 Tādējādi Komisija secināja, ka ražošana pašu vajadzībām attiecīgajā laikposmā nevarēja radīt netiešu konkurences ierobežojumu *UMTS* mikroshēmojumu tirgū.

284 Attiecībā uz pirmo iebildumu par to, ka Komisija savā analīzē esot nepamatoti aplūkojusi netieša konkurences ierobežojuma esamību lejupējā tirgū tādu mobilo tālruņu segmentā, kuros integrēta *UMTS* mikroshēma, jānorāda, ka tieši šīm ierīcēm paredzēto *UMTS* mikroshēmu pašražošana, piemēram, [*konfidenciāli*], bija visaugstākā, tādējādi Komisijas analīzes ierobežošana tikai uz šo tirgus segmentu bija vispiemērotākā pieeja, lai pierādītu netieša konkurences ierobežojuma esamību un līdz ar to prasītājai tā bija vislabvēlīgākā.

285 Turklāt tas, ka šāds ierobežojums, iespējams, ir pretrunā "kaitējuma teorijai", kuru Komisija esot izstrādājusi, koncentrējoties uz *MBB* ierīcēs izmantotajām "modernākajām mikroshēmām", nemaina šīs pieejas labvēlīgo raksturu prasītājai un neietekmē tās derīgumu. Šajā ziņā jānorāda, ka Komisijas ieskatā minētajās ierīcēs integrējamas "modernākās mikroshēmas" pašu vajadzībām tika ražotas daudz mazākā apjomā nekā *UMTS* mikroshēmas, kas paredzētas integrēšanai mobilajos tālruņos, ko prasītāja arī neapstrīd.

286 Attiecībā uz otro iebildumu, kas vērsts pret Komisijas apstrīdētā lēmuma 237. punktā paustā apgalvojuma nepamatotību un neatbilstību, saskaņā ar kuru hipotētisks *UMTS* mikroshēmu cenu pieaugums būtiski nesamazinātu pieprasījumu pēc šādām mikroshēmām brīvajā tirgū, jo netika veikts *SSNIP* tests, pietiek atgādināt, ka Komisijai šāds tests nav jāveic (skat. šā sprieduma 235. punktu). Turklāt jānorāda, ka prasītāja neizvirza citus argumentus, izņemot argumentu par *SSNIP* testa neveikšanu izskatāmajā lietā, lai apstrīdētu šo Komisijas apgalvojumu.

287 Attiecībā uz trešo iebildumu, ka netieša ierobežojuma, kas izriet no konkurences lejupējā tirgū, noraidīšana brīvajā tirgū neesot savienojama ar Komisijas izstrādāto "kaitējuma teoriju", jānorāda, ka plēsonīgu cenu netieša noteikšana, ko Komisija pārmet prasītājai, pati par sevi nevar padarīt par spēkā neesošu analīzi par netieša konkurences ierobežojuma esamību, un tas ir divu iemeslu dēļ.

288 Pirmkārt, pretēji prasītājas apgalvojumiem, Komisija, nepieļaudama kļūdas vai pretrunas, varēja uzskatīt, ka hipotētisks cenu pieaugums par 5–10 % augšupējā tirgū, proti, *UMTS* mikroshēmojumu tirgū, nebūtu būtiski ietekmējis cenas lejupējā tirgū, proti, tādu ierīču tirgū, kurās integrētas šīs mikroshēmas, un vienlaikus arī pārmest prasītājai plēsonīgu cenu netiešu noteikšanu. Tas, ka vispārējs *UMTS* mikroshēmu cenu pieaugums augšupējā tirgū gandrīz neietekmētu lejupējā tirgū esošo ierīču, kurās integrētas šīs mikroshēmas, cenas, nenozīmē, ka selektīvs *UMTS* mikroshēmu cenu samazinājums, kuru prasītāja piedāvāja tikai *Huawei*, nebūtu devis priekšrocības tikai *Huawei*, ļaujot tai efektīvāk konkurēt ar savu konkurenti *ZTE* lejupējā tirgū.

289 Otrkārt, jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 311. zemsvītras piezīmē Komisija nebūt neapgalvoja, ka [*konfidenciāli*] ražošana pašu vajadzībām radīja noteiktu konkurences ierobežojumu brīvajā tirgū. Šajā zemsvītras piezīmē Komisija tikai norādīja, ka jebkurā gadījumā, pat ja visas [*konfidenciāli*] pašu vajadzībām saražotās *UMTS* mikroshēmas, proti, gan mikroshēmas, kas paredzētas mobilajiem tālruņiem, gan tās, kas paredzētas integrēšanai citās ierīcēs, tiktu iekļautas attiecīgajā tirgū, prasītājas tirgus daļa 2009. gadā paliktu nemainīga un 2010. un 2011. gadā samazinātos tikai minimāli, joprojām saglabājoties virs 50 % sliekšņa. Tādējādi prasītājas arguments ir balstīts uz nepareizu minētās zemsvītras piezīmes izpratni.

290 Attiecībā uz ceturto iebildumu par to, ka apstrīdētā lēmuma 311. zemsvītras piezīmē Komisija esot kļūdaini norādījusi, ka [*konfidenciāli*] ražošana pašu vajadzībām varētu tikt iekļauta attiecīgajā tirgū, bet ne [*konfidenciāli*] ražošana, pamatojoties uz to, ka pēdējā minētā attiecīgajā laikposmā *UMTS* mikroshēmas *MBB* ierīcēm iegādājās tikai brīvajā tirgū, jānorāda, ka arī šis iebildums ir

balstīts uz kļūdainu minētās zemsvītras piezīmes interpretāciju. Komisija tajā faktiski nekādā ziņā neuzskatīja, ka [*konfidenciāli*] ražošanu pašu vajadzībām varētu iekļaut konkrētajā tirgū, bet ne [*konfidenciāli*] ražošanu.

291 Vispirms jāprecizē, ka apstrīdētā lēmuma 311. zemsvītras piezīme attiecas uz minētā lēmuma 240. punktu, konkrētāk, uz jautājumu par to, vai pret *MBB* ierīcēm vērsta netieša ierobežojuma analīze hipotētiski būtu devusi atšķirīgu rezultātu.

292 Šajā ziņā attiecībā uz [*konfidenciāli*] Komisija tikai norādīja, ka prasītājas pašu vajadzībām saražoto mikroshēmu, kas paredzētas gan mobilajiem tālruņiem, gan citām ierīcēm, attiecīgajā laikposmā bija tik maz, ka pat ja tās tiktu iekļautas attiecīgajā tirgū (neatkarīgi no tā, vai netieša ierobežojuma analīze attiektos uz mobilajiem tālruņiem vai *MBB* ierīcēm), tas nebūtu samazinājis prasītājas tirgus daļu zem pieņemamā 50 % dominējošā sliekšņa.

293 Savukārt attiecībā uz [*konfidenciāli*] Komisija apstrīdētā lēmuma 311. zemsvītras piezīmē norādīja, ka hipotētiskajā scenārijā, analizējot netiešo ierobežojumu saistībā ar *MBB* ierīcēm, netiktu ņemta vērā [*konfidenciāli*] ražošana pašu vajadzībām, jo visas *UMTS* mikroshēmas, kas paredzētas *MBB* ierīcēm, prasītāja iegādājās brīvā tirgū un 2009. gadā tā paziņoja par ražošanas pašu vajadzībām pārtraukšanu, kā tas izriet no minētā lēmuma 220. punkta b) apakšpunkta. Savukārt Komisija, kas faktiski veica analīzi par iespējamā netieša ierobežojuma esamību lejupējā tirgū, kurā tā īpašu uzmanību veltīja mobilajiem tālruņiem, ņēma vērā [*konfidenciāli*] mobilajiem tālruņiem paredzētas *UMTS* mikroshēmas, kas bija saražotas pašu vajadzībām, jo attiecībā uz šīm ierīcēm prasītāja efektīvi nodrošināja pašapgādi.

294 Turklāt tas, ka no apstrīdētā lēmuma 220. punkta izriet, ka [*konfidenciāli*] *UMTS* mikroshēmas pēdējo reizi piegādāja 2013. gadā, neatspēko secinājumu, ka attiecībā uz *UMTS* mikroshēmām, kas paredzētas tās *MBB* ierīcēm, [*konfidenciāli*] tika apgādāta tikai brīvajā tirgū un ka pašu vajadzībām tika ražotas tikai mikroshēmas tās mobilajiem tālruņiem, kā arī konstatējumu, ka [*konfidenciāli*] jau 2009. gadā pieņēma lēmumu pārtraukt ražošanu pašu vajadzībām un 2010. gada jūlijā izbeidza jaunu *UMTS* mikroshēmu izstrādi, jo no jaunu *UMTS* mikroshēmu izstrādes, no vienas puses, līdz *UMTS* mikroshēmu piegādei, no otras puses, var paiet vairāki gadi.

295 No iepriekš minētā izriet, ka neviens no šīs daļas pamatojumam izvirzītajiem iebildumiem nevar atspēkot Komisijas apstrīdētā lēmuma 10.2.9.1. punktā veikto analīzi, kurā secināts, ka attiecīgajā laikposmā ražošana pašu vajadzībām neradīja netiešu ierobežojumu *UMTS* mikroshēmojumu brīvajā tirgū.

296 Tādējādi otrā pamata trešā daļa jānoraida.

Par ceturto daļu – prasītājas dominējošo stāvokli attiecīgajā laikposmā

297 Šīs daļas pamatojumam prasītāja izvirza šādus četrus iebildumus.

298 Pirmkārt, prasītāja norāda – ja produktu tirgus būtu definēts pareizi un tajā tiktu iekļauts vertikāli integrētu ražotāju iekšējās pārdošanas apjoms, tās tirgus daļa būtu mazāka par 40 %, proti, tā nepārsniegtu dominējošā stāvokļa sliekšņa vērtību.

299 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija esot nepamatoti pārvērtējusi tās tirgus daļu nozīmīgumu. Tā uzskata, ka pamatjoslas mikroshēmu nozari raksturo īsi inovāciju cikli, tāpēc tirgus daļas esot mainīgas un pareizi neatspoguļojot spēku samēru tirgū. Turklāt tā apgalvo – ja Komisija būtu pienācīgi ņēmusi vērā uz prasītāju izdarīto spiedienu, tā būtu secinājusi, ka prasītājai nebija būtiskas un ilgstošas ietekmes tirgū.

300 Treškārt, prasītāja norāda, ka Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka konkrēto tirgu raksturo nopietni šķēršļi ienākšanai tirgū un darbības paplašināšanai. Pēc tās domām, tā kā attiecīgā tehnoloģija lielā mērā ir standartizēta, jaunienācēji tika mudināti ienākt tirgū, un tiem nebija jāiegulda būtiski līdzekļi pētniecībā un izstrādē. Tā apgalvo, ka arī atlaižu sistēma, no kuras tā guva labumu, neesot bijusi šķērslis ienākšanai tirgū; to apliecinot apstāklis, ka, atbildot uz Komisijas jautājumu par šķēršļiem ienākšanai tirgū, tikai neliela daļa respondentu uzskatīja šo atlaižu sistēmu par šķērsli.

301 Ceturtkārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā neesot kvantitatīvi novērtējusi citus šķēršļus ienākšanai tirgū, kurus tā bija identificējusi, proti, nepieciešamību saņemt pamatjoslas mikroshēmu sertifikāciju no mobilo sakaru operatoriem un iekārtu ražotājiem, kā arī tās preču zīmes tēlu, reputāciju un spēcīgas komercattiecības.

302 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

303 Saskaņā ar judikatūru LESD 102. pantā minētais dominējošais stāvoklis attiecas uz uzņēmumam piederošas ekonomiskas varas situāciju, kas tam piešķir varu likt šķēršļus efektīvas konkurences saglabāšanai attiecīgajā tirgū, dodot tam iespēju ievērojamā mērā rīkoties neatkarīgi no saviem konkurentiem, klientiem un, visbeidzot, patērētājiem (spriedums, 1979. gada 13. februāris, *Hoffmann-La Roche*/Komisija, 85/76, EU:C:1979:36, 38. punkts).

304 Dominējošā stāvokļa pastāvēšana parasti izriet no vairākiem faktoriem, kuri, atsevišķi raugoties, nebūtu katrā ziņā noteicoši (spriedumi, 1978. gada 14. februāris, *United Brands* un *United Brands Continentaal*/Komisija, 27/76, EU:C:1978:22, 66. punkts, un 1994. gada 15. decembris, *DLG*, C-250/92, EU:C:1994:413, 47. punkts). Viens no šiem nozīmīgajiem faktoriem ir liela tirgus daļu apjoma esamība (spriedumi, 1991. gada 12. decembris, *Hilti*/Komisija, T-30/89, EU:T:1991:70, 90. punkts, un 2010. gada 25. jūnijs, *Imperial Chemical Industries*/Komisija, T-66/01, EU:T:2010:255, 255. un 256. punkts).

305 Saskaņā ar judikatūru ļoti liela tirgus daļa, izņemot atsevišķus izņēmuma gadījumus, pati par sevi ir uzskatāma par dominējoša stāvokļa esamības pierādījumu (spriedums, 1979. gada 13. februāris, *Hoffmann-La Roche*/Komisija, 85/76, EU:C:1979:36, 41. punkts). Konkrētāk, ja nepastāv izņēmuma apstākļi, 50 % tirgus daļa pati par sevi veido dominējošo stāvokli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 3. jūlijs, *AKZO*/Komisija, C-62/86, EU:C:1991:286, 60. punkts).

306 Analizējot dominējošā stāvokļa esamību, var ņemt vērā arī citus faktorus, piemēram, attiecību starp konkrētajam uzņēmumam un tā tuvākajiem konkurentiem piederošajām tirgus daļām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1979. gada 13. februāris, *Hoffmann-La Roche*/Komisija, 85/76, EU:C:1979:36, 48. punkts) vai šķēršļus ienākšanai tirgū vai darbības paplašināšanai, kas it īpaši izriet no nepieciešamības veikt būtiskus ieguldījumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1978. gada 14. februāris, *United Brands* un *United Brands Continentaal*/Komisija, 27/76, EU:C:1978:22, 122. punkts), vai arī noteiktos apstākļos – intelektuālā īpašuma tiesību turēšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 1. jūlijs, *AstraZeneca*/Komisija, T-321/05, EU:T:2010:266, 270. punkts un tajā minētā judikatūra).

307 Attiecībā uz pirmo iebildumu par to, ka, ja šis produktu tirgus būtu pareizi definēts un ietvertu vertikāli integrēto ražotāju pašu vajadzībām veikto pārdošanas apjomu, prasītājas tirgus daļa būtu mazāka par 40 %, pietiek atgādināt, – kā tas izriet no otrā pamata pirmo triju daļu analīzes, – ka Komisija, nepieļaudama kļūdas, definēja konkrēto tirgu kā *UMTS* mikroshēmojumu tirgu, kas ļauj noraidīt šo iebildumu.

308 Attiecībā uz otro iebildumu, kurā apgalvots, ka, ņemot vērā nozares īpatnības, prasītājas tirgus daļu apjoms, kuru tā uzskata par mainīgu, neliecinot par tās būtisku un ilgstošu ietekmi tirgū, jānorāda, ka, pat pieņemot, ka konkrētajam tirgum ir raksturīgi īsi inovāciju cikli, tie nav izņēmuma apstākļi šā sprieduma 305. punktā minētās judikatūras izpratnē, kas šādu tirgus daļu apjomu ļauj neuzskatīt par pierādījumu dominējoša stāvokļa esamībai, it īpaši, ja tuvākajam konkurentam ir ievērojami mazāk tirgus daļu, kā tas ir izskatāmajā lietā. Katrā ziņā no apstrīdētā lēmuma 3. un 5. tabulā iekļautajiem datiem, kurus prasītāja būtībā neapstrīd, izriet, ka prasītājas tirgus daļa ienākumu ziņā 2009. gadā bija 61,2 %, 2010. gadā –59,7 % un 2011. gadā – 62,5 %, bet apjoma ziņā 2009. gadā – 58,9 %, 2010. gadā – 57,8 % un 2011. gadā – 65,3 %. Tādējādi pretēji prasītājas apgalvojumiem šādas salīdzinoši stabilas tirgus daļas nevar uzskatīt par pārejošām.

309 Attiecībā uz varas attiecībām tirgū no apstrīdētā lēmuma 3. un 5. tabulā iekļautajiem datiem, kurus prasītāja būtībā neapstrīd, arī izriet, ka divi tās tuvākie konkurenti ieņēmumu ziņā 2009. gadā bija *ST-Ericsson* ar 15,1 % tirgus daļu un *Intel* ar 12,6 % tirgus daļu, 2010. gadā – *Intel* ar 18,9 % tirgus daļu un *ST-Ericsson* ar 8,9 % tirgus daļu, un 2011. gadā – *Intel* ar 19,1 % tirgus daļu un *Broadcom* ar 4,4 % tirgus daļu. Apjoma ziņā tās divi tuvākie konkurenti 2009. gadā bija *ST-Ericsson* ar 20–30 % tirgus daļu un *Intel* ar 10–20 % tirgus daļu, 2010. gadā – *Intel* ar 10–20 % tirgus daļu un *ST-Ericsson* un *Marvell* – katrs ar 5–10 % tirgus daļu, un 2011. gadā – *Intel* ar 20–30 % tirgus daļu un *Marvell* ar 5–10 % tirgus daļu. Tomēr pretēji prasītājas apgalvojumiem šīs tabulas skaidri parāda, ka attiecīgajā laikposmā tai bija tikai daži konkurenti, kuriem atšķirībā no prasītājas bija ievērojami vājākas pozīcijas un salīdzinoši nestabilas tirgus daļas; tas apstiprina, ka prasītājai bija būtiska un ilgstoša tirgus vara, un padara maz ticamu iespēju, ka tās konkurenti būtu varējuši radīt uz to reālu spiedienu. Tādējādi otrais iebildums jānoraida.

310 Attiecībā uz trešo iebildumu par to, ka *UMTS* mikroshēmu projektēšanai nepieciešamos ieguldījumus, it īpaši pētniecības un izstādes jomā, Komisija esot nepamatoti uzskatījusi par šķēršļiem iekļūšanai tirgū vai darbības paplašināšanai, un ceturto iebildumu, kas balstīts uz to, ka Komisija neesot kvantitatīvi novērtējusi citus identificētus šķēršļus ienākšanai tirgū, proti, to, ka mobilo tīklu operatoriem un iekārtu ražotājiem jāsertificē pamatjoslas mikroshēmas, kā arī prasītājas preču zīmes tēlu, reputāciju un stabilās tirdzniecības attiecības, pietiek norādīt, ka šie faktori ir papildu aspekti, kurus var ņemt vērā, analizējot dominējošā stāvokļa esamību (skat. šā sprieduma 306. punktu), un tie nevar atspēkot pierādījumus dominējošā stāvokļa esamībai, kā tas tika konstatēts saskaņā ar šā sprieduma 305. punktā minēto judikatūru.

311 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka otrā pamata ceturtā daļa jānoraida.

Par piekto daļu – UMTS mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmenta definīciju, uz kuru Komisija esot balstījusi savu analīzi

312 Piektās daļas pamatojumam prasītāja būtībā pārmet Komisijai, ka savu analīzi tā esot balstījusi uz *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentu, lai gan tas esot mākslīgs jēdziens, kas nekad nav pastāvējis un neatbilst tehniskajai un komerciālajai realitātei attiecīgajā laikposmā.

313 Tomēr šī argumentācija jāuzskata par neefektīvu, ja to izmanto, lai apšaubītu konkrētā tirgus definīciju vai prasītājas dominējošo stāvokli. Komisija nav definējusi *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentu ne apstrīdētā lēmuma 10. punktā, kas attiecas uz minēto definīciju, ne šī lēmuma 11. punktā, kas attiecas uz šo dominējošo stāvokli, bet minētā lēmuma 12. punktā, kas attiecas uz ļaunprātīgu izmantošanu, un konkrētāk – analizējot prasītājas stratēģiju, kuras mērķis bija izstumt *Icera* no šī augsto tehnoloģiju segmenta (apstrīdētā lēmuma 12.4. punkts).

314 Atbildot uz procesa organizatoriskā pasākuma ietvaros uzdoto jautājumu saistībā ar šo aspektu, prasītāja norādīja, ka, lai gan tās kritika par *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmenta definīciju, uz kuru Komisija bija balstījusi savu analīzi, ir izklāstīta otrajā pamatā, tās mērķis ir bijis aplūkot šo būtisko jautājumu savos procesuālajos rakstos pēc iespējas drīz, jo šāda kritika potenciāli varēja ietekmēt arī turpmāk izklāstītos pamatus, un tā vēlējās izcelt pretrunas konkrētā tirgus definīcijā, tostarp saistībā ar šo augsto tehnoloģiju segmentu, kas ietilpa šajā tirgū.

315 Šāda atbilde tomēr nav pietiekama, lai novērstu šīs daļas neefektivitāti, jo, pat ja tās pamatojumam izvirzītais iebildums tiktu atzīts par pamatotu, tas nevarētu atspēkot Komisijas secinājumus attiecībā uz konkrētā tirgus definīciju un prasītājas dominējošo stāvokli.

316 No tā izriet, ka otrā pamata piektā daļa jānoraida. Tādējādi, tā kā arī pārējās šī pamata daļas tika noraidītas (skat. šā sprieduma 240., 268., 296. un 311. punktu), minētais pamats jānoraida kopumā.

Par piekto pamatu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi saistībā ar "faktiski samaksāto" cenu pārrēķinu

317 Piektajam pamatam ir divas daļas. Pirmā daļa attiecas uz apstrīdētajā lēmumā veiktā "cenu pārrēķina" nelietderīgumu. Otrā daļa attiecas uz kļūdām, kas esot pieļautas apstrīdētajā lēmumā attiecībā uz šo "pārrēķinu".

Par pirmo daļu – apstrīdētajā lēmumā veiktā "cenu pārrēķina" nelietderīgumu

318 Pirmās daļas pamatojumam prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija, nosakot mikroshēmu cenas, nebalstīdamās uz *Qualcomm* grāmatvedības datiem, esot veikusi nelietderīgu un nepamatotu prasītājas norādīto cenu "pārrēķinu". Tādējādi tā apstrīd apstrīdētajā lēmumā veikto cenu, kuras *Huawei* un *ZTE* attiecīgajā laikposmā faktiski samaksāja *Qualcomm*, pārrēķinu.

319 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā veiktajā cenas pārrēķinā Komisija neesot pienācīgi ņēmusi vērā tās iebildumus par paziņojumā par iebildumiem veikto cenu un izmaksu analīzi, un kritizē to, ka, pirmām kārtām, šajā pārrēķinā neesot iekļauti daži ieņēmumi, interpretējot kļūdaini dažas vidējo pārdošanas cenu svārstības kā grāmatvedības kļūdas, un, otrām kārtām, tajā neesot ņemtas vērā ieņēmumu novēlotas iegrāmatošanas sekas.

320 Otrkārt, prasītāja uzskata, ka Komisija esot kļūdaini novērtējusi *Qualcomm* sniegtos datus par cenām, kā atsauces periodu cenu un izmaksu analīzē izmantojot ceturksni. Tā uzskata, ka vispiemērotākais un komerciāli atbilstīgākais periods, lai novērtētu datus par cenām, esot seši mēneši vai pat viens gads. Tā precizē, ka tā nesaskaņo un nepārskata cenas ar saviem klientiem vienreiz ceturksnī, bet parasti noslēdz ar tiem līgumus uz daudz ilgākiem periodiem.

321 Prasītāja piebilst, ka Komisija esot kļūdaini noraidījusi argumentu, saskaņā ar kuru datu apkopošana par ilgāku laikposmu varētu novērst novēlotas uzskaites sistēmas radītās problēmas, jo šis risks attiecas tikai uz maziem skaitļiem, saprotot, ka risks, ka būtu grūti identificēt plēsonīgu cenu noteikšanas periodus to vidējās vērtības dēļ ilgākā atsauces periodā, pastāvētu tikai tad, ja cenu un izmaksu analīze tiktu veikta ne vien plēsonīgu cenu noteikšanas periodā, bet arī visā peļņas atgūšanas laikposmā vai tā daļā. Tās ieskatā – tā kā Komisijas apgalvotā nepamatoti zemu cenu noteikšana izskatāmajā lietā ilga divus gadus, cenu un izmaksu analīzi būtu bijis iespējams veikt, izmantojot sešu mēnešu atsauces periodus.

322 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā veiktais vidējo pārdošanas cenu pārrēķins esot nelietderīgs, jo katrā ziņā vidējās pārdošanas cenas, kas reģistrētas tās grāmatvedības datos, no Komisijas aprēķiniem atšķiras minimāli. Turklāt tā norāda, ka veiktā cenu un izmaksu analīze, kuru Komisija veica paziņojumā par iebildumiem, izmantojot tās datus, parādīja, ka cenas bija zemākas par izmaksām tikai īslaicīgi un ar pārtraukumiem; tas neatbilstot Komisijas izstrādātajai "kaitējuma teorijai", kuras pamatā ir konkurenci ierobežojoša bloķēšana. Prasītājas ieskatā tas liecinot, ka Komisija ir koriģējusi vidējās pārdošanas cenas tikai tādēļ, lai nekonstatētu, ka plēsonīgas cenas bija noteiktas periodiski, un līdz ar to pārkāpuma neesamību.

323 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

324 Iesākumā jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma 12.5. punktā ir izklāstīta Komisijas metode un aprēķinātas vidējās ceturkšņa pārdošanas cenas, kuras *Huawei* un *ZTE* faktiski maksāja par mikroshēmu vienību, uz kuru attiecās izmeklēšana attiecīgajā laikposmā.

325 Komisija savos aprēķinos, kas veikti paziņojumā par iebildumiem, galvenokārt balstījās uz *Qualcomm* grāmatvedības datiem. Tomēr, piemērojot Amerikas Savienotajās Valstīs vispārpieņemtos grāmatvedības principus (turpmāk tekstā – "ASV vispārpieņemtie grāmatvedības principi") un ņemot vērā atbildē uz paziņojumu par iebildumiem izvirzītos argumentus, Komisija uzskatīja, ka nebija lietderīgi balstīt tās cenu un izmaksu analīzi tikai uz šiem grāmatvedības datiem, neveicot korekcijas, lai ņemtu vērā ieņēmumu uzskaites principu un precīzāk atspoguļotu ekonomisko realitāti attiecīgajā laikposmā.

326 It īpaši Komisijas norāda, ka, pirmām kārtām, ieņēmumos, kas sākotnēji uzskaitīti attiecīgajā ceturksnī, iespējams, ir par zemu novērtēta šajā ceturksnī pārdoto vienību galīgā faktiskā cena un, otrām kārtām, *Qualcomm* uzkrāto, bet vēl nesamaksāto rezervju novēlota uzskaite palielinājusi ieņēmumus ceturksnī, kurā tie ir reģistrēti. Šī novēlotā uzskaite esot saistīta ar to, ka prasītāja piemēroja ASV vispārpieņemtos grāmatvedības principus, saskaņā ar kuriem mikroshēmu nosūtīšanas brīdī *Qualcomm* drīkstēja iegrāmatot tikai drošus un aprēķināmus ieņēmumus. Tikai pēc precīza mikroshēmu daudzuma, kam ir piemērots finansiāls stimuls, noskaidrošanas rezerves atkal tiek iegrāmatotas *Qualcomm* pārskatos.

327 Šī iemesla dēļ Komisija uzskatīja, ka nebija atbilstoši balstīties uz *Qualcomm* grāmatvedības datiem, neveicot korekcijas, lai ņemtu vērā starpību starp ceturksni, kurā mikroshēmas tika pārdotas, un ceturksni, kurā tika iegrāmatoti ieņēmumi.

328 Tādējādi Komisija novērtēja "faktiski samaksātās" cenas, ņemot vērā rezerves, kas atkārtoti tiktu iegrāmatotas *Qualcomm* pārskatos, lai aprēķinātu bruto ieņēmumus ceturksnī, kurā notika pārdošana.

329 Turklāt apstrīdētā lēmuma 608.–610. punktā Komisija precizēja, ka tā ir balstījusies uz atskaites periodiem par ceturksni, ņemot vērā, ka, pirmkārt, no dažiem [*konfidenciāli*] dokumentiem izrietēja, ka lēmumus par cenu noteikšanu *Qualcomm* pieņēma vienreiz ceturksnī, ka, otrkārt, klienti savus pieprasījumus par finansiālo stimulu piešķiršanu iesniedza arī vienreiz ceturksnī un, treškārt, šis laikposms atbilda *Qualcomm* iesniegtajiem datiem par vidējām mainīgajām izmaksām, kurus *Qualcomm* sniedza arī vienreiz ceturksnī.

330 Attiecībā uz pirmo iebildumu par to, ka Komisija neesot pienācīgi ņēmusi vērā prasītājas argumentus, kas tika izvirzīti atbildē uz paziņojumu par iebildumiem, jānorāda, ka prasītāja nepaskaidro, kādā veidā Komisija neesot pienācīgi ņēmusi vērā tās piezīmes, kā arī to, kāpēc lēmumā veiktā cenu pārrēķināšana neesot bijusi nepieciešama, lai atbildētu uz minētajā atbildē izteiktajiem iebildumiem.

331 Jebkurā gadījumā pietiek atgādināt, ka apstrīdētajā lēmumā norādīts, ka, ņemot vērā ASV vispārpieņemtos grāmatvedības principus un atbildē uz paziņojumu par iebildumiem izklāstītos argumentus, Komisija uzskatīja, ka, lai ņemtu vērā ieņēmumu uzskaites principu, nebija atbilstīgi cenu un izmaksu analīzi balstīt uz *Qualcomm* grāmatvedības datiem, neveicot korekcijas. Tādējādi, veicot cenu pārrēķinu minētajā lēmumā, Komisija ņēma vērā šo apstākli, atbilstoši pielāgojot grāmatvedības uzskaiti attiecīgajiem pārdošanas darījumiem, lai precīzāk atspoguļotu ekonomisko realitāti attiecīgajā laikposmā. Tā it īpaši koriģēja minētos grāmatvedības datus, balstoties uz prasītājas rīcībā esošajiem dokumentiem, lai attiecīgajām vienībām atkārtoti piešķirtu dažādus stimulu maksājumus un tādējādi aprēķinātu *Huawei* un *ZTE* faktiski samaksāto cenu.

332 Turklāt jānorāda, tāpat kā to dara Komisija, ka tā jau iepriekš bija veikusi noteiktas korekcijas, balstoties uz dominējošā uzņēmuma iesniegtajiem cenu un izmaksu pārskatiem, kā arī uz jebkuru citu atbilstošu tā sniegto informāciju, lai atspoguļotu ekonomisko realitāti. Šī pieeja ir apstiprināta Vispārējās tiesas judikatūrā, piemēram, 2007. gada 30. janvāra spriedumā *France Télécom* /Komisija (T-340/03, EU:T:2007:22, 131.–137. punkts), 2008. gada 10. aprīļa spriedumā *Deutsche Telekom*/Komisija (T-271/03, EU:T:2008:101, 208.–211. punkts) un 2018. gada 13. decembra spriedumā *Slovak Telekom*/Komisija (T-851/14, EU:T:2018:929, 220.–235. punkts).

333 Šādos apstākļos pirmais iebildums jānoraida.

334 Attiecībā uz otro iebildumu par to, ka ceturkšņa atsauces periods nebija piemērotākais, lai veiktu cenu un izmaksu analīzi, jāatgādina, ka jomās, kurās jāveic sarežģīti ekonomiskie vērtējumi, Savienības tiesai jāpārbauda ne vien izvirzīto pierādījumu materiālā precizitāte, uzticamība un konsekvence, bet arī jākontrolē, vai šie pierādījumi veido visas atbilstošās informācijas kopumu, kas jāņem vērā, lai izvērtētu sarežģītu situāciju, un vai šo pierādījumu raksturs ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus. Šajā ziņā Savienības tiesai jāveic tiesiskuma pārbaude, balstoties uz elementiem, kurus iesniedzis prasītājs izvirzīto pamatu atbalstam (skat. spriedumu, 2014. gada 10. jūlijs, *Telefónica* un *Telefónica de España*/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 54. un 56. punkts un tajos minētā judikatūra).

335 Izskatāmajā lietā apstrīdētā lēmuma 609., 610. un 630.–633. punktā Komisija izklāstīja pierādījumus, uz kuru pamata tā uzskatīja ceturksni kā atsauces periodu, kā arī argumentāciju, lai noraidītu prasītājas iebildumus.

336 Vispirms jākonstatē – lai gan apstrīdētā lēmuma 28.–30., 44. un 45. tabulā atspoguļotie dati neliecina par pilnīgu vienveidību iepirkšanas periodu noteikšanā, tomēr no tiem izriet, ka faktiski visbiežāk izmantotais periods ir ceturksnis. Jāpiebilst, pirmkārt, ka periods, kurā klientiem bija jāiesniedz pieteikumi par finansiālo stimulu piešķiršanu, bija ceturksnis un, otrkārt, arī *Qualcomm* datus par vidējām mainīgajām iemaksām iesniedza par ceturksni. Turklāt ne savos procesuālajos rakstos, ne arī atbildēs uz paziņojumu par iebildumiem un papildu paziņojumu par iebildumiem, uz kuriem tā atsaucās, prasītāja nav iesniegusi nekādus argumentus vai pierādījumus, kas pamatotu tās apgalvojumu, ka Komisijai bija jāizmanto sešu mēnešu vai viena gada atskaites periods.

337 Arī citi prasītājas minētie elementi neļauj secināt, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, cenu un izmaksu analīzē kā atskaites periodu izmantojot ceturksni.

338 Pirmkārt, prasītājai nav pierādījusi, kā novēlotas uzskaites problēma, kas ietekmē visu attiecīgo periodu, tiktu atrisināta, mainot atskaites periodu, kā to apgalvo prasītāja.

339 Otrkārt, pat ja būtu patiess prasītājas apgalvojums, ka ilgāka atsauces perioda izmantošana varētu izkropļot analīzi tikai tad, ja ņemtu vērā cenas, kuras attiecas uz periodu, kas pārsniedz plēsonīgu cenu noteikšanas periodu, šis apstāklis nenozīmē, ka, izvēloties atsauces periodu, obligāti jāpieņem prasītājas piedāvātais variants. Komisija izdarīja izvēli starp ceturkšņa, pusgada vai gada atsauces periodu, balstoties izskatāmajā lietā uz atbilstošākajiem datiem un apstākļiem, kas saistīti ar prasītājas darbību. Šajā ziņā jānorāda, ka prasītāja nav pierādījusi, ka ceturkšņa kā atsauces perioda izvēle ir kļūdaina.

340 Šādos apstākļos otrais iebildums jānoraida.

341 Attiecībā uz trešo iebildumu par to, ka Komisijai neesot bijis jāpārskata vidējās pārdošanas cenas, jo starpība starp prasītājas grāmatvedības datos reģistrētajām vidējām pārdošanas cenām un Komisijas aprēķinos iegūto rezultātu jebkurā gadījumā esot minimāla, no apstrīdētā lēmuma 614., 739., 740., 774., 775. un 922. punkta izriet, ka atšķirība starp prasītājas uzskaites dokumentācijā norādītajām cenām un Komisijas pārrēķinātajām cenām bieži vien bija neliela. Šo apstākli puses būtībā apstiprināja tiesas sēdē.

342 Tomēr prasītāja nav pierādījusi, ka šis apstāklis ietekmēja apstrīdētā lēmuma tiesiskumu. Pat ja starpība starp prasītājas grāmatvedības datos norādītajām vidējām pārdošanas cenām un Komisijas pārrēķinātajām vidējām pārdošanas cenām ir minimāla, no tā tomēr nevar secināt, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, pārrēķinot vidējās pārdošanas cenas. Šādos apstākļos šis iebildums jānoraida.

343 Turklāt prasītājas arguments, saskaņā ar kuru cenas, kas tika noteiktas uz prasītājas grāmatvedības datu pamata veiktajā cenu un izmaksu analīzē, esot bijušas zemākas par izmaksām īslaicīgi un periodiski, un tādējādi šī analīze neļaujot konstatēt jebkādu pārkāpumu, pilnībā nav pamatots. Prasītāja nepaskaidro, ko tā uzskata par periodisku plēsonīgu cenu noteikšanu un kādēļ šāda veida plēsonīgu cenu noteikšana nebūtu jāuzskata par konkurences tiesību pārkāpumu.

344 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, trešais iebildums, kā arī piektā pamata pirmā daļa kopumā jānoraida.

Par otro daļu – apstrīdētajā lēmumā pieļautajām kļūdām, veicot "pārrēķinu"

345 Šīs daļas pamatojumam prasītāja izvirza piecus iebildumus.

346 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka, aprēķinot "faktiski samaksātās" cenas, Komisija esot kļūdaini pārcēlusi dažus finansiālos stimulus no ceturkšņiem, kuros tie bija reģistrēti *Qualcomm* grāmatvedības sistēmā, uz ceturkšņiem, kuros attiecīgās vienības tika nosūtītas klientam, pamatojoties uz *Huawei* un *ZTE* iesniegto un "dokumentu paketēs" iekļauto stimulu pieprasījumu nepareizu apstrādi, kas nevarēja nodrošināt cenu un izmaksu analīzes ticamību.

347 Prasītāja turklāt precizē, ka iemesli, kuru dēļ attiecīgās "dokumentu paketes" nebija ticamas, esot izklāstīti atbildē uz paziņojumu par iebildumiem, kurā tā paskaidroja, ka šīs paketes ļoti rūpīgi bija sagatavojuši klienti, kuri vairs nevarēja sniegt par tām skaidrojumus brīdī, kad Komisija tos pieprasīja 2017. gadā. Turklāt šīs "dokumentu paketes" neesot pilnīgas un dažkārt tajās esot atrodamas pretrunas un kļūdas.

348 Otrkārt, prasītāja pārmet Komisijai nepamatoti retrospektīvas pieejas izmantošanu, jo tā esot pārcēlusi rezerves, balstoties uz pieņēmumu, ka pārdošanas brīdī *Qualcomm* pilnīgi droši varēja paredzēt, ka tiks iesniegti stimulu pieprasījumi.

349 Šajā ziņā apstrīdētā lēmuma 620. punktā izdarītais secinājums, ka nozīme ir tikai tam, ka *Qualcomm* bija gatava veicināt visu to vienību iegādi, uz kurām *a priori* attiecās atsevišķi līgumi, kuros bija paredzēti stimulējoši pasākumi, neesot loģisks. Ja tiktu piemēroti ASV vispārpieņemtie grāmatvedības principi, tas nozīmētu, ka mikroshēmu pasūtījumu saņemšanas un nosūtīšanas brīdī *Qualcomm*, bija pienākums pieņemt, ka visām mikroshēmu vienībām varēs piešķirt iespējamu stimulu, neļaujot piedzīvot ne mazāko nenoteiktību. Tas nenozīmējot, ka *Qualcomm* bija piekritusi visām vienībām piešķirt maksimālo stimulu.

350 Treškārt, prasītāja uzskata, ka Komisijas pieeja ir pretrunīga, jo, no vienas puses, tā noraidīja *Qualcomm* norādītās grāmatvedības cenas kā "nepiemērotas" un, no otras puses, tā selektīvi izmantoja šīs pašas cenas divos būtiskos aprēķinos, proti, nosakot cenas mikroshēmām, par kurām nebija pieejamas "dokumentu paketes", un cenu un izmaksu analīzē piešķirot papildu pētniecības un izstrādes izmaksas.

351 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisijas pieeja neesot saderīga ar 2014. gada 15. oktobra Lēmumu C(2014) 7465 final par LESD 102. panta un EEZ līguma 54. panta piemērošanas procedūru (lieta AT.39523 – *Slovak Telekom*), kurā Komisija atzina, ka tiesiskās drošības nodrošināšanai ir vēlams veikt novērtējumu, balstoties uz izmaksu datiem, kādus izmanto attiecīgais uzņēmums, nevis uz datiem, kas iegūti, veicot *ex post* pielāgojumus un sarežģītus aprēķinus.

352 Piektkārt, prasītāja norāda, ka Komisijas metode dažos gadījumos novedot pie cenām, kas acīmredzami nav cenas, kuras "faktiski ir" samaksājuši *Qualcomm* klienti. Piemēram, neesot nekādu neskaidrību par faktisko cenu, ko *Huawei* samaksāja par *Qualcomm* pārdotajām, bet neizsūtītajām [*konfidenciāli*] MDM8200 mikroshēmu vienībām, kuru galīgā vienotā cena pēc visu stimulu atskaitīšanas tika noteikta [*konfidenciāli*] USD apmērā par mikroshēmu; savukārt Komisijas pārrēķinātā cena pēc tās veiktajām manipulācijām ir [*konfidenciāli*] USD par mikroshēmu. Tāpat cena, kuru *Huawei* samaksāja 2011. gada pirmajā ceturksnī par MDM8200

mikroshēmu, esot bijusi USD [*konfidenciāli*] par mikroshēmu, lai gan Komisija, izmantojot tās kļūdaino metodi, secināja, ka minētās mikroshēmas vidējā neto pārdošanas cena bija USD [*konfidenciāli*] par mikroshēmu.

353 Turklāt Komisija nespējot izskaidrot, kāpēc galvenā stimula neto vidējā pārdošanas cena 2011. gada pirmajā ceturksnī neatbilst galvenā stimula neto vidējai pārdošanas cenai, kas norādīta [*konfidenciāli*] slaidā: abas Komisijas pārrēķinātās cenas, atsaucoties uz [*konfidenciāli*] 2010. gada 4. augusta reprezentācijas slaidu, acīmredzami neesot "reālas" cenas.

354 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

355 Runājot par pirmo iebildumu, kas būtībā attiecas uz to, ka "dokumentu paketes", kurās ietverti *Huawei* un *ZTE* iesniegtie stimulu pieprasījumi *Qualcomm*, nevarot nodrošināt cenu un izmaksu analīzes ticamību, pietiek norādīt, kā to dara Komisija, ka pati prasītāja izmantoja attiecīgos dokumentus gan kredītrēķinu izsniegšanai, gan savu grāmatvedības pārskatu sagatavošanai, kā tas norādīts apstrīdētā lēmuma 597. punktā, un prasītāja to neapstrīd. Tāpēc, ņemot vērā, ka prasītāja nav iesniegusi citus pierādījumus, šis iebildums jānoraida.

356 Attiecībā uz otro iebildumu par to, ka Komisija esot nepamatoti izmantojusi retrospektīvu pieeju, pārceldama rezerves, pamatojoties uz pieņēmumu, ka *Qualcomm* to pārdošanas brīdī pilnīgi droši varēja paredzēt, ka tiks iesniegti stimulu pieprasījumi, jānorāda, ka pretēji prasītājas apgalvotajam Komisijas metodē nebija izmantoti tādi parametri, kurus *Qualcomm* nebūtu varējusi izvērtēt. Proti, *Qualcomm* cenas bija strukturētas kā bruto cenas, kurām tika piemēroti stimuli, proti, atlaides. Tādējādi, pieņemot lēmumus par cenu noteikšanu, *Qualcomm* zināja, kāda varētu būt zemākā vienības cena, ja piemērotu visus stimulus. Šis aprēķins, kā apgalvo Komisija, tika veikts tikai ar mērķi, lai, balstoties uz *Qualcomm* rīcībā esošo informāciju, uz kuru tā pamatojās, sagatavojot savus pārskatus, noteiktu *Huawei* un *ZTE* faktiski samaksāto cenu. Šie apsvērumi ir pietiekami, lai noraidītu šo iebildumu.

357 Attiecībā uz trešo iebildumu par to, ka Komisijas pieeja *Qualcomm* cenām esot nekonsekventa, lai to noraidītu, pietiek norādīt, ka tas ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu, saskaņā ar kuru apstrīdētajā lēmumā esot konstatēts, ka *Qualcomm* grāmatvedības cenas bija "neatbilstošas". Proti, minētā lēmuma 603., 613. un 618. punktā, uz kuriem atsaucas prasītāja, Komisija skaidri norādīja, kuri grāmatvedības cenā ietvertie elementi bija neatbilstoši, tomēr tā neizslēdza iespēju tos izmantot pēc nepieciešamo pielāgojumu veikšanas, balstoties uz citiem informācijas avotiem.

358 Attiecībā uz ceturto iebildumu, kas balstīts uz nesaderību ar 2014. gada 15. oktobrī lietā pieņemto Lēmumu C(2014) 7465 final par LESD 102. panta un EEZ līguma 54. panta piemērošanas procedūru (lieta AT.39523 – *Slovak Telekom*), jānorāda, ka, lai gan dažos gadījumos Komisija sākotnēji balstījās uz dominējošā uzņēmuma pārskatos norādītajiem skaitļiem, kas dažkārt bija pietiekami, tomēr tad, kad šie skaitļi nebija pieejami vai neatbilda tirgus realitātei, tā izveidoja atbilstošas reprezentatīvas vērtības, izmantojot arī jebkuru atbilstošu informāciju, ko sniedza dominējošais uzņēmums. Kā norādīts šā sprieduma 332. punktā, šo pieeju apstiprināja Vispārējā tiesa. Tāpēc šis iebildums jānoraida.

359 Attiecībā uz piekto iebildumu par to, ka Komisijas metode dažos gadījumos noved pie cenām, kas acīmredzami nav cenas, kuras *Qualcomm* klienti bija "faktiski samaksājuši", jākonstatē, ka saistībā ar pirmo prasītājas minēto piemēru slaids, uz kuru balstās Komisijas aizstāvība (prasības pieteikuma A.2.2.19. pielikums), faktiski liecina, ka pēc stimula piemērošanas *Huawei* samaksātā cena par MDM8200 mikroshēmu bija [*konfidenciāli*] (noapaļojot līdz [*konfidenciāli*] USD par

mikroshēmu), kas atbilst Komisijas aprēķinātajai cenai, kura norādīta apstrīdētā lēmuma 743. punktā. Attiecībā uz otro piemēru jānorāda, ka dokuments (prasības pieteikuma A.2.4.12. pielikums), ko ir minējusi Komisija, lai pierādītu, ka [*konfidenciāli*] apstiprinātās cenas secīgi tika mainītas, kā paskaidrots Komisijas atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem, apstiprina, ka cena, kas bija piemērota *Huawei* par MDM8200 mikroshēmu 2011. gada pirmajā ceturksnī, bija zemāka par cenu, kas norādīta [*konfidenciāli*], un atbilda faktiskajai cenai [*konfidenciāli*] USD apmērā, ko aprēķinājusi Komisija.

360 No tā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu apstrīdētajā lēmumā izmantotajā metodē un iegūtajos rezultātos. Šādos apstākļos šis iebildums jānoraida.

361 No tā izriet, ka piektā pamata otrā daļa jānoraida. Tādējādi, tā kā šī pamata pirmā daļa arī tika noraidīta (skat. šā sprieduma 344. punktu), minētais pamats jānoraida kopumā.

Par sesto pamatu – "nepareizu vienreizējo inženiertehnisko izdevumu sadalījumu"

362 Ar šo pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija, vērtējot vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumus, esot pieļāvusi "acīmredzamas kļūdas faktos un tiesību piemērošanā un pārkāpusi tiesiskās drošības principu, nevainīguma prezumpciju un *in dubio pro reo* principu". Turklāt apstrīdētais lēmums neesot pietiekami pamatots, jo tajā neesot "ņemti vērā" daudzi būtiski argumenti, kurus *Qualcomm* izvirzīja administratīvā procesa laikā. Tādējādi Komisija neesot ievērojusi "labas pārvaldības pienākumu".

363 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

364 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantu un Reglamenta 76. panta d) punktu prasības pieteikumā jāietver strīda priekšmets, kā arī kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem un, lai prasība būtu pieņemama, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem prasība pamatota, jāizriet – vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņotā un saprotamā veidā – no paša prasības pieteikuma teksta.

365 Šai norādei jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa lemt par prasību. Tas pats attiecas uz jebkuru prasījumu, kam jāpievieno pamati un argumenti, kas gan atbildētājam, gan tiesai ļauj novērtēt tā pamatotību (spriedums, 2018. gada 13. decembris, *Slovak Telekom*/Komisija, T-851/14, nav publicēts, EU:T:2018:929, 74. un 75. punkts).

366 Izskatāmajā lietā jākonstatē, ka, lai gan argumentus, kurus izvirzījusi prasītāja šajā pamatā, varētu interpretēt tādējādi, ka to mērķis ir izcelt iespējamās kļūdas vērtējumā un ka tie attiecas, pirmkārt, uz vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu *ZTE* (pirmā daļa) un, otrkārt, uz vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu *Huawei* (otrā daļa), prasītāja nav iesniegusi papildu informāciju, kas ļautu izvērtēt to pamatotību. No tā izriet, ka prasītājas argumenti par šiem pārkāpumiem, tostarp par tiesiskās drošības principa, nevainīguma prezumpcijas principa un *in dubio pro reo* principa pārkāpumu, jāuzskata par nepieņemamiem, ciktāl tie nav pietiekami precizēti, lai varētu izvērtēt to pamatotību.

367 Turklāt jāatgādina, ka atbilstoši judikatūrai, lai gan saskaņā ar LESD 296. pantu Komisijai, pieņemot lēmumus konkurences noteikumu piemērošanas jomu, jāmin faktiskie un tiesiskie apstākļi, no kuriem ir atkarīgs lēmuma pamatojums, un juridiskie apsvērumi, kas tai likuši pieņemt šo lēmumu, šajā tiesību normā netiek prasīts, lai Komisija iztirzātu visus faktiskos un

tiesiskos jautājumus, kas tikuši izskatīti administratīvajā procesā. Nelabvēlīga lēmuma pamatojumam ir jāļauj Tiesai veikt pārbaudi attiecībā uz likumību un jāsniedz ieinteresētajai personai norādes, kas ir vajadzīgas, lai zinātu, vai lēmums ir pamatots (spriedums, 1985. gada 11. jūlijs, *Remia* u.c./Komisija, 42/84, EU:C:1985:327, 26. punkts). Tādējādi, ņemot vērā šo judikatūru, prasītāja nevar pamatoti atsaukties uz to, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā neesot sniegusi īpašu atbildi uz visiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apsvērumiem, kurus tā bija izvirzījusi administratīvā procesa laikā.

Par pirmo daļu – vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu ZTE

368 Lai pamatotu pirmo daļu, pēc tam, kad prasītāja bija aprakstījusi faktu hronoloģiju, to neapstrīdot, tostarp attiecībā uz vienošanos par vienreizējiem inženiertehniskajiem izdevumiem ar *ZTE* un vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu *ZTE*, prasītāja apgalvo, ka Komisija esot kļūdaini nospriedusi, ka minētais maksājums atbilst [*konfidenciāli*] USD atlaidei par MDM6200 mikroshēmu, ko *ZTE* iegādājās 2010. gadā, lai gan 2009. gada decembra apstiprinājums nekad netika oficiāli paredzēts līgumā vai paziņots *ZTE*.

369 Pēc prasītājas domām, ja Komisija nebūtu ņēmusi vērā atlaidi par vienību, kas tika piešķirta *ZTE*, cenu un izmaksu analīzē tā nebūtu konstatējusi, ka MDM6200 mikroshēmām bija noteiktas plēsonīgas cenas.

370 Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka apstiprinājums piešķirt *ZTE* vairāku iespējamu stimulu kopumu 2009. gada beigās un 2010. gada maijā bija daļa no plašāka stimulu kopuma, ko bija paredzēts piešķirt *ZTE* un kas neattiecās tikai ar *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentu.

371 Otrkārt, attiecībā uz Komisijas apsvērumu, ka vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums *ZTE* esot bijis līdzvērtīgs atlaidei par katru 2010. gadā iegādāto MDM6200 mikroshēmas vienību, prasītāja izvirza šādus argumentus.

372 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka laikposmā no 2009. gada decembra līdz 2010. gada maijam apstiprināšanas nosacījumi pēc rūpīgas pārvērtēšanas bija mainījušies, tāpēc vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumus, kas tika veikti *ZTE*, vairs nevarēja uztvert kā atlaidi. Tā piebilst, ka Komisija vienotās likmes maksājumu [*konfidenciāli*] USD apmērā uzskata par atlaidi [*konfidenciāli*] USD apmērā par mikroshēmu, proti, ka tā ir daudz lielāka atlaide nekā [*konfidenciāli*] USD apmērā par mikroshēmu, kuru *Qualcomm*, iespējams, bija paredzējusi piešķirt 2009. gada decembrī.

373 Otrām kārtām, Komisija neesot sniegusi nekādus pierādījumus tam, ka *Qualcomm* bija nodoms vai pat ka tā apzināti vēlējās piešķirt *ZTE* stimulu, kas būtu līdzvērtīgs atlaidei [*konfidenciāli*] USD apmērā par mikroshēmu, vai arī ka *ZTE* bija informēta par šādu atlaidi par vienību. No tā izrietot, ka vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums *ZTE* nevarēja to mudināt iegādāties MDM6200 mikroshēmas 2010. gadā. Gluži pretēji, Komisija esot iesniegusi pierādījumus tam, ka *Qualcomm* ieskatā minēto mikroshēmu cena, kas tika pārdotas *ZTE*, bija augstāka nekā tā, kas būtu jāmaksā, ja tiktu piemērota atlaide [*konfidenciāli*] USD apmērā par mikroshēmu.

374 Trešām kārtām, tā kā vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums *ZTE* tika uzskatīts par atlaidi, kas attiecināma uz katru mikroshēmu, kuru tā iegādājās, apstrīdētajā lēmumā esot mākslīgi palielinātas atlaides [*konfidenciāli*] USD apmērā par mikroshēmu, jo minētais maksājums neesot atkarīgs no pārdoto vienību skaita, un vienlaikus *ZTE* pieprasījums pēc

MDM6200 mikroshēmām 2010. gadā bija tikai neliela daļa no tā, ko *Qualcomm* bija paredzējusi 2009. gada decembrī; šī iemesla dēļ Komisija šo maksājumu [*konfidenciāli*] USD apmērā esot attiecinājusi uz nelielu daļu no 1 250 000 vienībām, kas minētas 2009. gada decembra elektroniskā pasta vēstulēs. Ja attiecīgais maksājums patiešām būtu mudinājis *ZTE* iegādāties vairāk MDM6200 mikroshēmas vienību, netiešā atlaide par vienību būtu bijusi mazāka un konstatējums, ka cena ir zemāka par "izmaksām", būtu mazāk ticams.

375 Ceturtām kārtām, prasītāja apgalvo, ka, lai gan Komisija apstrīdētajā lēmumā atzīst, ka lielais skaitlis ir iegūts, ņemot vērā *ZTE* nelielo pieprasījumu pēc MDM6200 mikroshēmas, tā norāda, ka šis mazāks pieprasījums varēja būt bijis viens no iemesliem, kas izskaidro maksājuma nosacījumu grozījumus, kurus *Qualcomm* [*konfidenciāli*] paredzēja 2010. gada 24. maija sanāksmē. Tomēr *Qualcomm* esot identificējusi 2010. gada maija saraksti, no kuras izrietot, ka šajā gadā *ZTE* plānoja iesniegt pieprasījumu pēc 475 000 MDM6200 mikroshēmas vienībām. Pēc *Qualcomm* domām, ja šo skaitli attiecinātu uz [*konfidenciāli*] USD maksājumu, iegūtu hipotētisku atlaidi [*konfidenciāli*] USD apmērā par mikroshēmu apstiprināšanas brīdī 2010. gada maijā, un *ZTE* maksātās cenas par MDM6200 mikroshēmu vienmēr pārsniegtu apstrīdētajā lēmumā minētās ilgtermiņa vidējās papildizmaksas.

376 Piektām kārtām, pat ja *Qualcomm* vēlējās, lai vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums būtu atlaide par vienību [*konfidenciāli*] USD apmērā, tas jebkurā gadījumā nebūtu bijis ekonomiski izdevīgs, jo nekad šis maksājums nebūtu mudinājis *ZTE* iegādāties MDM6200 mikroshēmas, nevis konkurenta piegādātās mikroshēmas, jo stimula apmērs bija fiksēts un nepalielinājās atkarībā no iegādāto mikroshēmu skaita.

377 Sestām kārtām, tas, ka 2011. gada februārī *Qualcomm* apmierināja *ZTE* lūgumu pagarināt termiņu līdz 2011. gada 30. jūnijam, lai iegūtu ierīces operatora kvalifikāciju MDM8200A mikroshēmai, bet noraidīja līdzīgu lūgumu attiecībā uz ierīcēm ar MDM6200 mikroshēmu, apliecinot, ka vienotas likmes maksājums bija līgumiski un faktiski saistīts ar MDM8200A mikroshēmu, ko apstiprinot arī *Qualcomm* iekšējā sarakste.

378 Treškārt, prasītāja kritizē nekonsekvenci apstrīdētajā lēmumā, kas pastāvot, pirmkārt, starp secinājumiem par plēsonīgu cenu noteikšanu un, otrkārt, konstatējumu par MDM6200 mikroshēmu, kuras tika pārdotas *ZTE*, cenas un peļņas pieaugumu. Tās ieskatā neatbilstība pastāvot arī saistībā ar apgalvoto pētniecības un izstrādes izmaksu sadalījumu starp MDM6200 un MDM6600 mikroshēmām 2010. gadā, jo cenas, kas Komisijas aprēķinā izmantotas *ZTE* pārdotajām par MDM6200 mikroshēmām, neesot samazinātas, ņemot vērā atlaidi, kas izriet no vienreizējām inženiertehniskajām izmaksām.

379 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

380 Vispirms jānorāda, ka Komisija, it īpaši apstrīdētā lēmuma 677.–693. punktā, aprēķināja cenas, kuras samaksāja *ZTE* un *Huawei*, un saskaņā ar apsvērumiem, kas it īpaši izklāstīti minētā lēmuma 12.4.2.3., 12.4.2.4., 12.4.2.6. un 12.4.2.11. punktā, sadalīja divas no vienreizējām inženiertehniskajām izmaksām radušās atlaides, kuras *Qualcomm* bija piešķīrusi šīm divām klientēm. Pēc Komisijas domām, lai gan katra atlaide formāli tika reģistrēta kā tāda, kas attiecas uz MDM8200A mikroshēmām, kuras tika pārdotas šīm klientēm, tā laika pierādījumi liecina, ka *Qualcomm* patiesais nolūks bija, pirmkārt, piešķirt *ZTE* vienotas likmes maksājumu [*konfidenciāli*] USD apmērā (sākotnēji [*konfidenciāli*] USD apmērā), kas piemērojams 2010. gadā veiktajiem pārdevumiem, lai mudinātu *ZTE* iegādāties MDM6200 mikroshēmu un uz tās pamata izstrādāt risinājumus, un otrkārt, piešķirt *Huawei* atlaidi ar atpakaļejošu spēku kā vienotas likmes

maksājumu [*konfidenciāli*] USD apmērā, lai samazinātu cenu MDM8200 mikroshēmām par vienību, kuras *Huawei* bija iegādājusies no *Qualcomm*, bet kuras izrādījās pārāk dārgas, lai *Huawei* varētu uzvarēt vēlāk izsludinātajos lejupējos iepirkumos.

381 Attiecībā uz vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu *ZTE* Komisija, lai nonāktu pie secinājuma, apstrīdētā lēmuma 12.4.2.4., 12.4.2.6. un 12.4.2.11. punktā atsaucas uz *Qualcomm* iekšējiem dokumentiem, kuri, pēc tās domām, pierāda, ka *Qualcomm* nevarēja piedāvāt *ZTE* zemāku cenu par to, kas tika piedāvāta *Huawei*, un baidījās pārāk agri samazināt cenu MDM6200 mikroshēmai, kas tolaik vēl nebija laista tirgū. Tādējādi kopš 2009. gada decembra esot ticis piedāvāts risināt cenu noteikšanas jautājumu, piešķirot vienreizējas atlaides saistībā ar vienreizējām inženiertehniskajām izmaksām, no kurām vienai daļai piemēroja nosacījumu, ka *ZTE* ir jāiegūst operatora kvalifikācija iekārtām ar MDM8200A mikroshēmu un otrai daļai – nosacījumu, ka *ZTE* jāiegūst operatora kvalifikācija iekārtām ar MDM6200 mikroshēmu, un tas viss līdz 2010. gada 31. decembrim (termiņš attiecībā uz MDM8200A mikroshēmas sertifikāciju vēlāk tika pārcelts uz 2011. gada 30. jūniju). Komisijas ieskatā šī maksājuma patiesais mērķis bija samazināt MDM6200 mikroshēmas cenu par [*konfidenciāli*] USD par mikroshēmu, kuru *Qualcomm* plānoja pārdot *ZTE* 2010. gadā. Tā kā *ZTE* pasūtījumi būtiski samazinājās salīdzinājumā ar *Qualcomm* prognozēm, faktiski piešķirtā atlaide bija [*konfidenciāli*] USD par mikroshēmu.

382 Pirmkārt, jānorāda – tas, ka *Qualcomm* attiecībā uz *ZTE* īstenoja virkni stimulējošu pasākumu saistībā ar dažādām mikroshēmām, tostarp mikroshēmām, kuras netika izmantotas *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentā, nenozīmē, ka dažas no tām nevarētu ņemt vērā, veicot cenu un izmaksu analīzi, lai izvērtētu plēsonīgu cenu noteikšanu.

383 Otrkārt, no prasītājas apraksta izriet, ka 2009. gada decembrī apstiprinātais stimuls un stimuls, kas tika apstiprināts 2010. gada maijā, atšķiras ar to, ka pirmais ietvēra maksājumu [*konfidenciāli*] USD apmērā līguma parakstīšanas brīdī un maksājumu [*konfidenciāli*] USD apmērā, kas bija jāveic ar nosacījumu, ka *ZTE* iegūst operatora kvalifikāciju iekārtām ar MDM8200A mikroshēmu, savukārt otrais stimuls ietvēra maksājumu [*konfidenciāli*] USD apmērā, kas bija pieejams ar nosacījumu, ka *ZTE* iegūst operatora kvalifikāciju iekārtām ar MDM6200 mikroshēmu. Tomēr prasītāja nepaskaidro, kāpēc tas, ka "apstiprināšanas nosacījumi [no decembra līdz maijam [tika] grozīti", liecina par "rūpīgu pārvērtēšanu", ne arī to, kāpēc, veicot vērtējumu par plēsonīgu cenu noteikšanu, tas labvēlīgi ietekmētu prasītāju.

384 Savukārt, kā aprakstīts apstrīdētā lēmuma 501. un 502. punktā, iekšējā saziņa starp vadības locekļiem (piemēram, *QCT* produktu pārvaldības direktoru un finanšu un pārdošanas priekšsēdētāju vietniekiem) 2009. gada decembrī liecina, ka, pirmām kārtām, cenām, kas tika piedāvātas *ZTE* par MDM6200 mikroshēmu, nebija jābūt zemākām par tām, kas tika piedāvātas *Huawei*, un ka *Qualcomm* nevēlējās noteikt "ļoti atšķirīgas cenas"; otrām kārtām, ka *Qualcomm* baidījās no zaudējumiem saistībā ar MDM6200 mikroshēmu, kurus varētu izraisīt *ZTE* un *Icera* sadarbība, un, trešām kārtām, ka plānotais risinājums bija vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums saistībā ar MDM6200 vai MDM8200A mikroshēmām, "lai nepieļautu *Icera* noslēgt daudz darījumu". Risinājums šīm bažām tika identificēts 2009. gada decembra priekšlikumā "*ZTE MDM6200 Price Proposal*", kas zināmā mērā neattiecās uz "ļoti atšķirīgām cenām", ciktāl runa bija nevis par cenu izmaiņām, bet par stimulu, un tas ietvēra maksājumu saistībā ar operatora kvalifikācijas iegūšanu iekārtām ar MDM8200A mikroshēmu un noteikta MDM6200 mikroshēmu vienību skaita iegādi ar iespēju ieturēt maksājumu gadījumā, ja kāds no nosacījumiem netiktu izpildīts.

385 Turklāt no [*konfidenciāli*] prezentācijas 2010. gada 8. februāra sanāksmē, kas notika pēc 2009. gada decembra apstiprināšanas, izriet, ka maksājuma, kurš tolaik bija oficiāli paredzēts gan MDM8200A mikroshēmai, gan MDM6200 mikroshēmai, patiesais mērķis bija samazināt MDM6200 mikroshēmas cenas.

386 Turklāt jānorāda, tāpat kā to dara Komisija, ka sākotnēji izvirzītais nosacījums, ka 2010. gadā *ZTE* jāiegādājas [*konfidenciāli*] MDM6200 mikroshēmas vienības (kas tolaik atbilda *ZTE* pieprasījuma prognozēm), netika oficiāli iekļauts [*konfidenciāli*] apstiprinājumā. Tomēr 2010. gada maijā, ņemot vērā, ka prognozes attiecībā uz *ZTE* pieprasījumu samazinājās līdz 475 000 vienībām, [*konfidenciāli*] mainīja vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu struktūru. Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, nekas neliecina, ka šīs izmaiņas būtu saistītas ar izmaiņām minēto maksājumu pamatmērķī, kas bija mudināt *ZTE* iegādāties MDM6200 mikroshēmas. Proti, ja sākotnējais mērķis 2009. gada decembrī būtu bijis veicināt MDM8200A mikroshēmas pārdošanu, vai arī ja šāds mērķis būtu bijis 2010. gada maijā, tad nebūtu bijis nepieciešams vai loģiski samazināt atlaidi MDM8200A mikroshēmām no [*konfidenciāli*] uz [*konfidenciāli*] USD (proti, par 60 %). Savukārt, tā kā tika būtiski pārskatītas prognozes saistībā ar *ZTE* pieprasījumu pēc MDM6200 mikroshēmām, kas no [*konfidenciāli*] vienībām samazinājās līdz [*konfidenciāli*] vienībām, *Qualcomm* uzskatīja, ka vairs nebija pamata piedāvāt *ZTE* sākotnēji paredzēto atlaidi [*konfidenciāli*] USD apmērā.

387 Tomēr vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu struktūrā ieviestās izmaiņas ļāva saglabāt maksājumu, kas atbilda [*konfidenciāli*] USD atlaidei par vienību, formāli attiecinot to uz MDM8200A mikroshēmām (bet faktiski tā bija paredzēta MDM6200 mikroshēmām), vienlaikus piedāvājot divkāršot maksājumu (līdz [*konfidenciāli*] USD), ja klients līdz 2010. gada beigām iegūtu operatora sertifikāciju MDM6200 mikroshēmai, proti, ja *ZTE* veicinātu MDM6200 risinājuma izstrādi 2010. gadā. Komisija pamatoti norāda, ka *Qualcomm* atteikums 2011. gada februārī pagarināt operatora kvalifikācijas iegūšanas termiņu MDM6200 mikroshēmām atbilst šai struktūrai un *Qualcomm* secinājumam, ka *ZTE* nebija darījusi pietiekami daudz, lai veicinātu MDM6200 mikroshēmas izstrādi 2010. gadā un būtu pelnījusi saņemt atlikušās atlaides, kas izriet no vienreizējām inženiertehniskajām izmaksām.

388 Attiecībā uz prasītājas argumentu, ka *Qualcomm* atteikums 2011. gada februārī pagarināt termiņu operatora kvalifikācijas iegūšanai iekārtām ar MDM6200 mikroshēmu pierāda, ka vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums *ZTE* bija līgumiski un faktiski saistīts ar MDM8200A mikroshēmu, jānorāda, ka šis apstāklis un tātad tas, ka *Qualcomm* neizmaksāja *ZTE* summu [*konfidenciāli*] USD apmērā, pilnībā atbilst *Qualcomm* sākotnējam nodomam paredzēt vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājuma daļējas atgūšanas mehānismu, ja *ZTE* neiegādātos plānoto MDM6200 mikroshēmu apjomu.

389 Attiecībā uz to, ka vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums *ZTE* tika uzskatīts par vienības atlaidi, jāsecina, ka Komisijas rīcībā nevar konstatēt kļūdu ne saistībā ar minēto maksājumu attiecināšanu uz piemērojamajām vienībām, ne saistībā ar atlaides aprēķināšanu, ne saistībā ar situācijas novērtējumu.

390 Pirmkārt, lai varētu skaitliski noteikt vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājuma *ZTE* nozīmīgumu, jāņem vērā visi maksājumi par pasūtītajām un piegādātajām MDM6200 mikroshēmām, proti, 145 775 vienībām, un jādala maksājumu kopējā summa ar pasūtīto un iegādāto vienību kopējo summu.

391 Tas, ka vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums *ZTE* beigu beigās rada trīsreiz lielāku vienības atlaidi par sākotnēji paredzēto, ir tikai sekas tam, ka *ZTE* pasūtīto un iegādāto MDM6200 mikroshēmu daudzums būtiski samazinājās salīdzinājumā ar *Qualcomm* paredzēto apjomu, proti, par [*konfidenciāli*] vienībām. Tā kā stimula summa bija noteikta *a priori*, katrai mikroshēmai tika piemērota daudz lielāka cenas atlaide nekā sākotnēji paredzētā. Citiem vārdiem, šīs atlaides palielinājums katrai mikroshēmai ir tikai blakusefekts tam, ka *Qualcomm* bija kļūdaini prognozējusi pārdošanas apjomu attiecībā uz *ZTE*.

392 Attiecībā uz apstākli, ka *ZTE* nebija informēta par to, ka tai piešķirtais vienreizējo inženiertehnisko maksājums bija uzskatāms par vienības atlaidi, jānorāda, ka judikatūrā nav prasīts, lai dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma klients būtu informēts par metodi, kas izmantota, lai noteiktu cenu, kas ir zemāka par izmaksām. Pietiek ar to, ka, pirmkārt, cenu un izmaksu analīzē tiek konstatēta cena, kas pārsniedz izvēlēto izmaksu apmēru, un, otrkārt, pastāv nodoms izstumt konkrēto konkurentu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 3. jūlijs, *AKZO* /Komisija, C-62/86, EU:C:1991:286, 71. un 72. punkts).

393 Turklāt attiecībā uz argumentu, ka maksājums neesot mudinājis *ZTE* iegādāties vairāk mikroshēmu, jānorāda, ka 2022. gada 12. maija spriedumā *Servizio Elettrico Nazionale* u.c. (C-377/20, EU:C:2022:379, 53. punkts un tajā minētā judikatūra) Tiesa nosprieda, ka, lai dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma praksi kvalificētu kā ļaunprātīgu, tāda uzņēmuma prakses gadījumā, kuras mērķis ir izstumt konkurentus no attiecīgā tirgus, nav jāpierāda, ka rezultāts ir sasniegts, tādēļ nav nepieciešamības pierādīt konkrētu izstumšanas ietekmi uz tirgu. LESD 102. panta mērķis ir sodīt par to, ka viens vai vairāki uzņēmumi ļaunprātīgi izmanto dominējošo stāvokli iekšējā tirgū vai būtiskā tā daļā neatkarīgi no tā, vai šāda prakse ir izrādījusies veiksmīga vai ne.

394 Treškārt, prasītājas arguments par pretrunām apstrīdētajā lēmumā ir ieskicēts tikai virspusēji, tāpēc ir grūti saprast, kā šādas pretrunas varētu ietekmēt minētā lēmuma tiesiskumu, tādējādi šis arguments ir jāatzīst par nepieņemamu. Katrā ziņā Komisijas sniegtais paskaidrojums, proti, ka *ZTE* pārdoto MDM6200 mikroshēmu cenas un peļņas pieaugums attiecīgajā laikposmā ir saistīts ar atlaidēm, kas izriet no vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumiem, ir pilnībā saskaņots ar tās pārējo argumentāciju. Attiecībā uz iespējamo neatbilstību pētniecības un izstrādes izmaksu sadalījumā starp MDM6200 un MDM6600 mikroshēmām 2010. gadā pietiek norādīt, ka šī lēmuma 841. punktā sīki un ticami ir izskaidroti iemesli, kuri pamudināja Komisiju šādi rīkoties, un prasītāja turklāt šos iemeslus apstrīd tikai vispārīgi.

395 Ņemot vērā iepriekš minēto, sestā pamata pirmā daļa jānoraida.

Par otro daļu – vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu "Huawei"

396 Pēc prasītājas domām, pat pieņemot, ka tā uzskatīja vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu *Huawei* par "kompensāciju" par MDM8200 mikroshēmu krājumiem, ko pēdējā minētā bija izveidojusi, šis maksājums tika veikts par jau iegādātajām mikroshēmām un tāpēc nevarēja motivēt *Huawei* iegādāties vēl lielāku šo mikroshēmu daudzumu. Turklāt, kā izriet arī no *Huawei* atbildes uz Komisijas informācijas pieprasījumu, ar *Huawei* noslēgtā līguma nosacījumi par vienreizējām inženiertehniskajām izmaksām un šis maksājums, kas saistīts ar operatora kvalifikācijas iegūšanu iekārtām ar MDM8200A mikroshēmu, mudināja *Huawei* iegādāties nevis šīs mikroshēmas, bet MDM8200A mikroshēmas, un tas uz nenoteiktu laiku.

397 Vispārīgāk, prasītāja pārmet Komisijai, ka apstrīdētā lēmuma 1142. punktā tā svītroja teikumu, kurš saturēja "gandrīz skaidru apgalvojumu" par "slēpšanu", kas iekļauts papildu paziņojumā par iebildumiem saistībā ar vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumiem *ZTE* un *Huawei*, uz kuru *Qualcomm* bija sniegusi atbildi administratīvajā procesā, vienlaikus negrozot pārējo apsvēruma daļu par minētajiem vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumiem. Pēc tās domām, šī svītrošana liecinot par pamatojuma nesniegšanu, kas arī parādot Komisijas nespēju pierādīt *Qualcomm* nodomu izstumt no tirgus *Icera*.

398 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

399 Iesākumā jānorāda, ka attiecībā uz vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu *Huawei* Komisija apstrīdētā lēmuma 12.4.2.3. punktā atsaucas uz *Qualcomm* iekšējiem dokumentiem, kuri tās ieskatā liecina par to, ka vairāki *Qualcomm* vadības locekļi iebilda pret piekāpšanos *Huawei* izdarītajam spiedienam, kura lūdza būtiski samazināt cenas MDM8200 mikroshēmām; beigu beigās *Qualcomm* ar atpakaļejošu spēku piešķīra cenas samazinājumu MDM8200 mikroshēmu piegādēm pēc 2009. gada 23. novembra, kā arī "MDM8200A vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu", proti, maksājumu, kas bija oficiāli paredzēts, lai segtu vienreizējās inženiertehniskās izmaksas saistībā ar specifiska termināla sertifikāciju, kurā integrēta MDM8200A mikroshēma, un kas bija [*konfidenciāli*] (vēlāk [*konfidenciāli*]) USD. Pēc Komisijas domām, lai gan vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums formāli ir saistīts ar operatora sertifikācijas iegūšanu attiecīgajai mikroshēmai, tam bija tieša saikne ar *Huawei* MDM8200 mikroshēmu krājumiem un tas esot ļāvis piemērot vienības cenas samazinājumu ar atpakaļejošu spēku.

400 Pirmkārt, prasītājas argumentu, ka *Huawei* jau bija iegādājusies MDM8200 mikroshēmas un tādēļ tai piešķirtais vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājums nevarēja to mudināt veikt papildu iegādes, nevar atzīt par pamatotu. It īpaši no apstrīdētā lēmuma 480.–486. punktā minētajiem dokumentiem un sarakstes izriet, ka šis stimuls tika piešķirts *Huawei*, lai palīdzētu tai atbrīvoties no mikroshēmu krājumu pārpalikuma, ņemot vērā situāciju, kurā *Huawei* arvien biežāk atsaucās uz *Icera* radīto konkurences spiedienu, it īpaši saistībā ar ICE8042 mikroshēmu, lai iegūtu labvēlīgākus nosacījumus.

401 Turklāt citastarp no apstrīdētā lēmuma 480.–486. punktā minētajiem dokumentiem un sarakstes izriet, ka *Qualcomm* nevarēja neņemt vērā *Huawei* prasības, kas liecina, ka sarunas par cenām norisinājās arī tad, kad *Qualcomm* nolēma piešķirt vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu *Huawei*, un ka MDM8200 mikroshēmu pārdošanas nosacījumi tobrīd vēl nebija galīgi noteikti.

402 Attiecībā uz prasītājas argumentu par to, ka vienošanās par vienreizējām inženiertehniskajām izmaksām un to maksājums *Huawei* neveicināja tās vēlmi iegādāties MDM8200 mikroshēmas, bet drīzāk MDM8200A mikroshēmas, jānorāda, tāpat kā to dara Komisija, ka *Huawei* atbildes uz Komisijas jautājumiem neliecina, ka *Huawei* uzskatītu, ka minētais maksājums attiecās uz MDM8200A mikroshēmām. Gluži pretēji, kā norādīts apstrīdētā lēmuma 681. punktā, *Huawei* atbildē ir tikai atkārtoti minētā līguma nosacījumi, kas neatbilst pierādījumiem par šī maksājuma patieso mērķi. Savukārt no pierādījumiem, kas minēti šī lēmuma 482. un 679. punktā, un no *Qualcomm* atzīšanās atbildē uz paziņojumu par iebildumiem izriet, ka minētais maksājums bija paredzēts kā atlaide MDM8200 mikroshēmām ar atpakaļejošu spēku. Turklāt *Qualcomm* apgalvojums, ka *Huawei* uzskatīja attiecīgo maksājumu par tādu, kas saistīts ar MDM8200A mikroshēmām, ir pretrunā šī lēmuma 491., 527. un 543. punktā minētajiem aktuālajiem pierādījumiem, kuros *Huawei* lūdza *Qualcomm* pielāgot vienreizējo inženiertehnisko izmaksu

atlaides, lai ņemtu vērā papildu vienību uzkrājumus MDM8200 mikroshēmām, ko tā bija identificējusi. No šiem pierādījumiem izriet, ka *Huawei* skaidri apzinājās, ka vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājuma patiesais nolūks bija piešķirt atlaides MDM8200 mikroshēmām, nevis MDM8200A mikroshēmām.

403 Visbeidzot, attiecībā uz "gandrīz skaidru apgalvojumu" par "slēpšanu", kas minēts papildu paziņojumā par iebildumiem saistībā ar vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumiem *ZTE* un *Huawei*, tā ir taisnība, ka, pirmkārt, papildu paziņojuma par iebildumiem 771. punkta pēdējā teikumā bija uzdots jautājums par to, vai *Qualcomm*, nepareizi uzskaitot vienreizējās inženiertehniskās izmaksas mikroshēmām, mēģināja slēpt ar šo izmaksu maksājumu saistīto atlaidi, un ka, otrkārt, šis jautājums nav minēts apstrīdētajā lēmumā. Tomēr prasītājas kritiku par šī "gandrīz skaidra apgalvojuma" svītrošanu, saskaņā ar kuru minētā svītrošana liecinot par pamatojuma nesniegšanu, kā arī par Komisijas nespēju pierādīt *Qualcomm* nodomu izstumt no tirgus *Icera*, nevar atzīt par pamatotu.

404 Proti, šajā ziņā pietiek norādīt, ka, ņemot vērā šā sprieduma 307. punktā minēto judikatūru, Komisijai nebija pienākuma apstrīdētajā lēmumā konkrēti atbildēt uz visiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apsvērumiem, kurus tā bija izvirzījusi administratīvā procesa gaitā. Turklāt, kā apgalvo Komisija, pretēji prasītājas apgalvotajam papildu paziņojuma par iebildumiem 771. punkta pēdējā teikuma svītrošana apstrīdētajā lēmumā liecina, ka Komisija administratīvajā procesā ņēma vērā *Qualcomm* sniegto atbildi, lai gan tas neietekmēja pierādījumus par *Qualcomm* nodomu izstumt *Icera* no attiecīgā tirgus.

405 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, sestā pamata otrā daļa jānoraida. Tādējādi, tā kā šī pamata pirmā daļa arī tika noraidīta (skat. šā sprieduma 395. punktu), minētais pamats jānoraida kopumā.

Par septīto pamatu – "atbilstošas atsauces neesamību atsauces izmaksu jomā"

406 Septītajam pamatam ir trīs daļas, no kurām pirmā attiecas uz tiesiskās drošības principa un *in dubio pro reo* principa pārkāpumu, otrā daļa – uz to, ka ilgtermiņa vidējo papildizmaksu kritērijs neesot atbilstošas atsauces izmaksas, un trešā daļā – uz to, ka Komisijas aprēķinātās ilgtermiņa vidējās papildizmaksas neatbilst "patiesajām" ilgtermiņa vidējām papildizmaksām; tādējādi prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā iekļautajā izmaksu aprēķinā esot pieļautas vairākas kļūdas un pārkāpts vispārējo tiesību princips.

Ievada apsvērumi

407 Apstrīdētā lēmuma 12.6. punktā Komisija paskaidroja iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka cenu un izmaksu analīzē attiecībā uz izmeklēšanā aplūkotajām mikroshēmām vispiemērotākā izmaksu noteikšanas metode ir ilgtermiņa vidējās papildizmaksas. Aprēķinot minētās izmaksas, tā ņēma vērā, pirmkārt, ražošanas izmaksas, kas mainās atkarībā no saražoto mikroshēmu daudzuma un tādējādi veido mainīgo komponenti, kas ir būtiska ilgtermiņa vidējo papildizmaksu sastāvdaļa (minētā lēmuma 12.6.2. punkts), un, otrkārt, *Qualcomm* pētniecības un izstrādes izmaksas, kas reģistrētas *Qualcomm* pētniecības un izstrādes izmaksu datubāzē [*konfidenciāli*], tādējādi aptverot lielāko daļu fiksēto izmaksu, kas veido mikroshēmas ražošanas papildizmaksas (šī lēmuma 12.6.3. punkts). Tā piebilda, ka citi fiksēto izmaksu veidi, piemēram, tirdzniecības izmaksas, netika iekļauti, tādējādi tās aprēķinātās ilgtermiņa vidējās papildizmaksas bija zemākas par *Qualcomm* vidējām kopīgām izmaksām.

408 Komisija ieskatā atbilstoši kritērijiem, kurus šajā jomā ir noteikusi Savienības tiesa, izskatāmajā lietā ilgtermiņa vidējās papildizmaksas bija vispiemērotākās izmaksas, lai aprēķinātu *Qualcomm* segto izmaksu minimālo apmēru attiecībā uz aplūkotajiem produktiem. Tā uzskata, ka, tā kā *Qualcomm* ir uzņēmums, kas ražo vairākus produktus un gūst labumu no diversifikācijas radītiem ietaupījumiem, vairākiem produktiem varēja būt nepieciešamas tās pašas ražošanas darbības, kā rezultātā attiecīgās izmaksas nemainījās atkarībā no piegādāto produktu skaita (turpmāk tekstā – "kopējās izmaksas"). No tā, pēc Komisijas domām, izriet, ka šīs izmaksas netika iekļautas ilgtermiņa vidējo papildizmaksu aprēķinā, jo tās ietver tikai izmeklējamajiem produktiem specifiskās ražošanas izmaksas. Tādējādi visu mainīgo un fiksēto izmaksu vidējais apmērs, ko *Qualcomm* sedza, lai ražotu konkrētu produktu, proti, ilgtermiņa vidējās papildizmaksas, arī bija mazāks par vidējām kopīgām izmaksām katram produktam.

409 Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskata, ka apsvērumu, saskaņā ar kuru katram produktam ilgtermiņa vidējās papildizmaksas bija zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, neatspēko tas, ka katra mikroshēma, visticamāk, gūs vai jau ir guvusi labumu no ieguvumiem pētniecības un izstrādes jomā par labu nākamās paaudzes mikroshēmām. Saskaņā ar Komisijas viedokli ieguvumus, ko sniedza konkrēta mikroshēma, varēja daļēji kompensēt ieguvumi, ko savukārt šī konkrētā mikroshēma radīja nākamās paaudzes mikroshēmu labā. Tā norādīja, ka ar konkrētu mikroshēmu saistītās pētniecības un izstrādes izmaksas tādējādi netika samazinātas, ņemot vērā ieguvumus, ko šī mikroshēma varētu radīt uz nākamās paaudzes mikroshēmām. Tomēr attiecībā uz MDM8200 un MDM8200A mikroshēmām Komisija koriģēja savu izstrādes izmaksu sadalījumu, ņemot vērā lietas materiālos iekļautos pierādījumus, kas liecināja, ka MDM8200 mikroshēma radīja daudz vairāk ieguvumu MDM8200A mikroshēmai, nekā tā pati bija guvusi no citām mikroshēmām.

410 Praksē, lai aprēķinātu vidējās mainīgās izmaksas, Komisija izmantoja *Qualcomm* datos norādīto "vidējo vienības izmaksu" parametru, kuru varēja iedalīt atbilstoši diviem grāmatvedības kritērijiem: pirmais kritērijs atspoguļoja attiecīgajā ceturksnī pārdoto mikroshēmu vidējās vienības izmaksas, un otrais kritērijs atspoguļoja *Qualcomm* iegādāto (no ražotnēm saņemto) mikroshēmu vienības izmaksas attiecīgajā ceturksnī. Sākotnēji Komisija paziņojumā par iebildumu ņēma vērā pirmo kritēriju. Vēlāk papildu paziņojumā par iebildumu un apstrīdētajā lēmumā, lai ņemtu vērā dažus *Qualcomm* apsvērumus, Komisija drīzāk ievēroja otro kritēriju un veica dažas korekcijas, kuru mērķis galvenokārt bija atrisināt uzskaites problēmu.

411 Savukārt, aprēķinot *Qualcomm* pētniecības un izstrādes izmaksas, kas attiecināmas uz katru mikroshēmu, dažus izmaksu elementus [*konfidenciāli*], kurus izmantoja *Qualcomm*, lai reģistrētu un piešķirtu noteiktas fiksētās izmaksas katrai mikroshēmai, Komisija uzskatīja par "papildizmaksām" attiecībā uz šo mikroshēmu. It īpaši "papildizmaksas" tika noteiktas, pamatojoties uz *Qualcomm* iekšējo dokumentu, kurā ir izmantots šis pats termins, proti, iekšēju prezentāciju ar nosaukumu [*konfidenciāli*], kas attiecas uz [*konfidenciāli*] (turpmāk tekstā – [*konfidenciāli*]), kā arī uz *Qualcomm* sniegtajiem paskaidrojumiem administratīvajā procesā par izmaksu kategorijām, kas šajā dokumentā tika uzskatītas par "papildizmaksām".

Par pirmo daļu – tiesiskās drošības principa un in dubio pro reo principa pārkāpumu

412 Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi tiesiskās drošības principu, nevainīguma prezumpcijas principu un *in dubio pro reo* principu, izmantojot divas atšķirīgas pieejas – vienu "lejupēju" jeb "*top-down*" un otru "augšupēju jeb "*bottom-up*" pieeju" –, lai noteiktu *Qualcomm* kopējos ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, pirmkārt, paziņojumā par iebildumiem un, otrkārt, papildu paziņojumā par iebildumiem un apstrīdētajā lēmumā. Konkrētāk, Komisija paziņojumā

par iebildumiem esot atzinusi, ka [*konfidenciāli*] bija neatbilstošs cenu un izmaksu analīzei. Savukārt papildu paziņojumā par iebildumiem un apstrīdētajā lēmumā Komisija esot izmantojusi datus no šīs datubāzes, un tajā izmantotā metode radot ļoti atšķirīgas peļņas normas gan starp mikroshēmām, gan dažādos ceturkšņos salīdzinājumā ar paziņojumā par norādītajām.

413 Prasītāja arī apgalvo, ka atšķirība starp paziņojumā par iebildumiem izmantoto metodi, no vienas puses, un metodi, kas tika izmantota papildu paziņojumā par iebildumiem un apstrīdētajā lēmumā, no otras puses, esot liegusi tai iespēju paredzēt, kuru metodi galu galā Komisija izmantos, kā arī tās rezultātus, kad tā pieņēma lēmumus par mikroshēmu cenu noteikšanu vai *a fortiori* lēmumus par ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē. Pēc tās domām, arī Komisija pati nevarēja paredzēt lēmumā beigu beigās izmantotās metodes pamatelementus vai tās rezultātus, pat pēc vairāk nekā piecus gadus ilgas izmeklēšanas.

414 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

415 Vispirms jākonstatē, tāpat kā tas darīts šā sprieduma 364.–366. punktā, ka prasītājas iebildumi par nevainīguma prezumpcijas principa un *in dubio pro reo* principa pārkāpumu jāuzskata par nepieņemamiem, jo tie nav pietiekami precizēti, lai varētu novērtēt to pamatotību.

416 Turklāt, pirmkārt, runājot par prasītājas argumentu, kas būtībā attiecas uz atšķirību starp Komisijas analīzē izmantotajām metodēm, pirmkārt, paziņojumā par iebildumiem un, otrkārt, papildu paziņojumā par iebildumiem un apstrīdētajā lēmumā, jāatgādina, ka saskaņā ar šā sprieduma 146. punktā minēto judikatūru, Komisija līdz galīgā lēmuma pieņemšanai, tostarp ņemot vērā procesa dalībnieku rakstveida un mutvārdu apsvērumus, var vai nu atteikties no dažiem vai pat visiem iebildumiem, kas bija pret tiem vērsti sākotnēji, un tādējādi grozīt savu nostāju tiem par labu, vai izlemt pievienot jaunus iebildumus, ja vien tā sniedz attiecīgajiem uzņēmumiem iespēju šajā ziņā paust savu viedokli. Tas attiecas arī uz Komisijas izmantoto metodi cenu un izmaksu analīzē.

417 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, kaut arī tiesiskās drošības princips pieprasa, lai tiesību normas būtu skaidras un precīzas, un tā mērķis ir nodrošināt no Savienības tiesībām izrietošo situāciju un tiesisko attiecību paredzamību (skat. spriedumu, 2005. gada 15. septembris, Īrija/Komisija, C-199/03, EU:C:2005:548, 69. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2012. gada 29. marts, Spānija/Komisija, T-398/07, EU:T:2012:173, 107. punkts), tomēr no metodes, kas izvēlēta paziņojumā par iebildumiem, lai cenu un izmaksu analīzē identificētu vispiemērotāko izmaksu noteikšanas pasākumu, pagaidu rakstura izriet, ka Komisijas galīgo lēmumu nevar atcelt tikai tā iemesla dēļ, ka papildu paziņojumā par iebildumiem un apstrīdētajā lēmumā izmantotās metodes rezultāti nav identiski rezultātiem, kas tiktu iegūti, izmantojot sākotnēji paziņojumā par iebildumiem izvēlēto metodi (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2013. gada 5. decembris, *SNIA*/Komisija, C-448/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:801, 43. punkts).

418 Turklāt jānorāda, ka izskatāmajā lietā prasītāja neapstrīd, ka administratīvajā procesā un, it īpaši, pēc papildu paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas tai bija iespēja paust savu viedokli par metodi, kas būtu jāizmanto apstrīdētajā lēmumā.

419 Papildus prasītāja atsaucas vienīgi uz Komisijas izmantoto metožu "augšupējo" un "lejupējo" raksturu, kā arī norāda uz atšķirībām starp mikroshēmu peļņas normām un dažādiem ceturkšņiem, nepaskaidrojot, kādas konkrēti atšķirības ir starp "lejupēju" pieeju un "augšupēju" pieeju un kādas ir to praktiskās sekas, izņemot atsauci uz tās procesuālajiem rakstiem, kas iesniegti administratīvā procesa laikā un pievienoti prasības pieteikumam. Šajā ziņā, tāpat kā to

dara Komisija, jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā (un papildu paziņojumā par iebildumiem) pieņemtā metode ir balstīta uz pētniecības un izstrādes faktiskajām izmaksām, kuras pati *Qualcomm* norādīja attiecībā uz katru mikroshēmu. Šī iemesla dēļ Komisija uzskatīja, ka šī metode precīzāk nekā paziņojumā par iebildumiem izmantotā metode atspoguļo pētniecības un izstrādes izmaksas, kas faktiski radušās katras mikroshēmas izstrādei.

420 Tādējādi, pat pieņemot, ka analīzes metodes, kuras Komisijas izmantoja, pirmkārt, paziņojumā par iebildumiem un, otrkārt, papildu paziņojumā par iebildumiem un apstrīdētajā lēmumā, sniedz atšķirīgus rezultātus, kā to apgalvo prasītāja, šis apstāklis neļauj izskatāmajā lietā uzskatīt, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, pieņemot apstrīdētajā lēmumā metodi, kas balstīta uz pētniecības un izstrādes faktiskajām izmaksām, kuras pati *Qualcomm* bija norādījusi katrai mikroshēmai. Šādos apstākļos šis arguments ir jānoraida.

421 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, – kas izvirzīts, lai tikai pamatotu apgalvoto tiesiskās drošības principa pārkāpumu, – saskaņā ar kuru, pieņemot lēmumus par mikroshēmu cenām un ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē, tā neesot varējusi zināt, kuru metodi Komisija izmantos, lai noteiktu attiecīgo izmaksu apjomu, jāatgādina, ka Komisija papildu paziņojumā par iebildumiem norādīja, ka izmaiņas ilgtermiņa vidējo papildizmaksu aprēķinā tika veiktas, lai ņemtu vērā prasītājas atbildē uz paziņojumu par iebildumiem izvirzītos iebildumus saistībā ar paziņojumā par iebildumiem veikto ilgtermiņa vidējo papildizmaksu aprēķinu.

422 Šajā ziņā jānorāda – lai gan dominējošā stāvoklī esošā uzņēmuma izmaksu ņemšana vērā ļauj šim uzņēmumam, ievērojot tā īpašo atbildību saskaņā ar LESD 102. pantu, novērtēt tā rīcības tiesiskumu un tādējādi atbilst vispārējam tiesiskās drošības principam (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 14. oktobris, *Deutsche Telekom*/Komisija, C-280/08 P, EU:C:2010:603, 202. punkts, un 2011. gada 17. februāris, *Teliasonera Sverige*, C-52/09, EU:C:2011:83, 44. punkts), tas neliedz Komisijai veikt noteiktas korekcijas, balstoties uz dominējošā uzņēmuma cenu un izmaksu pārskatiem, kā arī uz jebkuru citu būtisku informāciju, ko tas sniedzis (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 30. janvāris, *France Télécom*/Komisija, T-340/03, EU:T:2007:22, 131.–137. punkts; 2008. gada 10. aprīlis, *Deutsche Telekom*/Komisija, T-271/03, EU:T:2008:101, 208.–211. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Slovak Telekom*/Komisija, T-851/14, EU:T:2018:929, 220.–235. punkts.

423 No tā izriet, ka tiesiskās drošības princips neprasa darīt dominējošam uzņēmumam pieejamas pilnīgas prognozes par to, kādu konkrēti metodi izmantos Komisija izmaksu aprēķināšanai. Komisijas pieņemtajā metodē jāņem vērā konkrētās lietas īpašie apstākļi, kā arī pieejamā informācija, ko sniedzis dominējošais uzņēmums.

424 Ņemot vērā iepriekš minēto, septītā pamata pirmā daļa jānoraida.

Par otro daļu – ilgtermiņa vidējo papildizmaksu kritērijs nav atbilstošas atsauces izmaksas

425 Pēc prasītājas domām, Komisijai esot bijis jāuzskata, ka, veicot cenu un izmaksu analīzi, izskatāmajā lietā vispiemērotākās atsauces izmaksas ir vidējās mainīgās izmaksas vai vidējās novēršamās izmaksas, nevis ilgtermiņa vidējās papildizmaksas.

426 Pirmkārt, lēmumi par cenu noteikšanu esot balstīti uz konkurences apstākļiem laikā, kad *Qualcomm* pētniecības un izstrādes izmaksas jau bija kļuvušas "neatgūstamas" tādā izpratnē, ka tās vairs nebija iespējams novērst. Pēc prasītājas domām, cenas, kas ir zemākas par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām, bieži vien ļauj palielināt peļņu īstermiņā un neliek atteikties no peļņas.

427 Otrkārt, ilgtermiņa vidējās papildizmaksas esot paredzētas statiskai situācijai, jo tās attiecas galvenokārt uz konkrētu produktu un tajās netiek ņemti vērā bijušie un nākamie saistītie produkti. Tomēr tādā dinamiskā nozarē kā pusvadītāju nozare, kurā tiek gūti īslaicīgi ieguvumi, to izmantošana neesot atbilstīga.

428 Treškārt, apgalvojumu par ļaunprātīgu izmantošanu izskatāmajā lietā (kas attiecas tikai uz trīs mikroshēmu pārdošanu divām klientēm dažu ceturkšņu laikā) ļoti ierobežotais tvērums nozīmējot, ka "patiesās" ilgtermiņa vidējās papildizmaksas faktiski esot vidējās novēršamās izmaksas vai vidējās mainīgās izmaksas vai pat ļoti līdzīgas izmaksas.

429 Šajā ziņā Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka konkrētajā tirgū esošos produktus raksturojot zemas robežizmaksas vai mainīgās izmaksas, lai gan tā vairākkārt bija norādījusi, ka vidējās mainīgās izmaksas ir svarīgs konkurences parametrs.

430 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisijas izvēle balstīt savu analīzi uz ilgtermiņa vidējām papildizmaksām, nevis uz vidējām kopīgām izmaksām, pretēji Komisijas apgalvotajam, neesot labvēlīgāka prasītājai. Pēc prasītājas domām, ir maz ticams, ka pareizi aprēķinātās vidējās kopīgās izmaksās būtu augstākas par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām, jo pēdējās minētās ietver arī kopējās izmaksas, tajās netiek ņemti vērā ienākumi no prasītājas patentu licencēšanas darbībām un tās tika pakļautas *post hoc* manipulācijām, tāpēc esot būtiski palielinājušas MDM8200A mikroshēmas ilgtermiņa vidējās papildizmaksas.

431 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

432 Vispirms jāatgādina, ka gadījumā, ja atbilstoši LESD 263. pantam ir iesniegta prasība atcelt lēmumu par LESD 102. panta piemērošanu, Vispārējai tiesai, pamatojoties uz prasītāja prasījumu atbalstam sniegtajiem pierādījumiem, ir vispārīgi jāveic pilnīga pārbaude, lai noskaidrotu, vai ir izpildīti šīs normas piemērošanas nosacījumi, un šajā pārbaudē Vispārējā tiesa nedrīkst atsaukties uz rīcības brīvību, kas Komisijai ar LES un LESD ir piešķirta atbilstoši tās lomai konkurences politikas jomā, lai atteiktos veikt padziļinātu gan juridisku, gan faktisku pārbaudi (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 155. un 156. punkts).

433 Turklāt jākonstatē, ka Komisija izmantotā metode, kas balstīta uz cenām, kuras pārsniedz vidējās mainīgās izmaksas, bet ir zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, izriet no judikatūras. Tiesa uzskata, ka cenas, kuras ir zemākas par vidējām mainīgajām izmaksām un kuras dominējošs uzņēmums izmanto, lai izstumtu konkurentu no tirgus, ir uzskatāmas par ļaunprātīgām. Dominējošs uzņēmums nav ieinteresēts šādu cenu piemērošanā, ja vien tas netiek darīts, lai likvidētu konkurentus, lai pēc tam, pateicoties savam monopolstāvoklim, varētu pacelt cenas, jo katra pārdošana rada zaudējumus, proti, nemainīgo izmaksu kopējo summu (proti, izmaksas, kas neatkarīgi no saražotā daudzuma nemainās) un vismaz daļu no mainīgajām izmaksām, kas saistītas ar saražoto vienību. Turklāt cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, ieskaitot fiksētās izmaksas un mainīgās izmaksas, bet ir augstākas par vidējām mainīgajām izmaksām, ir uzskatāmas par ļaunprātīgām tad, kad to pamatā ir nolūks izstumt konkurentu no tirgus. Šādas cenas var izstumt no tirgus uzņēmumus, kas, iespējams, ir tikpat efektīvi kā dominējošais uzņēmums, bet tiem ir mazāki finansiālie resursi, tālab tie nespēj pretoties konkurences spiedienam (spriedums, 1991. gada 3. jūlijs, *AKZO*/Komisija, C-62/86, EU:C:1991:286, 71. un 72. punkts).

434 Šī judikatūra ir apstiprināta vairākos vēlāk pasludinātajos spriedumos, kuros pastāvīgi atzīts, ka cenas, kas ir zemākas par vidējām mainīgajām izmaksām, principā jāuzskata par ļaunprātīgām, jo, piemērojot šādas cenas, tiek pieņemts, ka dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma vienīgais ekonomiskais mērķis ir izstumt savus konkurentus. Savukārt cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, bet augstākas par vidējām mainīgajām izmaksām, jāuzskata par ļaunprātīgām vienīgi tad, ja tās ir noteiktas kā daļa no plāna, kura mērķis ir izstumt no tirgus konkurentu (spriedumi, 1996. gada 14. novembris, *Tetra Pak*/Komisija, C-333/94 P, EU:C:1996:436, 41. punkts, un 2009. gada 2. aprīlis, *France Télécom*/Komisija, C-202/07 P, EU:C:2009:214, 109. punkts).

435 Ņemot vērā no 1991. gada 3. jūlija sprieduma *AKZO*/Komisija (C-62/86, EU:C:1991:286, 71. un 72. punkts) izrietošo judikatūru, Komisijai, lai konstatētu dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, izskatāmajā lietā bija, pirmkārt, jākonstatē, ka prasītājas cenas bija zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, un, otrkārt, jāpierāda nodoma izstumt konkurentu esamība. Kā atgādināts šā sprieduma 408. un 409. punktā, Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka *Qualcomm* ilgtermiņa vidējās papildizmaksas katram produktam bija zemākas par vidējām kopīgām izmaksām.

436 Šajā ziņā pretēji tam, ko prasītāja apgalvo ceturtajā iebildumā, jāuzskata, ka, tā kā vidējās kopīgajās izmaksās tostarp ietilpst visas kopējās izmaksas, savukārt ilgtermiņa vidējās papildizmaksas ietver tikai ar konkrētiem produktiem saistītās izmaksas, būtībā ir izslēgts, ka vidējās kopīgās izmaksas var būt mazākas par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām. Pat tad, ja Komisija būtu kļūdaini atzinusi, ka dažas kopējās izmaksas ir attiecināmas uz konkrētiem produktiem, prasītāja nevarētu pamatoti apgalvot, ka ilgtermiņa vidējās papildizmaksas var būt augstākas par vidējām kopīgām izmaksām.

437 Turklāt jānorāda, ka Komisija aprēķināja vidējās kopīgās izmaksas apstrīdētā lēmuma 12.7.5.2. punktā un secināja, ka tās ir augstākas par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām. Tomēr *Qualcomm* šo punktu neapstrīdēja un nepiedāvāja citu aprēķina metodi. Tādējādi Komisijai nevar pārmest, ka cenu un izmaksu analīzē tā izmantoja nevis vidējās kopīgās izmaksas, bet ilgtermiņa vidējās papildizmaksas, jo minētās ilgtermiņa vidējās papildizmaksas prasītājai ir labvēlīgākas nekā vidējās kopīgās izmaksas. Turklāt, kā pamatoti norāda persona, kas iestājusies lietā, Komisijai nebija jānosaka, vai prasītājas cenas bija zemākas arī par vidējām mainīgajām izmaksām vai ilgtermiņa vidējām papildizmaksām, jo tā izvēlējās pārbaudīt *Qualcomm* nodomu izstumt no tirgus konkurentu. No tā izriet, ka prasītājas ceturtais iebildums jānoraida.

438 Attiecībā uz trim pārējiem prasītājas iebildumiem, ar kuriem tiek apstrīdēta ilgtermiņa vidējo papildizmaksu kā atsauces izmaksu piemērotība, jānorāda, tāpat kā to dara Komisija, ka cenu aprēķins, kas balstīts tikai uz mainīgajām izmaksām, nav piemērots, lai identificētu plēsonīgu cenu esamību nozarē, kurā, kā tas it īpaši izriet no apstrīdētā lēmuma 109.–119. un 280.–284. punkta, pētniecības un izstrādes darbības un spēcīga intelektuālā īpašuma tiesību klātbūtne rada augstas pētniecības un izstrādes izmaksas, kuras netiktu ņemtas vērā aprēķinā, kas balstīts tikai uz mainīgajām izmaksām.

439 It īpaši nav apstrīdams, kā Komisija norādījusi apstrīdētā lēmuma 787. punktā, ka pusvadītāju ražošanas nozari raksturo zemas mainīgās izmaksas (piemēram, ar mikroshēmu ražošanu saistītas izmaksas) un augstas fiksētās izmaksas (piemēram, izmaksas, kuras ir saistītas ar ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē, kas nepieciešami mikroshēmu projektēšanai un izstrādei), no kurām lielākā daļa nav atgūstama produktu tirdzniecības brīdī. Tāpēc, ja netiktu iekļautas produktam raksturīgās neatgūstamās izmaksas, piemēram, ieguldījumi pētniecībā un izstrādē, tas

neatspoguļotu tirgus realitāti attiecībā uz izmaksām, kas saistītas ar ienākšanu tirgū un konkurenci, tādējādi padarot ļoti sarežģītu vai pat neiespējamu tādu plēsonīgu cenu noteikšanas gadījuma atklāšanu, kura mērķis ir izstumt no tirgus konkurentu.

440 Tomēr, tā kā ilgtermiņa vidējās papildizmaksas ietver gan katra produkta fiksētās, gan mainīgās izmaksas, kas radušās pirms ļaunprātīgās rīcības perioda, kā arī tā laikā, izskatāmajā lietā tās ir vispiemērotākās atsauces izmaksas, lai aprēķinātu izmaksu atgūšanas minimālo līmeni attiecībā uz izmeklēšanā aplūkotajiem produktiem (apstrīdētā lēmuma 780. punkts).

441 Turklāt prasītājas arguments, ka pārdošana par cenu, kas ir augstāka par vidējām mainīgajām izmaksām, bet zemāka par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām, varētu palielināt peļņu īstermiņā, ir jānoraida. Tāpat kā to dara Komisija, jānorāda, ka piemērojamajā judikatūrā ir atzīts, ka cena, kas ir augstāka par vidējām mainīgajām izmaksām, bet zemāka par vidējām kopīgām izmaksām (kas izskatāmajā lietā esot augstāka par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām), ir ļaunprātīga tikai tad, ja tā ir noteikta ar nodomu izstumt konkurentu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 3. jūlijs, *AKZO*/Komisija, C-62/86, EU:C:1991:286, 71. un 72. punkts). Kā atgādināts apstrīdētā lēmuma 785. punktā, tieši to pierādīja Komisija. Pirmkārt, prasītāja piemēroja cenas, kas ir zemākas par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām un, otrkārt, tā darīja to, īstenojot *Icera* izstumšanas plānu. Tādējādi apgalvot, ka par vidējām mainīgajām izmaksām augstākas cenas varētu izmantot leģitīmiem mērķiem, nozīmē vienkārši atzīt atšķirības, kas noteiktas piemērojamajā judikatūrā, un tas nepierāda, ka izskatāmajā lietā ilgtermiņa vidējās papildizmaksas nav atbilstošas atsauces izmaksas.

442 Attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka ilgtermiņa vidējās papildizmaksas izskatāmajā lietā nav atbilstošas atsauces izmaksas, ņemot vērā pārkāpuma ierobežoto apjomu, jānorāda, ka salīdzinājumā ar divus gadus ilgo plēsonīgo cenu noteikšanas praksi nozarē, kuru, kā to apstiprināja pati prasītāja (skat. it īpaši prasītājas atbildes uz papildu paziņojumu par iebildumiem 333. un 337. punktu, prasības pieteikuma A.2.2. un A.2.4. pielikumu un prasītājas atbildes uz paziņojumu par iebildumiem 715.–723. punktu) raksturo īsi inovāciju cikli, kas prasa būtiskus ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, jebkādu ar attiecīgo produktu izstrādi saistītu izmaksu neņemšana vērā plēsonīgu cenu noteikšanas kontekstā būtu līdzvērtīga būtiskas izmaksu daļas ignorēšanai, kas ietekmē gan dominējošā uzņēmuma, gan tā konkurentu lēmumus par cenām. Ja būtu patiess prasītājas apgalvojums, ka nozarēs, kurās notiek intensīva pētniecība un izstrāde, uzņēmumi var noteikt optimālas cenas tādā līmenī, kas neļauj segt visas ar konkrētu produktu saistītās pētniecības un izstrādes izmaksas, tad to darbības rentabilitāte būtu nopietni apšaubāma. Savukārt šīm izmaksām ir būtiska nozīme cenu noteikšanas stratēģijā, īpaši tirgos, kurus raksturo strauja produktu maiņa, kad salīdzinoši vecākus produktus diezgan īsā laika posmā un ātri aizstāj inovatīvāki produkti. Tas, ka pētniecības un izstrādes darbība var gūt labumu no iepriekšējiem rezultātiem vai veicināt turpmāku izstrādi vai atklājumus, nozīmē nevis to, ka šos ieguldījumus nevar ņemt vērā, bet drīzāk to, ka izmaksas ir rūpīgi jāsadala starp dažādiem produktiem.

443 Ņemot vērā šos apsvērumus, jānoraida prasītājas iebildumi, ar kuriem tā apstrīd ilgtermiņa vidējo papildizmaksu kā atsauces izmaksu piemērotību. Lai gan Komisijai ir rīcības brīvība konkurences politikas jomā, attiecībā uz kuru Vispārējā tiesa veic detalizētu pārbaudi saistībā gan ar tiesībām, gan faktiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 156. punkts), tomēr prasītājas iesniegtie pierādījumi neļauj uzskatīt, ka, nolemjot neizmantot vidējās mainīgās izmaksas vai vidējās novēršamās izmaksas kā atsauces izmaksas, Komisija ir pieļāvusi kļūdu.

444 Ņemot vērā iepriekš minēto, septītā pamata otrā daļa jānoraida.

Par trešo daļu – par to, ka Komisijas aprēķinātās ilgtermiņa vidējās papildizmaksas neatbilst "patiesajām" ilgtermiņa vidējām papildizmaksām

445 Trešās daļas pamatojumam prasītāja izvirza astoņus iebildumus.

446 Pirmkārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā esot pieļāvusi kļūdu ilgtermiņa vidējo papildizmaksu definīcijā, jo tā nav ņēmusi vērā apstākli – ja kāda mikroshēma ietekmē citu mikroshēmu, izmaksas, kurām varētu piešķirt šādu kvalifikāciju to nespecifiskā rakstura dēļ, nevarēja piesaistīt konkrētai mikroshēmai un tādēļ tās vienkārši nevarēja iekļaut ilgtermiņa vidējo papildizmaksu aprēķinā.

447 Otrkārt, prasītāja kritizē neatbilstību starp Komisija sniegto pamatojumu attiecībā uz prasītājas aprēķiniem papildu paziņojumā par iebildumiem, un pamatojumu, kas sniegts saistībā ar tās aprēķiniem apstrīdētajā lēmumā. Prasītāja uzskata, ka papildu paziņojumā par iebildumiem Komisija atsaucas uz nepieciešamību novērst "grāmatvedības sistēmas radītos kropļojumus", kas tika konstatēti atbildē uz paziņojumu par iebildumiem, savukārt apstrīdētajā lēmumā tā drīzāk atsaucas uz nepieciešamību aplūkot izteikto kritiku. It īpaši prasītāja kritizē to, ka Komisijas veiktais vidējo mainīgo izmaksu pārrēķins šajā lēmumā ir pārlieku sarežģīts, kā arī to, ka Komisija savos aprēķinos neizmantoja vidējo vienības izmaksu (VVI) parametru, pretēji metodei, kuru prasītāja bija aizstāvējusi savās atbildēs uz paziņojumu par iebildumiem un papildu paziņojumu par iebildumiem.

448 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka [*konfidenciāli*] nav piemērota tās pētniecības un izstrādes papildizmaksu noteikšanai, jo minētā [*konfidenciāli*] tiek izmantota tikai iekšējās pārvaldības un grāmatvedības nolūkos, un tā nav izstrādāta vai pielāgota Komisijas analīzes vajadzībām.

449 Ceturtkārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka dažas no izmaksām, kas reģistrētas [*konfidenciāli*], proti, izmaksas, kas attiecas uz [*konfidenciāli*] un [*konfidenciāli*] kategorijām, tā esot uzskatījusi par "papildizmaksām", lai gan tās tādas nebija, jo tās tika piesaistītas konkrētai mikroshēmai tikai [*konfidenciāli*] piešķīruma dēļ, nevis tāpēc, ka tās bija īpaši saistītas ar šo mikroshēmu.

450 Šajā ziņā prasītāja norāda, pirmkārt, ka esot jānošķir izmaksas, kas tiek tieši attiecinātas uz konkrētu mikroshēmu, un *ex post* piešķirtās izmaksas, proti, nevis tādēļ, ka tās tika uzskatītas par īpaši saistītām ar šo mikroshēmu, bet tikai vienkārša iekšēja piešķiršanas mehānisma dēļ. Prasītāja uzskata, ka *QCT* darbinieki [*konfidenciāli*].

451 Tādējādi ar aparatūru saistītās izmaksas, kas neesot tieši attiecinātas uz mikroshēmu, proti, [*konfidenciāli*] kategorijā [*konfidenciāli*], [*konfidenciāli*].

452 Tāpat no 2009. gada septembra ar programmatūru saistītās izmaksas esot bijušas [*konfidenciāli*].

453 Ņemot vērā pētniecības un izstrādes īpašo raksturu pusvadītāju nozarē, pat izmaksas, kas iegrāmatotas [*konfidenciāli*] tieši saistībā ar mikroshēmu, faktiski varētu nebūt pilnībā raksturīgas šai mikroshēmai. Katrā ziņā, ja Komisija būtu uzskatījusi par "papildizmaksām" vai "konkrētam produktam specifiskām" izmaksām tikai tās pētniecības un izstrādes izmaksas, kas tieši attiecinātas uz konkrētu mikroshēmu, tā nebūtu varējusi konstatēt plēsonīgu cenu noteikšanu.

454 Praksē Komisija neesot sniegusi nekādu pārliecinošu pamatojumu attiecībā uz izmaksu, kas ietilpst [*konfidenciāli*] un [*konfidenciāli*] kategorijā, kvalifikāciju par "papildizmaksām", un esot vienīgi balstījusies, pirmkārt, uz angļu vārda "*incremental*" lietojumu tikai vienā *Qualcomm* rīcībā esošajā dokumentā, proti, [*konfidenciāli*], un, otrkārt, uz paskaidrojumiem, kurus *Qualcomm* sniedza administratīvajā procesā, kas liecinot, ka tā nav veikusi neatkarīgu izvērtējumu.

455 Otrkārt, attiecībā uz [*konfidenciāli*], ko Komisija izmantoja, lai identificētu papildizmaksu kategoriju starp prasītājas segtajām izmaksu kategorijām, prasītāja apgalvo, ka šis dokuments attiecās uz konkrētu mikroshēmu, [*konfidenciāli*], kas nebija izmeklēšanas priekšmets, nebija izstrādāta vienlaikus ar izmeklēšanā aplūkotajām mikroshēmām un atšķirībā no tām nebija "*slim*" modems. Savukārt vairāki Komisijas rīcībā esošie dokumenti, tostarp tie, kas attiecas uz izmeklēšanā aplūkotajām mikroshēmām, nesatur atsauces uz papildizmaksām.

456 Turklāt [*konfidenciāli*], kas datēts ar 2011. gada aprīli, esot pieņemts pēc galvenajiem lēmumiem par ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē saistībā ar attiecīgajām mikroshēmām.

457 Turklāt apstrīdētā lēmuma 847. punktā Komisija neesot ņēmusi vērā un esot nepareizi interpretējusi [*konfidenciāli*], kurā ietverta atsauce uz pētniecības un izstrādes izmaksām, kas kvalificētas kā "papildizmaksas". Pēc prasītājas domām, Komisijai esot bijis jāņem vērā arī atsauce uz jēdzienu "papildu rezerves noteikšana portfelim", tas būtu ļāvis labāk izprast angļu valodā lietoto jēdzienu "*incremental*". Tāpat prasītāja norāda, ka tā nekad neesot apgalvojusi, kā Komisija norāda apstrīdētā lēmuma 848. punktā, ka izteicienu [*konfidenciāli*] *Qualcomm* lieto plašākā nozīmē nekā šajā dokumentā.

458 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka tā ir vairākkārt skaidrojusi, ka vairāk nekā [*konfidenciāli*] USD, kas kļūdaini iekļauti kā [*konfidenciāli*] un [*konfidenciāli*] izmaksas un ko Komisija uzskatīja par "papildizmaksām" attiecībā uz MDM8200 un MDM8200A mikroshēmām, patiesībā ir saistīti ar [*konfidenciāli*] izstrādi, kas nekādā veidā neesot specifiskas kādai mikroshēmai. Šajā ziņā [*konfidenciāli*] norādot, ka [*konfidenciāli*], kas apliecinot, ka šie [*konfidenciāli*] USD neesot īpaši paredzēti kādai konkrētai mikroshēmai.

459 Turklāt, pēc prasītājas domām, pamatojums, kas apstrīdētajā lēmumā sniegts, lai noraidītu tās argumentus šajā jautājumā, neesot ticams.

460 Piektkārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā esot pieļāvusi kļūdu, neņemdama vērā *Qualcomm* gūtos ieņēmumus no patentu licencēšanas darbības. Būtībā tā uzskata, ka Komisijai esot bijis jāizslēdz ar attiecīgajām mikroshēmām saistītas pētniecības un izstrādes izmaksas, jo šīs izmaksas bija saistītas ar patentu iegūšanu un kuras *Qualcomm* bija iekļāvusi savā licencēto patentu portfelī un tādēļ nevarēja uzskatīt, ka tās ir specifiskas attiecīgajām mikroshēmām. Pēc prasītājas domām, Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, pirmām kārtām, [*konfidenciāli*] un, otrām kārtām, ka papildu ieņēmumiem, kas gūti no šīm licencēm, nevarot būt ne mazākā izmērāmā ietekme uz ieņēmumiem, kuri gūti no šīs darbības.

461 Prasītāja norāda, ka Komisija pati apstrīdētā lēmuma 1238. zemsvītras piezīmē tomēr apstiprināja, ka [*konfidenciāli*]. Tā piebilst, ka jautājums par to, vai ieņēmumi no patentu licencēšanas var vairāk vai mazāk ietekmēt ieņēmumus no tehnoloģiju licencēšanas, nav pareizs jautājums, kas jāuzdod. Tā uzskata, ka drīzāk jāpārbauda, vai attiecīgā pētniecība un izstrāde patiešām ir "papildu" saistībā ar trim attiecīgajām mikroshēmām un vai tā rada patentus, kas vēlāk tiek iesniegti, tādējādi padarot šo pētniecību un izstrādi par tādu, kas nav specifiska šīm mikroshēmām.

462 Pēc prasītājas domām, neesot arī iespējams tieši saistīt konkrētās mikroshēmas ar patentiem uz programmatūru, jo ar tiem saistītās izmaksas nav tieši piesaistītas konkrētai mikroshēmai.

463 Sestkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir balstīts uz izvilkumu no [*konfidenciāli*], kurā neviens no minētajiem izdevumiem nav saistīts ar konkrētām klientēm. Tomēr Komisija uzskatīja, ka ar attiecīgo mikroshēmu izstrādi saistītās pētniecības un izstrādes izmaksas bija "papildizmaksas" *Huawei* un *ZTE*. Pēc prasītājas domām, no cenu un izmaksu analīzes, kas attiecas tikai uz *Huawei* un *ZTE*, tomēr esot bijis jāizslēdz jebkādas pētniecības un izstrādes izmaksas, kas vēlāk liecinātu par vidējo mainīgo izmaksu vai vidējo novēršamo izmaksu izmantošanu.

464 It īpaši, pirmām kārtām, prasītājas ieskatā tas, ka pārdošanas apjoms citiem klientiem, kas nebija *ZTE* un *Huawei*, neattaisnoja attiecīgo mikroshēmu izstrādi, nenozīmējot, ka pārdošanas apjoms *Huawei* un *ZTE* bija pietiekams, lai pamatotu šo mikroshēmu izstrādi. Otrām kārtām, pati Komisija apstrīdētā lēmuma 131., 132. un 354. punktā esot atzinusi, ka MDM8200 mikroshēma tika izstrādāta sadarbībā ar operatoriem, kas nav *ZTE* un *Huawei*. Trešām kārtām, dati par MDM8200A mikroshēmas pārdošanas apjomu *ZTE* un *Huawei*, kas norādīti minētā lēmuma 980. punktā un 58. tabulā, nepamatojot apgalvojumu, ka ar šo mikroshēmu saistītā pētniecība un izstrāde būtu uzskatāma par specifisku šīm divām klientēm. Ceturtām kārtām, dokumenti, uz kuriem Komisija atsaucas šī lēmuma 1277. zemsvītras piezīmē, nekādā ziņā nepamatojot Komisijas apgalvojumu. Piektām kārtām, *Qualcomm* [*konfidenciāli*].

465 Septītkārt, prasītāja kritizē Komisijas veiktās *post hoc* manipulācijas, sadalot [*konfidenciāli*] reģistrētās izmaksas dažādām mikroshēmām, tostarp piešķirot MDM8200 mikroshēmas izmaksas MDM8200A mikroshēmai, tādējādi paaugstinot MDM8200A mikroshēmas ilgtermiņa vidējās papildizmaksas no [*konfidenciāli*] uz USD [*konfidenciāli*]; ja šādu manipulāciju nebūtu, šīs pēdējās minētās mikroshēmas cenas nebūtu zemākas par izmaksām. Būtībā, pirmām kārtām, prasītāja norāda, ka nav apstrīdams, ka *Qualcomm* lēmums izstrādāt minēto mikroshēmu bija pieņemts vēlāk un neatkarīgi no lēmuma izstrādāt MDM8200 mikroshēmu un ka šīs abas mikroshēmas, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 880. punkta a) punktā ietvertās tabulas, nebija kopīgs projekts.

466 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka pēc MDM8200 mikroshēmas un MDM8200A mikroshēmas tā izstrādāja daudzas citas mikroshēmas, kas arī esot saderīgas ar HSPA+ tehnoloģiju un, izmantojot vēl progresīvākas tehnoloģijas. Turklāt nekas nepadarot saikni starp MDM8200 mikroshēmu un MDM8200A mikroshēmu par "unikālu": cieša tehniskā saikne starp divām mikroshēmām neesot ne unikāla, ne arī neparasta.

467 Trešām kārtām, lai gan ir taisnība, ka līdz zināmam brīdim laikposmā no 2013. līdz 2015. gadam [*konfidenciāli*] tā esot bijusi tikai vienkārša uzskaites kļūda, kas tolaik neradīja īpašas problēmas. Turklāt attieksme pret MDM8200 un MDM8200A mikroshēmām, no vienas puses, un MDM6200 mikroshēmu, no otras puses, apstrīdētajā lēmumā neesot konsekventa, jo arī MDM6200 šķietami ir it kā "modernākā" mikroshēma, kas cieši saistīta ar citām *Qualcomm* mikroshēmām, it īpaši ar agrāk izstrādāto QSC6295 mikroshēmu.

468 Ceturtām kārtām, Komisija neesot pielikusi pūles, lai izpētītu attiecīgo tehnoloģiju un pētniecības un izstrādes darbības, ne arī piesaistījusi savas manipulācijas konkrētām izmaksu pozīcijām vai kategorijām [*konfidenciāli*].

469 Astotkārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā esot kļūdaini sadalījusi "papildizmaksas", pamatojoties uz ieņēmumiem, nevis uz pārdošanas apjomu.

470 Vispirms attiecīgajai metodei neesot nekāda atbilstoša pamatojuma juridiskajā vai ekonomiskajā literatūrā. Turklāt tā novestu pie papildu izmaksu attiecināšanas uz pārdošanas darījumiem, pamatojoties tikai uz to, ka cenas noteiktā laikposmā ir salīdzinoši augstas, tādējādi tas ievērojami veicinot plēsonīgu cenu konstatēšanu tur, kur tādu nav. Visbeidzot, veicot patiesu izstumšanas pārbaudi, esot jāizvērtē, vai uzņēmums vēlāk palielina savas cenas (ko prasītāja neesot izdarījusi), kas saskaņā ar minēto metodi nozīmējot, ka uz apgalvotajiem pārdevumiem par plēsonīgām cenām tiek attiecinātas zemākas pētniecības un izstrādes izmaksas, jo tās drīzāk tiek pārceltas uz atgūšanas periodu. No ekonomiskā skatupunkta tas neesot loģiski un tas esot pretrunā "atgūšanas" jēdzienam.

471 Turklāt Komisija esot pieļāvusi kļūdu, definējot attiecīgo metodi kā "mikroshēmas cenas attīstības novērtējumu", tādējādi tā neesot ņēmusi vērā, ka ilgtermiņa vidējās papildizmaksas ir izmaksu, nevis cenas noteikšanas metode.

472 Turklāt prasītāja uzskata, ka attiecīgajai metodei ir arī "kustīgs mērķis", saskaņā ar kuru, ja tā būtu paaugstinājusi savas cenas, lai novērstu apgalvotās plēsonīgās cenas, tas vienlaikus radītu ieņēmumu pieaugumu, kas savukārt izraisītu lielāku pētniecības un izstrādes izmaksu attiecināšanu uz katru ceturksni, kā rezultātā tā vienmēr būtu vainojama plēsonīgu cenu noteikšanā. Prasītāja kritizē arī "neparedzamos un paradoksālos rezultātus", kas esot iegūti, izmantojot Komisijas pielāgoto metodi. Prasītāja piebilst, ka, pieņemot uz apjomu balstītu sadali, praktiski nekad cenas nebūtu zemākas par izmaksām.

473 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

474 Attiecībā uz pirmo iebildumu, kas balstīts uz kļūdu ilgtermiņa vidējo papildizmaksu definīcijā, jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija atzina, ka mikroshēmu ražošanas nozarē, uzlabojoties produktiem, varētu rasties ieguvumi. Tomēr tas neliedz prasītājai segt īpaši ar konkrētas mikroshēmas izstrādi saistītas izmaksas, un tā neesot varējusi laist šo mikroshēmu tirgū, nesedzot šīs izmaksas. No tā izriet, ka, pat ja rodas ieguvumi, Komisija nav pieļāvusi kļūdu, kad tā nolēma ņemt vērā izstrādes papildizmaksas, kas it īpaši saistītas ar attiecīgo produktu.

475 Turklāt, balstot izmaksu noteikšanu uz [*konfidenciāli*], Komisija, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 835. punkta, ņēma vērā tikai tās izmaksas, kuras prasītāja bija tieši vai netieši iegrāmatojusi kā attiecīgo mikroshēmu izstrādei paredzētas izmaksas. Gadījumos, kad pastāvēja konkrēti pierādījumi par ieguvumiem, Komisija tos ņēma vērā, kā tas izriet minētā lēmuma 12.6.3.2. punkta attiecībā uz pētniecības un izstrādes izmaksu pārnesi starp MDM8200 un MDM8200A mikroshēmām.

476 Runājot par iespējamiem ieguvumiem vispārīgākā nozīmē, ja nebūtu bijis informācijas, kas Komisijai ļāva aprēķināt šos ieguvumus – kā Komisija norādīja apstrīdētā lēmuma 783. punktā –, saprātīgākā pieeja būtu pieņemt, ka ar konkrēto mikroshēmu saistītos ieguvumus aptuveni līdzsvaroja ieguvumi, kurus no šīs konkrētās mikroshēmas guva citas mikroshēmas. Tādējādi šīs mikroshēmas izstrādes izmaksas netika izslēgtas, neraugoties uz ieguvumiem, kuras tā, iespējams, nodrošināja.

477 Tādēļ šis iebildums jānoraida.

478 Attiecībā uz otro iebildumu, kas balstīts uz neatbilstību starp pamatojumu, ko Komisijas sniegusi saistībā ar tās aprēķiniem papildu paziņojumā par iebildumiem, un pamatojumu, kas sniegts saistībā ar tās aprēķiniem apstrīdētajā lēmumā, pietiek konstatēt, ka šis iebildums, pat ja tas būtu pamatots, nekādā ziņā nevar izraisīt attiecīgās metodes prettiesiskumu. Tādējādi tas jānoraida kā neefektīvs.

479 Attiecībā uz trešo iebildumu, kas balstīts uz [*konfidenciāli*] nepiemērotību pētniecības un izstrādes papildizmaksu noteikšanai, jāatgādina, ka šajā datubāzē prasītāja reģistrē katras mikroshēmas izmaksas iekšējās pārvaldības un grāmatvedības vajadzībām. Ņemot vērā šo izmaksu sadalījumu pa mikroshēmām un to, ka *Qualcomm* šo datubāzi izmanto iekšējām vajadzībām, tai nav izdevies paskaidrot, kāpēc Komisijai būtu jāuzskata, ka tā bija nepiemērota, lai rekonstruētu izmaksas. Turklāt, kā norādīts apstrīdētā lēmuma 845. punktā, prasītāja, lai atbildētu uz informācijas pieprasījumiem par izmaksu apmēra noteikšanu, ir ieguvusi informāciju no minētās datubāzes.

480 Turklāt attiecībā uz *Qualcomm* apgalvojumu, ka [*konfidenciāli*] ietverto datu kopums nav paredzēts ilgtermiņa vidējo papildizmaksu aprēķināšanai konkurences tiesību mērķiem, pietiek norādīt, ka šis apstāklis neliedz Komisijai izmantot šo datubāzi, ja tā satur izmeklēšanai nozīmīgu informāciju.

481 Visbeidzot, pat pieņemot, ka Komisija sākotnēji bija nolēmusi neizmantot [*konfidenciāli*] paziņojumā par iebildumiem un nesniedza paskaidrojumus par sava viedokļa maiņu šajā ziņā papildu paziņojumā par iebildumiem, pietiek norādīt, ka, ņemot vērā šā sprieduma 367. punktā minēto judikatūru, prasītāja nevar pamatoti atsaukties uz to, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav konkrēti atbildējusi uz visiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apsvērumiem, kurus tā bija izvirzījusi administratīvajā procesā. No tā izriet, ka šis iebildums jānoraida.

482 Attiecībā uz ceturto iebildumu, kas balstīts uz kļūdu dažu [*konfidenciāli*] izmaksu, kas reģistrētas kā "papildizmaksas", apstrādē, vispirms jāatgādina, ka šī apstrīdētā lēmuma 12.6.3.1. punktā ir sniegts skaidrojums par to pētniecības un izstrādes izmaksu fiksētās daļas noteikšanu, kas radušās *Qualcomm* saistībā ar katras mikroshēmas ražošanu un tika ņemtas vērā ilgtermiņa vidējo papildizmaksu aprēķinā. Šī lēmuma 835. punktā ir uzskaitītas dažādas pētniecības un izstrādes izmaksu kategorijas, kas minētajā datubāzē attiecinātas uz katru no mikroshēmām – vai nu tieši saistībā ar konkrēta produkta izstrādi, vai arī "*ex post*".

483 Turklāt, kā izklāstīts šā sprieduma 411. punktā, apstrīdētā lēmuma 836. un 837. punktā ir precizēts, ka, izvēloties elementus, kurus iekļaut izmaksu analīzē kā "papildizmaksas", Komisija vadījās pēc angļu vārda "*incremental*" lietojuma [*konfidenciāli*], attiecībā uz kuru 2017. gada 30. janvāra lēmumā, uzdodot informācijas pieprasījumā 8.3. jautājumu, tā lūdza *Qualcomm* sniegt tādu pašu papildu informāciju par attiecīgo mikroshēmu pētniecību un izstrādi, kādu tā bija sniegusi [*konfidenciāli*]. Atbildē iekļautā informācija ir izklāstīta prasības pieteikuma A.15.1. pielikumā.

484 Visbeidzot, Komisija pārrēķināja papildizmaksas, saskaitot [*konfidenciāli*] un [*konfidenciāli*] izmaksas, proti, visus izmaksu komponentus, kas iekļauti prasības pieteikuma A.15.1. pielikumā aprakstītajā datubāzē, izņemot izmaksas, kas bija reģistrētas kā [*konfidenciāli*] izmaksas, jo, lai arī šīs izmaksas bija iekļautas minētajā datubāzē, *Qualcomm* tās bija atskaitījusi no kopējām "*Incremental* izmaksām (t.i., saskaņā ar to pašu [*konfidenciāli*] [metodi])", kas bija norādītas šajā pašā datubāzē.

485 Šajā ziņā jāuzskata, ka izvilkumā no datubāzes iekļautie elementi, uz kuriem attiecas prasītājas kritika, ir apkopoti apstrīdētā lēmuma 835. punktā, un Komisija tos identificēja, pamatojoties uz *Qualcomm* sniegto informāciju.

486 Proti, pirmkārt, prasītāja atbildē uz 2013. gada 10. jūlija informācijas pieprasījumu, kas datēts ar 2013. gada decembri, un it īpaši atbildē uz 19. jautājumu par pirmo MDM mikroshēmu izstrādes galvenajiem posmiem un ar to saistītajām izmaksām, otrkārt, atbildes uz 2014. gada 13. oktobra informācijas pieprasījuma 8. un 9. jautājumu 38. un nākamajos punktos (prasības pieteikuma A.4.8.b pielikums) un, treškārt, atbildē uz informācijas pieprasījuma 8.3. jautājumu, kas bija iekļauts 2017. gada 30. janvāra lēmumā (prasības pieteikuma A.4.10.b pielikums), vienmēr norādīja tos pašus elementus, neatkarīgi no tā, vai tie bija jāklasificē pēc [*konfidenciāli*].

487 Citiem vārdiem, prasītājas atbildēs dažādas izmaksu kategorijas ir identificētas un konsekventi attiecinātas uz konkrētu mikroshēmu un, ja starp dažādās atbildēs iekļautajām tabulām nav neatbilstību (izņemot attiecībā uz [*konfidenciāli*] izmaksām), šīs kategorijas var uzskatīt par šādas mikroshēmas "papildizmaksām". Proti, vienīgā atšķirība starp to, vai metode tiek vai netiek ņemta vērā, izriet no tā, vai šis pēdējais minētais izmaksu elements tiek vai netiek iekļauts, un Komisija katrā ziņā to izslēdza no saviem aprēķiniem.

488 Šādos apstākļos jāuzskata – lai konkrētās izmaksas varētu iekļaut ilgtermiņa vidējo izmaksu aprēķinā, angļu vārda "*incremental*" vienkārša lietošana vai nelietošana attiecībā uz [*konfidenciāli*], nevar būt izšķirošs kritērijs. Savukārt drīzāk jāņem vērā izmaksu būtība (proti, vai tās ietilpst kādā no izmaksu kategorijām, kuras parasti tiek uzskatītas par papildizmaksām), kā arī klasifikācijas metode, kuru savās atbildēs ir ievērojusi pati prasītāja.

489 Tādējādi, pamatojoties uz prasītājas administratīvajā procesā sniegtajām atbildēm un skaidrojumiem, jākonstatē, ka elementi, kas jāņem vērā ilgtermiņa vidējo papildizmaksu aprēķinā, apstrīdētajā lēmumā ir rekonstruēti pareizi. Turklāt jānorāda, ka atbildē uz 2013. gada 10. jūlija informācijas pieprasījumā uzdoto 19. jautājumu (kas ir pirmā svarīgā atbilde šajā ziņā un ir datēta ar 2013. gada decembri) (prasības pieteikuma A.4.3. pielikums) prasītāja nav minējusi izmaksu sadalījumu vai arī to, ka dažas no šīm izmaksām praksē nebija attiecināmas uz konkrētām mikroshēmām.

490 Turklāt attiecībā uz programmatūras izstrādes izmaksām prasītāja atbildes uz 2013. gada 10. jūlija informācijas pieprasījumā uzdoto 19. jautājumu 90. un 92. punktā (prasības pieteikuma A.4.3. pielikums) būtībā norādīja, ka programmatūras dzīves cikls ir cieši saistīts ar konkrētās mikroshēmas dzīves ciklu un ka ar to saistītās izmaksas seko šīs mikroshēmas komerciālajai dzīvei, tādējādi apstiprinot apstrīdētā lēmuma 860. punktā izdarīto secinājumu, ka šī [*konfidenciāli*] daļa veido stabilu pamatu, lai noteiktu programmatūras izstrādes pētniecības un izstrādes izmaksas, kas jāpiešķir konkrētai mikroshēmai. Turklāt tas neizslēdz iespēju, ka daļu no programmatūras var izmantot nākamajām mikroshēmām.

491 Turklāt jānorāda, ka prasītājas iebildumi par izmaksu sadalījumu bija formulēti salīdzinoši neprecīzi gan administratīvajā procesā, gan prasības pieteikumā.

492 Šis precizitātes trūkums, identificējot izmaksu kategorijas, kas nav papildizmaksas, grauj prasītājas argumentu ticamību, jo, ja sekotu tās loģikai, gandrīz nekādas pētniecības un izstrādes izmaksas vairs nevarētu attiecināt uz konkrētu mikroshēmu.

493 Attiecībā uz Komisijas izmantoto pierādījumu pierādījuma spēku jāatgādina, ka dokumenta ticamība un līdz ar to tā pierādījuma spēks ir atkarīgs no tā izcelsmes, tā izstrādāšanas apstākļiem, tā adresāta un tā satura (spriedumi, 2000. gada 15. marts, *Cimenteries CBR* u.c./Komisija, T-25/95, T-26/95, no T-30/95 līdz T-32/95, no T-34/95 līdz T-39/95, no T-42/95 līdz T-46/95, T-48/95, no T-50/95 līdz T-65/95, no T-68/95 līdz T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 un T-104/95, EU:T:2000:77, 1053. un 1838. punkts, un 2011. gada 12. jūlijs, *Hitachi* u.c./Komisija, T-112/07, EU:T:2011:342, 70. punkts).

494 Izskatāmajā lietā, rekonstruējot cenas, Komisija balstījās uz prasītājas sniegtajām atbildēm un tabulām, tostarp skaitļiem, kas iegūti no [*konfidenciāli*], un turklāt tā tikai piemēroja prasītājas izmantotos klasifikācijas kritērijus. Tā kā šos datus ir sniegusi prasītāja, tie jāuzskata par pietiekami ticamiem, lai pamatotu Komisijas rekonstruēto cenu ticamību.

495 Šajā kontekstā attiecīgajam uzņēmumam nepietiek ar norādi uz apstākli, kas varētu ietekmēt minēto pierādījumu elementu pierādīšanas spēku. Gluži pretēji, attiecīgajam uzņēmumam juridiski pietiekami ir jāpierāda, pirmkārt, apstākļa, uz ko tas norāda, esamība un, otrkārt, tas, ka ar šo apstākli tiek apšaubīts pierādījumu elementu, uz ko balstās Komisija, pierādījuma spēks (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 26. septembris, *Infineon Technologies* /Komisija, C-99/17 P, EU:C:2018:773, 65.–67. punkts).

496 Tomēr izskatāmajā lietā prasītāja tikai atkārto administratīvajā procesā iesniegtos argumentus, sākot no tās atbildes uz 2014. gada 13. oktobra informācijas pieprasījumu, uzsverot, ka sniegtie dati neesot izmantojami pretmonopola analīzes nolūkos, nepievienojot dokumentus, kas pamatotu tās apgalvojumu un pierādītu, ka cita klasifikācijas metode būtu bijusi piemērotāka par Komisijas izvēlēto. Ja šādu pierādījumu nav, jāsecina, ka gan tieši, gan netieši uzskaitītās izmaksas, kuras identificēja pati prasītāja, atbildot uz Komisijas jautājumu, principā jāuzskata par papildizmaksām attiecībā uz katru no attiecīgajām mikroshēmām.

497 Turklāt, tāpat kā Komisija, jāuzsver, ka dominējošā uzņēmuma izvēlētā konkrētā uzskaites metode (tieša vai netieša, proti, sadalījuma veidā) var ietekmēt tā izmaksu analīzi. Pat ja kāds izmaksu elements būtu sadalījuma rezultāts, tas pats par sevi nevarētu liegt tā iekļaušanu ilgtermiņa vidējo papildizmaksu aprēķinā. Ja tas būtu tā, dominējošs uzņēmums vienmēr varētu izvairīties no jebkādas cenu un izmaksu analīzes, atsaucoties uz neiespējamību piesaistīt sadalījumu konkrētām izmaksām. Turklāt izskatāmajā lietā sadalījums atspoguļo pašas prasītājas vērtējumus par izmaksām, kuras būtu jāpiesaista konkrētai mikroshēmai.

498 Attiecībā uz [*konfidenciāli*] USD pētniecības un izstrādes izmaksām, kas uzskaitītas saistībā ar MDM8200 mikroshēmu, bet faktiski attiecas uz [*konfidenciāli*], jānorāda, ka prasītāja šo aspektu pirmo reizi minēja savā atbildē uz paziņojumu par iebildumiem. Pirms tam Komisijai nebija iemesla apšaubīt saņemto datu precizitāti, jo it īpaši ar Regulas Nr. 1/2003 18. panta 4. punktu attiecīgajiem uzņēmumiem ir uzlikts pienākums sniegt pilnīgu, precīzu un nesagrozītu informāciju.

499 Tas, ka šīs izmaksas ir iegrāmatotas attiecībā uz MDM8200 mikroshēmu, skaidri izriet no [*konfidenciāli*] un prasītājas sniegtajām atbildēm, kas uzskatāmas par īpaši ticamiem pierādījumiem, jo tās ir pretrunā paziņojuma iesniedzēja interesēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 3. marts, *Siemens*/Komisija, T-110/07, EU:T:2011:68, 54. un 75. punkts). Ņemot vērā šos elementus, prasītāja ir iesniegusi tikai vienu pierādījumu – 2009. gada 9. jūlija dokumentu ar nosaukumu [*konfidenciāli*] (prasības pieteikuma A.18.1. pielikums), kura 20. zemsvītras piezīmē norādīts, ka ir izslēgti [*konfidenciāli*] USD, jo tie attiecas uz [*konfidenciāli*]. Šajā ziņā jānorāda, ka

minētajā dokumentā, kā apstrīdētā lēmuma 851. punktā norādīja Komisija, ir sniegta tabula par pētniecības un izstrādes izmaksām, kurā ir salīdzinātas ar MDM8200 mikroshēmu saistītās izmaksas un izmaksas, kas saistītas ar MDM8200A mikroshēmu, kura izmaksu ziņā tika uzskatīta par nekonkurētspējīgu ("*not cost competitive*"). Tomēr viss, ko šī tabula, šķiet, parāda, ka, lai salīdzinātu prezentācijā norādīto divu mikroshēmu izmaksas, minētā summa attiecībā uz [*konfidenciāli*] nav ņemta vērā, bet ne to, ka, aprēķinot izmaksas saistībā ar MDM8200 mikroshēmu, šīs konkrētās izmaksas netika ņemtas vērā vai tās nebija jāņem vērā. Pārējā daļā prasītājas argumenti nav pamatoti ne ar vienu dokumentu un paši par sevi nevar apšaubīt pierādījumus, kurus prasītāja pati pirms tam bija iesniegusi. Šajos apstākļos tie jānoraida. No tā izriet, ka šis iebildums jānoraida.

500 Attiecībā uz piekto iebildumu, kas balstīts uz kļūdu saistībā ar *Qualcomm* ieņēmumu no patentu licencēšanas darbības neņemšanu vērā, jānorāda, ka, pat pieņemot, ka prasītāja mainīja savu licencēšanas politiku, tas nenozīmē, ka attiecīgajā laikposmā tā neizsniedza licences attiecībā uz visu savu patentu portfeli. Jebkurā gadījumā, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 1238. zemsvītras piezīmes, prasītāja neapstrīd to, ka [*konfidenciāli*].

501 Turklāt jānorāda, ka, pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka ir identificējusi aptuveni [*konfidenciāli*] patentus un patentu pieteikumus, no kuriem "daudzi", "iespējams", "pilnīgi vai daļēji" ir atvasināti no darbiem, kurus Komisija uzskata par specifiskiem attiecīgajām mikroshēmām. Otrkārt, prasītāja nenorāda šos patentus un patentu pieteikumus, kā arī skaitļos neizsaka no tiem gūtos ienākumus. Savukārt tā vienīgi apgalvo, ka it īpaši attiecībā uz patentiem, kas saistīti ar programmatūru, nav iespējams identificēt tos, kas saistīti ar attiecīgajām mikroshēmām. Šādos apstākļos prasītājas argumenti nav pietiekami, lai apšaubītu Komisijas secinājumus šajā ziņā. No tā izriet, ka šis iebildums jānoraida.

502 Attiecībā uz sesto iebildumu, kas būtībā attiecas uz kļūdām saistībā ar *Qualcomm* mikroshēmu izstrādei piešķirto pētniecības un izstrādes izmaksu ņemšanu vērā, jānorāda, kā tas skaidri izriet no apstrīdētā lēmuma, it īpaši no tā 862. punkta un vispārīgāk – no 12.6.3. punkta, ka pārdošanas apjomam *Huawei* un *ZTE* bija būtiska nozīme šo pētniecības un izstrādes izmaksu atgūšanā.

503 Turklāt, kā norādīts apstrīdētā lēmuma 888. punktā, izmaksu aprēķinā bija lietderīgi iekļaut ar pētniecību un izstrādi saistītās papildizmaksas, lai izvērtētu, vai pārdošana *Huawei* un *ZTE* notika par cenām, kas bija zemākas par izmaksām, jo prognozes attiecībā uz pārdošanas apjomu *Huawei* un *ZTE* veidoja nozīmīgu daļu no paredzētā pieprasījuma, kas sākotnēji pamatoja šo mikroshēmu izstrādi. Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, lai gan arī prognozētā MDM8200, MDM6200 un MDM8200A mikroshēmu vienību pārdošana citiem klientiem veicināja papildu izstrādes izmaksu atgūšanu, šīs pārdošanas apjoms bija tāds, kas nebūtu attaisnojis šo produktu izstrādi. Šo secinājumu apstiprina arī šī lēmuma 1277. zemsvītras piezīmē minētie dokumenti.

504 Tādējādi šis iebildums jānoraida.

505 Attiecībā uz septīto iebildumu, kas izvirzīts saistībā ar Komisijas veiktajām *post hoc* manipulācijām, pārdalot [*konfidenciāli*] reģistrētās izmaksas dažādām mikroshēmām, jānorāda, ka pati prasītāja atzina, ka līdz 2013. gada decembrim izmaksas, kas saistītas ar programmatūru, kuru izmanto MDM8200 un MDM8200A mikroshēmām, un kas bija reģistrētas minētajā [*konfidenciāli*], netika norādītas atsevišķi atbilstoši tam, uz kuru no šīm divām mikroshēmām tās attiecās (2014. gada 13. oktobra atbildes uz informācijas pieprasījumu 78. zemsvītras piezīme).

506 Turklāt jānorāda, ka prasības pieteikuma A.15.1. pielikumā iekļautajā tabulā, kas iegūta no [*konfidenciāli*], lai gan MDM8200A mikroshēmas izstrāde tika uzsākta 2009. gada aprīlī, līdz 2009. gada pēdējam ceturksnim tai netika piesaistītas nekādas izmaksas un pat no šī brīža ar šo mikroshēmu saistītās izmaksas bija zemas salīdzinājumā ar izmaksām, kas saistītas ar MDM8200 mikroshēmu un MDM6200 mikroshēmu. Šis apstāklis, ņemot vērā abu mikroshēmu tehnisko līdzību un to kopīgu tirdzniecību, apstiprina Komisijas argumentus, kas izklāstīti apstrīdētā lēmuma 880. punktā un pierāda, ka starp MDM8200 mikroshēmu un MDM8200A mikroshēmu pastāv unikāla saikne, kas nav salīdzināma ar jebkādu iespējamu saikni starp MDM8200 mikroshēmu un jebkuru citu mikroshēmu, kas atbalsta HSPA+ tehnoloģiju.

507 Persona, kas iestājusies lietā, arī pamatoti norāda, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverta "dzīves cikla rentabilitātes analīze", kurā izvērtēta MDM8200 mikroshēmas un MDM8200A mikroshēmas rentabilitāte visā to lietošanas cikla laikā un attiecībā uz visiem klientiem, un no šīs analīzes izriet, ka ieņēmumi no šīm divām mikroshēmām to dzīves ciklā nebija pietiekami, lai segtu to ražošanas, pētniecības un izstrādes, kā arī attīstības izmaksas. Tādējādi *Qualcomm* noteiktā cenu politika attiecībā uz šīm divām mikroshēmām nekādā gadījumā nebūtu ļāvusi tikpat efektīvam piegādātājam segt savas izmaksas par konkurējošu mikroshēmu.

508 Šādos apstākļos šis iebildums jānoraida.

509 Attiecībā uz astoto iebildumu, kas balstīts uz "papildizmaksu" nepareizu sadalījumu, pamatojoties uz ieņēmumiem, nevis pārdošanas apjomiem, pirmkārt, jānorāda, ka, lai gan Komisija par labu pieņemtajai metodei apstrīdētā lēmuma 1293. zemsvītras piezīmē atsaucas tikai uz vienu avotu, proti, ESAO 2017. gada Pamatnostādnēm starptautiskiem uzņēmumiem un nodokļu iestādēm par transfertcenām, prasītāja savukārt nemin nevienu pētījumu vai principu tās piedāvātās alternatīvās metodes pamatojumam. Turklāt, ciktāl ar savu argumentu, ka Komisijas izmantotā metode būtiski veicinot plēsonīgu cenu konstatēšanu tur, kur tādu nav, prasītāja apgalvo, ka, piemērojot minēto metodi, mākslīgi tiekot noteiktas plēsonīgas cenas, tomēr tā nesniedz nekādus pierādījumus, kas pamatotu tās apgalvojumu.

510 Otrkārt, pietiek konstatēt, kā to dara Komisija, ka prasītājas arguments, saskaņā ar kuru Komisijas izvēlētā metode novedot pie tā, ka zemākas pētniecības un izstrādes izmaksas tiek attiecinātas uz apgalvotajiem pārdošanas darījumiem par plēsonīgām cenām, jo tās drīzāk tiek pārceltas uz atgūšanas periodu, pats par sevi nepadara minēto metodi nepiemērotu. Proti, jānorāda, ka Komisijas pieņemtās metodes rezultātā šo izmaksu sadale tiek veikta, ņemot vērā, ka noteiktā laikposmā, it īpaši mikroshēmu sākotnējā tirdzniecības laikposmā, cenas ir salīdzinoši augstas un līdz ar to ieņēmumi arī ir augsti. Savukārt prasītājas piedāvātā metode nodrošina vienotu, proporcionālu izmaksu sadalījumu, tādējādi katrai vienībai (neatkarīgi no tā, kad tā tiek pārdota mikroshēmas dzīves cikla laikā) ir jāatgūst vienāds izmaksu apmērs. Kā apstrīdētā lēmuma 917. punktā pamatoti norāda Komisija, ņemot vērā mikroshēmu cenu izmaiņas, šāda pieeja šajā lietā nebija piemērota, jo tā būtu novedusi pie tā, ka būtiska daļa izstrādes izmaksu tiktu novirzīta uz produkta dzīves cikla beigām, kad cenas un peļņas normas mēdz būt zemas, tādējādi radot lielu skaitu viltus pozitīvu rezultātu cenu un izmaksu kritērijā.

511 Treškārt, attiecībā uz Komisijas lietoto izteicienu "*proxy for the price evolution of a chipset*", lai definētu pieņemto metodi, nevar piekrist prasītājas argumentam, saskaņā ar kuru Komisija līdz ar to neesot ņēmusi vērā, ka ilgtermiņa vidējās papildizmaksas ir izmaksu, nevis cenas mērs, jo minētais izteiciens vienkārši norāda, ka, piemērojot minēto metodi, ir mēģināts ņemt vērā cenu izmaiņu dinamiku laika gaitā, tādējādi laikposmos, kuros paredzams par mikroshēmām gūt lielākus ieņēmumus, tiek segta arī lielākā daļa izmaksu.

512 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Komisijas pieņemtā metode ir "kustīgs mērķis", jānorāda, kā tas minēts apstrīdētā lēmuma 935. punktā, ka prasītājas piedāvātajai metodei ir tādi paši trūkumi, jo ikreiz, kad cenas pieaug atsevišķos vai visos produkta dzīves cikla ceturkšņos, šī produkta pārdošanas apjomi samazinās, tādējādi katrai pārdotajai vienībai jāsedz lielāka daļa no produkta fiksētajām izstrādes izmaksām. Tādējādi augstākas cenas joprojām var nebūt pietiekami augstas, lai pārsniegtu atsauces izmaksas, kas aprēķinātas, izmantojot uz apjomu balstītu izstrādes izmaksu sadalījumu.

513 Piektkārt, prasītājas arguments, ka uz apjomu balstīta sadalījuma izmantošana praktiski nenovestu pie tādām cenām, kas būtu zemākas par izmaksām, nav pamatots. Kā norāda Komisija, prasības pieteikuma A.2.4.5. pielikumā iekļautā 13. tabula parāda, ka tas tā ir MDM8200A mikroshēmu, bet ne MDM8200 mikroshēmu vai MDM6200 mikroshēmu gadījumā. Proti, *Qualcomm* MDM6200 mikroshēmu plēsonīgās pārdošanas cenas *ZTE* bija tik zemas, kas bija zemākas par vidējām mainīgajām izmaksām, ka vienkāršs uz apjomu, nevis uz ieņēmumiem balstīts izmaksu sadalījums nemainītu to, ka *Qualcomm* joprojām piemēroja cenas, kas bija zemākas par izmaksām (apstrīdētā lēmuma 891. punkts). Tas ir attiecināms arī uz MDM8200 mikroshēmām. Uz apjomu, nevis uz ieņēmumiem balstīts izmaksu sadalījums nesniedz *Qualcomm* būtiski atšķirīgus rezultātus. Tāpēc šis iebildums jānoraida.

514 Ņemot vērā iepriekš minēto, septītā pamata trešā daļa jānoraida. Tādējādi, tā kā arī pārējās šī pamata daļas tika noraidītas (skat. šā sprieduma 424.–444. punktu), minētais pamats jānoraida kopumā.

Par devīto pamatu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" un tiesību kļūdām, konstatējot, ka prasītājas piemērotās cenas ir izstūmušas "Icera" no tirgus un radījušas patērētājiem kaitējumu

515 Šim pamatam ir četras daļas. Pirmā daļa attiecas uz to, ka Komisija neesot veikusi tā sauktā "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi. Otrā daļa balstīta uz pretrunu starp apstrīdētajā lēmumā minēto bloķēšanas konstatējumu un *Icera* reālajiem rezultātiem attiecīgajā laikposmā. Trešā daļa attiecas uz pierādījumu trūkumu apgalvotajai finansiālai plēsonībai, ņemot vērā, ka minētajā laikposmā *Icera* piesaistīja papildu finansējumu, ka to iegādājās *NVidia* un tā turpināja darboties tirgū. Ceturtā daļa attiecas uz to, ka prasītājas nevarēja novērst konkurenci, ko radīja *Icera* tehnoloģija.

516 Tā kā otrā, trešā un ceturtā daļa būtībā attiecas uz iespējamu pārmestās rīcības ietekmes neesamību, tās tiks izskatītas kopā.

Par pirmo daļu – par to, ka Komisija neesot veikusi tā sauktā "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi

517 Pēc prasītājas domām, Komisija neesot veikusi tā sauktā "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi ne konkrētajā tirgū, ne šī tirgus augsto tehnoloģiju segmentā un tādējādi tā neesot ievērojusi piemērojamo tiesību normu, kā tas izriet no argumentiem, kas izklāstīti trešā pamata atbalstam. Šādi rīkojoties, Komisija arī neesot pārbaudījusi, vai pārmestās rīcības tirgus segums bija pietiekams, lai radītu konkurenci ierobežojošu ietekmi, kā to noteikusi Tiesa 2017. gada 6. septembra spriedumā *Intel*/Komisija (C-413/14 P, EU:C:2017:632).

518 Turklāt prasītāja uzskata, ka *Icera* jebkurā gadījumā neesot bijusi "vienlīdz efektīvs" konkurents, jo, nebūdama konkurētspējīga ārpus *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmenta, tā nebūtu varējusi apmierināt būtisku daļu no pieprasījuma attiecīgajā tirgū. Tās ieskatā "vienlīdz efektīvam" konkurentam vismaz jāspēj reproducēt visu dominējošā uzņēmuma piedāvājumu.

519 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

520 Saskaņā ar judikatūru attiecībā uz plēsonīgām cenām cenas, kas ir zemākas par vidējām mainīgajām izmaksām, jāuzskata par ļaunprātīgām, jo dominējošs uzņēmums nav ieinteresēts šādu cenu piemērošanā, izņemot gadījumus, kad tiek likvidēti konkurenti. Turklāt cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgam izmaksām, bet augstākas par vidējām mainīgajām izmaksām, jāuzskata par ļaunprātīgām, ja tās ir noteiktas atbilstoši plānam, kura mērķis ir izstumt konkurentu, ņemot vērā, ka šādas cenas var izstumt no tirgus uzņēmumus, kas, iespējams, ir vienlīdz efektīvi kā dominējošais uzņēmums, bet tiem ir mazāki finansiālie resursi, tālab tie nespēj pretoties konkurences spiedienam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 3. jūlijs, *AKZO* /Komisija, C-62/86, EU:C:1991:286, 70. un 72. punkts).

521 No tā izriet, pirmkārt, ka pastāv prezumpcija par ļaunprātīgu izmantošanu, ja dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums piemēro cenas, kas ir zemākas par vidējām mainīgajām izmaksām, un Komisijai nav jāveic cita veida analīze, bet ir tikai jāsalīdzina dominējošā uzņēmuma piemērotās cenas ar dažām no tā izmaksām. Otrkārt, ja dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums piemēro cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgam izmaksām, bet augstākas par vidējām mainīgajām izmaksām, Komisijai, lai pierādītu ļaunprātīgas izmantošanas esamību, jāsalīdzina dominējošā uzņēmuma piemērotās cenas un konkrētas tā izmaksas, kā arī jāpierāda tāda plāna esamība, kura mērķis ir konkurenta izstumšana no tirgus, jo šādas cenas būtībā var izstumt no tirgus vienlīdz efektīvus konkurentus. Tādējādi Komisijai nav pienākuma papildus šādam pierādījumam veikt citus vērtējumus, lai it īpaši konstatētu apstrīdētās prakses pret konkurenci vērsto ietekmi.

522 Pretēji prasītājas apgalvojumiem Komisijai, izvērtējot, vai dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums piemēro plēsonīgas cenas, nav pienākuma pārbaudīt, vai apstrīdētās prakses tirgus seguma likme ir pietiekami augsta, lai šī prakse radītu pret konkurenci vērstu ietekmi. Tādējādi izskatāmajā lietā Komisijai pamatoti nevar pārmest, ka tā nav veikusi šādu pārbaudi.

523 Šajā ziņā no Komisijas Paziņojuma – Norādījumi par Komisijas prioritātēm, piemērojot [LESD 102.] pantu dominējošu uzņēmumu ļaunprātīgai, izslēdzošai rīcībai (OV 2009, C 45, 7. lpp.; turpmāk tekstā – "Paziņojums par prioritātēm"), 72. un 73. punkta turklāt izriet, ka dominējošā stāvoklī esošam uzņēmumam var būt vieglāk piemērot plēsonīgas cenas, ja tas ar šīm cenām vēršas pie kādas konkrētas, selektīvi izraudzītas, klientu grupas, jo tas ļauj tam ierobežot zaudējumus, un pastāv mazāka iespēja, ka tas piemēros plēsonīgas cenas ilgāku laiku. No tā izriet, ka plēsonīgu cenu gadījumā pārmestās rīcības tirgus seguma likme parasti ir neliela un, ja varētu sodīt tikai par plēsonīgu cenu noteikšanu, kas ietekmē pietiekami lielu tirgus daļu, jebkura selektīva plēsonīgu cenu noteikšanas prakse varētu izvairīties no LESD 102. pantā paredzētā aizlieguma, pat ja tā varētu izstumt no tirgus vienlīdz efektīvu konkurentu. No judikatūras izriet, ka ir jābūt iespējai uzlikt sodu par plēsonīgu cenu noteikšanu, ja pastāv risks, ka konkurents tiks izslēgts no tirgus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1996. gada 14. novembris, *Tetra Pak*/Komisija, C-333/94 P, EU:C:1996:436, 44. punkts).

524 Turklāt no judikatūras arī izriet, ka, piemērojot "vienlīdz efektīva" konkurenta kritēriju, jāizvērtē, vai dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma tarifu prakse var izstumt no tirgus konkurentu, kurš ir tikpat konkurētspējīgs kā šis uzņēmums, un ka šī kritērija pamatā ir uzņēmuma, kurš atrodas dominējošā stāvoklī, piemēroto cenu un konkrētu izmaksu, kas radušās šim uzņēmumam, salīdzināšana, kā arī tā stratēģijas analīze (spriedumi, 2012. gada 27. marts, *Post Danmark*, C-209/10, EU:C:2012:172, 28. punkts, un 2015. gada 6. oktobris, *Post Danmark*, C-23/14, EU:C:2015:651, 53. un 54. punkts).

525 No tā izriet, ka izmeklēšanā par iespējamām plēsonīgām cenām Komisijas veiktais dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma piemēroto cenu salīdzinājums ar dažām tā izmaksām, lai novērtētu, vai šis uzņēmums ir piemērojis cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, bet augstākas par vidējām mainīgajām izmaksām, jau ietver "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi.

526 Ciktāl dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums nosaka savas cenas tādā līmenī, kas ir zemāks par vidējām kopīgām izmaksām, bet augstāks par vidējām mainīgajām izmaksām, tādam "vienlīdz efektīvam" konkurentam kā šis uzņēmums tā mazo finanšu resursu dēļ principā nav iespējas konkurēt ar savām cenām, neciešot nepanesamus zaudējumus ilgtermiņā. Tādējādi šādas cenas var izstumt "vienlīdz efektīvu" konkurentu, kas jāpierāda Komisijai, piemērojot "vienlīdz efektīva" konkurenta kritēriju, lai pierādītu, ka pret konkurenci vērstā prakse var veicināt izstumšanu.

527 Tādējādi, tā kā Komisija ir pienācīgi pierādījusi, kā tas ir izskatāmajā lietā, ka dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums ir piemērojis cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgam izmaksām, bet augstākas par vidējām mainīgajām izmaksām, tā līdz ar to ir netieši piemērojusi "vienlīdz efektīva" konkurenta kritēriju, kas ir pietiekami, lai noraidītu devītā pamata pirmo daļu.

Par citām daļām – pārmestās rīcības ietekmes neesamību

528 Otrās daļas pamatojumam prasītāja apgalvo, ka *Icera* attiecīgajā laikposmā faktiski guva panākumus, kas liekot apšaubīt Komisijas apgalvojumu, ka pārmestā rīcība traucēja *Icera* tās attīstības izšķirošā posmā piekļuvi *Huawei* vai *ZTE*, no kā bija atkarīgas tās izaugsmes perspektīvas *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentā.

529 Trešās daļas pamatojumam prasītāja apgalvo, ka attiecīgajā laikposmā *Icera* piesaistīja papildu līdzekļus, it īpaši pateicoties tam, ka to iegādājās *Nvidia*, kas liekot apšaubīt Komisijas apgalvojumu par to, ka pārmestā rīcība lika *Icera* veikt pārdošanu ar zaudējumiem un izsmelt savu riska kapitālu.

530 Ceturtās daļas pamatojumam prasītāja norāda, ka pārmestā rīcība neesot varējusi likvidēt konkurenci, ko radīja *Icera* tehnoloģija. Pēc tās domām, *Icera* aiziešanai no tirgus esot bijusi neliela ietekme – tai pat neesot bijis nekādas ietekmes – uz cenām, kuras tā iekasēja par savām "modernākajām" *UMTS* mikroshēmām vai jebkuru citu *UMTS* mikroshēmu, it īpaši tāpēc, ka *Icera* tehnoloģija un zinātība bija nododamas tālāk, un tādējādi tās aiziešana no tirgus konkurenci neesot ietekmējusi.

531 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

532 Jākonstatē, kā Komisija savos procesuālajos rakstos norāda, ka tikai pilnīguma labad tā apstrīdētā lēmuma 12.7.4. punktā pierādīja, ka pārmestā rīcība radīja pret konkurenci vērstu ietekmi, ko šajās daļās prasītāja apstrīd. Tomēr no pastāvīgas judikatūras izriet, ka iebildumi par Komisijas lēmumā ietverto lieko pamatojumu uzreiz ir noraidāmi kā nepamatoti, jo tie nevar būt par iemeslu šā akta

atcelšanai (spriedumi, 2003. gada 8. maijs, *T. Port*/Komisija, C-122/01 P, EU:C:2003:259, 17. punkts, 2004. gada 8. jūlijs, *Dalmine*/Komisija, T-50/00, EU:T:2004:220, 146. punkts), kas jebkurā gadījumā padara šīs daļas par neefektīvām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 29. marts, *Telefónica* un *Telefónica de España*/Komisija, T-336/07, EU:T:2012:172, 283. punkts).

533 No tā izriet, ka prasītājas devītā pamata otrā līdz ceturtā daļa jānoraida. Tādējādi, tā kā šī pamata pirmā daļa arī tika noraidīta (skat. šā sprieduma 527. punktu), minētais pamats kopumā jānoraida.

Par desmito pamatu – "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", pamatojuma neesamību, kā arī tiesību tikt uzklausītai un labas pārvaldības principa pārkāpumu, ciktāl Komisija konstatēja, ka prasītājas cenu politika nodrošināja "Icera" izstumšanas no tirgus plāna īstenošanu

534 Desmitajam pamatam ir trīs iebildumi. Pirmā daļa attiecas uz "kaitējuma teorijas", kuru Komisija izstrādājusi, pamatojoties uz apstrīdētajā lēmumā minētajiem dokumentiem, nekonsekvenci. Otrā daļa attiecas uz dažu iekšējo dokumentu, uz kuriem ir balstījusies Komisija minētajā lēmumā, lai pierādītu nodomu izstumt konkurentu, nepareizu interpretāciju un kļūdainu izklāstu. Trešā daļa ir balstīta uz to, ka prasītājas darbinieks, kas sagatavojis vairākus iekšējos dokumentus, kurus minējusi Komisija, lai pierādītu plēsonīgu cenu noteikšanas stratēģijas esamību, ieņēma zemāka līmeņa amatu, un viņam nebija pilnvaru pieņemt lēmumus par cenām.

535 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

536 Apstrīdētā lēmuma 1118. punktā Komisija precizēja, ka, lai pierādītu prasītājas nodomu izstumt konkurentu, tā balstījās ne tikai uz dokumentiem, kas skaidri minēti šī lēmuma 12.8. punktā, kas īpaši veltīts šādam nodomam, bet arī uz citiem pierādījumiem, kas izklāstīti šī lēmuma 12.4.2. punktā, kā arī uz sakarībām, kuras tā bija konstatējusi tajā pašā lēmumā starp šiem pierādījumiem un savas cenu un izmaksu analīzes rezultātu attiecībā uz MDM8200 mikroshēmu (apstrīdētā lēmuma 954.–956. punkts), attiecībā uz MDM6200 mikroshēmu (apstrīdētā lēmuma 968.–971. punkts) un attiecībā uz MDM8200A mikroshēmu (apstrīdētā lēmuma 977.–978. punkts). Šajā ziņā apstrīdētā lēmuma 1118. punktā tā norādīja, ka visi šie elementi un apsvērumi ir neatņemama tās veiktās analīzes sastāvdaļa, kuras mērķis ir pierādīt prasītājas izstumšanas nodomu, un prasītāja šajā jautājumā tai nav iebildusi.

537 Turpinājumā Komisija pierādīja prasītājas nodomu izstumt konkurentu, piemērojot attiecībā uz *Huawei* un *ZTE* plēsonīgas cenas par MDM8200, MDM6200 un MDM8200A mikroshēmām, pamatojoties gan uz tiešajiem pierādījumiem, proti, prasītājas iekšējiem dokumentiem (apstrīdētā lēmuma 12.8.1. punkts), gan netiešajiem pierādījumiem, proti, kontekstuālajiem elementiem (apstrīdētā lēmuma 12.8.2. punkts).

538 Attiecībā uz tiešajiem pierādījumiem no apstrīdētā lēmuma 1120. punkta izriet, ka Komisija no minētā lēmuma 12.4.2. punktā apkopotajiem pierādījumiem izvēlējās deviņas elektroniskā pasta sarakstes, kuras, pēc tās domām, īpaši ilustrē prasītājas augstākās vadības plānu izstumt no tirgus *Icera*; Komisija tās izklāstīja minētā lēmuma 1121.–1137. punktā.

539 Tas it īpaši attiecas uz šādām elektroniskā pasta sarakstēm:

– 2008. gada decembra elektroniskā pasta saraksti, kurā tostarp ir šādi norādījumi: "stratēģiski mums nevajadzētu dot *Icera* nekādas iespējas [sadarboties ar] *Huawei*", "ja *Icera* iegādātos *ZTE*, mēs varam izstumt *ZTE*, tirgū sadarbojoties ar *Huawei*", un "lūdzu, apsveriet iespēju

piešķirt papildu [cenu samazinājumu] 2–3 % apmērā, lai mēs būtu droši, ka mums pieder 100 % *Huawei* akciju" (apstrīdētā lēmuma 1121. punkts);

– 2009. gada februāra elektroniskā pasta saraksti, kurā ir atsauce uz preventīviem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu, ka *Icera* sasniedz pietiekamu apjoma līmeni, uz cenu karu, *Icera* radīto apdraudējumu un nepieciešamību nepieļaut, ka *Icera* gūst panākumus pie kāda no lielākajiem oriģinālā aprīkojuma ražotājiem, kā arī uz *Icera* sagrāvi, sadarbojoties ar *ZTE* (apstrīdētā lēmuma 1122. punkts);

– 2009. gada decembra elektroniskā pasta saraksti, kurā tiek apspriests MDM6200 mikroshēmas cenas samazinājums *ZTE* un norādīts, ka prasītāja nevar pieļaut, ka *Icera* noslēdz lielu skaitu līgumu, kas tai palīdzētu nostiprināties (apstrīdētā lēmuma 1124. punkts);

– 2009. gada decembra elektroniskā pasta saraksti, kurā tiek apspriests, kā padarīt cenu jautājumu par nesvarīgu, lai MDM8200 mikroshēma varētu "aizpildīt tukšumu" (apstrīdētā lēmuma 1125. punkts);

– 2010. gada janvāra elektroniskā pasta saraksti, kurā *Icera* 8042 mikroshēma ir raksturota kā galvenais apdraudējums prasītājai un tostarp ierosināts sadarboties ar *Huawei*, lai pārspētu *Icera* ar MDM6200 mikroshēmu, izsmeltu *Icera* ierobežotos riska kapitāla līdzekļus un izstumtu ICE8042 mikroshēmu no *ZTE* piegādes ķēdes tirgū (apstrīdētā lēmuma 1127. punkts);

– 2010. gada janvāra elektroniskā pasta saraksti, kurā ietverti norādījumi: "mums jānosargā mūsu pozīcijas pie nozīmīgajiem klientiem", "galvenās prioritātes ir *ZTE* un *Huawei*, un Ķīnas komanda risina problēmas, kas rodas ar šiem klientiem", un "īstermiņā jāpielāgo MDM6200 un MDM8200A mikroshēmu cenas, lai nepieļautu *Icera* apjoma pieaugumu 2010. gadā", kā arī pievienota prezentācija, kurā ierosināts izdarīt spiedienu uz *Icera* aptuveni sešus mēnešus, lai izsmeltu tās ļoti ierobežotos riska kapitāla līdzekļus (apstrīdētā lēmuma 1128. punkts);

– 2010. gada jūnija elektroniskā pasta saraksti, kurā norādīts: "stratēģija izdarīt spiedienu uz ICE8042 mikroshēmu ar divām mikroshēmām – MDM6200 un MDM8200A mikroshēmu – ir sevi attaisnojusi" (apstrīdētā lēmuma 1132. punkts);

– 2010. gada decembra elektroniskā pasta saraksti par stratēģiju, kas attiecas uz MDM8200A mikroshēmu pie *Huawei* un *ZTE*, un kuras ietvaros novērtēts *Icera* pārdošanas apjoms *ZTE* gadījumā, ja prasītāja nerīkotos un nesniegtu *ZTE* īpašu atbalstu, izņemot parastās cenu korekcijas (apstrīdētā lēmuma 1134. punkts);

– 2011. gada maija elektroniskā pasta saraksti, kurā prasītājas augsta līmeņa darbinieks pauž šaubas par papildu cenu samazinājuma piešķiršanu MDM8200A mikroshēmai, ņemot vērā *Icera* finansiālās grūtības (apstrīdētā lēmuma 1136. punkts).

540 Attiecībā uz netiešajiem pierādījumiem Komisija balstījās uz šādiem pieciem kontekstuālajiem elementiem, proti, pārmestās rīcības ļoti mērķtiecīgo raksturu, prasītājas pārdevumus ar zaudējumiem ļoti stratēģiskajā *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentā, pārmestās rīcības nepārtrauktību attiecīgajā laikposmā, divus vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu slēptu cenas samazinājumu MDM8200 un

MDM6200 mikroshēmām, un prasītājas finansiālos upurus cenu un piegāžu jomā. Šajā ziņā Komisija apstrīdētā lēmuma 1138. punktā precizēja, ka šie netiešie pierādījumi paši par sevi ir pietiekami, lai pierādītu prasītājas nodomu izstumt no konkrētā tirgus *Icera*.

541 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ciktāl noteikti lēmuma pamati paši par sevi ir juridiski pietiekami šī lēmuma pamatošanai, kļūdas citos šī lēmuma pamatos nekādā veidā neietekmē tā rezolutīvo daļu (spriedumi, 2005. gada 21. septembris, *EDP*/Komisija, T-87/05, EU:T:2005:333, 144. punkts, un 2012. gada 29. marts, *Telefónica* un *Telefónica de España*/Komisija, T-336/07, EU:T:2012:172, 283. punkts).

542 Tādējādi izskatāmajā lietā jāizvērtē, vai šis pamats nav neefektīvs, ciktāl prasītāja atsaucas uz kļūdām, kuras Komisija esot pieļāvusi, secinot, ka tās cenu noteikšanas prakse nodrošināja *Icera* izstumšanas plāna īstenošanu.

543 Vispirms jākonstatē, ka attiecībā uz tiešajiem pierādījumiem prasītāja šī pamata otrajā daļā nepārprotami apstrīd tikai to, kā Komisija interpretēja četras no deviņām elektroniskā pasta sarakstēm, kas saskaņā ar apstrīdēto lēmumu īpaši ilustrē *Icera* izstumšanas nodoma esamību, proti, runa ir par 2009. gada februāra elektroniskā pasta saraksti (jeb otrais tiešais pierādījums), 2010. gada janvāra elektroniskā pasta saraksti (jeb piektais un sestais tiešais pierādījuma) un 2010. gada jūnija elektroniskā pasta saraksti (jeb septītais tiešais pierādījums).

544 Runājot par it kā zemāka līmeņa darbinieku, kas minēts šī pamata trešajā daļā, viņš bija iesaistīts tikai 2009. gada februāra elektroniskā pasta sarakstē (proti, otrais tiešais pierādījums), otrajā 2009. gada decembra elektroniskā pasta sarakstē (proti, ceturtais tiešais pierādījums) un divās 2010. gada janvāra elektroniskā pasta sarakstēs (proti, piektais un sestais tiešais pierādījums), bet ne 2008. gada decembra elektroniskā pasta sarakstē (proti, pirmais tiešais pierādījums), pirmajā 2009. gada decembra elektroniskā pasta sarakstē (proti, trešais tiešais pierādījums), 2010. gada jūnija elektroniskā pasta sarakstē (proti, septītais tiešais pierādījums), 2010. gada decembra elektroniskā pasta sarakstē (proti, astotais tiešais pierādījums) un 2011. gada maija elektroniskā pasta sarakstē (proti, devītais tiešais pierādījums).

545 No tā izriet, ka šī pamata pamatojumam prasītāja prasības pieteikumā nekritizē to, kā Komisija apstrīdētajā lēmumā interpretēja 2008. gada decembra elektroniskā pasta saraksti (proti, pirmais tiešais pierādījums), pirmo 2009. gada decembra elektroniskā pasta saraksti (proti, trešais tiešais pierādījums), 2010. gada decembra elektroniskā pasta saraksti (proti, astotais tiešais pierādījums) un 2011. gada maija elektroniskā pasta saraksti (proti, devītais tiešais pierādījums).

546 Tomēr iepriekš minētās elektroniskā pasta sarakstes pašas par sevi apliecina, ka prasītājai bija *Icera* izstumšanas stratēģija.

547 Proti, kā izriet no šā sprieduma 539. punkta, 2008. gada decembra elektroniskā pasta sarakstē (proti, pirmais tiešais pierādījums) ir atsauce uz to, ka *Icera* netiek atstāta nekāda "iespēja" pie *Huawei*, uz sadarbību ar *Huawei*, lai atstumtu *ZTE* gadījumā, ja *Icera* iegādātos *ZTE*, un uz papildu 2 vai 3 % cenu samazinājuma piešķiršanu *Huawei*, lai nodrošinātu 100 % daļu pie šī klienta. No tā izriet, ka *Icera* ir skaidri identificēta šajā sarakstē, kā arī prasītājas nepieciešamība rīkoties pret to, sadarbojoties ar *Huawei* un piešķirot tai papildu cenas samazinājumu, lai *Icera* negūtu nekādas "iespējas" pie šī klienta.

548 Jānorāda arī, ka Komisija pamatoti varēja uzticēties 2008. gada decembra elektroniskā pasta sarakstei, pat ja tā notika dažus mēnešus pirms attiecīgā laikposma sākuma. No judikatūras izriet, ka Komisija var ņemt vērā pierādījumus, kas neattiecas uz laikposmu, kurā izdarīts pārkāpums, ja šie pierādījumi veido Komisijas minēto norāžu kopumu, lai pierādītu šo pārkāpumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 2. februāris, *Denki Kagaku Kogyo* un *Denka Chemicals*/Komisija, T-83/08, nav publicēts, EU:T:2012:48, 193. punkts, un 2015. gada 16. jūnijs, *FSL* u.c./Komisija, T-655/11, EU:T:2015:383, 178. punkts). Turklāt šķiet pilnīgi iespējams, ka konkurenta izstumšanas stratēģijas konkrētai īstenošanai var būt vajadzīgs zināms laiks, tādējādi stratēģija var tikt īstenota dažus mēnešus pēc tās izstrādes.

549 Pirmajā elektroniskā pasta sarakstē, proti, 2009. gada decembrī (proti, trešais tiešais pierādījums), ir minēts *ZTE* piešķirtais cenas samazinājums par MDM6200 mikroshēmu un tas, ka prasītājai nevajadzētu ļaut *Icera* iegūt lielu skaitu līgumu, kas palīdzētu tai nostiprināties. No tā izriet, ka šajā sarakstē *Icera* ir skaidri identificēta, kā arī prasītājas nepieciešamība rīkoties pret to, piešķirot *ZTE* cenas samazinājumu, lai novērstu *Icera* nostiprināšanos, noslēdzot līgumus tostarp ar šo klientu.

550 2010. gada decembra elektroniskā pasta sarakste (proti, astotais tiešais pierādījums) norāda uz īpašu atbalstu *ZTE*, kas pārsniedz parastos cenu pielāgojumus. Tāpat šajā ziņā no šīs sarakstes izriet, ka *Icera* ir skaidri identificēta, kā arī prognozes par *Icera* piegādēm *ZTE* gadījumā, ja *ZTE* netiktu piešķirts īpašs atbalsts, kas pārsniedz parastos cenu pielāgojumus.

551 2011. gada maija elektroniskā pasta sarakstē (proti, devītais tiešais pierādījums) ir atsauce uz *Icera* finansiālajām grūtībām, kas esot likušas prasītājas augstākā līmeņa darbiniekam šaubīties par papildu cenas samazinājumu piešķiršanu MDM8200A mikroshēmai, pierādot, ka *Icera* finansiālais stāvoklis bija ietekmējis prasītājas cenu politiku attiecīgajā laikposmā.

552 Tas, ka prasītāja neapstrīd šā sprieduma 545. punktā minētās sarakstes interpretāciju, kuru Komisija sniegusi apstrīdētajā lēmumā, padara šo pamatu par neefektīvu, ciktāl prasītāja atsaucas uz kļūdām, kuras Komisija esot pieļāvusi, jo secināja, ka tās cenu noteikšanas prakse nodrošināja *Icera* izstumšanas plāna īstenošanu. Pat ja būtu jāpieņem prasītājas kritika par to, kā Komisijas interpretēja dažas elektroniskā pasta sarakstes, uz kurām tā balstījās kā uz tiešajiem pierādījumiem, tomēr tas, ka tā neapstrīd citus pierādījumus, pats par sevi ļauj konstatēt tās nodomu izstumt *Icera*.

553 Katrā ziņā, lai pierādītu prasītājas nodomu izstumt konkurentu, Komisija apstrīdētajā lēmumā balstījās arī uz netiešajiem pierādījumiem.

554 Tomēr, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 1138. punkta, kuru prasītāja neapstrīd, netiešie pierādījumi ir pietiekami, lai konstatētu prasītājas nodomu izstumt *Icera*.

555 Turklāt, lai pamatotu šo pamatu, prasītāja izvirza trīs daļas, no kurām nevienā nav apstrīdēts netiešo pierādījumu kopums, kas ir minēts apstrīdētā lēmuma 12.8.2. punktā, jo pirmā daļa attiecas uz Komisijas izstrādāto "kaitējuma teoriju", otrajā daļā tiek apšaubīta Komisijas sniegtā dažu tiešo pierādījumu, proti, dažu prasītājas iekšējo dokumentu, interpretācija un izklāsts, un trešajā daļā ir norādīts uz kāda zemāka līmeņa darbinieka statusu, kura dažus sagatavotos dokumentus Komisija minēja kā tiešos pierādījumus.

556 Tādējādi, tā kā netiešo pierādījumu kopums, uz ko Komisija balstījusies apstrīdētā lēmuma 12.8.2. punktā, pats par sevi ir pietiekams, lai pierādītu prasītājas nodomu izstumt *Icera*, tas, ka prasītāja šajā pamatā neapstrīd šos pierādījumus, padara minēto pamatu par neefektīvu, ciktāl prasītāja atsaucas uz kļūdām, kuras Komisija esot pieļāvusi, secinot, ka tās cenu noteikšanas prakse nodrošināja *Icera* izstumšanas plāna īstenošanu.

557 Katrā ziņā saskaņā ar judikatūru, ja dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums piemēro cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, Komisijai, lai pierādītu ļaunprātīgas izmantošanas esamību, jābalstās uz nopietnu un savstarpēji saskanīgu netiešo pierādījumu kopumu, kas ļauj konstatēt šī uzņēmuma nodomu izstumt konkurentu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1994. gada 6. oktobris, *Tetra Pak*/Komisija, T-83/91, EU:T:1994:246, 151. punkts, un 2007. gada 30. janvāris, *France Télécom*/Komisija, T-340/03, EU:T:2007:22, 197. punkts). Ar minēto pierādījumu jātiecas pierādīt, pamatojoties uz precīziem un konkrētiem vērtēšanas elementiem un pierādījumiem, ka minētajai rīcībai ir vismaz spēja radīt izstumšanas sekas (skat. spriedumu, 2023. gada 21. decembris, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 130. punkts).

558 Ņemot vērā pirmšķietami pietiekamu netiešo pierādījumu kopumu, prasītājai prasības pieteikumā jānorāda alternatīvs, pilnīgs un saskanīgs skaidrojums, kas spēj piešķirt atšķirīgu nozīmi dažādiem apstrīdētajā lēmumā norādītajiem elementiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 12. decembris, *Almamet*/Komisija, T-410/09, nav publicēts, EU:T:2012:676, 145. punkts).

559 Izskatāmajā lietā Komisija citastarp ņēma vērā attiecībā uz prasītāju cenas, kas ir zemākas par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām, bet augstākas par vidējām mainīgajām izmaksām. Tādējādi, lai konstatētu pārkāpumu izskatāmajā lietā, Komisijai bija pienākums iesniegt tostarp nopietnus netiešos pierādījumus prasītājas nodomam izstumt *Icera*, kurus tā izklāstīja apstrīdētā lēmuma 12.8. punktā.

560 Kā izriet no šā sprieduma 538. punkta, apstrīdētā lēmuma 12.8.1. punktā Komisija atsaucas uz vairākiem prasītājas iekšējiem dokumentiem, proti, deviņām elektroniskā pasta sarakstēm, kas, pēc tās domām, īpaši ilustratīvi apliecina, ka pastāv stratēģija *Icera* izstumšanai no konkrētā tirgus.

561 Kā norādīts šā sprieduma 545. punktā, prasītāja šī pamata pamatojumam nav izteikusi nekādus iebildumus par Komisijas sniegto 2008. gada decembra elektroniskā pasta sarakstes (proti, pirmais tiešais pierādījums), pirmās 2009. gada decembra elektroniskā pasta sarakstes (proti, trešais tiešais pierādījums), 2010. gada decembra elektroniskā pasta sarakstes (proti, astotais tiešais pierādījums) un 2011. gada maija elektroniskā pasta sarakstes (proti, devītais tiešais pierādījums) interpretāciju apstrīdētajā lēmumā. Tomēr, kā nospriests šā sprieduma 546. punktā, šīs elektroniskā pasta sarakstes pašas par sevi apliecina *Icera* izstumšanas stratēģijas esamību, it īpaši ņemot vērā dokumentus, kas minēti attiecīgā lēmuma 12.4.2. punktā.

562 Attiecībā uz pārējām piecām elektroniskā pasta sarakstēm, kuru Komisijas sniegtā interpretācija šoreiz tiek tieši apstrīdēta prasības pieteikumā, tās veido nopietnu un saskanīgu netiešu pierādījumu kopumu, kas ļauj konstatēt prasītājas nodomu izstumt *Icera*.

563 Šajā ziņā vispirms jāatgādina, ka Komisija, pamatojoties uz šiem apstrīdētā lēmuma 12.8.1. punktā minētajiem tiešajiem pierādījumiem, centās konstatēt prasītājas nodomu izstumt *Icera*, nevis citus pārkāpuma elementus, piemēram, plēsonīgas cenas trim konkrētajām mikroshēmām, kas ir aplūkoti citos minētā lēmuma punktos. Tādējādi izskatāmajā lietā jāpārbauda, vai iekšējie

dokumenti, uz kuriem balstījās Komisija, patiešām veido nopietnu un saskanīgu netiešo pierādījumu kopumu, kas visumā ļauj konstatēt prasītājas nodomu izstumt *Icera*, un jebkādiem citiem apsvērumiem šajā nolūkā nav nozīmes.

564 Šajā ziņā katrā no šīm elektroniskā pasta sarakstēm lietotie termini īpaši skaidri atklāj prasītājas nodomu izstumt *Icera*.

565 Pirmkārt, 2009. gada februāra elektroniskā pasta sarakstē *Icera* tieši tiek raksturota kā "apdraudējums", un tajā ir minēti preventīvi pasākumi, kas jāveic, lai nepieļautu, ka *Icera* sasniedz pietiekamu apjomu un sāk sadarbību ar lielākajiem oriģinālo iekārtu ražotājiem. Turklāt šajā elektroniskā pasta sarakstē ir ierosināts "sagraut" *Icera* pozīcijas pie *ZTE* un neatstāt *Icera* nekādas "iespējas" pie *Huawei*. No tā izriet, ka šajā elektroniskā pasta sarakstē *Icera* ir skaidri identificēta, kā arī prasītājas nepieciešamība veikt pasākumus, lai neļautu tai sasniegt pietiekamus apjomus un izstumtu to no tirgus, it īpaši attiecībā uz divām klientēm – *Huawei* un *ZTE*.

566 Prasītāja apstrīd Komisijas secinājumus, kas izdarīti no 2009. gada februāra elektroniskā pasta sarakstes, norādot, ka šī sarakste notika trīs mēnešus pirms pārkāpuma sākuma, ka tajā neesot nekādas atsauces uz cenu noteikšanu trim minētajām mikroshēmām un ka tā graujot "netiešas plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju".

567 Šajā ziņā, kā tas izriet no šā sprieduma 548. punktā minētās judikatūras, jāatgādina, ka Komisija var ņemt vērā pierādījumus, kas neattiecas uz laikposmu, kurā izdarīts pārkāpums, ja šie pierādījumi veido Komisijas minēto norāžu kopumu, lai pierādītu šo pārkāpumu. Turklāt nodoms izstumt konkurentu var tikt pausts vairākus mēnešus, pirms konkrēti tiek īstenota stratēģija, kuras mērķis ir šāda izstumšana. Papildus tas, ka 2009. gada februāra elektroniskā pasta sarakstē nav nekādas atsauces uz cenu noteikšanu trim attiecīgajām mikroshēmām vai ka tā, iespējams, ir pretrunā "teorijai par plēsonīgu cenu netiešu noteikšanu", nav nozīmes, jo šie pierādījumi neļauj apšaubīt prasītājas nodoma izstumt no tirgus *Icera* esamību. Turklāt, pat ja šajā sarakstē nav sīki aprakstīti pasākumi, kas būtu jāveic pret *Icera*, tajā tomēr ir tieši ierosināts veikt preventīvus pasākumus pret *Icera*.

568 Otrkārt, pirmajā 2010. gada janvāra elektroniskā pasta sarakstē (proti, piektais tiešais pierādījums) *Icera* ir identificēta atkārtoti un, konkrēti, tās ICE8042 mikroshēma kā galvenais apdraudējums prasītājai, kā arī minētas darbības, kas jāveic prasītājai, lai to izstumtu, proti, tai jāsadarbojas ar *Huawei* un jāizsmeļ *Icera* ierobežotie līdzekļi. No tā izriet, ka šajā elektroniskā pasta sarakstē ir skaidri identificēta *Icera*, kā arī tas, ka prasītājai jāveic pasākumi, it īpaši attiecībā uz *Huawei*, lai to izstumtu.

569 Otrajā 2010. gada janvāra elektroniskā pasta sarakstē (proti, sestais tiešais pierādījums) ir norādīti pasākumi, kas jāveic, lai ierobežotu *Icera* apjoma pieaugumu un nosargātu prasītājas panākumus tās svarīgāko klientu vidū, jo *Huawei* un *ZTE* šajā ziņā ir kvalificētas kā "prioritāras", it īpaši MDM6200 un MDM8200A mikroshēmu cenu pielāgošana. Šai sarakstei pievienotajā prezentācijā arī ir norāde uz nepieciešamību izdarīt "spiedienu" uz *Icera* sešus mēnešus, lai izsmeltu tās ierobežotos līdzekļus. No tā izriet, ka šajā sarakstē atkal ir skaidri identificēta *Icera*, kā arī nepieciešamība prasītājai veikt pasākumus, lai to izstumtu, nepieļaujot tās sadarbību ar *Huawei* un *ZTE*, tostarp pielāgojot MDM6200 un MDM8200A mikroshēmu cenas.

570 Prasītāja cenšas apšaubīt Komisijas secinājumus attiecībā uz 2010. gada janvāra elektroniskā pasta sarakstēm, pamatojoties uz virkni dažādu apgalvojumu, piemēram, ka Komisija tās izstrādātajā "kaitējuma teorijā" neesot ņēmusi vērā *HiSilicon* konkurenci, lai gan uz to ir atsauce 2010. gada

1. janvāra elektroniskā pasta vēstulē, tā neesot minējusi MDM8200 mikroshēmu vai to, ka šo elektroniskā pasta vēstuļu galvenā tēma esot bijusi konkurence ar *Vodafone*. Tomēr šādi apgalvojumi jāuzskata par nebūtiskiem, jo tie neliek apšaubīt prasītājas nodoma izstumt no tirgus *Icera* esamību.

571 Turklāt prasītāja neapstrīd, ka 2010. gada janvāra elektroniskā pasta sarakstē ir minētas darbības, tostarp cenu noteikšanas pasākumi, kas jāveic attiecībā uz *Huawei* un *ZTE*, lai ierobežotu *Icera* izaugsmi un piespiestu to izsmelt savus ierobežotos līdzekļus. Šajā ziņā, pat ja prasītāja apstrīd Komisijas sniegto izteiciena "izdarīt spiedienu" interpretāciju, apgalvojot, ka tas nenozīmējot "nogriezt finansējumu", tomēr teikums, kurā šis izteiciens lietots, proti, "izdarīt spiedienu uz *Icera* aptuveni [sešus] mēnešus, lai tā izsmeltu tās ļoti ierobežotos [*Capital Risk*] līdzekļus", nepārprotami norāda uz stratēģiju, kuras mērķis ir finansiāli izsmelt *Icera*. Jānorāda arī, ka prasītāja nepiedāvā nevienu citu jēdziena "izdarīt spiedienu" interpretāciju, kas liktu apšaubīt šādas stratēģijas nelabvēlīgo raksturu attiecībā pret *Icera*.

572 Treškārt, 2010. gada jūnija elektroniskā pasta sarakstē (proti, septītais tiešais pierādījums) ir tieša norāde uz to, ka *Icera* ICE8042 mikroshēmas popularitāte strauji samazinās pie *Huawei* un *ZTE* un ka "stratēģija, kuras mērķis ir izdarīt spiedienu uz ICE8042 mikroshēmu ar divām mikroshēmām – MDM6200 un MDM8200A mikroshēmu – esot "sevi attaisnojusi". No tā izriet, ka prasītāja patiešām īstenoja attiecībā pret *Huawei* un *ZTE* stratēģiju, kas balstījās uz MDM6200 un MDM8200A mikroshēmām un bija vērsta pret *Icera*.

573 Šajā ziņā prasītāja atsaucas uz virkni dažādu, taču neatbilstošu apgalvojumu, jo tie neliek apšaubīt tās nodoma izstumt *Icera* esamību, piemēram, šie apgalvojumi attiecas uz MDM8200 mikroshēmas neminēšanu, vienreizējo inženiertehnisko izmaksu līgumu, kas noslēgts ar *ZTE*, vai papildu pašu kapitāla finansējumu, par ko *Icera* paziņoja 2010. gada maijā. Šādi rīkodamās, prasītāja neapstrīd, ka 2010. gada jūnija elektroniskā pasta sarakstē ir minēta *Huawei* un *ZTE* piemērojamā stratēģija, kas vērsta pret *Icera*, izmantojot MDM6200 un MDM8200A mikroshēmas, un ka faktiski tā tika īstenota, jo tā ir sevi attaisnojusi.

574 Ceturtkārt, konkrētāk, lai pamatotu šī pamata trešo daļu, prasītāja apgalvo, ka Komisija balstījās uz dokumentiem, kurus sagatavojis zemāka līmeņa darbinieks, kuram nebija ne pilnvaru noteikt cenas, ne ietekmes uz tām un kuram tādējādi nevarēja būt būtiska loma *Icera* izstumšanas stratēģijas īstenošanā. Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma 12.8.1. punkta izriet, ka šis darbinieks ir iesaistīts 2009. gada februāra, 2009. gada decembra un 2010. gada janvāra elektroniskā pasta sarakstē.

575 Attiecībā uz 2009. gada februāra elektroniskā pasta saraksti (proti, otrais tiešais pierādījums) no apstrīdētā lēmuma 1122. punkta izriet, ka attiecīgais darbinieks nosūtīja savu "*Icera* radītā apdraudējuma analīzi" prasītājas augstākās vadības loceklim, kurš apstiprināja minēto analīzi un nosūtīja to citiem šīs augstākās vadības locekļiem.

576 Attiecībā uz otro 2009. gada decembra elektroniskā pasta saraksti (proti, ceturtais tiešais pierādījums) prasītāja neapstrīd, ka tieši tās augstākās vadības loceklis ierosināja padarīt cenu par nebūtisku jautājumu, lai ļautu MDM8200 mikroshēmai "aizpildīt tukšumu".

577 Visbeidzot attiecībā uz 2010. gada janvāra elektroniskā pasta saraksti (proti, piektais un sestais tiešais pierādījums), kurā attiecīgais darbinieks ierosināja "izdarīt spiedienu" uz *Icera*, lai izsmeltu tās ierobežotos līdzekļus, ir zināms, ka vairāki prasītājas augstākās vadības locekļi bija šo

elektroniskā pasta vēstuļu saņēmēji. Turklāt šis piedāvājums ir atkārtoti minēts šī darbinieka sagatavotajā prezentācijā, kas tika pievienota ziņojumam par "*Icera* novērtējumu", ko viens no minētās augstākās vadības locekļiem nosūtīja prasītājas augstākās vadības locekļiem.

578 No tā izriet, ka prasītājas augstākās vadības locekļi, kuriem bija pilnvaras noteikt un ietekmēt cenas, patiešām bija iesaistīti šajās elektroniskā pasta sarakstēs, kas apstiprina nodomu izstumt no tirgus *Icera*.

579 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija apstrīdētā lēmuma 12.8.1. punktā juridiski pietiekami pierādīja prasītājas nodomu izstumt no tirgus *Icera*, sniedzot tiešos pierādījumus, kas veido nopietnu un saskaņotu norāžu kopumu, tādējādi Komisija ir izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

580 Visbeidzot jānorāda, ka prasītāja nesniedz nevienu pierādījumu tam, ka, secinot, ka prasītāja ar cenu noteikšanas praksi īstenoja *Icera* izstumšanas plānu, Komisija būtu pārkāpusi tiesības tikt uzklausītam un labas pārvaldības principu.

581 Tādējādi šis pamats jānoraida.

Par vienpadsmito pamatu – "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", kā arī pamatojuma neesamību attiecībā uz to, ka Komisija ir noraidījusi prasītājas sniegto objektīvo pamatojumu

582 Vienpadsmitā pamata pamatojumam prasītāja izvirza šādus argumentus.

583 Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka Komisija neesot ņēmusi vērā to, ka, piešķirot pārmestās cenu atlaides, tā tikai pielāgojās tās konkurentes *Icera* "agresīvajām" cenām, kā arī to, ka prasītājas noteiktās cenas esot bijušas augstākas par tās vidējām mainīgajām izmaksām, un līdz ar to tās bija rentablas un pamatotas. Atsaucoties uz ceturto un astoto līdz desmito pamatu, tā atkārtoti norāda, ka jebkurā gadījumā tā neesot īstenojusi *Icera* izstumšanas "plānu".

584 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisijai esot bijis jāņem vērā, ka *Huawei* piešķirtie cenu samazinājumi attiecībā uz MDM8200 mikroshēmu bija atbilde uz lielo spiedienu, kuru uz to izdarīja *Huawei*, un bija paredzēti, pirmām kārtām, lai palīdzētu *Huawei* atbrīvoties no neizpildītiem pasūtījumiem un izpārdot novecojušos krājumu pārpalikumus, un, otrām kārtām, lai konkurētu ar *ZTE* ierīcēm, kurās tika izmantota *Icera* mikroshēma.

585 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka administratīvajā procesā tā esot sīki paskaidrojusi Komisijai, ka tā uzskatīja savus MDM8200 mikroshēmu krājumus par liekiem un novecojušiem. Pēc tās domām, tieši šī iemesla dēļ tā samazināja šīs mikroshēmas cenu visiem saviem nozīmīgajiem klientiem, kas nelabvēlīgi ietekmēja *Huawei* un galu galā noveda pie tā, ka tai tika piešķirts cenas samazinājums par iepriekšējiem pasūtījumiem. Tā apgalvo: tas, ka minētās mikroshēmas tika pasūtītas 2010. un 2011. gadā, nekādā veidā neietekmē tās lēmuma par šīs mikroshēmas cenas samazinājumu objektīvo pamatotību, lai veicinātu jaunus pieprasījumus. Visbeidzot tā uzsver, ka pretēji Komisijas apgalvojumiem tā piešķīra cenu samazinājumus visiem pārējiem nozīmīgajiem klientiem, kuri faktiski guva labumu no cenām, kuras atbilst *Huawei* piešķirtajām vidējām pārdošanas cenām.

586 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītāja apgalvo, ka pārmestā rīcība bija objektīvi pamatota un ka Komisija apstrīdētajā lēmumā kļūdaini un bez pienācīga pamatojuma esot secinājusi pretējo.

587 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

588 No Regulas Nr. 1/2003 2. panta būtībā izriet, ka visos procesos LESD 101. un 102. panta piemērošanai šo tiesību normu pārkāpuma pierādīšanas pienākums ir pusei vai iestādei, kas norāda uz iespējamo pārkāpumu, savukārt uzņēmumam, kurš atsaucas uz objektīvu pamatojumu, jāsniedz tam pierādījumi.

589 Turklāt no Regulas Nr. 1/2003 5. apsvēruma būtībā izriet, ka, lai gan pusei vai iestādei, kas apgalvo LESD 101. vai 102. panta pārkāpumu, ir pienākums pierādīt šādu pārkāpumu, uzņēmumam, kas apgalvojuma par šo normu pārkāpumu atspēkošanai izvirza kādu pamatu aizstāvībai, jāsniedz tiesību aktos pieprasītie pierādījumi, ka ir izpildīti šāda aizstāvības pamata piemērošanas nosacījumi.

590 No tā izriet, ka tādam uzņēmumam kā prasītāja, kas atsaucas uz objektīvu pamatojumu, tostarp efektivitātes pieaugumu, attiecībā uz rīcību, kas *a priori* ir pretrunā LESD 102. pantam, pašam par to jāsniedz juridiski pietiekami pierādījumi.

591 Tādējādi izskatāmajā lietā prasītājai jāsniedz juridiski pietiekami pierādījumi, ka šāda rīcība tomēr ir uzskatāma par objektīvi pamatotu.

592 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka rīcība nav ļaunprātīga, ja tā ir attaisnojama ar konkurencei labvēlīgām priekšrocībām vai kalpo likumīgām interesēm. It īpaši dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums šajā ziņā var parādīt vai nu to, ka tā rīcība ir objektīvi nepieciešama, vai arī – ka šīs rīcības radīto izstumjošo iedarbību var līdzsvarot, pat pārspēt ar priekšrocībām efektivitātes ziņā, kas nāk par labu arī patērētājiem. Šajā nolūkā attiecīgajam dominējošā stāvoklī esošajam uzņēmumam jāpierāda, pirmām kārtām, ka tā rīcība var ļaut panākt efektivitātes ieguvumus, pierādot to faktisko esamību un apjomu, otrām kārtām, ka šie efektivitātes ieguvumi neitralizē iespējamo kaitīgo iedarbību uz konkurenci un patērētāju interesēm skartajā tirgū vai skartajos tirgos, trešām kārtām, ka minētā rīcība ir nepieciešama šo efektivitātes ieguvumu īstenošanai, un, ceturtām kārtām, ka ar to netiek izbeigta efektīva konkurence, iznīcinot visus pastāvošos pašreizējās vai iespējamās konkurences avotus vai to lielāko daļu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 27. marts, *Post Danmark*, C-209/10, EU:C:2012:172, 40.–42. punkts un tajos minētā judikatūra). Prasītājas sniegtie pamatojumi jāizvērtē, ņemot vērā šos principus.

593 Vispirms jānorāda, ka prasītāja nekādā veidā neizskaidro, kāpēc plēsonīgu cenu noteikšana, kas tai tiek pārmesta, bija "objektīvi nepieciešama" vai kādus ieguvumus no tās varēja gūt patērētāji, kas tādējādi varētu līdzsvarot *Icera* faktiskas vai iespējamas izstumšanas no tirgus ietekmi vai pat šīs rīcības "nepieciešamību", lai sasniegtu apgalvotos efektivitātes ieguvumus patērētāju labā, šā sprieduma 592. punktā minētās judikatūras izpratnē.

594 Prasītājas norādītie trīs attaisnojumi plēsonīgu cenu noteikšanai, proti, pirmkārt, cenas pielāgošana *Icera* "agresīvajām" cenām un par vidējām mainīgajām izmaksām augstāku cenu piemērošana, otrkārt, cenas samazinājumi MDM8200 mikroshēmai, kas piešķirti *Huawei*, lai palīdzētu tai izpārdot savus šīs novecojušās mikroshēmas krājumu pārpalikumus, un treškārt, cenas samazinājumi minētajai mikroshēmai, kas piešķirti *Huawei*, lai izpārdotu pašas prasītājas šīs novecojušās mikroshēmas krājumu pārpalikumus, nepierāda ne pārmestās rīcības objektīvo nepieciešamību, ne arī to, ka prasītājas pret *Icera* vērsto izstumšanu varētu līdzsvarot vai pat pārvarēt ar efektivitātes ieguvumiem, no kuriem gūtu labumu arī patērētāji.

595 Iztaujāta šajā ziņā tiesas sēdē, prasītāja atsaucās tikai uz spiedienu, ko izdarīja *Huawei*, lai panāktu zemākas cenas MDM8200 mikroshēmai, un uz risku, ka *Huawei* varētu atcelt dažus pasūtījumus, vajadzības gadījumā, tiesas ceļā. Tomēr, ņemot vērā šā sprieduma 592. punktā minēto judikatūru, šādi elementi neļauj objektīvi pamatot ļaunprātīgu izmantošanu, kas aizliegta saskaņā ar LESD 102. pantu.

596 No tā izriet, ka prasītāja nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus Regulas Nr. 1/2003 2. panta un šā sprieduma 592. punktā minētās judikatūras izpratnē, ka pārmestā rīcība bija objektīvi pamatota; ar to pietiek, lai noraidītu vienpadsmito pamatu, neanalizējot, vai Komisija ir pieļāvusi faktu un tiesību kļūdas, kā arī kļūdas vērtējumā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, noraidot prasītājas administratīvajā procesā izvirzītos pamatojumus.

597 Katrā ziņā apstrīdētā lēmuma 12.9. punktā norādītie iemesli ir pietiekami pamatoti un tajos nav pieļautas faktu kļūdas vai kļūdas vērtējumā.

598 Attiecībā uz pielāgošanos *Icera* "agresīvajām" cenām pietiek norādīt, ka dominējošā stāvoklī esošajam uzņēmumam judikatūrā nav atzītas tiesības pilnībā pielāgoties konkurences cenām, it īpaši ja šīs tiesības varētu attaisnot plēsonīgu cenu noteikšanu, kas savukārt ir aizliegta Līgumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 30. janvāris, *France Télécom*/Komisija, T-340/03, EU:T:2007:22, 182. punkts).

599 Turklāt tas, ka prasītājai esot bijis "racionāli" pielāgoties *Icera* cenām, nenozīmē, ka šāda rīcība ir objektīvi "pamatota" šā sprieduma 592. punktā minētās judikatūras izpratnē, ciktāl tā nodrošinātu efektivitātes pieaugumu. Tas vien, ka rīcību uzņēmuma skatījumā var uzskatīt par "racionālu" no ekonomiskā viedokļa, nav pietiekams pamats tās objektīvai pamatotībai konkurences tiesību izpratnē.

600 Attiecībā uz cenu piemērošanu, kas pārsniedz vidējās mainīgās izmaksas, jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, kas izriet no 1991. gada 3. jūlija sprieduma *AKZO*/Komisija (C-62/86, EU:C:1991:286, 71. un 72. punkts),dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums, pat ja tas piemēro cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, bet pārsniedz vidējās mainīgās izmaksas, ļaunprātīgi izmanto dominējošo stāvokli, ja tas šādi rīkojas, īstenojot plānu, kura mērķis ir izstumt konkurentu. Ja pastāv tāda izstumšanas stratēģija kā izskatāmajā lietā aplūkotā, tam, vai piemērotās cenas, lai arī tās pārsniedza vidējās mainīgās izmaksas, iespējams, bija "rentablas un pamatotas", nav nozīmes.

601 Attiecībā uz *Huawei* piešķirto cenas samazinājumu MDM8200 mikroshēmai, lai palīdzētu tai izpārdot šīs novecojušās mikroshēmas krājumu pārpalikumus, jākonstatē, ka tas attiecās tikai uz *Huawei* piedāvātajām cenām un tikai uz MDM8200 mikroshēmu. Tādējādi prasītāja nemēģina ar sniegtajiem skaidrojumiem pamatot plēsonīgas cenas, kas tika piešķirtas *ZTE*, vai plēsonīgas cenas, kas tika piemērotas MDM6200 un MDM8200A mikroshēmām.

602 Turklāt attiecībā uz cenas samazinājumiem MDM8200 mikroshēmai, kas tika piešķirti *Huawei*, lai palīdzētu tai izpārdot šīs novecojušās mikroshēmas krājumu pārpalikumus, jānorāda, kā to Komisija uzsver apstrīdētā lēmuma 1185. punktā, ka *Huawei* 2010. un 2011. gadā veica jaunus šīs mikroshēmas pasūtījumus *Qualcomm*, ko prasītāja apstiprināja, kad šajā ziņā tā tika iztaujāta tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai. Tādējādi Komisija, nepieļāvusi kļūdu, uzskatīja, ka bija grūti noticēt, ka minētie cenu samazinājumi bija piešķirti ar mērķi palīdzēt *Huawei* pārdot tās novecojušās mikroshēmas krājumu pārpalikums.

603 Tāpat attiecībā uz cenas samazinājumiem MDM8200 mikroshēmai, ko prasītāja piešķīra *Huawei*, lai izpārdotu pašas liekos šīs novecojušās mikroshēmas krājumus, ir grūti noticēt, ka šiem cenu samazinājumiem būtu bijis šāds mērķis. Kā pamatoti norāda Komisija, ja tas tā būtu bijis, prasītāja piešķirtu cenu atlaides minētajai mikroshēmai visiem saviem klientiem. Tomēr, no apstrīdētā lēmuma 74. tabulas izriet, ka šādi cenu samazinājumi tika piešķirti tikai *Huawei* un tai tika piedāvātas būtiski zemākas cenas nekā tās, kuras prasītāja piemēroja saviem pārējiem nozīmīgajiem klientiem. Turklāt no minētā lēmuma 1185. punkta izriet, ka prasītājai 2010. gada augustā bija jāražo jaunas MDM8200 mikroshēmas vienības, lai apmierinātu *Huawei* pieprasījumu, ko prasītāja arī apstiprināja, kad šajā ziņā tika iztaujāta tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai. Visbeidzot, prasītājas arguments, ka *Huawei* piešķirtie cenu samazinājumi bija arī paredzēti, lai konkurētu ar *ZTE* ierīcēm, kurās tika izmantota *Icera* mikroshēma, tikai apstiprina to, ka plēsonīgas cenas tika noteiktas netieši, uz ko norādīja Komisija.

604 Tādējādi vienpadsmitais pamats katrā ziņā jānoraida.

Par trešo pamatu – "tiesību kļūdu, kas izriet no tiesību standartu nepiemērošanas"

605 Trešajam pamatam ir trīs daļas. Pirmā daļa attiecas uz "acīmredzamu tiesību kļūdu", tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības principu pārkāpumu, jo Komisija neesot piemērojusi Paziņojumā par prioritātēm noteiktos "tiesību standartus". Otrā daļa ir balstīta uz kļūdainu judikatūras par plēsonīgām cenām un, vispārīgāk, cenu noteikšanas praksi piemērošanu. Trešā daļa attiecas uz tiesiskās drošības un paredzamības principu pārkāpumu.

Par pirmo daļu – Paziņojumā par prioritātēm definēto "tiesību standartu" nepiemērošanu

606 Pēc prasītājas domām, no Paziņojuma par prioritātēm izriet, ka, izvērtējot iespējamo izstumšanas praksi, ko īsteno dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums, būtiski ir noskaidrot jautājumu, vai šāda prakse varēja izraisīt "vienlīdz efektīva" konkurenta izstumšanu. Saskaņā ar minēto paziņojumu Komisijai, veicot šādu izvērtējumu, arī jāpierāda, pirmkārt, ka dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums, īstenojot šo praksi, apzināti uzņemas zaudējumus vai atsakās no peļņas īstermiņā un, otrkārt, ka tas varēja cerēt atgūt šos zaudējumus pēc iespējamā plēsonīgu cenu noteikšanas perioda beigām. Tā kā Komisija publiski ir apņēmusies ievērot šo paziņojumu, tas radīja attiecīgajiem uzņēmumiem tiesisko paļāvību.

607 Turklāt Paziņojums par prioritātēm neļaujot Komisijai sodīt uzņēmumu, kurš godprātīgi īstenojis rīcību, kas galu galā izrādījusies mazāk rentabla, nekā tas sākotnēji bija paredzējis. Visbeidzot, no Paziņojuma par prioritātēm 66. punkta izriet, ka Komisija tikai izņēmuma gadījumos var balstīties uz dokumentāriem pierādījumiem, ar nosacījumu, ka tie pietiekami skaidri pierāda plēsonīgu cenu noteikšanas stratēģijas esamību.

608 Tomēr izskatāmajā lietā Komisija neesot piemērojusi Paziņojumu par prioritātēm, ko apliecinot atsauces trūkums uz šo dokumentu gan paziņojumā par iebildumiem, gan papildu paziņojumā par iebildumiem, gan faktu izklāsta vēstulē. Atsaucoties uz ceturto un astoto līdz desmito pamatu, prasītāja turklāt apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā vispār neesot pierādījusi, ka prasītāja jebkādā veidā būtu upurējusi savu peļņu, neesot veikusi "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi un neesot ņēmusi vērā pierādījumus, kas liecina, ka ja nebūtu pārmestās rīcības, *Huawei* un *ZTE* jebkurā gadījumā nebūtu iegādājušās produktus no *Icera*. Atsaucoties arī uz vienpadsmito pamatu, prasītāja uzskata, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un faktu kļūdu, noraidot tās sniegto objektīvo pamatojumu. Visbeidzot, atsaucoties uz desmito un

vienpadsmito pamatu, tā apgalvo, ka, īstenojot pārmesto rīcību, tā esot rīkojusies godprātīgi, jo tā nevarēja paredzēt, kādu pētniecības un izstrādes izmaksu sadalījuma metodi Komisija izmantos minētajā lēmumā, un tā pamatoti varēja sagaidīt, ka tās cenu noteikšanas prakse būs rentabla.

609 Tādējādi Komisija esot pieļāvusi "acīmredzamu tiesību kļūdu" un pārkāpusi tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības principus, kā arī labas pārvaldības principu un pienākumu norādīt pamatojumu.

610 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

611 Vispirms jānorāda, ka Paziņojumā par prioritātēm ir tikai ierobežota Komisijas pieeja attiecībā uz lietām, kuras tā vēlas izskatīt prioritāri, jo tās administratīvā prakse konkurences iestādēm un valsts tiesām nav saistoša (spriedums, 2015. gada 6. oktobris, *Post Danmark*, C-23/14, EU:C:2015:651, 52. punkts), un tā mērķis nav noteikt piemērojamās tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 13. decembrī, *France Télécom*/Komisija, T-827/14, EU:T:2018:930, 114. punkts).

612 No tā izriet, ka Paziņojumā par prioritātēm tāpat kā jebkurā citā dokumentā, kas, lai gan nav saistošs, ir noteikti vispārējie vērtēšanas pamatprincipi, kurus Komisija izmanto, lai izvērtētu iejaukšanās nepieciešamību, Paziņojums prioritātēm ierobežo tās rīcības brīvību. No tā izriet, ka Komisija konkrētā gadījumā nevar no tā atkāpties, nenorādot iemeslus. Šādā gadījumā tam, vai Komisija ievēro Savienības tiesiskajā kārtībā noteiktās garantijas administratīvajos procesos, tostarp pienākumu norādīt pamatojumu, ir vēl jo būtiskāka nozīme (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 10. novembris, *Icap* u.c./Komisija, T-180/15, EU:T:2017:795, 289. punkts un tajā minētā judikatūra).

613 Tādējādi jāizvērtē, vai Komisija izskatāmajā lietā bez pamatojuma, kā to apgalvo prasītāja, ir atkāpusies no Paziņojumā par prioritātēm noteiktajiem vispārējiem vērtēšanas pamatprincipiem.

614 Pirmkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Komisija būtībā neesot pārbaudījusi, vai pārmestā prakse varēja izraisīt "vienlīdz efektīva" konkurenta izstumšanu, kā tas paredzēts Paziņojumā par prioritātēm, no devītā pamata pirmās daļas analīzes, un it īpaši no šā sprieduma 524.–527. punkta, izriet, ka Komisijas veiktais dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma piemēroto cenu salīdzinājums ar noteiktām tā izmaksām, lai izvērtētu, vai tas bija piemērojis plēsonīgas cenas, ietver arī "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi, un tādējādi, pierādot, kā tas ir izskatāmajā lietā, ka dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums bija piemērojis šādas cenas, Komisija ir faktiski veikusi minēto analīzi netieši, kas ir pietiekami, lai noraidītu šo argumentu.

615 Turklāt no Paziņojuma par prioritātēm 26. punkta izriet, ka nespēja segt ilgtermiņa vidējās papildizmaksas, ko Komisija ir pierādījusi izskatāmajā lietā apstrīdētajā lēmumā, norāda, ka dominējošais uzņēmums neatgūst visas (attiecināmās) fiksētās izmaksas, kas radušās saistībā ar attiecīgās preces ražošanu vai pakalpojuma sniegšanu, un ka "vienlīdz efektīvs" konkurents varētu tikt izstumts no šī tirgus; tas liecina par to, ka Komisija, veicot dominējošā uzņēmuma cenu un izmaksu salīdzinājumu, netieši, bet noteikti ir veikusi "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi.

616 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Komisijai saskaņā ar Paziņojumu par prioritātēm esot bijis jāpierāda, ka dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums īstermiņā tīši gūst zaudējumus vai atsakās no peļņas, no minētā paziņojuma 66. punkta izriet, ka dažkārt, lai pierādītu šādas

upurēšanās pastāvēšanu, Komisija var balstīties uz tiešiem pierādījumiem, tostarp dominējošā uzņēmuma dokumentiem, kuros ir tiešas norādes par plēsonīgu cenu noteikšanas stratēģiju, piemēram, it īpaši sīki izstrādātu "upurēšanās" plānu konkurenta izstumšanai.

617 Tomēr, kā izriet no desmitā pamata analīzes, Komisija apstrīdētā lēmuma 12.8.1. punktā faktiski balstījās uz prasītājas dokumentiem, kuri skaidri pierāda tās nodomu izstumt no tirgus *Icera*, kas tika īstenots, piešķirot cenu samazinājumus *Huawei* un *ZTE*, ar ko pietiek, lai noraidītu šo argumentu, kurš būtībā attiecas uz to, ka apstrīdētajā lēmumā nav pierādījumu par upurēšanos. Šajā ziņā pretēji prasītājas apgalvojumiem no Paziņojuma par prioritātēm 66. punkta neizriet, ka Komisija tikai izņēmuma gadījumos var balstīties uz dokumentāriem pierādījumiem, kas apliecina plēsonīgu cenu noteikšanas stratēģijas esamību. Gluži pretēji, šajā punktā Komisija lieto vārdu "dažkārt", nevis izteicienus "dažos izņēmuma gadījumos" vai "izņēmuma kārtā", vai pat izteicienu "ārkārtas apstākļos", kas lietots Paziņojuma par prioritātēm 50. zemsvītras piezīmē. Minētā paziņojuma 44. zemsvītras piezīmē, kas attiecas uz šī paziņojuma 66. punktu, Komisija atsaucas arī uz diviem spriedumiem, kuros Vispārējā tiesa apstiprināja, ka Komisijai ir tiesības balstīties uz šādiem dokumentāriem pierādījumiem, proti, uz 1994. gada 6. oktobra spriedumu *Tetra Pak*/Komisija (T-83/91, EU:T:1994:246, 151. un 171. punkts) un 2007. gada 30. janvāra spriedumu *France Télécom*/Komisija (T-340/03, EU:T:2007:22, 198.–215. punkts).

618 Treškārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Komisijai saskaņā ar Paziņojumu par prioritātēm esot bijis jāpierāda, ka dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums varēja cerēt atgūt zaudējumus pēc plēsonīgu cenu perioda beigām, no šī paziņojuma 70. punkta izriet tikai tas, ka dominējošais uzņēmums var pamatoti cerēt, ka tā tirgus ietekme pēc plēsonīgo cenu perioda būs lielāka, nekā tad, ja tas no šādas rīcības vispār būtu atteicies, un tādējādi pastāv iespēja, ka tas var gūt labumu no "upurēšanās". Turklāt saskaņā ar judikatūru rīcība var būt ļaunprātīga un nav īpaši jāpierāda, ka attiecīgajam uzņēmumam bija reālas iespējas atgūt šādi ciestos zaudējumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1994. gada 6. oktobris, *Tetra Pak*/Komisija, T-83/91, EU:T:1994:246, 150. punkts), ar ko pietiek, lai noraidītu šo argumentu.

619 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka tā neesot varējusi paredzēt, kādu pētniecības un izstrādes izmaksu sadalījuma metodi Komisija piemēros apstrīdētajā lēmumā, un tādējādi tā esot rīkojusies godprātīgi, tāpēc saskaņā ar Paziņojumu par prioritātēm Komisijai nebūtu tai jāpiemēro sods, jānorāda, ka, izskatot desmito pamatu, tika konstatēts, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, secinot, ka ar prasītājas cenu noteikšanas praksi tika īstenots *Icera* izstumšanas plāns, un tas ir pietiekams pamats šī argumenta noraidīšanai.

620 Piektkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu par atsauces neesamību uz Paziņojumu par prioritātēm paziņojumā par iebildumiem, papildu paziņojumā par iebildumiem un faktu izklāsta vēstulē, prasītāja nesniedz nekādus paskaidrojumus, kāpēc tas nozīmē, ka Komisija nav ievērojusi vispārējos vērtēšanas pamatprincipus, kurus tā izmanto, lai noteiktu iejaukšanās nepieciešamību, kā tas izklāstīts minētajā paziņojumā. Turklāt šis paziņojums nekādā ziņā neuzliek Komisijai pienākumu tieši uz to atsaukties savos lēmumos par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu. Tādējādi šis arguments jānoraida.

621 Sestkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Komisija neesot ņēmusi vērā to, ka *Huawei* un *ZTE* jebkurā gadījumā nebūtu veikušas lielākus pirkumus no *Icera*, ja nebūtu pārmestās rīcības, un ka tā esot kļūdaini noraidījusi objektīvos iemeslus, kas izvirzīti, lai attaisnotu tās rīcību, jānorāda, ka prasītāja neizskaidro, kā tādējādi Komisija nav ievērojusi vispārējos vērtēšanas pamatprincipus, kurus tā izmanto, lai noteiktu iejaukšanās nepieciešamību, kā tas izklāstīts Paziņojumā par prioritātēm.

622 No iepriekš minētā izriet, ka trešā pamata pirmā daļa jānoraida.

Par otro daļu – judikatūras par plēsonīgām cenām un, vispārīgāk, par cenu noteikšanas prakses kļūdainu piemērošanu

623 Prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot ievērojusi judikatūru, kas attiecas uz plēsonīgām cenām un, vispārīgāk, uz cenu noteikšanas praksi, proti, judikatūru, kurā noteiktas piemērojamās tiesību normas. Šāda apgalvojuma pamatojumam tā atkārtoti min vairākus izvilkumus no spriedumiem, kurus tā uzskata par nozīmīgiem, un pārmet Komisijai, ka apstrīdētajā lēmumā tā neesot veikusi "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi, lai gan šādu analīzi paredz judikatūra.

624 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

625 Jānorāda, ka prasītāja tikai atkārtoti min izvilkumus no judikatūras, nepaskaidrojot, kā apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta atkāpe no tajā noteiktajām tiesību normām, izņemot attiecībā uz "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi; izskatāmajā lietā pēc atsauces uz 2017. gada 6. septembra spriedumu lietā *Intel*/Komisija (C-413/14 P, EUC:2017, 632) tā pārmet Komisijai, pirmām kārtām, ka tā neesot veikusi šādu analīzi un, otrām kārtām, ka tā neesot pārbaudījusi apstrīdētās prakses tirgus seguma likmes nozīmīgumu.

626 Pirmkārt, no devītā pamata pirmās daļas analīzes un, konkrētāk, no šā sprieduma 524.–527. punkta izriet, ka Komisijas veiktais cenu salīdzinājums starp dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma piemērotajām cenām un dažām izmaksām, lai izvērtētu, vai tas ir piemērojis plēsonīgas cenas, jau ietver "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi; tāpēc, tā kā Komisija šajā lietā ir pierādījusi, ka dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums ir piemērojis šādas cenas, un tādējādi netieši veikusi minēto analīzi, ar to pietiek, lai noraidītu prasītājas iebildumu par šādas analīzes neesamību apstrīdētajā lēmumā.

627 Otrkārt, kā izriet no šā sprieduma 521.–523. punkta, Komisijai saskaņā ar šā sprieduma 520. punktā minēto judikatūru, izvērtējot, vai dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums, iespējams, ir piemērojis plēsonīgas cenas, nav pienākuma pārbaudīt arī to, vai apstrīdētās prakses tirgus seguma likme ir pietiekami liela, lai radītu pret konkurenci vērstu ietekmi; ar to pietiek, lai noraidītu prasītājas iebildumu par šādas pārbaudes neesamību.

628 Tādējādi trešā pamata otrā daļa jānoraida.

Par trešo daļu – tiesiskās drošības un paredzamības principu pārkāpumu

629 Atsaucoties uz septīto un astoto pamatu, prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā esot veikusi mākslīgu un jaunu cenu un izmaksu analīzi, kura atšķiras no analīzes, kas izklāstīta paziņojumā par iebildumiem attiecībā uz divām attiecīgajām mikroshēmām, un kuru nebija iespējams paredzēt attiecībā uz trešo mikroshēmu. Tādējādi Komisija, pēc tās domām, esot pārkāpusi tiesiskās drošības un paredzamības principus.

630 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

631 Jānorāda, ka šīs daļas pamatojumam prasītāja tikai vispārīgi atkārto iepriekš minētos apgalvojumus, kas izteikti šī pamata pirmajā daļā, kā arī septītajā un astotajā pamatā, uz kuriem tā atsaucas tieši, neizvirzot konkrētus argumentus.

632 Tādējādi trešā pamata trešā daļa jānoraida kā nepieņemama.

633 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka trešais pamats jānoraida.

Par ceturto pamatu – "plēsonīgu cenu noteikšanas teorijas" neloģiskumu un pierādījumu nesniegšanu tās pamatojumam"

634 Ceturtajam pamatam ir trīspadsmit daļas. Pirmā daļa attiecas uz to, ka Komisijas "plēsonīgu cenu noteikšanas teorijai", kas esot "mērķtiecīga un selektīva", neesot saiknes ar tirgus definīciju un ka tā esot pielāgota tādējādi, lai nonāktu pie iepriekš noteikta secinājuma. Otrā daļa attiecas uz minētās teorijas iekšējo pretrunīgumu un nepietiekamu pamatotību. Trešā daļa ir balstīta uz to, ka Komisija neesot pierādījusi, ka prasītājas rīcība un tās plēsonīgo cenu noteikšanas stratēģija bija neloģiska. Ceturtā daļa attiecas uz to, ka prasītājas cenas esot bijušas augstākas nekā *Icera* cenas, un līdz ar to tirgus bloķēšana neesot notikusi. Piektā daļa attiecas uz to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā būtiskus attaisnojošus pierādījumus. Sestā daļa ir balstīta uz pierādījumu par finansiālas plēsonības neesamību. Septītajā daļā tiek apgalvots, ka "plēsonīgu cenu noteikšanas teorija" esot jauna, kļūdaina un nepamatota. Astotā daļa attiecas uz "acīmredzamām kļūdām vērtējumā", ka plēsonīgas cenas laikposmā no 2010. gada trešā ceturkšņa līdz 2011. gada otrajam ceturksnim tika noteiktas tieši. Devītā daļa ir par to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā MDM8200 mikroshēmas komerciālo realitāti. Desmitā daļa ir balstīta uz minētās teorijas neloģiskumu un tās neatbilstību elementārajiem ekonomikas noteikumiem. Vienpadsmitā daļa attiecas uz to, ka Komisija neesot pierādījusi, ka attiecīgajā laikposmā radušies zaudējumi tika atgūti, kā arī uz to, ka tā neesot norādījusi, kad esot beidzies plēsonīgo cenu noteikšanas periods. Divpadsmitā daļa ir balstīta uz to, ka neesot ticis piemērots "vienlīdz efektīva" konkurenta kritērijs un *Icera* labie rezultāti minētajā laikposmā apstrīdot šo teoriju. Trīspadsmitā daļa ir par to, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu, nosodot īstu konkurenci.

Ievada apsvērumi

635 Jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 12. punktā Komisija izklāsta savu analīzi attiecībā uz prasītājas pieļauto ļaunprātīgo izmantošanu.

636 Konkrētāk, apstrīdētā lēmuma 12.1. punktā Komisija vispirms atgādina vispārējos principus, it īpaši plēsonīgu cenu noteikšanas jomā. Turpmāk minētā lēmuma 12.2. punktā tā apkopo šo vispārējo principu piemērošanu šī lēmuma 12.3.–12.11. punktā, ko prasītāja raksturo kā "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju".

637 Šādos apstākļos Komisija apstrīdētā lēmuma 334. punktā paskaidro, ka tā ir secinājusi, ka laikposmā no 2009. gada 1. jūlija līdz 2011. gada 30. jūnijam prasītāja pārdeva noteiktu daudzumu savu *UMTS* mikroshēmu, proti, MDM8200, MDM6200 un MDM8200A mikroshēmu, divām savām galvenajām klientēm, proti, *Huawei* un *ZTE*, par cenām, kas bija zemākas par to izmaksām, ar mērķi izstumt *Icera*, savu galveno konkurenti *UMTS* mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmentā. Pēc Komisijas domām, šādi rīkojoties, prasītāja vēlējās liegt *Icera* – mazam jaunuzņēmumam ar ierobežotiem finanšu līdzekļiem – iespēju iegūt pietiekamu reputāciju un kļūt tik lielam, lai varētu apstrīdēt tās dominējošo stāvokli minētajā tirgū. Tā norāda, ka, tā kā prasītāja nesniedza pienācīgu objektīvu pamatojumu šādai rīcībai, tā secināja, ka prasītāja šajā laikposmā bija ļaunprātīgi izmantojusi dominējošo stāvokli, pārkāpjot LESD 102. pantu un EEZ līguma 54. pantu.

Par pirmo daļu – par to, ka Komisijas "plēsonīgu cenu noteikšanas teorija" esot "mērķtiecīga un selektīva", nesaistīta ar tirgus definīciju un pielāgota tādējādi, lai nonāktu pie iepriekš noteikta secinājuma

638 Prasītāja, atsaucoties uz desmito pamatu, apgalvo, ka pārmestā rīcība neesot bijusi ne mērķtiecīga, ne selektīva un ka Komisijas "plēsonīgu cenu noteikšanas teorija" neesot saistīta ar konkrētā tirgus definīciju, jo tā attiecas tikai uz šī tirgus augsto tehnoloģiju segmentu, kas turklāt ir slikti definēts, izslēdzot no šī segmenta dažas mikroshēmas, kuras prasītāja uzskata par "moderniem" produktiem.

639 Prasītāja arī apgalvo, ka "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju" Komisija esot izstrādājusi pēc saviem ieskatiem, jo minētā teorija nekādā veidā neesot saistīta ar sūdzību. Tā apgalvo, ka MDM8200 un MDM8200A mikroshēmas tika pārdotas ne tikai *Huawei* un *ZTE*, bet arī citiem klientiem gan pirms, gan pēc attiecīgā laikposma par cenām, kas bija zemākas par Komisijas aprēķinātajām ilgtermiņa vidējām papildizmaksām, un tas liekot apšaubīt minēto teoriju.

640 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

641 Vispirms attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka pārmestā rīcība neesot bijusi ne mērķtiecīga, ne selektīva, jāatgādina, ka no tiešajiem pierādījumiem, uz kuriem Komisija ir balstījusies un kuri ir sīki izklāstīti šā sprieduma 538. un 539. punktā, izskatot desmito pamatu, izriet, ka prasītāja piešķīra cenu samazinājumus *Huawei* un *ZTE*, kas šajos dokumentos ir skaidri identificētas, lai liegtu *Icera* piekļuvi šīm divām būtiskajām klientēm un tādējādi izstumtu to no tirgus. Tāpēc prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka tās rīcība nebija ne mērķtiecīga, ne selektīva.

642 Turpinot nevar piekrist arī prasītājas apgalvojumam, ka Komisijas "teorijai par plēsonīgu cenu noteikšanu", kas attiecas tikai uz augsto tehnoloģiju segmentu, nav saiknes ar tirgus definīciju. No Paziņojuma par prioritātēm 64. punkta izriet, ka plēsonīgu cenu noteikšanas jomā rīcība ietver upurēšanos, ja dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums visai savai produkcijai vai tās daļai pazemina cenas. No tā izriet, ka plēsonīgas cenas var tikt noteiktas konkrētā attiecīgā tirgus segmentā, nevis visā tirgū. Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka plēsonīgas cenas var tikt noteiktas pat citā tirgū, nevis attiecīgajā tirgū, kas savukārt nav definēts strikti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 3. jūlijs, *AKZO*/Komisija, C-62/86, EU:C:1991:286, 35. un 45. punkts).

643 No tā var secināt, ka Komisijai, pirmkārt, bija tiesības apstrīdētajā lēmumā sodīt rīcību, kas skāra tikai vienu konkrētā tirgus segmentu, un, otrkārt, tai nebija pienākuma precīzi definēt šī segmenta robežas, kā tas jādara attiecībā uz konkrēto tirgu, lai pārbaudītu dominējošā stāvokļa esamību.

644 Turklāt attiecībā uz apgalvoto saiknes neesamību starp Komisijas "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju" un sūdzību jānorāda, ka no Komisijas paziņojuma par to, kā Komisija izskata sūdzības, kas iesniegtas saskaņā ar LESD [101.] un [102.] pantu (OV 2004, C 101, 65. lpp.), 55. punkta izriet, ka Komisija pirmajā posmā pēc sūdzības iesniegšanas to pārbauda un, ja nepieciešams, iegūst papildu informāciju, lai lemtu par tās tālāku virzību, ka šis posms var ietvert neformālu viedokļu apmaiņu starp Komisiju un sūdzības iesniedzēju, lai precizētu sūdzībā izklāstītos faktiskos un tiesiskos apstākļus, un reizēm Komisija šajā posmā var sniegt sākotnēju atbildi uz sūdzību, dodot sūdzības iesniedzējam iespēju papildināt savu sūdzību, ņemot vērā šādu sākotnējo atbildi.

645 Izskatāmajā lietā no apstrīdētā lēmuma 11.–13. punkta izriet, ka pēc sūdzības atjaunināšanas un pārskatīšanas *Icera* un Komisija vairākkārt apmainījās ar informāciju, kā rezultātā 2012. gada jūnijā *Icera* izvirzīja apgalvojumus par plēsonīgu cenu noteikšanu, ko pati prasītāja arī atzīst. Ņemot vērā 55. punktu Komisijas paziņojumā par to, kā Komisija izskata sūdzības, kas iesniegtas saskaņā ar LESD [101.] un [102.] pantu, jāuzskata, ka sūdzības iesniedzējam ir ierasta prakse, kā tas bija izskatāmajā lietā, precizēt sūdzībā izvirzītos apgalvojumus, lai ņemtu vērā Komisijas sākotnējo atbildi. Turklāt no nepieciešamības efektīvi uzraudzīt konkurences noteikumu piemērošanu izriet, ka Komisijai nevar būt saistošas sūdzības iesniedzēja minētās tiesību normas un juridiskie vērtējumi. Katrā ziņā jānorāda, ka prasītāja neizskaidro, kādā veidā tas, ka *Icera* tikai izvirzīja savus apgalvojumus par plēsonīgu cenu noteikšanu samērā vēlu, varētu likt apšaubīt to, ko tā kvalificē kā "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju" minētajā lēmumā, kas pieņemts pēc Komisijas veiktas rūpīgas izmeklēšanas.

646 Visbeidzot attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka pirms un pēc attiecīgā perioda tā piemēroja MDM8200 un MDM8200A mikroshēmām cenas, kas bija zemākas par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām ne tikai *Huawei* un *ZTE*, bet arī citiem klientiem, jākonstatē, ka prasītāja nesniedz nekādus paskaidrojumus, kā tas varētu likt apšaubīt to, ko apstrīdētajā lēmumā Komisija dēvē par "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju". Gluži pretēji, šķiet – ja Komisija būtu ieguvusi pierādījumus tam, ka prasītāja piemēroja plēsonīgas cenas citiem klientiem ne tikai minētajā periodā, tā būtu varējusi tos ņemt vērā, lai pamatotu vai paplašinātu laikā minēto teoriju.

647 No iepriekš minētā izriet, ka ceturtā pamata pirmā daļa jānoraida.

Par otro daļu – Komisijas "teorijas par plēsonīgu cenu noteikšanu" iekšējo pretrunīgumu un nepietiekamu pamatojumu

648 Prasītāja atsaucas uz vairākām pretrunām un nekonsekvenci apstrīdētajā lēmumā.

649 Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka "teorija par plēsonīgu cenu noteikšanu", kas izrietot arī no apstrīdētā lēmuma 993. punkta, saskaņā ar kuru tā vispirms esot izmantojusi MDM8200 mikroshēmas, lai panāktu tās klientu – *Huawei* un *ZTE* – pāreju no šīm mikroshēmām uz jaunākajām MDM6200 un MDM8200A mikroshēmām, un pēc tam koncentrējusi savu cenu noteikšanas stratēģiju uz MDM8200A mikroshēmu, ņemot vērā MDM6200 mikroshēmas sākotnējo veiksmes trūkumu, neesot savienojama ar "kaitējuma teoriju", kas balstīta uz plēsonīgam cenām, jo šāds konstatējums tikai atspoguļotu prasītājas īstenoto stingro konkurenci, pateicoties jaunu produktu ieviešanai.

650 Otrkārt, prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija tai pārmet, ka tā ir īstenojusi strīdīgo rīcību, lai liegtu *Icera* iespēju iegūt reputāciju, taču no šajā pašā lēmumā minētā iekšējā dokumenta izriet, ka prasītāja uzskatīja, ka vairākus mēnešus pirms attiecīgā laikposma *Icera* bija veiksmīgi pārvarējusi ar reputāciju saistītos šķēršļus, kas liekot apšaubīt Komisijas "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju".

651 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija nevarēja, nenonākot pretrunās, no vienas puses, norādīt apstrīdētā lēmuma 411.–419. punktā, ka MDM6200 mikroshēmai attiecīgajā laikposmā nebija komerciālu panākumu, un, no otras puses, šī paša lēmuma 420. punktā apgalvot, ka tā balstījās uz šo mikroshēmu savā stratēģijā attiecībā uz *ZTE*. Tāpat tā uzskata, ka Komisija nevar, no vienas puses, minētā lēmuma 959. punktā apgalvot, ka MDM8200 mikroshēma saglabāja savu

konkurētspēju arī pēc tam, kad MDM8200A mikroshēma nonāca tirgū, un, no otras puses, šī lēmuma 420. punktā norādīt, ka šī mikroshēma kļuva par svarīgu produktu, uz kuru prasītāja balstījās, lai īstenotu savu stratēģiju 2010. un 2011. gadā.

652 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

653 Vispirms jākonstatē, ka šī daļa jānoraida kā neefektīva, jo, pat ja šīs daļas pamatojumam izvirzītie trīs argumenti būtu pamatoti, tas neietekmētu apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

654 Tas, ka prasītāja, iespējams, īstenoja stingru konkurenci, ieviešot jaunus produktus, ka *Icera* spēja atgūt reputāciju, vai ka prasītāja nevarēja balstīt savu plēsonīgo cenu noteikšanas stratēģiju uz MDM6200 mikroshēmu tās komerciālo panākumu trūkuma dēļ vai uz MDM8200 mikroshēmu pēc MDM8200A mikroshēmas laišanas tirgū, neļauj apstrīdēt Komisijas secinājumu, ka prasītāja piemēroja plēsonīgas cenas ar nodomu izstumt no tirgus savu konkurenti *Icera*, kas ir pietiekami, lai pierādītu, ka prasītāja ir ļaunprātīgi izmantojusi savu stāvokli (spriedums, 1991. gada 3. jūlijs, *AKZO*/Komisija, C-62/86, EU:C:1991:286, 70. un 71. punkts).

655 Tādējādi ceturtā pamata otrā daļa jānoraida.

Par trešo daļu – par to, ka Komisija neesot pierādījusi prasītājas rīcības un tās plēsonīgo cenu noteikšanas stratēģijas neracionālo raksturu

656 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija neesot pierādījusi, ka tās rīcība nebija racionāla, izņemot vēlmi izstumt *Icera*, vai ka ar tās cenām tika īstenots *Icera* izstumšanas plāns. Pēc tās domām, dažus dokumentus, uz kuriem balstījās Komisija, lai mēģinātu pierādīt šāda plāna esamību, esot izstrādājuši zemāka līmeņa darbinieki, kuriem nav pilnvaru pieņemt lēmumus par cenām. Tā piebilst, ka Komisija neesot sniegusi nekādus pierādījumus par tās upurēšanos, lai gan saskaņā ar Paziņojumu par prioritātēm tai esot bijis jāpierāda šādas upurēšanās esamība.

657 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

658 Jānorāda, ka šīs daļas pamatojumam prasītāja tikai atkārtoti min argumentus, kurus tā izvirzīja trešā pamata pirmajā daļā saistībā ar apgalvoto pierādījumu nesniegšanu par upurēšanās esamību, kā arī desmitajā pamatā, apgalvojot, ka neesot sniegti pierādījumi *Icera* izstumšanas stratēģijas pastāvēšanai.

659 Šie argumenti, kas tika noraidīti, izskatot trešā pamata pirmo daļu un desmito pamatu, jānoraida tādu pašu iemeslu dēļ, ciktāl tie ir izvirzīti ceturtā pamata trešās daļas pamatojumam, un ar to pietiek, lai šo daļu noraidītu.

Par ceturto daļu – par to, ka prasītājas cenas esot augstākas salīdzinājumā ar Icera cenām

660 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija, pirmkārt, atzīst, ka prasītājas cenas bija augstākas nekā *Icera* cenas, un, otrkārt, ka *Icera* mikroshēmas kvalitāte bija augstāka. Prasītājas ieskatā, ja tas tā būtu bijis, būtu bijis loģiski, ka tā samazinātu cenas savām mikroshēmām, lai kompensētu savu produktu zemāko kvalitāti, ko Komisija neesot ņēmusi vērā.

661 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

662 Jāatgādina, ka dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums ļaunprātīgi izmanto šo stāvokli, ja tas piemēro cenas, kas ir zemākas par vidējām mainīgajām izmaksām, vai cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, bet augstākas par vidējām mainīgajām izmaksām, ja šādas cenas ir noteiktas, īstenojot konkurenta izstumšanas stratēģiju (spriedums, 1991. gada 3. jūlijs, *AKZO*/Komisija, C-62/86, EU:C:1991:286, 70. un 72. punkts).

663 Šajā lietā no piektā līdz astotā un desmitā pamata izvērtējuma izriet, ka Komisija ir pienācīgi pierādījusi, ka prasītāja piemēroja plēsonīgas cenas ar nolūku izstumt savu konkurenti *Icera*, kas ir pietiekami, lai pierādītu, ka prasītāja ir ļaunprātīgi izmantojusi savu dominējošo stāvokli.

664 Turklāt no vienpadsmitā pamata izvērtējuma izriet, ka Komisija, nepieļāvusi kļūdu un nepārkāpjot savu pienākumu norādīt pamatojumu, noraidīja prasītājas izvirzīto objektīvos pamatojumus, tostarp tās apgalvojumu, ka tās plēsonīgās cenas tika piemērotas, reaģējot uz *Icera* agresīvajām cenām.

665 Tādējādi Komisijai pamatoti nevar pārmest, ka tā nav ņēmusi vērā prasītājas plēsonīgās cenas, kas tika attaisnotas ar to, ka *Icera* cenas bija zemākas vai arī ka prasītājas produktu kvalitāte bija zemāka. Turklāt atsauces kritērijs, lai novērtētu plēsonīgu cenu noteikšanas esamību, ir balstīts nevis uz tā uzņēmuma cenām un izmaksām, pret kuru šāda prakse tiek īstenota, vai uz attiecīgo produktu kvalitāti, bet gan uz dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma cenām un izmaksām.

666 Tādējādi ceturtā pamata ceturtā daļa jānoraida.

Par piekto daļu – par to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā būtiskus attaisnojošus pierādījumus

667 Prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā vairākus "būtiskus" attaisnojošus pierādījumus, proti, pirmkārt, apstākli, ka *Huawei* un *ZTE* bija paziņojušas, ka tās nebūtu iepirkušas lielākus apjomus no *Icera*, ja nebūtu bijis pārmestās rīcības, otrkārt, to, ka *Icera* mikroshēmas bija tehniski novecojušas un ka *Icera* jebkurā gadījumā nebūtu spējusi izstrādāt *LTE* mikroshēmu pirms prasītājas, un, treškārt, to, ka *Icera* netika izstumta no tirgus attiecīgajā laikposmā, jo tai bija izdevies piesaistīt ievērojamus ārējos ieguldījumus un to bija iegādājusies *Nvidia*.

668 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

669 Jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums ļaunprātīgi izmanto šo stāvokli, ja tas piemēro cenas, kas ir zemākas par vidējām mainīgajām izmaksām, vai cenas, kas ir zemākas par vidējām kopīgām izmaksām, bet augstākas par vidējām mainīgajām izmaksām, ja šādas cenas ir noteiktas, īstenojot konkurenta izstumšanas stratēģiju (spriedums, 1991. gada 3. jūlijs, *AKZO*/Komisija, C-62/86, EU:C:1991:286, 70. un 72. punkts). Izskatāmajā lietā, it īpaši no piektā līdz astotā un desmitā pamata izvērtējuma izriet, ka Komisija ir pienācīgi pierādījusi, ka prasītāja piemēroja šādas plēsonīgas cenas ar nolūku izstumt savu konkurenti *Icera*, kas ir pietiekami, lai pierādītu, ka prasītāja ir ļaunprātīgi izmantojusi dominējošo stāvokli.

670 Tādējādi tas, ka divas klientes, uz kurām bija vērsta pārmestā rīcība, jebkurā gadījumā nebūtu iepirkušas lielākus apjomus no *Icera*, ja nebūtu bijis šādas rīcības, ka *Icera* tehnoloģija bija novecojusi vai ka *Icera* bija piesaistījusi ārējo finansējumu un ka tā tika nopirkta attiecīgajā laikposmā, pat ja tas būtu pierādīts, nevarētu ietekmēt Komisijas secinājumu par ļaunprātīgas izmantošanas esamību, kas balstīts uz konstatējumu, ka prasītāja piemēroja cenas, kas ir zemākas

par tās izmaksām ar nolūku izstumt no tirgus savu konkurenti *Icera*. Tas it īpaši ir tāpēc, ka šie trīs prasītājas minētie apstākļi ir ar to nesaistīti elementi, kurus tā nekādā veidā nevarēja ietekmēt, un tāpēc tie nevarētu atbrīvot prasītāju no sankcijām par izdarīto pārkāpumu.

671 Katrā ziņā arī jānorāda, ka prasītāja attiecīgos trīs elementus tikai kvalificē kā "izšķirošus", neizskaidrojot, kā tie varētu likt apšaubīt to, ko tā dēvē par "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju", ja Komisija tos būtu ņēmusi vērā.

672 Tādējādi ceturtā pamata piektā daļa jānoraida.

Par sesto daļu – pierādījumu nesniegšanu saistībā ar "finansiālo plēsonību"

673 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā minētās plēsonīgās cenas nav pamatotas ar ticamiem pierādījumiem un ir pretrunā tam, ka sabiedrību *Icera* attiecīgajā laikposmā iegādājās *Nvidia*. Tā piebilst, ka administratīvajā procesā tā apstrīdēja "finansiālas plēsonības" esamību, kas lika Komisijai atteikties no šīs apsūdzības minētajā lēmumā un atsaukties tikai uz "tradicionālo plēsonīgo cenu noteikšanu".

674 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

675 Lai noraidītu šo daļu, pietiek konstatēt, ka, Komisija apstrīdēto lēmumu nav balstījusi uz finansiālo plēsonību, – ko atzīst arī pati prasītāja, – bet uz tradicionālo plēsonīgo cenu noteikšanu, proti, uz gadījumu, kad dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums piemēro cenas, kas ir zemākas par tā izmaksām, ar nolūku izstumt konkurentu.

676 Tādējādi prasītājas arguments par pierādījumu nesniegšanu saistībā ar finansiālas plēsonības pastāvēšanu, jāatzīst par neiedarbīgu, un ceturtā pamata sestā daļa jānoraida.

Par septīto daļu – par to, ka "teorija par plēsonīgu cenu noteikšanu" ir jauna, kļūdaina un nepamatota

677 Prasītāja skaidro, ka Komisijas "teorija par plēsonīgu cenu noteikšanu", saskaņā ar kuru tā nodrošināja *Huawei* MDM8200 mikroshēmas par plēsonīgam cenām, lai *Huawei* varētu pārliecināt mobilo sakaru operatorus izvēlēties tās ierīces, kas aprīkotas ar šīm mikroshēmām, nevis *ZTE* ierīces, kas aprīkotas ar *Icera* mikroshēmām, neesot pamatota.

678 "Plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju" Komisija, pēc prasītājas domām, esot izstrādājusi tikai tāpēc, ka laikposmā no 2009. gada jūlija līdz 2010. gada jūnijam tā bija atklājusi pierādījumus plēsonīgam cenām attiecībā uz MDM8200 mikroshēmām, kas tika piemērotas vienīgi uz *Huawei*, bet ne *ZTE*.

679 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

680 Jāatgādina, ka tostarp no piektā līdz astotā un desmitā pamata izskatīšanas izriet, ka Komisija ir pienācīgi pierādījusi, ka prasītāja piemēroja plēsonīgas cenas MDM8200 mikroshēmai, it īpaši attiecībā uz *Huawei* ar nolūku izstumt no tirgus savu konkurenti *Icera*, ko prasītāja šajā daļā neapstrīd.

681 Tādējādi prasītājas arguments, kas izvirzīts pret Komisijas konstatējumu, saskaņā ar kuru tā sākotnēji plēsonīgas cenas ir piedāvājusi tikai *Huawei*, bet vēl ne *ZTE*, lai tādējādi dotu priekšroku nevis *ZTE* ierīcēm, kas aprīkotas ar *Icera* mikroshēmām, bet *Huawei* ierīcēm, kas aprīkotas ar vienu no prasītājas ražotajām mikroshēmām, jāatzīst par neiedarbīgu, jo tas neliek apšaubīt to, ko prasītāja dēvē par "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju".

682 Turklāt prasītāja apgalvo, ka Komisija "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju" esot izstrādājusi tāpēc, ka tā bija atklājusi pierādījumu tam, ka laikposmā no 2009. gada jūlija līdz 2010. gada jūnijam saimnieciski nepamatoti zemas cenas par MDM8200 mikroshēmām tika piedāvātas tikai *Huawei* un nevis *ZTE*. Pierādījums tam, ka prasītāja *Huawei* piemēroja plēsonīgas cenas ar nodomu izstumt no tirgus *Icera*, ir pietiekams, lai pierādītu ļaunprātīgas izmantošanas esamību. Tādējādi Komisijai nebija pienākuma pierādīt, ka arī *ZTE* tika noteiktas plēsonīgas cenas, lai sodītu prasītāju.

683 Tāpēc ceturtā pamata septītā daļa jānoraida.

Par astoto daļu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" attiecībā uz plēsonīgu cenu tiešu noteikšanu laikposmā no 2010. gada trešā ceturkšņa līdz 2011. gada otrajam ceturksnim

684 Atsaucoties uz sesto un septīto pamatu, prasītāja norāda uz trim Komisijas pieļautajām kļūdām, no kurām divas attiecas uz pētniecības un izstrādes izmaksu sadalījumu un viena – uz vienreizēju inženiertehnisko izmaksu maksājuma piešķiršanu *ZTE*.

685 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

686 Jāatgādina, ka šie argumenti tika izskatīti un noraidīti, izvērtējot sesto un septīto pamatu, un ar to pietiek, lai noraidītu ceturtā pamata astoto daļu.

Par devīto daļu – to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā MDM8200 mikroshēmas komerciālo realitāti

687 Prasītāja apgalvo, ka MDM8200 mikroshēmai bija tehniskas problēmas, tāpēc *Huawei* radās šīs mikroshēmas krājumu pārpalikums, tāpēc bija pilnīgi racionāli, ka tā samazināja cenas minētajai mikroshēmai. Šādi cenu samazinājumi, pēc tās domām, netika piešķirti ar nodomu izstumt no tirgus konkurentu.

688 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

689 Kā it īpaši izriet no piektā līdz astotā un desmitā pamata pārbaudes, Komisija ir pienācīgi pierādījusi, ka prasītāja piemēroja plēsonīgas cenas ar nolūku izstumt savu konkurenti *Icera*. Turklāt, kā izriet no vienpadsmitā pamata pārbaudes, Komisija, nepieļāvusi kļūdu un nepārkāpjot pienākumu norādīt pamatojumu, noraidīja prasītājas izvirzītos objektīvos pamatojumus, tostarp prasītājas apgalvojumu, ka tās plēsonīgās cenas tika piemērotas, lai palīdzētu *Huawei* atbrīvoties no MDM8200 mikroshēmas krājumu pārpalikuma. Turklāt, kā savos procesuālajos rakstos pamatoti norāda Komisija, tas, ka plēsonīgu cenu noteikšana varētu būt racionāla rīcība, nenozīmē, ka tā ir likumīga.

690 Tādējādi Komisijai pamatoti nevar pārmest, ka tā neesot ņēmusi vērā MDM8200 mikroshēmas komerciālo realitāti, proti, šī produkta tehniskās problēmas.

691 Tādējādi ceturtā pamata devītā daļa jānoraida.

Par desmito daļu – "plēsonīgu cenu noteikšanas teorijas" neloģiskumu un neatbilstību ekonomikas pamatprincipiem

692 Lai pierādītu "plēsonīgu cenu noteikšanas teorijas" neloģiskumu un neatbilstību ekonomikas pamatprincipiem, prasītāja norāda, ka tās cenas esot bijušas augstākas par *Icera* cenām un ka par saimnieciski nepamatoti zemām cenām pārdoto mikroshēmu apjoms attiecīgajā laikposmā bija niecīgs salīdzinājumā ar kopējo mikroshēmu apjomu, kas tika pārdots konkrētajā tirgū un šī tirgus augsto tehnoloģiju segmentā.

693 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

694 Kā it īpaši izriet no šā sprieduma piektā līdz astotā un desmitā pamata pārbaudes, Komisija ir pienācīgi pierādījusi, ka prasītāja piemēroja plēsonīgas cenas 1991. gada 3. jūlija sprieduma *AKZO* /Komisija (C-62/86, EU:C:1991:286) izpratnē, lai izstumtu savu konkurenti *Icera*, kas ir pietiekami, lai pierādītu prasītājas dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu. Tādējādi, kā norādīts šī pamata ceturtās daļas pārbaudes ietvaros, Komisijai nevar pamatoti pārmest, ka tā neesot ņēmusi vērā, ka prasītājas piemērotās plēsonīgās cenas bija augstākas par *Icera* cenām.

695 Turklāt, kā izriet no devītā pamata pirmās daļas analīzes un, konkrētāk, no šā sprieduma 521.–523. punkta, Komisijai, izvērtējot iespējamu plēsonīgo cenu esamību, ko piemēro dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums, nav jāpārbauda, vai apstrīdētās prakses tirgus seguma likme ir pietiekami liela, lai šī prakse radītu pret konkurenci vērstas sekas.

696 No tā izriet, ka ceturtā pamata desmitā daļa jānoraida.

Par vienpadsmito daļu – par to, ka Komisija neesot pierādījusi, ka attiecīgajā laikposmā radušies zaudējumi tika atgūti, kā arī par to, ka tā neesot norādījusi plēsonīgo cenu noteikšanas perioda beigas

697 Atsaucoties uz trešo pamatu, prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka Komisija neesot sniegusi pierādījumus tam, ka tā bija atguvusi zaudējumus pēc pārkāpuma laikposma beigām, lai gan šādi pierādījumi tai esot jāiesniedz atbilstoši Paziņojumam par prioritātēm. Otrkārt, tā pārmet Komisijai, ka apstrīdētajā lēmumā tā neesot sniegusi pierādījumus tam, kādā datumā tā esot beigusi īstenot savu nodomu noteikt plēsonīgas cenas.

698 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

699 Kā izriet no trešā pamata pārbaudes un it īpaši no šā sprieduma 618. punkta, Komisijai saskaņā ar Paziņojumu par prioritātēm nav jāpierāda, ka dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums ir atguvis plēsonīgu cenu noteikšanas laikposmā radušos zaudējumus.

700 Turklāt jākonstatē, ka Komisijai nav pienākuma identificēt noslēguma pēdējo posmu, kas iezīmē plēsonīgu cenu noteikšanas laikposma beigas, un tas, ka apstrīdētajā lēmumā tā nav veikusi pārbaudi attiecībā uz laikposmu pēc 2011. gada 30. jūnija, nozīmē tikai to, ka no šī datuma tai vairs nebija pietiekamu pierādījumu tam, ka prasītāja bija noteikusi plēsonīgas cenas.

701 Tādējādi ceturtā pamata vienpadsmitā daļa jānoraida.

Par divpadsmito daļu – par "vienlīdz efektīva" konkurenta un "Icera" veiksmīgas darbības attiecīgajā laikposmā kritērija nepiemērošanu, kas noraida "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju"

702 Atsaucoties uz devīto pamatu, prasītāja vispirms norāda, ka Komisija neesot veikusi "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi. Turpinājumā tā norāda, ka Komisija neesot ņēmusi vērā pierādījumus, kas liecina, ka *Icera* attiecīgajā laikposmā nebija izstumta no tirgus un pat sasniedza ļoti labus rezultātus, kas liekot apšaubīt "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju".

703 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

704 Vispirms jāatgādina, ka no devītā pamata pirmās daļas pārbaudes un, konkrētāk, no šā sprieduma 524.–527. punkta izriet, ka analīzē, kurā Komisija salīdzina dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma piemērotās cenas ar tā konkrētām izmaksām, lai novērtētu, vai tas ir piemērojis plēsonīgas cenas, ir ietverta "vienlīdz efektīva" konkurenta analīze, un, tā kā Komisija izskatāmajā lietā ir pierādījusi, ka dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums bija noteicis šādas cenas, un tādējādi netieši ir veikusi šādu analīzi, ar to pietiek, lai noraidītu prasītājas iebildumu par "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzes neveikšanu apstrīdētajā lēmumā.

705 Turpinājumā, kā izriet no šā sprieduma 520. un 521. punkta, jāatgādina, ka Komisijai nav pienākuma pierādīt, ka plēsonīgu cenu noteikšana faktiski izraisīja pret konkurenci vērstu ietekmi, kas ir pietiekami, lai noraidītu iebildumu, ka attiecīgajā laikposmā *Icera* faktiski nebija izstumta no tirgus.

706 Tādējādi ceturtā pamata divpadsmitā daļa jānoraida.

Par trīspadsmito daļu – Komisijas kļūdu, nosodot īstu konkurenci

707 Prasītāja apgalvo, ka tā ir tikai iesaistījusies spēcīgā, bet parastā "uz sniegumu balstītā konkurencē" un ka zemo cenu piemērošana, par ko šajā lietā tai ir noteiktas sankcijas, patiesībā veicinot konkurenci. Tāsprāt, šis ir pirmais gadījums, kad Komisija konstatē plēsonīgu cenu noteikšanas praksi, pamatojoties uz pētniecības un izstrādes izmaksu nesegšanu.

708 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

709 Kā izriet no desmitā pamata pārbaudes, Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pienācīgi pierādījusi, ka prasītāja noteica *Huawei* un *ZTE* saimnieciski nepamatoti zemas cenas attiecībā uz MDM8200, MDM6200 un MDM8200A mikroshēmām ar nolūku izstumt no tirgus *Icera*, balstoties gan uz tiešajiem pierādījumiem, proti, prasītājas iekšējiem dokumentiem, gan uz netiešajiem pierādījumiem, proti, kontekstuālajiem pierādījumiem. No tā izriet, ka prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka faktiski tā ir veicinājusi konkurenci.

710 Turklāt attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru Komisija šajā lietā pirmo reizi konstatēja plēsonīgu cenu noteikšanas esamību tā iemesla dēļ, ka nebija segtas pētniecības un izstrādes izmaksas, jākonstatē, ka šāds arguments tika izskatīts un noraidīts, izvērtējot septīto pamatu, un tas jānoraida tādu pašu iemeslu dēļ, ciktāl tas ir izvirzīts šīs daļas pamatojumam.

711 Tādējādi ceturtā pamata trīspadsmitā daļa jānoraida. Tātad, tā kā arī šī pamata pārējās divpadsmit daļas tika noraidītas, minētais pamats jānoraida kopumā.

Par astoto pamatu – "acīmredzami nepareizu cenu un izmaksu analīzi"

712 Astotajam pamatam ir trīs daļas. Pirmā daļa attiecas uz cenu un izmaksu analīzē noteikto sākuma laikposmu. Otrā daļa attiecas uz būtiskākajām kļūdām, kas esot pieļautas cenu un izmaksu analīzē. Trešā daļa attiecas uz minēto kļūdu nelabošanu apstrīdētajā lēmumā.

713 Tā kā šī pamata otrā un trešā daļa būtībā attiecas uz kļūdām, kuras Komisija esot pieļāvusi cenu un izmaksu analīzē un kuras tā neesot labojusi apstrīdētajā lēmumā, tās tiks izskatītas kopā.

Ievada apsvērumi

714 Apstrīdētā lēmuma 12.7.1. punktā Komisija veica cenu un izmaksu analīzi attiecībā uz trīs mikroshēmām un divām minētajām klientēm pa ceturkšņiem, lai noskaidrotu, vai prasītāja piemēroja cenas, kas bija zemākas par vidējām mainīgajām izmaksām vai ilgtermiņa vidējām papildizmaksām.

715 Apstrīdētā lēmuma 12.7.1.1. punktā Komisija vispirms paskaidroja, ka mikroshēmas tirdzniecības cikla sākumā tās vidējās mainīgās izmaksas bija ļoti augstas un tikai tad, kad ražošana sasniedza lielu apjomu, šīs vidējās mainīgās izmaksas stabilizējās. Šī iemesla dēļ Komisija turpinājumā precizēja, ka savā cenu un izmaksu analīzē tā neņēma vērā ceturkšņus pirms lielapjoma ražošanas posma un ka šāda pieeja bija labvēlīga prasītājai, jo, veicot minēto analīzi attiecībā uz šiem ceturkšņiem, tā būtu secinājusi plēsonīgas cenas, ņemot vērā šīs mākslīgi augstās ražošanas izmaksas cikla sākumā (apstrīdētā lēmuma 940. punkts). Visbeidzot tā noteica ceturksni, kurā, pēc tās domām, katra no trim attiecīgajām mikroshēmām tika ražota lielā apjomā, kas kļuva par tās analīzes sākumpunktu, proti, attiecībā uz MDM8200 mikroshēmu tas bija 2009. gada trešais ceturksnis un attiecībā uz MDM6200 un MDM8200A mikroshēmām – 2010. gada trešais ceturksnis (apstrīdētā lēmuma 941.–943. punkts).

716 Turpinājumā Komisija veica cenu un izmaksu analīzi un secināja, ka prasītāja bija noteikusi plēsonīgas cenas trim attiecīgajām mikroshēmām un abām minētajām klientēm laikposmā no 2009. gada 1. jūlija līdz 2011. gada 30. jūnijam, kā tas tostarp izriet no apstrīdētā lēmuma 55.–57. tabulas.

Par pirmo daļu – cenu un izmaksu analīzes sākuma periodu

717 Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot kļūdaini un nepietiekami pamatoti noteikusi cenu un izmaksu analīzes sākuma periodu.

718 It īpaši prasītāja pārmet Komisijai, ka patvaļīgi un bez atbilstoša pamatojuma tā uzskatīja, ka mikroshēma tika ražota lielā apjomā brīdī, kad bija vērojams tās ražošanas apjoma būtisks pieaugums. Prasītājas ieskatā Komisijai esot bijis jāņem vērā brīdis, kad bija vērojams būtisks un ilgstošs šīs mikroshēmas vidējo mainīgo izmaksu samazinājums, jo tikai tad, kad šīs izmaksas stabilizējas, minētās mikroshēmas ražošanas jauda sasniedza maksimumu.

719 Piemērojot savu pieeju, kas balstīta uz būtisku vidējo mainīgo izmaksu samazinājumu, prasītāja apgalvo, ka MDM8200 mikroshēma lielapjoma ražošanu sasniedza tikai 2010. gada otrajā ceturksnī, savukārt MDM8200A un MDM6200 mikroshēmas to sasniedza tikai 2011. gada pirmajā ceturksnī.

720 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

721 Vispirms jānorāda, ka puses neapstrīd to, ka mikroshēmas vidējās mainīgās izmaksas parasti ir ļoti augstas tās tirdzniecības cikla sākumā, pēc tam, palielinoties ražošanas apjomam, tās būtiski samazinās un stabilizējas cikla noslēdzošajā posmā. Tomēr lietas dalībnieku nostāja atšķiras jautājumā par to, no kura mikroshēmas tirdzniecības cikla brīža Komisija var pamatoti veikt cenu un izmaksu analīzi, lai pārbaudītu, vai tika noteiktas plēsonīgas cenas.

722 Šajā ziņā jākonstatē, ka prasītāja vienīgi piedāvā citu pieeju, bet neizskaidro, kāpēc Komisijas pieeja apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaina, ne arī to, kāpēc cenu un izmaksu analīzes sākumpunktam būtu jāatbilst brīdim, kad ir vērojams būtisks un ilgstošs mikroshēmas vidējo izmaksu samazinājums. Turklāt tas, ka Komisijas izvēlētā pieeja nav izdevīgāka prasītājai par tās piedāvāto vai ka abas pieejas nav līdzīgas, nenozīmē, ka Komisijas secinājumi ir kļūdaini (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 29. marts, *Telefónica* un *Telefónica de España*/Komisija, T-336/07, EU:T:2012:172, 225. punkts), ar ko pietiek, lai noraidītu šo pirmo daļu.

723 No iepriekš minētā izriet, ka pirmā daļa jānoraida.

Par citām daļām – būtiskākajām kļūdām cenu un izmaksu analīzē, kuras apstrīdētajā lēmumā netika labotas

724 Otrās daļas pamatojumam prasītāja apgalvo, ka, ja būtiskākās kļūdas, kas to skar, būtu izlabotas, cenu un izmaksu analīzē tiktu konstatēts, ka par ilgtermiņa vidējām papildizmaksām zemākas cenas MDM8200 mikroshēmai tika noteiktas tikai trīs ceturkšņos attiecībā uz *Huawei* un vienā ceturksnī attiecībā uz *ZTE*. Atsaucoties attiecīgi uz ceturto, sesto un septīto pamatu, tā skaidro, ka šīs būtiskākās kļūdas attiecas uz "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju", cenu aprēķināšanu un izmaksu aprēķināšanu.

725 Trešās daļas pamatojumam prasītāja apgalvo, ka Komisija kļūdaini un, nesniedzot pietiekamu pamatojumu, esot noraidījusi korekcijas, kuras tā bija piedāvājusi veikt saistībā ar šīm būtiskākajām kļūdām, kas ietekmē cenu un izmaksu analīzi. Konkrētāk, atsaucoties, pirmkārt, uz devīto pamatu, tā pārmet Komisijai, ka tā neesot veikusi "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi, kas ir tās cenu un izmaksu analīzes pamatā, un, otrkārt, atsaucoties uz sesto un septīto pamatu, tā apšauba apstrīdētā lēmuma 994. un nākamajos apsvērumos paustos apgalvojumus.

726 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

727 Jākonstatē, ka prasītāja nesniedz nekādus jaunus apsvērumus astotā pamata otrās un trešās daļas pamatojumam un turklāt diezgan vispārīgi atsaucas uz dažiem citiem pamatiem, it īpaši attiecībā uz kļūdām, kas ietekmē apstrīdētajā lēmumā izstrādāto "plēsonīgo cenu noteikšanas teoriju", Komisijas veikto cenu un izmaksu aprēķinu un "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzes neveikšanu. Šie apsvērumi tika noraidīti, izskatot ceturto pamatu attiecībā uz apgalvotajām kļūdām, kas ietekmē minētajā lēmumā izstrādāto "plēsonīgo cenu noteikšanas teoriju", izskatot sesto un septīto pamatu attiecībā uz apgalvotajām kļūdām, kas ietekmē Komisijas veikto cenu un izmaksu aprēķinu, un izskatot devītā pamata pirmo daļu saistībā ar apgalvoto "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzes neveikšanu, ar ko pietiek, lai noraidītu astotā pamata otro un trešo daļu.

728 Tātad astotā pamata otrā un trešā daļa jānoraida. Tādējādi, tā kā šī pamata pirmā daļa arī tika noraidīta (skat. šā sprieduma 723. punktu), minētais pamats kopumā jānoraida.

Par divpadsmito pamatu – nepietiekamu apstrīdētā lēmuma pamatojumu

729 Prasītāja atsaucas uz Hartas 41. panta un LESD 296. panta pārkāpumu apstrīdētā lēmuma nepietiekama pamatojuma dēļ.

730 It īpaši prasītāja, pirmkārt, norāda, ka apstrīdētais lēmums ietver pretrunas, nepilnīgus vērtējumus un neskaidrus paziņojumus, atsaucoties šajā ziņā uz prasības pieteikuma A.12. pielikumu, kurā tā ir sastādījusi šo neatbilstību sarakstu.

731 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija esot sniegusi nepamatotus paziņojumus un nekritiski pieņēmusi sūdzības iesniedzējas apgalvojumus.

732 Treškārt, prasītāja atsaucas uz gadījumiem, kad Komisija neesot izskatījusi un it īpaši neesot nopietni pārbaudījusi dažus argumentus, kas tika izvirzīti administratīvajā procesā, proti, pirmkārt, argumentu par informācijas pieprasījumos uzdoto jautājumu nepiemērotību, lai definētu konkrēto tirgu, otrkārt, argumentu par to, ka attiecīgo mikroshēmu izstrādes izmaksas attiecībā uz *Huawei* un *ZTE* bija nenozīmīgas, treškārt, argumentu par to, ka nevienā no dokumentiem, kurus Komisija izmantoja, lai pierādītu prasītājas nodomu izstumt konkurenti, nav atsauces uz MDM8200 mikroshēmu, ceturtkārt, argumentu par saimnieciski nepamatoti zemu cenu netiešu noteikšanu un, piektkārt, argumentu par to, ka prasītāja tikai pieskaņoja savas cenas *Icera* cenām.

733 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot norādījusi atsauces uz izmaksu aprēķināšanas metodi, kuru prasītāja piedāvāja administratīvajā procesā, un neesot ņēmusi to vērā apstrīdētajā lēmumā, nesniedzot nekādus paskaidrojumus.

734 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

735 Jānorāda, ka Hartas 41. panta 1. punkta c) apakšpunkts uzliek administrācijai pienākumu pamatot savus lēmumus. Tāpat LESD 296. pants noteic, ka Savienības tiesību aktiem jābūt pamatotiem.

736 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 296. pantā prasītais pamatojums Savienības iestāžu aktiem jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tajā skaidri un nepārprotami jānorāda iestādes, kas ir izdevusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt pārbaudi. Pamatojuma norādīšanas prasība ir izvērtējama, ņemot vērā visus izskatāmās lietas apstākļus, it īpaši attiecīgā akta saturu, izvirzīto pamatu būtību un interesi saņemt paskaidrojumus, kas var būt akta adresātiem vai citām personām, kuras tas skar tieši un individuāli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu. (skat. spriedumu, 2016. gada 10. marts, *HeidelbergCemen*/Komisija, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

737 Tāpat jāatgādina, ka pamatojuma esamība jānošķir no jautājuma par pamatojuma pamatotību. No tā izriet, ka tāda pamata ietvaros, kas attiecas uz pamatojuma neesamību vai nepietiekamību, iebildumi un argumenti, kas ir vērsti uz apstrīdētā lēmuma pamatotības apstrīdēšanu, ir neefektīvi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 12. jūlijs, *Nexans France* un *Nexans*/Komisija, T-449/14, EU:T:2018:456, 164. punkts).

738 Attiecībā uz pirmo iebildumu, kas balstīts uz pretrunām, nepilnīgiem vērtējumiem un neskaidriem paziņojumiem apstrīdētajā lēmumā, jānorāda, ka pretēji prasītājas apgalvojumiem apstrīdētajā lēmumā nav nevienas no pretrunām, nepilnīgajiem vērtējumiem vai neskaidriem apgalvojumiem, kas minēti prasības pieteikuma A.12. pielikumā, un tas ir pietiekams pamats, lai noraidītu šo iebildumu.

739 Attiecībā uz otro iebildumu, kas balstīts uz nepamatotiem apgalvojumiem un sūdzības iesniedzējas apgalvojumu nekritisku pārņemšanu apstrīdētajā lēmumā, jānorāda, ka ar šo iebildumu tiek apšaubīta apstrīdētā lēmuma pamatotība, un tādēļ tas ir neefektīvs šajā pamatā.

740 Attiecībā uz trešo iebildumu, kas balstīts uz to, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā neesot aplūkojusi atsevišķus administratīvajā procesā izvirzītos argumentus, jānorāda, ka katru no minētajiem argumentiem prasītāja izvirzīja atsevišķos pamatos: otrajā pamatā (attiecībā uz jautājumiem, kas uzdoti informācijas pieprasījumos, lai noteiktu konkrēto tirgu), ceturtajā pamatā (attiecībā uz plēsonīgu cenu netiešu noteikšanu), septītajā pamatā (attiecībā uz izstrādes izmaksām), desmitajā pamatā (attiecībā uz izstumšanas no tirgus nodomu) un vienpadsmitajā pamatā (attiecībā uz cenu saskaņošanu ar *Icera*), un šos argumentus īpaši izskatīja Tiesa, kas tos noraidīja, un tas ir pietiekams pamats šī iebilduma noraidīšanai.

741 Turklāt, ciktāl prasītāja pārmet Komisijai, ka tā neesot nopietni pārbaudījusi attiecīgos argumentus, šis pārmetums ir vērsts uz apstrīdētā lēmuma pamatotības apšaubīšanu, un tādēļ šī pamata ietvaros tas ir neefektīvs.

742 Attiecībā uz ceturto iebildumu par to, ka apstrīdētajā lēmumā neesot atsauces uz izmaksu aprēķināšanas metodi, kuru prasītāja bija ierosinājusi Komisijai administratīvajā procesā, un uz to, ka šī metode neesot ņemta vērā, jānorāda, ka tas, ka Komisija izskatāmajā lietā izmantoja savu atsauces izmaksu aprēķināšanas metodi, iespējams, neņemot vērā prasītājas piedāvāto metodi, nenozīmē, ka tā nav ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu. Turklāt jākonstatē, ka izskatāmajā lietā minētā lēmuma 12.6. punktā Komisija sīki un nepārprotami izskaidroja savu atsauces izmaksu aprēķināšanas metodi, kā arī iemeslus, kuru dēļ tai šķita, ka šī metode ir vispiemērotākā. Tāpēc šis iebildums jānoraida.

743 Tādējādi divpadsmitais pamats jānoraida.

Par trīspadsmito pamatu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā", apstrīdētā lēmuma nepamatotību un pamatojuma nesniegšanu attiecībā uz pārkāpuma ilgumu

744 Trīspadsmitajā pamatā prasītāja apstrīd gan pārkāpuma sākuma, gan beigu datumu, ko noteikusi Komisija.

745 Attiecībā uz pārkāpuma sākuma datumu prasītāja, atsaucoties uz astotā pamata pamatojumam izklāstītajiem argumentiem, apgalvo, ka Komisija nevarēja noteikt šo datumu 2009. gada 1. jūlijā, jo MDM8200 mikroshēmu tā sāka ražot lielā apjomā tikai 2010. gada otrajā ceturksnī un MDM6200 un MDM8200A mikroshēmas sasniedza šo ražošanas apjomu tikai 2011. gada pirmajā ceturksnī.

746 Attiecībā uz pārkāpuma beigu datumu, prasītāja, atsaucoties uz ceturtā un desmitā pamata pamatojumam izvirzītajiem argumentiem, apgalvo, ka Komisija nevarēja noteikt šo datumu 2011. gada 30. jūnijā.

747 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

748 Jākonstatē, ka šajā pamatā prasītāja tikai atsaucas uz argumentiem, kas izklāstīti ceturtā, astotā un desmitā pamata pamatojumam. Iztaujāta šajā ziņā tiesas sēdē, prasītāja skaidri apstiprināja, ka šis pamats neietver nevienu īpašu argumentu, kas nebūtu izklāstīts citu pamatu pamatojumam.

749 Tomēr visi argumenti, kuri ir izklāstīti ceturtā, astotā un desmitā pamata pamatojumam un uz kuriem prasītāja atsaucas šajā pamatā, tika noraidīti, kas ir pietiekams pamats trīspadsmitā pamata noraidīšanai.

Par četrpadsmito pamatu – apstrīdētā lēmuma "acīmredzamo kļūdaino raksturu" attiecībā uz naudas soda uzlikšanu un aprēķināšanu

750 Šim pamatam ir septiņas daļas. Pirmā daļa attiecas uz pārkāpuma izdarīšanu bez nodoma vai nolaidības. Otrā daļa attiecas uz kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, tiesiskās drošības principa pārkāpumu un pamatojuma nesniegšanu, nosakot pārdošanas apjoma vērtību. Trešā daļa attiecas uz "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" un tiesību kļūdām, kas saistītas ar pārkāpuma ietekmes neizvērtēšanu. Ceturtā daļa attiecas uz kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, kā arī uz pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu saistībā ar pārkāpuma smagumu. Piektā daļa balstās uz "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" un tiesību kļūdām, kā arī uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi saistībā ar pārkāpuma papildu summu. Sestā daļa attiecas uz kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām saistībā ar atbildību mīkstinošu apstākļu neesamību atbilstoši 2006. gada pamatnostādnēm un pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu saistībā ar nodomu vai nolaidību. Septītā daļa attiecas uz samērīguma principa pārkāpumu.

Ievada apsvērumi

751 Apstrīdētajā lēmumā Komisija nolēma piemērot prasītājai naudas sodu, kas aprēķināts, pamatojoties uz 2006. gada pamatnostādnēs izklāstītajiem principiem.

752 Vispirms, balstoties uz prasītājas sniegtajiem datiem, Komisija noteica *UMTS* mikroshēmu, proti, pārkāpumā iesaistīto produktu, kuras prasītāja realizēja EEZ teritorijā, tiešo un netiešo pārdošanas apjomu vērtības summu. Šajā nolūkā tā izmantoja pārkāpuma skarto pārdošanas apjomu faktisko vērtību, pieskaitot prasītājas veikto *UMTS* mikroshēmu pārdošanas apjomu vērtību attiecīgajā laikposmā, proti, 2009. gada otrajā ceturksnī, visā 2010. gadā un 2011. gada pirmajā ceturksnī. Lai noteiktu naudas soda pamatsummu, tā piemēroja [*konfidenciāli*] smaguma koeficientu, apstrīdētajā lēmumā izklāstot elementus, kurus tā ņēma vērā, lai noteiktu šādu procentuālo daļu.

753 Pēc tam naudas soda pamatsummai Komisija pieskaitīja papildsummu atturošas iedarbības dēļ, kas noteikta [*konfidenciāli*] apmērā no prasītājas veikto *UMTS* mikroshēmu pārdošanas apjomu vidējās vērtības EEZ attiecīgajā laikposmā, proti, [*konfidenciāli*], kas veido pusi no iepriekš noteiktās skarto pārdošanas apjomu faktiskās vērtības. Apstrīdētā lēmuma 1274.–1278. punktā tā arī izskaidroja, kādi faktori tika ņemti vērā, nosakot šo procentuālo daļu.

754 Visbeidzot Komisija secināja – tā kā nebija atbildību pastiprinošu vai mīkstinošu apstākļu, naudas soda apmērs nebija jākoriģē.

755 Ņemot vērā šos apsvērumus, Komisija piemēroja prasītājai naudas sodu 242 042 000 EUR, precizējot, ka, ņemot vērā tās apgrozījumu 19 105 miljonu EUR apmērā pēdējā finanšu gadā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, šī summa joprojām bija mazāka par Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā noteikto 10 % robežu.

756 Izskatāmajā lietā Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu sākumā izskatīt šī pamata otro daļu.

Par otro daļu – kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, tiesiskās drošības principa pārkāpumu un pamatojuma nesniegšanu, nosakot pārdošanas apjomu vērtību

757 Otrās daļas pamatojumam prasītāja izvirza trīs argumentus. Pirmkārt, tā apgalvo, ka, novērtējot tās *UMTS* mikroshēmu netiešo pārdošanas apjomu vērtību EEZ, Komisija esot atkāpusies no 2006. gada pamatnostādņu 15. punkta un izmantojusi datus par kalendāro gadu, nevis datus par pēdējo finanšu gadu.

758 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija esot atkāpusies no 2006. gada pamatnostādņu 13. un 24. punkta, izmantojot pārdošanas apjomus visā attiecīgajā laikposmā, nevis pārdošanas apjomu pēdējā pilnajā taksācijas gadā, un to darījusi bez jebkāda skaidrojuma.

759 Treškārt, prasītāja sūdzas, ka tai neesot bijis iespējas iesniegt Komisijai savus komentārus par pārdošanas apjomu vērtības aprēķināšanas metodi, kuru Komisijas plānoja piemērot.

760 Komisija apstrīd prasītājas argumentus. Tā iebilst, pirmkārt, ka, lai noteiktu prasītājas pārdošanas apjomu vērtību, tai nācās izmantot datus par kalendāro gadu, kurus prasītāja iesniedza 2015. gadā, proti, *in tempore non suspecto* laikā, kad vēl nebija paredzēts aprēķināt naudas sodu, un nevis 2019. gadā iesniegtos datus par pēdējo finanšu gadu, kuros vēlāk vairākkārt tika labotas daudzas kļūdas un tāpēc tie tika atzīti par neuzticamiem. Komisija piebilst, ka tā nevarēja novērtēt pārdošanas apjomus pēdējā finanšu gadā, pamatojoties uz datiem par kalendārajiem gadiem, jo prasītāja nebija iesniegusi šo pārdošanas apjomu sadalījumu pa ceturkšņiem, kas būtu ļāvis to izdarīt.

761 Otrkārt, attiecībā uz pārdošanas apjomu vērtības izmantošanu attiecībā uz visu attiecīgo laikposmu Komisija, atbildot uz repliku, paskaidro, ka tā nevarēja balstīt savus aprēķinus uz pēdējo pilno pārkāpuma gadu, jo prasītājas iesniegtajos tirgus rekonstrukcijas datos bija apkopoti skaitļi par kalendāro gadu. Šajā ziņā tā piebilst, ka sākot ar pirmo 2019. gada 5. februāra informācijas pieprasījumu tā lūdza prasītājai paziņot tai *UMTS* mikroshēmu pārdošanas apjomu vērtību par katru pilnu finanšu gadu no 2009. līdz 2011. gadam, proti, par visu minēto laikposmu, un tādējādi prasītājai bija jāsaprot, ka Komisija plānoja izmantot visu šo laikposmu, nevis tikai pēdējo finanšu gadu.

762 Treškārt, Komisija apgalvo, ka prasītājai bija iespēja izteikt apsvērumus par metodi, kuru tā plānoja piemērot, jo tā informēja par to prasītāju 2019. gada 13. jūnijā, tādējādi prasītājai bija iespēja iesniegt apsvērumus.

763 Attiecībā uz pirmo prasītājas argumentu par to, ka Komisija esot izmantojusi datus par kalendāro gadu, nevis par pēdējo finanšu gadu, no 2006. gada pamatnostādņu 13. punkta izriet, ka, lai noteiktu naudas soda pamatsummu, Komisija izmanto pārkāpumā tieši vai netieši iesaistīto uzņēmuma preču vai pakalpojumu pārdošanas apjomu atbilstošajā ģeogrāfiskajā apgabalā EEZ teritorijā. Parasti Komisija ņem vērā uzņēmuma pārdošanas rādītājus tā pēdējā pilnā gada laikā, kad uzņēmums bijis iesaistīts pārkāpumā.

764 2006. gada pamatnostādņu 15. punktā ir precizēts, ka, lai noteiktu uzņēmuma pārdošanas apjomu, Komisija izmanto vislabākos pieejamos datus no šī uzņēmuma, un šo pamatnostādņu 16. punktā ir paredzēts – ja uzņēmuma sniegtie dati ir nepilnīgi vai nav uzticami, Komisija var noteikt minētā uzņēmuma pārdošanas apjomu, balstoties uz daļējiem datiem, ko tā ieguvusi, vai visu pārējo informāciju, ko tā uzskata par piemērotu vai atbilstošu.

765 No tā izriet, ka Komisijai nav pienākuma izmantot pārdošanas apjomus, kas realizēti pēdējā finanšu gadā, jo tā ir tikai viena no iespējām, nevis pienākums; to apstiprina 2006. gada pamatnostādņu 13. punktā lietotais termins "parasti", kas norāda uz iespēju, nevis pienākumu. Turklāt, ja rodas šaubas par attiecīgā uzņēmuma sniegto datu ticamību, šo pamatnostādņu 16. punkts ļauj Komisijai izmantot jebkuru citu informāciju, ko tā uzskata par piemērotu vai atbilstošu, lai noteiktu attiecīgā uzņēmuma īstenoto pārdošanas apjomu vērtību.

766 Izskatāmajā lietā nav strīda par to, ka naudas soda pamatsummas aprēķināšanas vajadzībām Komisija izmantoja datus par prasītājas pārdošanas apjomiem kalendārajā gadā, nevis datus par pārdošanas apjomiem finanšu gadā, un ka apstrīdētā lēmuma 1246.–1266. punktā tā sīki izskaidroja iemeslus, kas mudināja to šādi rīkoties, proti, citastarp prasītājas iesniegto datu par tās pārdošanas apjomiem finanšu gadā ticamību.

767 Turklāt jānorāda, ka tad, kad Komisija 2019. gada 13. jūnijā informēja prasītāju par savu nodomu izmantot datus par tās pārdošanas apjomiem kalendārajā gadā, prasītāja varēja iesniegt tai datus par pārdošanas apjomiem katrā kalendārajā gadā, šoreiz sadalot tos pa ceturkšņiem, un tādējādi Komisija uz šīs informācijas pamata būtu varējusi aprēķināt prasītājas 2010. taksācijas gadā veikto pārdošanas apjomu vērtību. Prasītāja to nav izdarījusi un tādējādi tā nevar pamatoti pārmest Komisijai, ka tā nebija izmantojusi datus, kuri tai nebija pieejami.

768 Tādējādi Komisija, nepārkāpjot pienākumu norādīt pamatojumu un nepieļāvusi kļūdu, nolēma izmantot prasītājas iesniegtos datus par tās pārdošanas apjomu vērtību, kas tika sniegti par kalendārajiem gadiem, nevis par taksācijas gadiem.

769 Attiecībā uz prasītājas otro argumentu par to, ka Komisija esot izmantojusi visu pārkāpuma laikā īstenoto pārdošanas apjomu, nevis pēdējā finanšu gada laikā īstenoto pārdošanas apjomu, no 2006. gada pamatnostādņu 24. punkta izriet, ka, lai pilnībā ņemtu vērā katra uzņēmuma pārkāpuma izdarīšanas ilgumu, summu, ko nosaka uz pārdošanas apjomu vērtības pamata, reizina ar gadu skaitu, kuru gaitā uzņēmums piedalījies pārkāpumā.

770 Šajā lietā nav strīda par to, ka naudas soda pamatsummu Komisija aprēķināja, saskaitot prasītājas pārdošanas apjomu vērtību atbilstošajā laikposmā, proti, 2009. gada otrajā pusgadā, 2010. gadā, kā arī 2011. gada pirmajā pusgadā, un nevis pēdējā kalendārajā gadā īstenoto pārdošanas apjomu vērtību reizinot ar gadu skaitu, kuros prasītāja piedalījās pārkāpumā, proti, ar diviem gadiem.

771 Pretēji pamatnostādņu 13. punktam, kurā Komisijai ir atļauts izmantot citu pārdošanas apjomu vērtību, nevis to, kas attiecas uz pēdējo taksācijas gadu, šo pamatnostādņu 24. punkts neparedz nekādas atkāpes iespējas.

772 Lai gan 2006. gada pamatnostādņu 37. punkts vispārīgi ļauj Komisijai atkāpties no šajās pamatnostādnēs paredzētās metodikas, tomēr šādos gadījumos Komisijai ir pienākums īpaši pamatot iemeslus, kas lika tai atkāpties no minētās metodes.

773 No judikatūras izriet, pirmkārt – ja Komisija nolemj atkāpties no vispārīgās metodikas, kas izklāstīta 2006. gada pamatnostādnēs, ar kurām tā pati ir ierobežojusi savu novērtējuma brīvību saistībā ar naudas sodu apmēra noteikšanu, pamatojoties, kā tas ir šajā lietā, uz šo pamatnostādņu 37. punktu, šīs prasības saistībā ar pamatojumu ir vēl jo svarīgākas, un, otrkārt, ka pamatnostādnēs ir iekļauta indikatīva uzvedības norma attiecībā uz praksi, kas jāievēro un no kuras Komisija individuālā gadījumā nevar atkāpties, nenorādot ar vienlīdzīgas attieksmes principu saderīgus iemeslus. Šim pamatojumam jābūt vēl jo precīzākam, ciktāl minētajā punktā ir tikai neskaidra atsauce uz "konkrētajiem lietas apstākļiem" un tādējādi Komisijai tiek dota plaša rīcības brīvība, lai izņēmuma kārtā veiktu attiecīgajiem uzņēmumiem piemērojamo naudas sodu pamatsummu pielāgojumus. Šādā gadījumā tam, vai Komisija ievēro Savienības tiesiskajā kārtībā noteiktās garantijas administratīvajos procesos, tostarp pienākumu norādīt pamatojumu, ir vēl jo būtiskāka nozīme (skat. spriedumu, 2016. gada 13. decembris, *Printeos* u.c./Komisija, T-95/15, EU:T:2016:722, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

774 Tomēr, lai gan Komisija faktiski paskaidro, kāpēc tā izmantoja pārdošanas apjomu vērtību par 2010. kalendāro gadu, nevis par pēdējo taksācijas gadu, tā nespēj pamatot, kāpēc tā izmantoja pārdošanas apjomu vērtību, kas attiecas uz visu pārkāpuma ilgumu (nevis pārdošanas apjomu vērtību, kas būtu jāreizina ar divi, ņemot vērā divu gadu pārkāpuma laikposmu), jo tā vienīgi apgalvo, ka tā nevarēja balstīt savus aprēķinus uz pārkāpuma pēdējo pilno gadu, jo tās rīcībā bija tikai dati par kalendāro gadu. Tādējādi Komisija būtu varējusi izmantot pēdējā pārkāpuma gada kalendārā gada pārdošanas apjomu vērtību, kas tai bija pieejama un kuru tā uzskatīja par ticamu, un šo vērtību reizināt ar pārkāpuma ilgumu gados, proti, ar divi.

775 Turklāt no judikatūras izriet, ka pamatojums ieinteresētajai personai principā ir jāpaziņo vienlaicīgi ar tai nelabvēlīgo lēmumu. Sākotnējo pamatojuma trūkumu nevar novērst tādējādi, ka ieinteresētā persona lēmuma pamatojumu uzzina tiesvedībā Savienības tiesā (spriedumi, 2011. gada 29. septembris, *Elf Aquitaine*/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 149. punkts; 2012. gada 19. jūlijs, *Alliance One International* un *Standard Commercial Tobacco*/Komisija un Komisija/*Alliance One International* u.c., C-628/10 P un C-14/11 P, EU:C:2012:479, 74. punkts, un 2016. gada 13. decembris, *Printeos* u.c./Komisija, T-95/15, EU:T:2016:722, 46. punkts). No tā izriet, ka skaidrojums, kuru Komisija sniedza šajā tiesvedībā un, konkrētāk, atbildes uz repliku stadijā, par iemesliem, kas to pamudināja atkāpties no 2006. gada pamatnostādņu 24. punkta, pat ja tas būtu pārliecinošs, tomēr nekādā gadījumā nevar kompensēt pamatojuma nesniegšanu šajā ziņā apstrīdētā lēmumā.

776 No tā izriet, ka Komisija, nenorādot pamatojumu, apstrīdētajā lēmumā atkāpās no 2006. gada pamatnostādnēs paredzētās metodikas, šajā tiesvedībā un atbildes uz repliku stadijā balstoties uz nepietiekamu pamatojumu.

777 Attiecībā uz prasītājas trešo argumentu par to, ka tai neesot bijis iespējas paust savu viedokli par metodi, kādu Komisija plānoja piemērot, lai noteiktu naudas soda pamatsummu, nav strīda par to, ka prasītāja 2019. gada 13. jūnijā tika informēta par šo metodi un it īpaši par to, ka Komisija plānoja izmantot datus par pārdošanas apjomiem kalendārajā gadā. Tādējādi prasītājai bija iespēja iesniegt savus iespējamos komentārus šajā ziņā.

778 Tomēr pretēji Komisijas apgalvojumiem, prasītāja nevarēja pamatoti paredzēt, ka Komisija aprēķinās naudas soda pamatsummu, balstoties uz pārdošanas apjomu vērtību visā attiecīgajā laikposmā tikai tāpēc, ka Komisija bija lūgusi tai paziņot *UMTS* mikroshēmu pārdošanas apjomu vērtību par katru pilno finanšu gadu no 2009. līdz 2011. gadam, proti, par visu minēto laikposmu.

779 No iepriekš minētā izriet, ka šī daļa un tādējādi četrpadsmitais pamats daļēji jāapmierina. Tādējādi apstrīdētā lēmuma 2. pants jāatceļ, neizskatot pārējās šī pamata daļas, kas visas attiecas uz minētās tiesību normas atcelšanu.

Par piecpadsmito pamatu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" faktos un tiesību piemērošanā, kā arī apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību, ciktāl tajā ir atzīta Komisijas kompetence un ietekme uz tirdzniecību

780 Šim pamatam ir divas daļas. Pirmā daļa attiecas uz to, ka Komisijai neesot kompetences piemērot LESD 102. pantu. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pārmestā rīcība esot ietekmējusi tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Par pirmo daļu, kas attiecas uz Komisijas kompetences neesamību piemērot LESD 102. pantu

781 Prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā esot kļūdaini atzinusi savu kompetenci piemērot LESD 102. pantu, un tas esot šādu iemeslu dēļ.

782 Pirmkārt, pārmestā rīcība netika īstenota EEZ, ņemot vērā, ka attiecīgās mikroshēmas netiek tieši pārdotas EEZ vai uz EEZ valstīm.

783 Otrkārt, devītā pamata pamatojumam izklāstīto iemeslu dēļ pārmestā rīcība neesot varējusi izraisīt pret konkurenci vērstās izstumšanas sekas EEZ teritorijā. Pat ja tas tā būtu, šīs sekas katrā ziņā nebūtu būtiskas, tūlītējas un paredzamas.

784 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

785 Jāatgādina, ka attiecībā uz ārpus EEZ teritorijas veiktu rīcību Komisijas kompetence konstatēt un sodīt LESD 102. panta pārkāpumu saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām var tikt konstatēta atbilstoši īstenošanas kritērijam vai raksturīgu seku kritērijam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 6. septembris, *Intel*/Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 40.–47. punkts; šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. arī spriedumu, 2018. gada 12. jūlijs, *Brugg Kabel* un *Kabelwerke Brugg*/Komisija, T-441/14, EU:T:2018:453, 95.–97. punkts).

786 Šajā ziņā arī jāuzsver, ka īstenošanas un kvalificētās ietekmes kritēriji ir alternatīvi un nevis kumulatīvi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 6. septembris, *Intel*/Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 62.–64. punkts, un 2018. gada 12. jūlijs, *Brugg Kabel* un *Kabelwerke Brugg* /Komisija, T-441/14, EU:T:2018:453, 98. punkts).

787 Izskatāmajā lietā jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 13. punktā, lai saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām noteiktu savu kompetenci konstatēt LESD 102. panta pārkāpumu un sodīt par to, Komisija balstījās gan uz īstenošanas kritēriju (apstrīdētā lēmuma 1203. punkts), gan uz raksturīgu seku kritēriju (apstrīdētā lēmuma 1204.–1210. punkts).

788 Attiecībā uz īstenošanas kritēriju Komisija apstrīdētā lēmuma 1203. punktā paskaidroja, ka tas ir izpildīts, jo prasītāja zināja vai arī tai bija jāzina, ka ierīces, kuras komplektēja *Huawei* un *ZTE* un kurās bija integrēta viena no tās pamatjoslas mikroshēmām, tiks tirgotas arī EEZ teritorijā, ko apstiprinot vairāki pierādījumi, kas attiecas uz laikposmu, kurā tika veikti pārmestie nodarījumi, un, konkrētāk, prasītājas administratīvajā procesā sniegtā atbilde, kā arī vairāki prasītājas iekšējie dokumenti.

789 Tomēr prasītāja nekādi neapstrīd to, ka *Huawei* un *ZTE*, kurām tā pārdeva mikroshēmas par plēsonīgām cenām, integrēja šīs mikroshēmas ierīcēs, kas tika tirgotas EEZ teritorijā, vai arī to, ka tā zināja vai arī ka tai bija tas jāzina; šī iemesla dēļ Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka īstenošanas kritērijs ir izpildīts.

790 Turklāt prasītāja nevar lietderīgi atsaukties uz tiešas pārdošanas EEZ neesamību, jo Komisija apstrīdētajā lēmumā šo apstākli nav minējusi, lai pierādītu, ka īstenošanas kritērijs ir izpildīts.

791 Tādējādi Komisija nav pieļāvusi kļūdu, secinot, ka šajā lietā īstenošanas kritērijs ir izpildīts.

792 Turklāt, ņemot vērā īstenošanas kritērija un raksturīgo seku kritērija alternatīvo raksturu, kā tas izriet no šā sprieduma 786. punktā minētās judikatūras, un tā kā prasītājai nav izdevies atspēkot Komisijas secinājumu, ka īstenošanas kritērijs ir izpildīts, nav jāpārbauda, vai Komisija pareizi uzskatīja, ka ir izpildīts arī otrs kritērijs, proti, raksturīgu seku kritērijs, jo īstenošanas kritērijs pats par sevi pietiekami pamato Komisijas kompetenci piemērot LESD 102. pantu.

793 No iepriekš minētā izriet, ka piecpadsmitā pamata pirmā daļa jānoraida.

Par otro daļu – pārmestās rīcības ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm

794 Prasītāja, atsaucoties uz saviem devītā pamata pamatojumam izvirzītajiem argumentiem, norāda, ka Komisija apstrīdētā lēmuma 1216. punktā esot kļūdaini secinājusi, ka pārmestajai rīcībai bija būtiska ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm.

795 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

796 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai novērtētu, vai dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, jāņem vērā sekas, kas no tās izriet attiecībā uz efektīvas konkurences struktūru iekšējā tirgū (skat. spriedumu, 1988. gada 4. maijs, *Bodson*, 30/87, EU:C:1988:225, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

797 Šādos apstākļos darbības, kuru mērķis ir izslēgt no tirgus galveno konkurentu, kas iedibināts iekšējā tirgū, pēc būtības var ietekmēt konkurences struktūru iekšējā tirgū un līdz ar to arī tirdzniecību starp dalībvalstīm LESD 102. panta izpratnē (spriedums, 1996. gada 8. oktobris, *Compagnie maritime belge transports* u.c./Komisija, no T-24/93 līdz T-26/93 un T-28/93, EU:T:1996:139, 203. punkts).

798 Turklāt no judikatūras izriet, ka pret konkurenci vērsta prakse attiecībā uz pusfabrikātu var ietekmēt tirdzniecību iekšējā tirgū, pat ja pats pusfabrikāts netiek tirgots starp dalībvalstīm, ja šis produkts ir citas preces, kas tiek tirgota citur Savienībā, izejviela (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1985. gada 30. janvāris, *Clair*, 123/83, EU:C:1985:33, 29. punkts).

799 Izskatāmajā lietā no desmitā pamata izvērtējuma izriet, ka Komisija ir juridiski pietiekami pierādījusi, ka pārmestās rīcības mērķis bija izstumt no tirgus *Icera*, prasītājas galveno konkurenti, kas faktu rašanās laikā bija iedibināts Savienībā, ko tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai skaidri apstiprināja persona, kas iestājusies lietā. Turklāt šī rīcība attiecās uz *UMTS* mikroshēmām, proti, pusfabrikātiem, kas paredzēti *MBB* ierīcēm, kas tostarp tika tirgoti Savienībā, un to prasītāja nav pamatoti apstrīdējusi.

800 Tādējādi Komisija, nepārkāpjot pienākumu norādīt pamatojumu un nepieļāvusi kļūdas, apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka pārmestā rīcība varēja ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Tādējādi piecpadsmitā pamata otrā daļa jānoraida.

801 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka piecpadsmitais pamats jānoraida.

Par prasījumu atcelt naudas sodu vai samazināt tā apmēru

802 Neierobežotā kompetence papildus vienkāršai sankcijas likumības kontrolei, kas ļauj tikai noraidīt prasību atcelt tiesību aktu vai atcelt apstrīdēto aktu, pilnvaro Vispārējo tiesu aizstāt Komisijas vērtējumu ar savējo un līdz ar to grozīt apstrīdēto tiesību aktu, pat to neatceļot, ņemot vērā visus faktiskos apstākļus, lai it īpaši grozītu naudas soda apmēru – gan lai samazinātu šo apmēru, gan palielinātu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 8. februāris, *Groupe Danone*/Komisija, C-3/06 P, EU:C:2007:88, 61. un 62. punkts, un 2009. gada 3. septembris, *Prym* un *Prym Consumer* /Komisija, C-534/07, EU:C:2009:505, 86. punkts).

803 Vispārējai tiesai, īstenojot savu neierobežoto kompetenci, naudas soda apmērs jānosaka, ņemot vērā visus lietas apstākļus. Šāda pilnvaru īstenošana atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punktam nozīmē ņemt vērā pārkāpuma smagumu, kā arī tā ilgumu, ievērojot tostarp samērīguma un sodu individualizācijas principus (skat. spriedumu, 2016. gada 21. janvāris, *Galp Energía España* u.c./Komisija, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 90. punkts un tajā minētā judikatūra).

804 Atbilstoši pamatojuma norādīšanas pienākumam Vispārējai tiesai ir arī pienākums sniegt detalizētu to faktoru izklāstu, kurus tā ņem vērā, nosakot naudas soda apmēru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 14. septembris, *Trafilerie Meridionali*/Komisija, C-519/15 P, EU:C:2016:682, 52. punkts).

805 Šajā gadījumā, lai noteiktu naudas soda apmēru, kas paredzēts, lai sodītu prasītāju par to, ka tā selektīvi divus gadus noteica plēsonīgas cenas, lai izstumtu tās galveno konkurenti, Vispārējās tiesa uzskata, ka atbilstoši tās vērtējumam par četrpadsmitā pamata otro daļu jārīkojas šādi.

Ievada apsvērumi

806 Lai gan Komisijas pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai tai nav saistošas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 14. septembris, *Trafilerie Meridionali*/Komisija, C-519/15 P, EU:C:2016:682, 52.–55. punkts), Vispārējā tiesa uzskata, ka šajā lietā jāpiemēro 2006. gada pamatnostādnēs paredzētā metode, kuru prasītāja nav apstrīdējusi.

Naudas soda pamatsummas noteikšana

807 Ņemot vērā, ka 2006. gada pamatnostādņu 13. punkts neuzliek pienākumu izmantot pēdējā taksācijas gada pārdošanas apjomu vērtību, kā tas izriet no šā sprieduma 763.–765. punkta, izskatāmajā lietā jāņem vērā pārdošanas apjomu vērtība *UMTS* mikroshēmojumu tirgū, ko prasītāja īstenoja EEZ pārkāpuma pēdējā kalendārajā gadā, proti, 2010. kalendārajā gadā. Šī izvēle ir pamatota ar to, ka izskatāmajā lietā prasītājas iesniegtie dati par finanšu gadu nav uzticami apstrīdētā lēmuma 1246.–1266. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.

808 Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma 75. tabulas, kuru puses neapstrīd, izriet, ka 2010. kalendārajā gadā prasītājas veikto *UMTS* mikroshēmu pārdošanas apjomu vērtība EEZ bija [*konfidenciāli*].

Pārkāpuma smaguma pakāpe

809 Attiecībā uz vērā ņemamo pārdošanas apjomu vērtības daļu jāņem vērā visi atbilstošie lietas apstākļi, it īpaši *UMTS* mikroshēmojumu tirgus ekonomiskā nozīme pasaules līmenī, prasītājas izdarītā pārkāpuma raksturs, tas, ka pārmestā prakse bija vērsta pret vienīgo konkurenti, kura spēja stāties pretī prasītājai šī tirgus augsto tehnoloģiju segmentā, tas, ka šī rīcība varēja atturēt arī citus iespējamos jaunienācējus, kā arī pārkāpuma ģeogrāfiskais pārklājums, kas bija globāls un aptvēra visu EEZ.

810 Tādējādi jāpiemēro smaguma koeficients 11 % apmērā, kā rezultātā summa ir [*konfidenciāli*].

Gadu skaits, kuru gaitā izdarīts pārkāpums

811 No 2006. gada pamatnostādņu 24. punkta izriet, ka, lai pilnībā ņemtu vērā katra uzņēmuma dalības pārkāpumā ilgumu, summu, kas ir noteikta atkarībā no pārdošanas apjomu vērtības, reizina ar dalības pārkāpumā gadu skaitu.

812 Izskatāmajā lietā, tā kā pārkāpums ilga divus gadus (apstrīdētā lēmuma 1295. punkts), summa, kas noteikta, pamatojoties uz pārdošanas apjomu vērtību, jāreizina ar divi, tādējādi iegūtā summa ir [*konfidenciāli*].

Papildsumma

813 No 2006. gada pamatnostādņu 25. punkta izriet – lai atturētu līdzīga lieluma un ar līdzīgiem resursiem apveltītus uzņēmumus no iesaistīšanās līdzīgās pret konkurenci vērstās darbībās, kādas tiek sodītas izskatāmajā lietā, naudas soda pamatsummā var iekļaut summu, kas ir 15 %–25 % no pārdošanas apjomu vērtības.

814 Šajā lietā Vispārējās tiesa uzskata, ka atturošās iedarbības mērķis var tikt nodrošināts, piemērojot likmi, kas ir zemāka par to, kas 2006. gada pamatnostādņu 25. punktā ir norādīta tikai kā orientējoša.

815 Šo iemeslu dēļ naudas soda pamatsummā jāiekļauj summa, kas atbilst 11 % no prasītājas veiktās *UMTS* mikroshēmu pārdošanas apjomu vērtības EEZ 2010. kalendārajā gadā, kā norādīts apstrīdētā lēmuma 75. tabulā, kuru lietas dalībnieki neapstrīd, tādējādi iegūtā summa ir [*konfidenciāli*].

Atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi

816 Izskatāmajā lietā neviens no prasītājas vispārīgi norādītajiem argumentiem nevar izraisīt naudas soda apmēra samazinājumu pamatojoties uz minēto pamatnostādņu 29. punktu, un, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, naudas soda pamatsummas korekcija nav piemērojama.

817 Turklāt Vispārējā tiesa – tāpat kā Komisija apstrīdētajā lēmumā – uzskata, ka izskatāmajā lietā nav pamata palielināt naudas soda apmēru atbildību pastiprinošu apstākļu dēļ.

818 No tā izriet, ka naudas soda apmērs nav jākoriģē atbildību mīkstinošu vai pastiprinošu apstākļu dēļ.

Secinājumi par naudas soda samazinājumu

819 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājai ir piemērojams naudas sods 238 732 659,33 EUR apmērā.

Par tiesāšanās izdevumiem

820 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Turklāt atbilstoši minētā reglamenta 134. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Tomēr Vispārējā tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem.

821 Šajā lietā gan prasītājai, gan Komisijai spriedums ir daļēji nelabvēlīgs.

822 Šādos apstākļos prasītājai jāpiespriež segt deviņas desmitdaļas savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzināt deviņas desmitdaļas Komisijas tiesāšanās izdevumu un visus personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus. Komisija sedz vienu desmitdaļu savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzina vienu desmitdaļu prasītājas tiesāšanās izdevumu.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Atcelt Komisijas Lēmuma C(2019) 5361 final (2019. gada 18. jūlijs) par lietas izskatīšanu saskaņā ar LESD 102. pantu un EEZ līguma 54. pantu (Lieta AT.39711 – *Qualcomm* (saimnieciski nepamatoti zemu cenu noteikšana)) 2. pantu.

2) Naudas sodu, kas *Qualcomm Inc.* uzlikts atbilstoši minētā lēmuma 2. pantam par tās izdarīto pārkāpumu, kurš konstatēts šī lēmuma 1. pantā, noteikt 238 732 659,33 EUR apmērā.

3) Prasību pārējā daļā noraidīt.

4) *Qualcomm* sedz deviņas desmitdaļas savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzina deviņas desmitdaļas Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumu un visus *Nvidia Corp.* tiesāšanās izdevumus.

5) Komisija sedz vienu desmitdaļu savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzina vienu desmitdaļu *Qualcomm* tiesāšanās izdevumu.

Spielmann Mastroianni Gâlea

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 18. septembrī.

Sekretārs
V. Di Bucci

Priekšsēdētājs
D. Spielmann

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 2

Lietas apstākļi 2

Administratīvais process 4

Apstrīdētā lēmuma saturs 6

Attiecīgie produkti 6

Konkrētais tirgus 7

Dominējošais stāvoklis 7

Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana 7

– Pamatojuma neesamība 8

– Vienots un turpināts pārkāpums 8

– Komisijas kompetence 8

– Sods 8

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 9

Tiesvedība 9

Lietas dalībnieku prasījumi 11

Juridiskais pamatojums 12

Par pirmo pamatu – procesuālajiem pārkāpumiem 14

Par pirmo daļu – labas pārvaldības principa pārkāpumu 14

– Ievada apsvērumi 14

– Par pirmo iebildumu – izmeklēšanas pārmērīgo ilgumu 15

– Par otro iebildumu par to, ka lietas materiāli nav pietiekami pilnīgi un precīzi 17

– Par trešo iebildumu - neobjektīvu izmeklēšanu 19

Par otro daļu – tiesību uz aizstāvību un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa pārkāpumu 22

– Ievada apsvērumi 22

– Par pirmo iebildumu – nepietiekamu piekļuvi lietas materiāliem 23

– Par otro iebildumu – nosūtīto lietas materiālu nepietiekamo saturu 24

Par otro pamatu –"acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", faktu un tiesību kļūdām un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi attiecībā uz konkrētā tirgus definīciju un prasītājas dominējošo stāvokli attiecīgajā laikposmā 27

Par pirmo daļu – trūkumiem apstrīdētajā lēmumā attiecībā uz konkrētā tirgus definīciju . . . 27

– Ievada apsvērumi 28

– Par pirmo iebildumu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, ciktāl Komisija esot balstījusies uz nenoteiktu atbilžu izlasi uz neskaidriem jautājumiem . . . 28

– Par otro iebildumu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, ciktāl Komisija neesot pārbaudījusi, vai pastāvēja aizstājamības ķēde 30

– Par trešo iebildumu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, ciktāl Komisija ir secinājusi, ka tai nav jāveic SSNIP tests 31

Par otro daļu – konkurences spiedienu, ko tieši rada pašapgādes piedāvājums brīvajā tirgū . . 32

Par trešo daļu – netiešiem konkurences ierobežojumiem, ko netieši rada pašapgādes piedāvājums brīvajā tirgū 36

Par ceturto daļu – prasītājas dominējošo stāvokli attiecīgajā laikposmā 39

Par piekto daļu – UMTS mikroshēmojumu tirgus augsto tehnoloģiju segmenta definīciju, uz kuru Komisija esot balstījusi savu analīzi 41

Par piekto pamatu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi saistībā ar "faktiski samaksāto" cenu pārrēķinu 42

Par pirmo daļu – apstrīdētajā lēmumā veiktā "cenu pārrēķina" nelietderīgumu 42

Par otro daļu – apstrīdētajā lēmumā pieļautajām kļūdām, veicot "pārrēķinu" 46

Par sesto pamatu – "nepareizu vienreizējo inženiertehnisko izdevumu sadalījumu" 48

Par pirmo daļu – vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu ZTE 49

Par otro daļu – vienreizējo inženiertehnisko izmaksu maksājumu Huawei 53

Par septīto pamatu – "atbilstošas atsauces neesamību atsauces izmaksu jomā" 55

Ievada apsvērumi 55

Par pirmo daļu – tiesiskās drošības principa un in dubio pro reo principa pārkāpumu 67 . . . 56

Par otro daļu – ilgtermiņa vidējo papildizmaksu kritērijs nav atbilstošas atsauces izmaksas . . 58

Par trešo daļu – par to, ka Komisijas aprēķinātās ilgtermiņa vidējās papildizmaksas neatbilst "patiesajām" ilgtermiņa vidējām papildizmaksām 62

Par devīto pamatu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" un tiesību kļūdām, konstatējot, ka prasītājas piemērotās cenas ir izstūmušas Icera no tirgus un radījušas patērētājiem kaitējumu . . 71

Par pirmo daļu – par to, ka Komisija neesot veikusi tā sauktā "vienlīdz efektīva" konkurenta analīzi 71

Par citām daļām – pārmestās rīcības ietekmes neesamību 73

Par desmito pamatu – "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", pamatojuma neesamību, kā arī tiesību tikt uzklausītai un labas pārvaldības principa pārkāpumu, ciktāl Komisija konstatēja, ka prasītājas cenu politika nodrošināja Icera izstumšanas no tirgus plāna īstenošanu 74

Par vienpadsmito pamatu – "acīmredzamām kļūdām faktu un tiesību aktu vērtējumā", kā arī pamatojuma neesamību attiecībā uz to, ka Komisija ir noraidījusi prasītājas sniegto objektīvo pamatojumu 81

Par trešo pamatu – "tiesību kļūdu, kas izriet no tiesību standartu nepiemērošanas" 84

Par pirmo daļu – Paziņojumā par prioritātēm definēto "tiesību standartu" nepiemērošanu . . 84

Par otro daļu – judikatūras par plēsonīgām cenām un, vispārīgāk, par cenu noteikšanas prakses kļūdainu piemērošanu 87

Par trešo daļu – tiesiskās drošības un paredzamības principu pārkāpumu 87

Par ceturto pamatu – "plēsonīgu cenu noteikšanas teorijas" neloģiskumu un pierādījumu nesniegšanu tās pamatojumam" 88

Ievada apsvērumi 88

Par pirmo daļu – par to, ka Komisijas "plēsonīgu cenu noteikšanas teorija" esot "mērķtiecīga un selektīva", nesaistīta ar tirgus definīciju un pielāgota tādējādi, lai nonāktu pie iepriekš noteikta secinājuma 89

Par otro daļu – Komisijas "teorijas par plēsonīgu cenu noteikšanu" iekšējo pretrunīgumu un nepietiekamu pamatojumu 90

Par trešo daļu – par to, ka Komisija neesot pierādījusi prasītājas rīcības un tās plēsonīgo cenu noteikšanas stratēģijas neracionālo raksturu 91

Par ceturto daļu – par to, ka prasītājas cenas esot augstākas salīdzinājumā ar Icera cenām . . 91

Par piekto daļu – par to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā būtiskus attaisnojošus pierādījumus 92

Par sesto daļu – pierādījumu nesniegšanu saistībā ar "finansiālo plēsonību" 93

Par septīto daļu – par to, ka "teorija par plēsonīgu cenu noteikšanu" ir jauna, kļūdaina un nepamatota 93

Par astoto daļu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" attiecībā uz plēsonīgu cenu tiešu noteikšanu laikposmā no 2010. gada trešā ceturkšņa līdz 2011. gada otrajam ceturksnim . . . 94

Par devīto daļu – to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā MDM8200 mikroshēmas komerciālo realitāti . . . 94

Par desmito daļu – "plēsonīgu cenu noteikšanas teorijas" neloģiskumu un neatbilstību ekonomikas pamatprincipiem . . . 95

Par vienpadsmito daļu – par to, ka Komisija neesot pierādījusi, ka attiecīgajā laikposmā radušies zaudējumi tika atgūti, kā arī par to, ka tā neesot norādījusi plēsonīgo cenu noteikšanas perioda beigas . . . 95

Par divpadsmito daļu – par "vienlīdz efektīva" konkurenta un Icera veiksmīgas darbības attiecīgajā laikposmā kritērija nepiemērošanu, kas noraida "plēsonīgu cenu noteikšanas teoriju" . . . 96

Par trīspadsmito daļu – Komisijas kļūdu, nosodot īstu konkurenci . . . 96

Par astoto pamatu – "acīmredzami nepareizu cenu un izmaksu analīzi" . . . 97

Ievada apsvērumi . . . 97

Par pirmo daļu – cenu un izmaksu analīzes sākuma periodu . . . 97

Par citām daļām – būtiskākajām kļūdām cenu un izmaksu analīzē, kuras apstrīdētajā lēmumā netika labotas . . . 98

Par divpadsmito pamatu – nepietiekamu apstrīdētā lēmuma pamatojumu . . . 99

Par trīspadsmito pamatu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā", apstrīdētā lēmuma nepamatotību un pamatojuma nesniegšanu attiecībā uz pārkāpuma ilgumu . . . 100

Par četrpadsmito pamatu – apstrīdētā lēmuma "acīmredzamo kļūdaino raksturu" attiecībā uz naudas soda uzlikšanu un aprēķināšanu . . . 101

Ievada apsvērumi . . . 101

Par otro daļu – kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdām, tiesiskās drošības principa pārkāpumu un pamatojuma nesniegšanu, nosakot pārdošanas apjomu vērtību . . . 102

Par piecpadsmito pamatu – "acīmredzamām kļūdām vērtējumā" faktos un tiesību piemērošanā, kā arī apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību, ciktāl tajā ir atzīta Komisijas kompetence un ietekme uz tirdzniecību . . . 105

Par pirmo daļu, kas attiecas uz Komisijas kompetences neesamību piemērot LESD 102. pantu . . . 105

Par otro daļu – pārmestās rīcības ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm . . . 106

Par prasījumu atcelt naudas sodu vai samazināt tā apmēru . . . 107

Ievada apsvērumi . . . 107

Naudas soda pamatsummas noteikšana 107

Pārkāpuma smaguma pakāpe 108

Gadu skaits, kuru gaitā izdarīts pārkāpums 108

Papildsumma 108

Atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi 108

Secinājumi par naudas soda samazinājumu 109

Par tiesāšanās izdevumiem 109